

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 10

கங்கையின் மைந்தர் பீஷ்மர்

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 10

கங்கையின் மைந்தன் பீஷ்மர்

ஆதிரா

கங்கையின் மைந்தன் பீஷ்மர்

1. ஆதி பருவம்; பீஷ்மரின் பிறப்பிற்கான காரணம்
 - 1.1 மகாபிஷ்ணுக்கு பிரம்மாவின் சாபம்
 - 1.2 கங்கை வசுக்களைக் காணுதல்
வசுக்களுக்கு உதவத் தீர்மானித்தல்
 - 1.3 கங்கை வசுக்களுக்குக் கூறிய நிபந்தனை
 - 1.4 ப்ரதீப மன்னர் கங்கையைச் சந்தித்தல்;
கங்கையை மருமகளாக ஏற்றல்
 - 1.5 கங்கையின் நிபந்தனை
 - 1.6 சாந்தனு ப்ரதீபருக்குப் புதல்வராகப் பிறத்தல்
 - 1.7 ப்ரதீப மன்னர் சாந்தனுவிடம் கங்கையைப் பற்றிக் கூறுதல்
 - 1.8 சாந்தனு கங்காதேவியைச் சந்தித்தல்
 - 1.9 கங்கை சாந்தனுவிற்குத் தன் நிபந்தனையைக் கூறுதல்
 - 1.10 சாந்தனு கங்கையுடன் வாழ்தல்; புதல்வர்கள் நீரில் வீசப்படுதல்
 - 1.11 சாந்தனுவின் வினாவும், கங்கையின் விளக்கமும்
 - 1.12 கங்கை குழந்தையுடன் மறைந்து விடுதல்
 - 1.13 சாந்தனு மீண்டும் தன் புதல்வனைப் பெறுதல்
இளவரசனாக அபிஷேகம் செய்தல்
 - 1.14 சாந்தனு சத்தியவதியை மணக்க விரும்புதல்
 - 1.15 தேவவ்ரதனின் தியாகம்; குரு வம்சத்தைப் பாதுகாத்தல்
 - 1.16 பாண்டவர்கள்; கௌரவர்கள் பிறப்பு
 - 1.17 பீஷ்மர் குருகுலச் சிறுவர்களுக்குத் துரோணரைக் குருவாக நியமித்தல்
 - 1.18 பீஷ்மரின் முயற்சியால் பாண்டவர்கள் ராஜ்யம் பெறுதல்
2. சபா பருவம்
 - 2.1 இந்திரப் பிரஸ்தம் உருவாதல்
 - 2.2 ராஜகூய யாகத்தில் பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு
முதல் மரியாதை செய்யக் கூறுதல்
 - 2.3 சிசுபாலன் எதிர்ப்பு
 - 2.4 பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் புகழ்ந்து கூறியது

- 2.5 பீஷ்மர் உரைத்த ஸ்ரீ மன் நாராயணன் புகழ், பெருமை, சிறப்புக்கள்
- 2.6 மது - கைடபர் தோற்றம் - அழிவு
- 2.7 பீஷ்மர் கூறிய வராஹ, நரசிம்ஹ, வாமன, தத்தாத்ரேயர், பரசுராமர் அவதாரச் சுருக்கம்
- 2.8 பீஷ்மர் கூறிய இராமாவதாரச் சுருக்கம்
- 2.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதாரம்
- 2.10 பீஷ்மர் கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தோற்றமும் பால லீலைகளும்
- 2.11 கோவிந்த பட்டாபிஷேகம்; கம்ச வதம்
- 2.12 நரகாசுர வதம் பற்றிப் பீஷ்மர் விவரித்தல்
- 2.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாணாசுரனை வெற்றி கொண்டது
- 2.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பிற வெற்றிகள்
- 2.15 பீஷ்மர் சிசுபாலனின் அழிவு நெருங்கியதைக் கூறுதல்
- 2.16 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் சிசுபாலன் வதம்
- 2.17 சூது நடைபெறுதல்; திரௌபதி வினா; பீஷ்மர் விடை தருதல்

வன பருவம்

- 2.18 பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யம் அளிக்கக் கூறுதல்

3. விராட பருவம்

- 3.1 அஞ்ஞாத வாசத்தில் பாண்டவர்கள் இருந்தபோது அவர்களைத் தேடுவதற்கான ஆலோசனையைப் பீஷ்மர் கூறுதல்
- 3.2 பீஷ்மரின் கூற்று
- 3.3 விராட தேசத்தில் பீஷ்மர் துரியோதனன் படையில் அமைதியும் ஒற்றுமையும் தொடர முயற்சி செய்தல்
- 3.4 பீஷ்மர் பாண்டவர்களின் வனவாசக் காலத்தைக் கணக்கிட்டுக் கூறுதல்; பாண்டவருடன் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு துரியோதனனிடம் உரைத்தல்
- 3.5 துரியோதனன் மறுத்தல்; பீஷ்மர் போருக்கான ஆலோசனை கூறுதல்

- 3.6 விராட தேசத்தில் பீஷ்மர் - அர்ஜுனன் அற்புதமான போர் பீஷ்மர் நினைவிழத்தல்; சாரதி போர்க்களத்திலிருந்து விலக்கிச் செல்லுதல்
- 3.7 தூரியோதனன் தோல்வி; பீஷ்மரின் அறிவுரை; தூரியோதனன் நாடு திரும்புதல்
4. உத்தியோக பருவம்
- 4.1 கௌரவ சபையில் பாண்டவர் தூதர் உரை; பீஷ்மர் அதனை வரவேற்றல்; அர்ஜுனனைப் புகழ்தல்; கர்ணன் ஆட்சேபம்
- 4.2 கௌரவ சபையில் சஞ்ஜயன் பாண்டவர் செய்தியைக் கூறியபின் பீஷ்மர் உரைத்தவை. சமாதானம் செய்ய அறிவுறுத்தல்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிமை
- 4.3 கர்ணன் தற்புகழ்ச்சி; பீஷ்மர் நிரந்தனை
- 4.4 கௌரவ சபை நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சி
- 4.5 கர்ணனின் தற்புகழ்ச்சியும், பீஷ்மர் ஆட்சேபித்தலும்;
தூரியோதனனிடம் கூறுதலும்
- 4.6 தூரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறுதல்
- 4.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருகை; திருதராஷ்டிர சபை நிகழ்வுகள்;
பீஷ்மர் வெளியேறுதல்
- 4.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தூது உரைக்குப் பின் பீஷ்மர் தூரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறுதல்
- 4.9 மீண்டும் பீஷ்மரும் துரோணரும் தூரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்
- 4.10 பீஷ்மர் கௌரவர்களின் தலைமைச் சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்படுதல்; அவர் தூரியோதனனுக்குக் கௌரவ, பாண்டவரதி - அதிரதிகளைக் கூறுதல்
- 4.11 கர்ணன் பீஷ்மரிடம் கோபத்துடன் கூறுதல்; பீஷ்மரின் கூற்று
- 4.12 பீஷ்மர் பாண்டவர்கள் பக்க ரதிகளை வருணித்தல்;
சிகண்டி, பாண்டவர்களைக் கொல்ல மாட்டேன் எனல்
- 4.13 தூரியோதனன் பீஷ்மரிடம் சிகண்டியைக் கொல்ல மாட்டேன் என்று கூறுவதற்கான காரணத்தைக் கேட்டல்; பீஷ்மர் கூறிய சிகண்டியின் வரலாறு

- 4.14 சால்வன் அம்பையை ஏற்க மறுத்தல்; பரசுராமர் பீஷ்மரைப் போருக்கு அழைத்தல்
- 4.15 அம்பா கடும் தவம் மேற்கொள்ளுதல்; மீண்டும் பெண்ணாகப் பிறத்தல்; தவம் மேற்கொள்ளுதல்
- 4.16 துருபதனுக்கு மகளாகப் பிறத்தல்; சிகண்டி எனப் பெயரிடப்பட்டுப் பின் ஆணாக மாறுதல்
- 4.17 பீஷ்மர் மேலும் சிகண்டியைப் பற்றித் துரியோதனனிடத்தில் தெரிவித்தல்
- 4.18 துரியோதனன் கேட்டதற்கிணங்கப் பீஷ்மர் தன் சக்தியைத் தெரிவித்தல்

5. பீஷ்ம பருவம்

- 5.1 இரு தரப்பினரும் போர் நியமங்களை வகுத்தல்
- 5.2 பீஷ்மர் சேனைக்குத் தலைமையேற்றுச் செல்லுதல்
- 5.3 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் ஆசி பெறுதல்
- 5.4 முதல் நாள் போரில் பீஷ்மரின் பேராற்றல்
- 5.5 இரண்டாம் நாள் போரில் பீஷ்மர்
- 5.6 பீஷ்மரைத் துரியோதனன் குற்றம் சாட்டுதல்; பீஷ்மரின் சபதம்
- 5.7 பீஷ்மரைக் கொல்லுவதற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சக்ராயுதம் ஏந்துதல்
- 5.8 நான்காம் நாள் போர்
- 5.9 பகதத்தன் போர்; பீஷ்மர் போரை முடித்துக் கொண்டு படையை விலக்குதல்
- 5.10 படைத்தளத்தில் துரியோதனன் வினா; பீஷ்மர் விடையிறுத்தல்
- 5.11 பீஷ்மர், பிரம்மா, பகவான் நாராயணனைத் துதித்ததைக் கூறுதல்; பிரம்மஸ்துதி
- 5.12 பிரம்மா தேவரிஷிகள், கந்தர்வர்களிடம் கூறியதைப் பீஷ்மர் தெரிவித்தல்
- 5.13 பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் மீண்டும் கூறியது
- 5.14 துரியோதனன் கேட்டவாறு வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிமைகளைப் பீஷ்மர் கூறுதல்
- 5.15 பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு பிரம்மபூத ஸ்தோத்திரத்தையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் பெருமையையும் கூறுதல்

- 5.16 ஐந்தாள் நாள் போர்
- 5.17 ஆறாம் நாள் போர்
- 5.18 துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறியதும், பீஷ்மர் பதிலுரையும்
- 5.19 ஏழாம் நாள் போர்; பீஷ்மர் வியூகம் அமைத்தல்
- 5.20 எட்டாம் நாள் போர்
- 5.21 துரியோதனன் - பீஷ்மர் உரையாடல்
- 5.22 மீண்டும் துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் வருதல்;
பீஷ்மர் அறிவுரை; பகதத்தனிடம் கூறுதல்
- 5.23 பீஷ்மர் பாண்டவர் போர்
- 5.24 துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் வருதல்
- 5.25 துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறுதல்
- 5.26 பீஷ்மர் அர்ஜுனனின் வீரத்தை எடுத்துரைத்தல்
கடும் போர் செய்யச் சபதமிடுதல்
- 5.27 ஒன்பதாம் நாள் போர்
- 5.28 பீஷ்மர் பாண்டவர் சேனையைத் தோல்வியுறச் செய்தல்
- 5.29 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரை நோக்கி வருதல்;
பீஷ்மர் மகிழ்வுடன் கூறுதல்
- 5.30 பீஷ்மர் மீண்டும் பாண்டவர் மீது பெரும் போர் தொடுத்தல்
- 5.31 இரவில் பாண்டவர்கள் பீஷ்மரைச் சந்தித்தல்
பீஷ்மர் தன்னைக் கொல்லும் வழியைக் கூறுதல்
- 5.32 பத்தாம் நாள் போர்
- 5.33 பீஷ்மர் சிகண்டியிடம் கூறுதல்
- 5.34 பீஷ்மர் - துரியோதனன் உரையாடல்; பீஷ்மரின் பராக்கிரமம்
- 5.35 சிகண்டி மீண்டும் பீஷ்மரைத் தாக்குதல் பாண்டவ சேனை துணை
நிற்றல்
- 5.36 பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிடுதல்
- 5.37 பீஷ்மரின் பராக்கிரமம்
- 5.38 அர்ஜுனன் பீஷ்மரை மூர்ச்சையடையச் செய்தல்
- 5.39 பீஷ்மர் போரில் தன் முழு பராக்கிரமத்தையும் வெளிப்படுத்துதல்
- 5.40 பீஷ்மர் அர்ஜுனனால் தாக்கப்படுதல்
- 5.41 பீஷ்மரின் தீர்மானம்; ரிஷிகள், வசுக்கள் வாக்கு
- 5.42 பீஷ்மர் அர்ஜுனனால் வீழ்த்தப்படுதல்
- 5.43 அம்புப் படுக்கையும், அன்னங்கள் வருகையும்

- 5.44 பீஷ்மர் அர்ஜுனனிடம் தலையணை அளிக்க வேண்டுதல்
- 5.45 அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்குத் தலையணை அளித்தல்;
பீஷ்மர் பார்த்தனைப் புகழ்தல்
- 5.46 பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறுதல்
- 5.47 பீஷ்மர் தாகமுற்றுத் தண்ணீர் வேண்டுதல்
அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் தாகம் தீர்த்தல்
- 5.48 பீஷ்மர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து கூறுதல்
- 5.49 பீஷ்மர் இறுதியாக துரியோதனனுக்குச் சமாதானம்
செய்து கொள்ள அறிவுரை கூறுதல்
- 5.50 பீஷ்மர் கர்ணனிடையே நடைபெற்ற ரகசிய உரையாடல்
- 5.51 பீஷ்மர் கர்ணனிடம் சகோதரர்களான பாண்டவர்களுடன்
சேர்ந்து விடுமாறு கூறுதல்
- 5.52 கர்ணன் பீஷ்மருக்குப் பதிலளித்தல்
- 5.53 பீஷ்மர் கர்ணனுக்குப் போர் புரிய அனுமதியளித்தல்

6. துரோண பருவம்

- 6.1 மீண்டும் கர்ணன் பீஷ்மரிடம் வருதல்
- 6.2 பீஷ்மர் கர்ணனுக்கு ஆசியும் அனுமதியும் அளித்தல்

7. சாந்தி பருவம்

- 7.1 பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தியானித்தல்
- 7.2 பீஷ்மஸ்தவராஜம் என்ற ஸ்துதியின் வருணனை
- 7.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரைப் புகழ்ந்துரைத்தல்
- 7.4 பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்தல்
- 7.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அருளுரை; பீஷ்மரிடம் யுதிஷ்டிரருக்குத்
தர்மார்த்தம் உபதேசிக்கக் கூறுதல்
- 7.6 பீஷ்மர் தன் சக்தியற்ற நிலையைத் தெரிவித்தல்
- 7.7 வாசுதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மருக்கு சக்தி அளித்தல்
- 7.8 மறுநாள் காலையில் அனைவரும் பீஷ்மரிடம் வருதல்
- 7.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்; பீஷ்மர் உரையாடல்
- 7.10 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் வினாவிடுக்க ஆணையிடுதல்

- 7.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரின் பயத்தைக் கூறுதல்;
பீஷ்மர் ஆறுதல் அளித்தல்
- 7.12 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் சென்று அவரைப் பணிதல்
- 7.13 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் ராஜதர்மத்தை உபதேசிக்க வேண்டுதல்
- 7.14 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்த ராஜதர்மத்தின் சுருக்கம்
- 7.15 பீஷ்மர் ராஜ்யத்தின் பாதுகாப்பு குறித்து யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்
- 7.16 யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்
- 7.17 மறுநாள் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் ராஜா என்ற சொல்லின் தோற்றம் பற்றிக் கேட்பது
- 7.18 பீஷ்மர் தேவர்கள் பிரம்மாவைச் சரணடைந்ததையும், பிரம்மா நீதி சாஸ்திரம் இயற்றியதையும் கூறுதல்; ராஜாவின் தோற்றம்;
- 7.19 ப்ருது சக்கரவர்த்தியின் புகழ்
- 7.20 பீஷ்மர் மன்னர்களின் மகத்துவத்தை யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்

8. அனுசாஸன பருவம்

- 8.1 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் அனுமதி பெற்று அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்
- 8.2 பீஷ்மர் கூறிய சமயத்தில், யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரின் இறுதிச் சடங்கிற்கான பொருட்களுடன் அவரிடம் வருதல்
- 8.3 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்
- 8.4 பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரருக்கு உபதேசம் அளித்தல்
- 8.5 பீஷ்மர் உடலைத் துறக்க, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அனுமதி வேண்டுதல்
- 8.6 வாசுதேவன் பீஷ்மருக்கு அனுமதியளித்தல்
- 8.7 பீஷ்மர் இறுதியாக அனைவரிடமும் விடைபெறுதல்
- 8.8 பீஷ்மரின் பிராணத்தியாகம்; வியப்புறு நிகழ்ச்சி
- 8.9 பீஷ்மரின் இறுதிச் சடங்குகள்
- 8.10 பீஷ்மருக்கு நீர் அஞ்சலி அளித்தல்;
கங்கையின் துயரமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆறுதலும்

பீஷ்மர்

1. ஆதி பருவம்

1.1 மகாபிஷ்ணுக்கு பிரம்மாவின் சாபம்:

இக்ஷ்வாகு குல மன்னன் மகாபிஷ்ணன். புகழ்மிக்கவர்; சத்யவாதி; சத்ய பராக்கிரமி. இவர் ஆயிரம் அசுவமேதம், நூறு ராஜசூய யாகம் நடத்தி அதன் பலனாக சுவர்க்கத்தை அடைந்தார். ஒரு சமயம் தேவரனைவரும் பிரம்மனின் சபையில் இருந்தபோது பல ராஜரிஷிகளுடன் மகாபிஷ்ணும் அங்கிருந்தார். அப்போது நதி தேவதை கங்கை அங்கு வந்தாள்.

அச்சமயம் காற்று வேகமாக வீசியதால் கங்கையின் ஆடை பறந்தது. தேவர்கள் கங்கையைப் பார்க்காமல் தலை தாழ்த்திக் கொண்டனர். ஆனால் மகாபிஷ்ணன் கங்கையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அதனால் கோபம் கொண்ட பிரம்மா மகாபிஷ்ணுக்குச் சாபமளித்து விட்டார். அவரிடம் “அறிவற்றவனே! நீ மனிதனாகப் பிறந்து பிறகு புண்ணிய லோகம் அடைவாய். உன் மனத்தைக் கவர்ந்த கங்கையும் மனித உலகில் உன் விருப்பத்திற்கு எதிராக நடந்து கொள்வாள். கங்கையிடம் நீ கோபம் கொள்ளும்போது உன் சாபம் விலகும்” என்றார். அப்போது மகாபிஷ்ணன் பல மன்னர்களைப் பற்றி யோசித்து, இறுதியாகப் பிரதிப மன்னருக்கு மகனாகப் பிறக்கத் தீர்மானித்தார்.

1.2 கங்கை வசுக்களைத் காணுதல்; வசுக்களுக்கு கங்கை உதவத் தீர்மானித்தல்:

மகாபிஷ்ணனின் நிலைக்காக வருந்திய கங்கை பூமிக்குத் திரும்பினாள். வழியில் சுவர்க்கத்திலிருந்து கீழே விழுந்து கொண்டிருந்த வசுக்களைக் கண்டாள். மாசுடன் இருந்த அவர்களைப் பார்த்து, “உங்கள் திவ்யமான உருவம் எவ்வாறு நஷ்டமானது? எனக் கேட்டாள். வசுக்கள் தங்களுடைய சிறிய குற்றத்திற்காக வசிஷ்ட மகரிஷி எங்களை மனிதராகப் பிறக்குமாறு சபித்து விட்டார். நீ புவியில் மனிதனுக்கு மனைவியாகி எங்களைப் புதல்வர்களாகப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் மானிடப் பெண்ணிடம் பிறக்கும் நிலையை அடையக் கூடாது. அதனாலேயே உன்னை வேண்டுகிறோம்” என்றனர்.

கங்கையும் அவர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டாள். வசுக்களிடம், “தங்களுக்குத் தந்தையாகும் தகுதியுடையவர் யார்?” எனக்

கேட்டாள். வசக்கள் சாந்தனுவின் புதல்வர்களாகப் பிறக்க விரும்பினர். கங்கையும் அவர்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாக வாக்களித்தாள். வசக்கள் கங்கையிடம், “தேவி! புவியில் உங்களுக்கு நாங்கள் பிறந்ததுமே எங்களை நீரில் வீசி எறிந்து விடுங்கள். நாங்கள் உடனடியாகப் பிறந்ததுமே மண்ணுலகிலிருந்து விடுபட்டு விடுவோம்” என்றனர்.

1.3 கங்கை வசக்களுக்கு கூறிய நிபந்தனை

வசக்களின் சொற்களைக் கங்கை ஏற்றுக் கொண்டாள். ஆனால் மன்னரிடம் தனக்கு ஏற்படும் சம்பந்தம் வீணாகாமல் இருக்க ஒரு புதல்வன் வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை விதித்தாள். வசக்கள் கங்கையிடம் கூறினர். “நாங்கள் அனைவரும் எங்கள் தேஜஸில் இருந்து அஷ்டம அம்சத்தைத் தருகிறோம். அதன் மூலம் உனக்குப் பிறக்கும் மகன்; மன்னரிடம் இருப்பான். அவனுக்கு மண்ணுலகில் வாரிசு ஏற்படாது. ஆனாலும் அவன் பெரும் பராக்கிரமியாக இருப்பான்” என்றனர். இவ்வாறு கங்கா தேவியின் மூலம் தங்கள் சாபம் தீர்ந்து விடும் என்று மகிழ்ந்த வசக்கள் அங்கிருந்து சென்று விட்டனர்.

1.4 ப்ரதீப மன்னர் கங்கையைச் சந்தித்தல்; கங்கையை மருமகளாக ஏற்றல்

பூமியில் புகழ்பெற்ற ப்ரதீப மன்னர் ஒருநாள் கங்காத்வாரம் சென்று தியானத்தில் அமர்ந்தார். அப்போது அழகிய பெண்ணுருவில் வந்த கங்கை மன்னரின் வலது தொடையில் வந்து அமர்ந்தார். மன்னர் அவளிடம் உன்னுடைய விருப்பம் என்ன எனக் கேட்டார். கங்கை ப்ரதீப மன்னரிடம் தன்னை மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டாள். ப்ரதீபர், “வலது தொடை மகன், மகள் அல்லது மருமகளுக்கு உரியதாகும். இடது தொடையே மனைவிக்குரியது. எனவே நான் உன்னை மருமகளாக்கிக் கொள்ளுவேன்” என்று பதிலளித்தார்.

1.5 கங்கையின் நிபந்தனை:

கங்கை மன்னரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டாள். அவரிடம் “நான் தங்கள் மகனை மணந்து கொள்வேன். தங்களுடைய புகழ்மிக்க பரத வம்சத்திற்குச் சேவை செய்வேன். ஆனால் நான் ஒரு நிபந்தனையைக் கூறுகிறேன். நான் எது செய்தாலும் தங்கள் மகன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவர் அதைப் பற்றி யோசிக்கக் கூடாது. என்னிடம் பிறக்கும் புண்ணியாத்மாக்கள் மூலம் தங்கள் புதல்வருக்கு சுவர்க்கம் கிடைக்கும்” என்று உரைத்தாள். ப்ரதீப மன்னரும் கங்கையின் நிபந்தனையை

ஒப்புக்கொண்டார். மன்னரின் சம்மதத்தைப் பெற்ற கங்கை உடனேயே மறைந்து விட்டாள்.

1.6 சாந்தனு ப்ரதீபருக்குப் புதல்வராகப் பிறத்தல்:

இதன் பின் ப்ரதீப மன்னர் தன் மனைவியிடம் தேவர்களைப் போன்ற தேஜஸ் கொண்ட மகனைப் பெற்றார். முன்பு பிரம்மாவால் சாபமளிக்கப்பட்ட மகாபிக்ஷனே ப்ரதீபரின் மகனாகப் பிறந்தார். சாந்தனு எனப் பெயரிடப்பட்டார். வளர்ந்து இளமைப் பருவம் அடைந்த சாந்தனு சிறந்த தர்மாத்மாவாக விளங்கினார். வேதங்களை ஓதினார். எப்போதும் புண்ணிய காரியங்களையே செய்து வந்தார்.

1.7 ப்ரதீப மன்னர் சாந்தனுவிடம் கங்கையைப் பற்றிக் கூறுதல்:

இளைஞனான தன் மகனிடம் ப்ரதீபர், “சாந்தனு! முன்பு ஒரு திவ்யமான பெண் என்னிடம் வந்தாள். அவள் வருகை உன் நன்மைக்கானது. அந்தப் பெண் எப்போதாவது தனிமையில் உன்னிடம் வந்து உன்னை மணக்க விரும்பினால், நீ அவளிடம், அவள் யார்? யாருடைய மகள் என்பவற்றைக் கேட்காதே. அவள் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலுத் எதுவும் கேட்காதே. உன்னை அவள் விரும்பினால் அவளை மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்” என்று கட்டளையிட்டார். பின்னர் சாந்தனுவிற்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்த ப்ரதீபர் தான் வனம் சென்று விட்டார். சாந்தனு தர்மப்படி ராஜ்யத்தை நிர்வகித்து வந்தார்.

1.8 சாந்தனு கங்காதேவியைச் சந்தித்தல்:

ஒரு நாள் வேட்டையாடச் சென்ற சாந்தனு கங்கைக் கரையில் தனியாக உலவிக்க; கொண்டிருந்த போது மிக அழகான பெண் ஒருத்தி தனியாக இருப்பதைக் கண்டார். அவளைக் கண்டதுமே அவளது தெய்வீக அழகால் மன்னர் ஈர்க்கப்பட்டார். அவளிடம், “தேவி! நீ தானவி, கந்தர்வி, அப்சரஸ், யக்ஷி, நாககன்னி அல்லது மனுஷி யாராக வேண்டுமானாலும் இரு. நான் உன்னிடம், நீ என் மனைவியாக வேண்டும் என்று யாசிக்கிறேன்” என்றார்.

1.9 கங்கை சாந்தனுவிற்குத் தன் நிபந்தனையைக் கூறுதல்:

சாந்தனுவின் இனிய சொற்களைக் கேட்ட கங்கை தான் வசக்களுக்கு வாக்களித்ததை நினைவு கூர்ந்தாள். ப்ரதீப மன்னரின் பேச்சையும் எண்ணிப் பார்த்தாள். சாந்தனுவின் அருகில் வந்தாள். அவரிடம், “மன்னா! நான் தங்களின் மகாராணியாவேன். ஆனால் நான் நல்லது, தீயது எது செய்தாலும்

என்னைத் தடுக்கக் கூடாது. அவ்வாறு நடந்து கொண்டால் நான் தங்களிடம் இருப்பேன். என்னை எந்தக் காரியத்திலிருந்து தடுத்தாலும், பிரியமில்லாத சொற்களைப் பேசினாலும் உடனே தங்களைவிட்டுப் பிரிந்து விடுவேன்” என்று தன் நிபந்தனையைக் கூறினாள். தந்தை தனக்கிட்டிருந்த கட்டளையை நினைவில் கொண்ட சாந்தனு அவளது நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டார்.

1.10 சாந்தனு கங்கையுடன் வாழ்தல்; புதல்வர்கள் நீரில் வீசப்படுதல்:

மன்னர் சாந்தனு அவளைத் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு தன் தலை நகரை அடைந்தார். கங்கையைத் திருமணம் புரிந்து கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்து வந்தார். தந்தையின் ஆணைப்படி கங்கையிடம் எந்த வினாவையும் எழுப்பவில்லை. கங்கை, மன்னர் மூலம் கர்ப்பம் தரித்தாள். குழந்தை பிறந்ததும், “குழந்தாய்! சாபத்திலிருந்து விடுதலை அளிக்கிறேன்” என்று கூறி, கங்கையின் நீர்ப்பிரவாகத்தில் மூழ்கச் செய்தாள். சாந்தனுவிற்கு, மனைவியின் இந்தச் செயல் பிடிக்கவில்லை. ஆனாலும் அவளிடம் எதுவும் கூற இயலவில்லை. இவள் தன்னை விட்டுப் போய் விடுவாளோ என்று அஞ்சினார். இவ்வாறு ஏழு குழந்தைகள் நீரில் வீசப்பட்டனர்.

1.11 சாந்தனுவின் வினாவும் கங்கையின் விளக்கமும்:

பின்னர் எட்டாவதாக மகன் பிறந்த போது சாந்தனு தன் மகனைக் காப்பாற்ற விரும்பினார். துயரத்துடன், “தேவி! இந்தக் குழந்தையைக் கொல்லாதே. நீ யார்? யாருடைய மகன்? ஏன் உன் குழந்தைகளைக் கொன்று பெரும் பாவச் செயல்களைச் செய்கிறாய்?” என அவளிடம் கேட்டார்.

கங்கை அவருக்குப் பதிலளித்தாள். “மன்னா! நான் உம்முடைய இந்த மகனைக் கொல்ல மாட்டேன். ஆனால் இங்கு நான் இருக்கக் கூடிய காலம் முடிந்துவிட்டது. என் நிபந்தனை முதலிலேயே சொல்லப்பட்டு விட்டது. நான் ஜஹ்னுவின் புதல்வி. மகரிஷிகளால் வணங்கப்படும் கங்கை ஆவேன். வசக்களின் உதவிக்காக உன்னோடு வாழ்ந்து வந்தேன். இங்கு உன்னுடைய புதல்வர்களாகப் பிறந்தவர்கள் வசக்கள் ஆவர்.

மன்னா! எனக்குப் புதல்வர்களாகப் பிறந்த வசக்களுக்கு மனிதப்பிறவியிலிருந்த விடுதலை அளிப்பதாக நான் வாக்களித்திருந்தேன் அதன்படி அவர்களை நீரில் வீசி எறிந்து சாப விமோசனம் பெறச் செய்தேன். நீங்களும் எட்டு வசக்களுக்கும் பிறப்பளித்து அகூய லோகத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள். இந்த எட்டாவது மகன் மற்ற அனைவரையும் விடப் பலமும் பராக்கிரமம் உடையவன். நான் உனக்காக வசக்களிடம் மன்னனுக்கு ஒரு மகனாவது இருக்கட்டும் என்று வேண்டினேன். இந்த என் மகனுக்கு

கங்காதத்தன் எனப் பெயர் சூட்டு. இவன் தேவவ்ரதன் என்றும் அழைக்கப்படுவான்” என்று கூறினாள்.

1.12 கங்கை குழந்தையுடன் மறைந்து விடுதல்

இவ்வாறு கூறிய கங்கை, “மன்னா! தங்கள் மகன் நற்பண்புகளில் தங்களை விடச் சிறந்து விளங்குவான். இவன் இப்போது பச்சிலம் குழந்தையாக உள்ளான். பெரியவன் ஆனதும் மறுபடி தங்களிடம் வருவான். தாங்கள் எப்போது என்னை அழைத்தாலும் நான் தங்கள் முன் தோன்றுவேன்” என்று சொல்லிப் புதிதாகப் பிறந்திருந்த அந்தக் குழந்தையுடன் அங்கிருந்து மறைந்து விட்டாள்.

1.13 சாந்தனு மீண்டும் தன் புதல்வனைப் பெறுதல்; இளவரசனாக அபிஷேகம் செய்தல்:

புதல்வனுடன் கங்கை மறைந்துவிட்டதும் சாந்தனு துயரத்துடன் தலைநகர் திரும்பினார். மிகுந்த அறிவாளியும், தர்மாத்மாவுமான அவர் குரு வம்சத் தலைநகரான ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்தவாறு தன் பெரிய தேசத்தை ஆண்டு வந்தார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் பசு, வராஹம், மான் மற்றும் பறவைகள் வதைக்கப்படவில்லை. அவருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் அனைவரும் சத்தியத்தையே பேசி வந்தனர். அனைவரும் தான தர்மங்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவ்வாறு முப்பத்தாறு ஆண்டுகள்; கழிந்தன.

ஒரு முறை ஒரு காட்டு விலங்கை அம்பால் அடித்தவாறு சாந்தனு அதன் பின்னே கங்கைக் கரைக்கு வந்தார். கங்கையில் நீர் மிகவும் குறைவாக ஓடுவதைக் கண்டார். அதைக் கண்டு கவலை கொண்டார். அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அறிய மேலும் முன்னேறிச் சென்றார். சிறிது தொலைவில் தேவேந்திரனைப் போன்ற இளைஞன் அஸ்திரப் பயிற்சி செய்வதைக் கண்டார். அவ்விளைஞன் தன் அம்புகளால் கங்கையின் பெரும் நீர்ப்பிரவாகத்தைத் தடுத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். இதனைப் பார்த்ததும் அவர் மிகுந்த வியப்படைந்தார்.

சாந்தனு பிறந்த அன்றே தன் மகனைப் பிரிந்து விட்டார். எனவே அவ்விளைஞன் தன் மகன் என்பதை அறியவில்லை. அவன் அந்த இடத்திலேயே மறைந்து விட்டான். இச்சமயம் கங்கையின் சொற்களை நினைவு கொண்ட சாந்தனு கங்கையை அழைத்தார். உடனே மிக அழகிய உருவுடன், திவ்ய ஆடை அணிகலன்கள் அணிந்து கங்கை மன்னர் முன் தோன்றினாள். அவள் மன்னர் முன்பு கண்ட இளைஞனைத் தன் வலது கரத்தில் பிடித்திருந்தாள்.

கங்கை மன்னனிடம் கூறினாள், “மன்னா! நான் என்னுடன் எடுத்துச் சென்ற தங்களின் எட்டாவது புதல்வன் இவன். நான் இவனை வளர்த்துப் பெரியவனாக்கி விட்டேன். இனி இவன் உங்களிடம் இருப்பான். தங்கள் புதல்வன் வசிஷ்டரிடம் ஆறு அங்கங்களோடு எல்லா வேதங்களையும் கற்று முடித்து விட்டான். சாஸ்திர வித்தையிலும் தேர்ந்து விட்டான். பெரும் வில்லாளி போரில் இந்திரனுக்கு நிகரானவன்.

பாரதா! இவன் தேவராலும் அசுரராலும் மதிக்கப்படுகிறான். சுக்கிராச்சாரியாரின் நீதி சாஸ்திரத்தையும், பிருகஸ்பதியின் சாஸ்திரத்தையும் முழுமையாகப் பெற்றுள்ளான். பரசுராமரிடம் அஸ்திரப் பயிற்சியைப் பெற்றுள்ளான். ராஜ தர்மத்திலும், பொருளாதாரத்திலும் பெரும் பண்டிதனாவான். இவனைத் தாங்கள் அழைத்துச் செல்லுங்கள்” என்று கூறிய கங்கை உடனே மறைந்து விட்டாள்.

சாந்தனு மன்னர், தன் சூரியன் போல ஒளிவீசும் மகனுடன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். அரசாட்சியில் உதவி செய்வதற்காகத் தன் மகனை இளவரசனாக அபிஷேகம் செய்வித்தார். புகழ்மிக்க சாந்தனுவின் மகன் தேவ வ்ரதன் தன் நடத்தையாலும், செயல்களாலும் தந்தைக்கும், குரு குலத்திற்கும், தேசம் அனைத்திற்கும் மகிழ்ச்சி அளிப்பவராகத் திகழ்ந்தார். இவ்வாறு நான்காண்டுக் காலம் கழிந்தது.

1.14 சாந்தனு சத்தியவதியை மணக்க விரும்புதல்:

ஒரு நாள் யமுனை நதிக்கரையிலிருந்த ஒரு வனத்திற்குச் சென்ற சாந்தனு வர்ணிக்க இயலாத ஒரு நறுமணத்தை அனுபவித்தார். அந்நறுமணம் ஒரு பெண்ணிடமிருந்து வந்ததை அறிந்தார். அவளிடம் அவள் யார் என்பதைக் கேட்டார். அவள் தான் வேடுவப் பெண் என்பதையும் தன் தந்தை நிஷாதனின் ஆணைப்படி தர்மத்திற்காகப் படகு செலுத்துவதையும் தெரிவித்தாள். அவளை மணக்க சாந்தனு விரும்பினார். ஆனால் அந்த நிஷாதனோ தன் மகளின் மகனே அரசாள வேண்டும் என்ற நிபந்தனை விதித்தான். இதனைக் கேட்ட மன்னர் மனம் கலங்கினார். துயரத்தில் மூழ்கினார். தந்தையின் மனத்துயரத்தை தேவவ்ரதன் அறிந்தார்.

1.15 தேவவ்ரதனின் தியாகம்! பீஷ்மர் குரு வம்சத்தைப் பாதுகாத்தல்:

தந்தை சாந்தனு, சத்தியவதியை மணக்க விரும்பியதை அறிந்து, சத்தியவதியின் தந்தை நிஷாதனிடம் திருமணத்தையும், அரசினையும் தியாகம் செய்வேன். சத்தியவதியின் மகனே சாந்தனுவிற்குப் பின் அரசனாவான் எனச் சபதம் செய்து சாந்தனுவிற்காகத் தன் வாழ்வைத்

தியாகம் செய்தார். அதனால் தேவவ்ரதன் என்ற பெயர் மாறி தேவர்களால் ஆசியளிக்கப்பட்டு ‘பீஷ்மர்’ என்று அழைக்கப்பட்டார். மகாபாரதத்தின் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை நடந்த நிகழ்வுகளில் பங்கெடுத்தவர். சாந்தனுவின் மரணத்திற்குப் பின் அவரது மூத்த மகன் சித்ராங்கதன் கொல்லப்பட சிறுவனாயிருந்த விசித்திர வீரியனுக்காக நாட்டைப் பாதுகாத்தார். விசித்திர வீரியன் உரிய வயது அடைந்ததும் காசிராஜனின் பெண்களான அம்பிகை, அம்பாலிகை இருவரையும் அவனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார்.

விசித்திர வீரியன் புதல்வர் இன்றி மரணமடைந்து விடுகிறான். தாய் சத்தியவதி அரசியரிடம் புதல்வரை உண்டாக்க வேண்டியபோது அதனை பீஷ்மர் மறுத்து, தனது சபதத்தில் உறுதியாக இருந்தார். சத்தியவதி தனக்குப் பராசரன் மூலம் பிறந்த வியாசர் உதவியுடன் அம்பிகை அம்பாலிகையிடத்தில் புதல்வரைத் தோற்றுவித்ததை ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களது பிள்ளைகளான திருதராஷ்டிரன், பாண்டு இவர்களை வளர்த்து நாட்டைப் பாதுகாத்தார். திருதராஷ்டிரனுக்குக் காந்தாரியையும், பாண்டுவிற்கு குந்தி, மாத்ரி இருவரையும் மணமுடித்து வைக்கிறார். பீஷ்மரின் கண்காணிப்பில் குருஜாங்கால தேசம் சிறந்த நிலையை அடைகிறது. பாண்டு பல மன்னர்களை வென்று பெரும் பொருட் செல்வத்தைப் பெறுகிறான். அசுவமேத யாகங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

1.16 பாண்டவர்கள், கௌரவர்கள் பிறப்பு

இந்நிலையில் கானகம் சென்ற பாண்டு தன்மனைவியருடன் வனத்தில் வாழ்ந்து வருகிறான். பாண்டுவிற்குக் குந்தி மூலம் யுதிஷ்டிரன், பீமன், அர்ஜுனன் மூவரும் மாத்ரி மூலம் நகுல சகாதேவர்களும் பிறக்கின்றனர். ஹஸ்தினாபுரத்தில் காந்தாரிக்கும் திருதராஷ்டிரனுக்கும் துரியோதனன் முதலிய நூறு புதல்வர்களும் துச்சலா என்ற பெண்ணும் பிறக்கின்றனர். பாண்டு மாத்ரி இவர்களது மரணத்துக்குப்பின் குந்தி பாண்டவர்களுடன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகிறாள். பீஷ்மர் கௌரவர்களுக்கும், பாண்டவர்களுக்கும் கிருபாசாரியாரை குருவாக நியமித்து அஸ்திரக்கலைகளைக் கற்குமாறு ஏற்பாடு செய்கிறார். மிகுந்த சக்திசாலிகளான இச்சிறுவர்களுக்கு மேலும் நுணுக்கமான வித்தைகளைக் கற்றுத் தரக்கூடிய ஆசாரியரைப் பற்றி யோசனை செய்கிறார்.

1.17 பீஷ்மர் குருகுல சிறுவர்களுக்குத் துரோணரைக் குருவாக நியமித்தல்

இதே சமயத்தில் ஹஸ்தினாபுரத்தில் கிருபரது இல்லத்தில்

தங்கியிருந்த துரோணரது அற்புத வித்தையினைச் சிறுவர்கள் மூலம் தெரிந்து கொள்கிறார். துரோணரைத் தேடிச் சென்று அவருக்கு உரிய சிறப்பினைச் செய்து, சிறுவர்களுக்கு மேலும் சிறந்த தனூர் வேதத்தைக் கற்றுத்தர வேண்டும் என வேண்டுகிறார். துரோணர் துருபதனை வென்று பழி தீர்க்க வேண்டும் என்ற தன் விருப்பத்தைப் பீஷ்மரிடம் தெரிவிக்கிறார். பீஷ்மர் துரோணரது எண்ணம் நிறைவேறும் என வாக்களித்து கௌரவர்களுக்கும், பாண்டவர்களுக்கும் குருவாக துரோணாசாரியாரை நியமிக்கிறார். கல்வி முடிந்ததும் போர் அரங்கேற்றம் நடைபெறுகிறது. யுதிஷ்டிரன் யுவராஜனாக அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறார். பல நாட்கள் வெல்லப் படுகின்றன. பாண்டவர் புகழ் ஓங்குகிறது. துரியோதனன் பொறாமையும் பகையும் கொள்கிறான். துரியோதனன் பாண்டவரைக் கொல்ல ஆலோசனை செய்கின்றான். திருதராஷ்டிரன் ஆணைப்படி பாண்டவரும் குந்தியும் வாரணாவதம் செல்லுகின்றனர். துரியோதனன் ஏற்பாட்டில் புரோசனன் அமைத்த அரக்குமாளிகையில் வசிக்கின்றனர். ஓராண்டு கழிகிறது. மாளிகை தீயிடப்படுகிறது. பாண்டவர்கள் குந்தியோடு மரணமடைந்தனர் என்ற செய்தி ஹஸ்தினாபுரம் சேருகிறது. அவர்களுக்கு நீர்க்கடன் செய்யப்படுகிறது.

பீஷ்மர் இதனைத் தாங்க முடியாமல் மிகுந்த துயரத்தோடு அழுது புலம்புகிறார். பாண்டவர்களின் பராக்கிரமத்தையும் புகழையும் சொல்லி மிகுந்த சோகத்துடன் அழுது தவிக்கிறார். பீஷ்மரது மிகுந்த வேதனையைக் கண்டு விதுரர் அவரைத் தனியே அழைத்துச் சென்று பாண்டவர்கள் தப்பிவிட்டதையும், தான் அவர்களுக்கு எச்சரித்ததையும், சுரங்கம் மூலம் அவர்கள் வெளியேறியதையும் தெரிவிக்கிறார். சமயம் அனுசூலம் ஆகும் வரை பாண்டவர் மறைந்து வாழ்வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துப் பீஷ்மருக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறார். இதன் பின் பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலம் சென்று திரௌபதியை மணக்கின்றனர். துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி முதலியோர் பாண்டவர்களைக் கொல்ல விரும்புகின்றனர். ஆனால் திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் ஆகியோருடைய ஆலோசனையைப் பெற விரும்புகிறார். அதன்படி பீஷ்மரிடம் ஆலோசனை கேட்கின்றனர்.

1.18 பீஷ்மரின் முயற்சியால் பாண்டவர்கள் ராஜ்யம் பெறுதல்

பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் தனது விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கிறார். “திருதராஷ்டிரனும் பாண்டுவும் எனக்குச் சமமானவர்கள். காந்தாரியின் புதல்வர்களும், குந்தியின் புதல்வர்களும் என்னுடையவர்கள். எனவே துரியோதனனும் மற்ற கௌரவர்களும் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். பாண்டவர்களுடன் போர் செய்யக் கூடாது. பாதி ராஜ்யம் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். துரியோதனா! அவர்களுக்கும் இது

தந்தையின் சொத்து. அன்போடு அவர்களுக்குப் பாதி ராஜியத்தைக் கொடு. இதற்கு விபரீதமாக ஏதாவது செய்தால் நன்மை உண்டாகாது. உனக்குப் பெரும் இகழ்ச்சி ஏற்படும். புகழே பெரும்பலம். புகழை இழந்தவன் வாழ்வை இழந்தவனாவான். அரக்கு மாளிகையில் அவர்களுக்கு நேர்ந்த துன்பத்திற்கு நீயே காரணம் என மக்கள் எண்ணுகின்றனர். உன்னைக் குற்றவாளியாகக் கருதுகின்றனர். எனவே அவர்களுக்குப் பாதி அரசை அளித்து உன் மீது ஏற்பட்ட களங்கத்தைப் போக்கிக்கொள். பாண்டவர்கள் ஒரே எண்ணம் உடையவர்கள். அனைவரும் தர்மத்தில் நிலைப்பவர்கள். இந்த அரசில் உனக்கும் அவர்களுக்கும் சமமான அதிகாரம், உரிமை உண்டு. நீ தர்மப்படி நடப்பதானால், எனக்கு விருப்பமானதைச் செய்ய நினைத்தால், உலகிற்கு நன்மை செய்வதானால் பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யம் கொடு” என்று கூறுகிறார்.

2. சபாபருவம்

2.1 இந்திரப் பிரஸ்தம் உருவாதல்

திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யம் தர சம்மதிக்கிறான். பாஞ்சாலத்திலிருந்து பாண்டவர்களை அழைத்து வந்து யுதிஷ்டிரருக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்து காண்டவப் பிரஸ்தத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசு செய்யுமாறு கட்டளையிடுகிறான். பாண்டவர்கள் காண்டவப் பிரஸ்தம் செல்லுகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் விருப்பப்படி இந்திரனின் தச்சன் விசுவகர்மா இந்திரப் பிரஸ்தம் என்ற அழகிய நகரை உருவாக்குகிறான். சில காலம் கழித்து பாண்டவ சகோதரர்கள் நால் திசையிலும் திக்விஜயம் செய்து மன்னர்களை வென்று வரிபெற்று வருகின்றனர். யுதிஷ்டிரர் ராஜகூடியாகம் செய்கின்றார்.

2.2 ராஜகூய யாகத்தில் பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு முதல் மரியாதை செய்யக் கூறுதல்

பல நாட்டு மன்னர்களும், கௌரவர்கள் அனைவரும் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் முதலியோரும் யதுகுலத்தவரும் யாகத்தில் கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்கின்றனர். யாகம் முடிந்ததும் முதல் மரியாதையை யாருக்கு அளிப்பது எனப் பீஷ்மரிடம் யுதிஷ்டிரர் கேட்கிறார். பீஷ்மர் பூமண்டலத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே எல்லோரையும் விட அதிகம் பூஜிக்கத்தக்கவர் என்று கூறுகிறார். பீஷ்மரது சொற்படி சஹதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு உத்தமமான அரக்க்யம், பூஜையைச் சமர்ப்பித்தார்.

2.3 சிசுபாலன் எதிர்ப்பு

அவ்வளவில் சேதி ராஜன் சிசுபாலன் அதனை ஆட்சேபிக்கிறான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ரித்விஜ் அல்ல; மன்னனும்; அல்ல; ஆசாரியனுமல்ல; எப்படி முதல் பூஜை செய்யலாம் என்று கூறிச் சபையை விட்டு வெளியேற முற்பட்டான். அந்நேரத்தில் பீஷ்மரது சொல் சரியானதே என்று யுதிஷ்டிரர் சிசுபாலனிடம் சமாதானமாகப் பேச முற்படுகிறார். பீஷ்மர் அவையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனது பெருமை, புகழ், வீரம் அனைத்தையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

2.4 பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்து கூறியது

பீஷ்மர், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு செய்யப்பட்ட பூஜையை ஏற்காதவனிடம் சமாதானமோ, விளக்கமோ பேச வேண்டியதில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அவமதிப்பவனுக்கு அத்தகைய தகுதி இல்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நமக்கு

மட்டுமல்ல; மூவுலகிற்கும் பூஜிக்கத்தக்கவர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மூலம் பல கூடித்திரியர்கள் போரில் தோற்றுள்ளனர். இவ்வுலகனைத்தும் வருஷணிகுல பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமே முழுமையாக நிலைத்துள்ளது. அதனாலேயே முதியவர் பலர் இருந்தும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பூஜை செய்கிறோம். நான் பல ஞானி, மாஹாத்மாக்களின் சங்கத்தில் இருந்துள்ளேன். அவர்களிடமிருந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் எண்ணற்ற சிறந்த குணங்களை, பிறப்பு முதல் இன்றுவரை அவரது வரலாற்றினைப் பலர் கூற அடிக்கடி கேட்டுள்ளேன்.

சேதிராஜா, நாங்கள் ஆசையாலோ சம்பந்தி என்றோ, உபகாரம் செய்தார் என்றோ ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பூஜை செய்யவில்லை. நாங்கள் இவரது புகழ், வீரம் மற்றும் வெற்றியை அறிந்தே இவருக்குப் பூஜை செய்தோம். இவரிடம் வேதம், வேதாங்க ஞானம் உள்ளது. பலம் அதிகம் உள்ளது. தானம், கெட்டிக்காரத் தனம், சாஸ்திர ஞானம், வீரம், வெட்கம், கீர்த்தி, உத்தம அறிவு, விநயம், ஸ்ரீ அனைத்தும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் எப்போதும் நிலை பெற்றுள்ளன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எமது ருத்விக், குரு, ஆசாரியன், ஸ்னாதகர், மன்னர், நண்பர் எல்லாமாவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே உலகனைத்தின் தோற்றம் மற்றும் பிரளயத்திற்கு இருப்பிடமாவார். இருபத்து நான்கு தத்துவங்களும், சூரிய, சந்திர, நக்சத்திரம், கிரகம், திசை எல்லாம் அவரிடமே உள்ளன. தேவலோகம், மற்ற எல்லா உலகங்களிலும் மேலும், கீழும், இடமும், வலமும் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானே சிறந்தவர்” என உரைத்தார். இவ்வாறு பீஷ்மர் உரைத்ததைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அவதாரத்தையும், சரித்திரத்தையும் வரிசையாக்கிக் கூறுங்கள் என வேண்டுகிறார். யுதிஷ்டிரர் வேண்டியதால் மன்னர்களும், ரிஷிகளும் நிறைந்த அச்சபையில் இந்திரனைப் போல் சோபையுடனிருந்த வாசுதேவனுக்கு எதிரிலேயே அவருடைய, மற்றவர்களால் நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாத செயல்களை பீஷ்மர் வருணித்தார். பீஷ்மர் கூறலானார்.

2.5 பீஷ்மர் உரைத்த ஸ்ரீ மன் நாராயணன் புகழ், பெருமை, சிறப்புக்கள்

“முற்காலத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே நாராயணன் ஆக இருந்தார். அவரே ஸ்வயம்பு. உலகனைத்தின் ஆதிபுருஷர். இவரே அவ்யக்தர், பரமாத்மா. இவருக்கு ஆயிரக்கணக்கான கண்கள், ஆயிரக்கணக்கான முகங்கள், ஆயிரக்கணக்கான திருவடிகள் உள்ளன. இவரது கைகளும், முகமும், பெயர்களும் ஆயிரக்கணக்கானவை. அதாவது எண்ணமுடியாதவை. இவரே உலகைச் சிருஷ்டிக்கிறார்; பிரம்மாவைச் சிருஷ்டிக்கிறார். பிரளய காலத்தில் அனைத்தும் இவரிடமே லயமாகின்றன. தேவர்களாகிய இந்திரன், அக்னி,

சூரிய சந்திர, அசுவினி தேவர் மற்ற தேவர்கள் அனைவரும் அவரது அங்கங்கள் ஆகும். த்யுலோகம் பகவானின் தலை. நாபி ஆகாயம், பூமி திருவடிகளாகும். எல்லா சிருஷ்டிகளையும் அவரே செய்தார். தேவாதி தேவனான பகவான் நாராயணன் சதுர்முக பிரம்மாவைச் சிருஷ்டித்து எல்லா உலகங்களின் நன்மைக்காகப் பாற்கடலில் வாசம் புரிகிறார். புகவான் ஸ்ரீ ஹரி ஆயிரம் யுகங்கள் வரை சயனம் செய்த பிறகு கல்ப முடிவில் சிருஷ்டி காரியத்தில் ஈடுபட்டுப் பிரம்மா, கபிலர், தேவகணங்கள், சப்தரிஷிகள் மற்றும் சங்கரனை சிருஷ்டிக்கிறார். மேலும் சனக்குமாரர், மனு, பிரஜாபதிகளையும் தேவர்களையும் சிருஷ்டித்தார்.

2.6 மதுகைடபர் தோற்றம்-அழிவு

முன்பு பிரளய காலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளும், தேவர், அசுரர், மனித, நாகர், அரக்கர் அனைவரும் அழிந்து விட்டனர். அப்போது பகவான் விஷ்ணுவின் காது அழுக்கிலிருந்து தோன்றியவர்களாகக் கூறப்படும் மது-கைடபன் எனும் தைத்ய சகோதரர்கள் கடல் நீரில் வசித்தனர். முதலில் பகவான் மண்ணால் அவர்கள் உருவத்தை அமைத்தார். இமயம் போலக் கடல் நீரில் இருந்த அவர்களுக்குள் பகவான் பிரவேசித்தார். பிரம்மா அவர்களது உடலை வருடி மென்மையான உடல் கொண்டவனுக்கு மது என்றும் கடுமையான உடல் பெற்றவனுக்குக் கைடபன் என்றும் பெயரிட்டார். இரு தைத்யர்களும் பலத்தால் உன்மத்தம் கொண்டு எங்கும் சுற்றித் திரிந்தனர்.

உலகம் முழுவதும் நீர் மயமாக இருந்த நிலையில் பிரம்மா நாராயணனின் நாபிக் கமலத்தில் அமர்ந்தார். பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் நாராயணனும், பிரம்மாவும் நீரில் துயில் கொண்டனர். நீண்ட காலத்திற்குப் பின் மது-கைடபர் இருவரும் பிரம்மாவின் இடத்திற்கு வந்தனர். அவர்களைக் கண்ட நாராயணன் விழித்து மது கைடபரோடு கடும் போர் புரிந்தார். மது கைடபர் இருவரும் பூமி தண்ணீரில் முழுகாத இடத்தில் எங்களை நீ கொல்லலாம் எனக் கூறுகின்றனர். பகவான் அவ்விருவரையும் கைகளால் பிடித்துத் தன் தொடை மீது வைத்துக் கொன்றார். இறந்ததும் அவ்விருவரின் சடலங்களும் ஒன்றாகின. நீர் அலைகளால் கடையப்பட்ட அவர்களின் மேதத்தால் நீர் காணாமல் போனது. அவர்களது மேதத்தால் பூமி மறைக்கப்பட்டதால் பூமி மேதினி என்று அழைக்கப்பட்டது.

2.7 பீஷ்மர் கூறிய வராஹ, நரசிம்ஹ, வாமன, தத்தாத்ரேயர், பரசுராமர் அவதாரச் சுருக்கம்

யக்கு வராஹ ரூபம் தரித்து பகவான் ஆதி நீர்நிலை நீரில் பிரவேசித்து நீரில் மூழ்கிய மலை, வனம், கடல்களோடு தனது மஹாராணி பூதேவியை தெற்றுப்பல்லின் உதவியோடு மார்க்கண்டேய முனிவர் பார்த்திருக்க உத்தாரம் செய்தார். அதன் பின் நரசிம்ஹ அவதாரம் செய்தார். பிரம்மாவை நோக்கிக் கடுமையான தவம் செய்து சிறந்த வரம் பெற்ற ஹிரண்ய கசிபு என்ற அரக்கனைப் பாதி மனிதனும் பாதி சிங்கமும் ஆன நரசிம்ஹ அவதாரம் செய்து சந்தியா காலத்தில் மாளிகை வாசற்படியில் தன் தொடை மீது அவனை வைத்து தனது நகங்களால் மார்பைப் பிளந்து கொன்றார்.

பழைய திரேதா யுகத்தில் விரோசனன் புதல்வன் பலி தைத்யர்களின் மன்னன் ஆனான். பலி இந்திரனை வென்று இந்திர லோகத்தைக் கைப்பற்றினான். இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் நாராயணனிடம் முறையிட்டனர். இப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக இருக்கும் இதே பகவான் அத்தியின் மகனாகப் பிறந்தார். அச்சமயம் மஹாபலி அசுவமேத யாகம் தொடங்கினான். பகவான் விஷ்ணு பிராம்மண பிரம்மச்சாரியாக யக்ஞோபவீதம், மான் தோல், குடுமியுடன் புரஸ்த்தடி கொண்டு அந்த யாகத்திற்குச் சென்றார். வாமனன் மஹாபலியிடம் மூன்று அடி மண் மட்டும் தக்ஷிணையாகக் கேட்டார். பலி அதை அளித்ததும் வாமனனாக வந்து யாசித்த பகவான் விஷ்ணு பேருருக் கொண்டு மூன்று அடிகளில் சுவர்க்கம், ஆகாயம், பூமி மூன்றையும் அளந்து விட்டார். பலி, விரோசனன் குடும்பம் முழுவதையும் பாதாளத்திற்கு அனுப்பினார்.

ஒருமுறை வேதங்கள் அனைத்தும் நஷ்டமாகி, நான்கு வர்ணத்தவரும் ஒன்றாகக் கலந்தனர். தர்மம் தளர்ந்தது. அதர்மம் பெருகியது. அச்சமயம் தத்தாத்ரேயர் மீண்டும் யாக கர்ம அனுஷ்டானத்தை முறைப்படி வேதங்களோடு ஸ்தாபித்தார். கேகய மன்னன் அர்ஜுனன் தத்தாத்ரேயருக்கு நீண்ட காலம் பணிவிடை புரிந்தான். க்ருத வீரியனின் மூத்த புதல்வனும் கேகய மன்னனுமான கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் தத்தாத்ரேயரிடமிருந்து நான்கு வரங்களைப் பெற்றான். ஆயிரம் கைகளோடு இருக்க வேண்டும், உலகனைத்தையும் தர்மத்தோடு ஆள வேண்டும், பலவகை யாகங்களைச் செய்வதோடு பகைவரைப் போரில் வெல்ல வேண்டும், சுவர்க்க உலகிலோ, பூவுலகிலோ சமமே இல்லாத வீரனால் மட்டுமே கொல்லப்பட வேண்டும் என்பனவே அவ்வரங்கள். தத்தாத்ரேயரின் கருணையால்கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் புவியை மிக நீண்ட காலம் ஆண்டு வந்தான்.

அடுத்து பகவானது பரசுராம அவதாரம். பகவான் கோவிந்தனே ஜமதக்னி முனிவரின் புதல்வராகப் பரசுராம உருவத்தில் ப்ருகு வம்சத்தில்

அவதரித்தார். பரசு என்ற தனது கோடலியால் இருபத்தியொரு தலைமுறை கூடித்திரியர்களைக் கொன்றார். கார்த்தவீர்யார்ஜுனனைத் தேரில் இருந்து கீழே தள்ளிக் கொன்றார். சௌபம் என்னும் விமானத்தில் அமர்ந்து சால்வனுடன் போரிட்டார். நக்னிக்கா குமாரிகள் என்ற சிறுமிகள் சௌப விமானத்தை அழிக்க முடியாது. எனவே அஸ்திரங்களைப் போட்டுவிட்டு என்று கூறியதால் அவர் தனது ஆயுதங்களை நீரில் போட்டுவிட்டு ஆழ்ந்த தவம் மேற்கொண்டார்.

2.8 பீஷ்மர் கூறிய இராமாவதாரச் சுருக்கம்

சித்திரை மாதம் சக்லபகூ திதியன்று பகவான் விஷ்ணு தன்னை தானே நான்கு பிரிவுகளாக்கித் தசரத மன்னரிடம் அவதரித்தார். தசரத மன்னரின் மூத்த குமாரனான ஸ்ரீ ராமன் விசுவாமித்திர முனிவரின் யாகத்தைப் பாதுகாத்து சுபாஹு என்ற அரக்கனை வதைத்தார். மாரீசனைக் காயப்படுத்தினார். மிதிலையின் ஜனக மன்னர் செய்த தனுஷ் யாகத்தில் கலந்து கொண்டு சிவபெருமான் அருளிய வில்லை உடைத்துச் சீதையை மணந்தார். அயோத்திக்குத் திரும்பி மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தார். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு தன் சிற்றன்னை கைகேயியின் விருப்பதிற்கிணங்க தந்தையின் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ ராமன் சீதை லட்சுமணனோடு கானகத்தில் 14 ஆண்டுகள் வனவாசம் செய்தார்.

ஜனஸ்தானத்தில் வாழ்ந்து கரன், தூஷணன், த்ரிசிரா ஆகிய பதினான்காயிரம் அரக்கர்களை வதைத்தார். சாபம் பெற்ற கந்தருவர்களான விராதன், கபந்தன் இருவரையும் கொன்றார். ராவணன் தங்கை சூர்ப்பநகை விருப்பத்தை மறுத்து அவள் லட்சுமணனால் மூக்கறுபடச் செய்தார். அதன் விளைவாக சூர்ப்பநகையின் தூண்டுதலால் ராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான். சீதையைத் தேடி கானகத்தில் அலைந்த ஸ்ரீ ராமன் ருஷ்யமுக மலையில் சுக்ரீவனையும் அனுமனையும் நட்பாக்கிக் கொண்டார். கிஷ்கிந்தையில் வாலியைக் கொன்று சுக்ரீவனுக்கு வானர ராஜனாக அபிஷேகம் செய்வித்தார். வாயு மைந்தன் அனுமான் சீதை இலங்கையில் சிறைவைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார்.

ஸ்ரீ ராமன் இலட்சுமணன் உடன்வர வானர சேனையின் உதவியுடன் கடலில் பாலம் கட்டி மிகுந்த பலசாலியும், பிரம்மாவிடம் வரம் பெற்றவனுமான இராவணனின் இலங்கையை அடைந்தார். இராவணனை அவனது மந்திரிகளுடனும், வம்சத்தவர்களுடனும் வதைத்தார். சீதையைச் சிறை மீட்டார். ராவணன் தம்பி விபீக்ஷணனுக்கு இலங்கை அரசை அளித்தார். பின் அனைத்துப் பரிவாரங்களுடனும் சீதையுடனும் அயோத்தி வந்து

நாட்டைப் பரிபாலனம் செய்தார். அதே சமயம் மதுராவில் அரசாண்ட மதுவின் மகன் லவணன் என்னும் தானவன் ஸ்ரீ ராமரின் ஆணைப்படி சத்ருக்களால் கொல்லப்பட்டான்.

ஸ்ரீ ராமர் பத்து அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தார். ஸ்ரீ ராமனின் ஆட்சியில் உலகிற்கு நீராலோ, தீயாலோ பயம் ஏற்படவில்லை. விதவைகளின் அவலக்குரல் கேட்டதில்லை. பெண்கள் அனாதையானதில்லை. எந்த வர்ணத்தவரும் கலப்பின வாரிசை உருவாக்கியதில்லை. முதியவர் இளையவருக்கு ஈமக்கடன் செய்தது இல்லை. பயிர்களின் உற்பத்தி ஒருபோதும் குறைந்ததில்லை. ஸ்ரீ ராம சந்திர பிரபு உலகை ஆண்டபோது மக்கள் பரிபூரண திருப்தியை அனுபவித்தனர். எல்லோரும் தருமத்தையே விரும்பினர். ஸ்ரீ ராமன் அரசாண்ட போது உலகம் முழுவதும் ராமமயமாகி இருந்தது. த்விஜர்கள் வேதங்களை நன்கு அறிந்திருந்தனர். மனிதர்களில் சிறந்தவரான ஸ்ரீ ராமன் தண்டகாரணயத்தில் வசித்து தேவர்களின் காரியத்தை நிறைவேற்றினார். பழைய பகைவனை புலஸ்திய வம்ச ராவணனை, தேவகந்தர்வராலும் வெல்ல முடியாத மகேஸ்வரனைப் போன்றவனை போரில் கொன்றார். இக்ஷ்வாகு குலத்தை மேன்மையடைச் செய்தார். மஹா பராக்கிரமசாலி. நற்பண்புகளில் இருப்பிடம். தன் தேஜஸால் பிரகாசித்தவர். பதினோராயிரம் ஆண்டுகள் அரசாட்சி செய்து பின் சாகேதலோகம் எழுந்தருளினார்.

2.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதாரம்

அதன் பின் இருபத்தெட்டாவது துவாபரயுகத்தில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக விஷ்ணுவின் அவதாரம் நிகழ்ந்தது. இந்த உலகில் இவர் மிக அழகானவர். மனிதர்களால் மதிக்கப்படுபவர். சங்கு, சக்ரம், கதை, கத்தி முதலிய ஆயுதங்களைத் தரிப்பவர். வாசுதேவர் என்னும் பெயரில் பிரசித்தி அடைந்தார் எனப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். இதனைக் கேட்ட தருமராஜர் மறுபடியும் பீஷ்மரிடம் விஷ்ணுவின் வருஷ்ணி வம்ச அவதாரச் சிறப்பினை விளக்கமாகக் கூறும்படி வேண்டுகிறார். பகவானின் குழந்தைப் பருவலீலைகளையும், கம்சனைக் கொன்றதற்கான காரணத்தையும் தெரிவிக்க வேண்டுகிறார். அதனை ஏற்ற பீஷ்மர் மதுவம்சத்தில் பகவான் கேசவன் அவதரித்த வரலாற்றைத் தெரிவிக்கலானார்.

2.10 பீஷ்மர் கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தோற்றமும் பால லீலைகளும்

“உலகனைத்தின் சிருஷ்டிகர்த்தாவான பகவான் நாராயணன் தேவர்களின் காரியங்களுக்காகவும் உலக நன்மைக்காகவும் அவதரித்தார்.

வசதேவருக்கும் தேவகிக்கும் பிறந்த ஸ்ரீ ஹரியை வசதேவர் கம்சனுக்குத் தெரியாமல் நந்தகோபரின் வீட்டில் யாரும் அறியாமல் வைத்தார். பகவான் அவதார சமயத்தில் கடலில் உயரமான அலைகள் எழும்பின. மலைகள் அசைந்தன. சுகமான காற்று வீசியது. பூமி அமைதியாயிற்று. தேவலோக முரசு பலமாக ஒலித்தது. தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தனர். மகரிஷிகள் நாரதர் முதலிய தேவரிஷிகள் கூடினர். குழந்தையாக அவதரித்த ஸ்ரீ ஹரியை வணங்கி அவதார நோக்கத்தை நிறைவேற்றிய பின் மீண்டும் பரமபதத்தில் எழுந்தருளுங்கள் என வேண்டித் திரும்பினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பலராமனுடன் நந்த கோபரால் வளர்க்கப்பட்டார்.

ஒரு நாள் ஒரு வண்டியின் கீழ் குழந்தை கிருஷ்ணனை விட்டு விட்டு யசோதை யமுனைக்குச் சென்றுவிட்டாள். தன் உள்ளங்கால்களால் வண்டியை உதைத்துத் தள்ளி குழந்தை ஸ்ரீ ஹரி அவ்வண்டியை அதன் மீதிருந்த பாணைகள் குடங்களோடு தூள் தூளாக்கியது. அதற்கு முன்பு பெரிய சரீரமுடைய பூதனையையும் பாலருந்திக் கொன்றது. ஒரு நாள் வீட்டில் வைத்திருந்த வெண்ணையைச் சாப்பிட்டுவிட்டதற்காக யசோதை கிருஷ்ணனைக் கயிற்றைக் கொண்டு உரலோடு சேர்த்துக் கட்டிவிட்டாள். பகவான் அவ்வுரலைக் கயிற்றோடு இழுத்து இருமரங்களுக்கிடையே சிக்கவைத்து மரங்களை வேரோடு சாய்த்தார். அம்மரங்களில் இருந்த அசுரர்கள் உயிர் இழந்தனர்.

அழகு மிக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மஞ்சள் ஆடையும், பலராமன் நீல ஆடையும் அணிந்து கோபச் சிறுவர்களுடன் புல்லாங்குழல் இசைத்து கன்றுகளை மேய்த்து வந்தனர். வனங்களில் சுற்றி விளையாடினர். பிருந்தாவனத்தில் பசுக்கள், கன்றுகளுடன் திரிந்தனர். பிருந்தாவனத்தில் பாண்டீரம் என்னும் ஆலமர நிழலில் விரும்பி விளையாடினார். யமுனையின் மடுவில் வாழ்ந்த காளியன் என்னும் நாகத்தின் தலைமீது நடனமாடி அந்நாகத்தை வேறு இடத்திற்குச் செல்லக் கட்டளையிட்டார். தாலவனத்தில் (பனங்காடு) வாழ்ந்த தேனுகன் என்ற அசுரனைப் பலராமர் கொன்றார். இருவரும் தேவர்களாலும் வணங்கப்படுபவர்கள் என்றாலும் மனிதப் பிறவி எடுத்ததால் மானுடச் சிறுவர்களுக்கு உரிய விளையாட்டுகளைச் செய்தனர்.

2.11 கோவிந்த பட்டாபிலேகம்; கம்சவதம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோபர்கள் கோவர்த்தனகிரிக்குச் செய்த கிரியக்ருத்தில் கலந்து கொண்டு கிரிராஜனுக்குச் சமர்ப்பித்த உணவுப் பொருட்களைத் தானே உண்டுகளித்தார். தன்னை, தேவர்களின், உலகை, சர்வபூதங்களைச் சிருஷ்டித்தவராக வெளிப்படுத்திக் கொண்டார். ஆயர்களால் பூஜிக்கப்பட்டார்.

இந்திரன் கோபம் கொண்டு மழை பொழிந்த போது ஏழு நாட்கள் கோவர்த்தன மலையைக் கைகளால் உயர்த்திப் பிடித்துப் பசுக்களையும், கோபர்களையும் பாதுகாத்தார். இந்திரன் புவிக்கு வந்து கோவிந்தன் என்னும் பெயரளித்து அபிஷேகம் செய்தார்.

பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காளை உருவில் வந்த அரிஷ்டாசுரனைக் கொன்றார். கம்சனால் அனுப்பப்பட்ட குதிரை வடிவில் வந்த பத்தாயிரம் யானை பலம் உடைய கேசி என்ற அரக்கனைக் கொன்றார். கம்சனின் சபையில் இருந்த சாணூரன் என்ற மல்லனையும், சுநாமா என்ற கம்சனின் தம்பியையும், முஷ்டிகன் என்ற மல்லனையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பலராமரும் கொன்றனர். கம்சனின் பட்டத்து யானையான குவலயாபீடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் கம்சன் முன்னிலையிலேயே கொல்லப்பட்டது. கம்சனையும் வதைத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உக்ரசேனரை அரசனாக அபிஷேகம் செய்வித்தார்.

அதன்பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பலராமரும் சாந்திபனி முனிவரிடம் சென்று அறுபத்து நான்கு நாட்களிலேயே ஆறு அங்கங்களோடு வேதங்களைப் பூரணமாகக் கற்றுணர்ந்தனர். ஓவியக்கலை, கணிதம், காந்தர்வவேதம், ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம், யானை, குதிரை ஏற்றங்களையும் கற்றுத் தேர்ந்தனர். சாந்திபனி முனிவருக்குக் குருதட்சிணையாகக் கடலில் குளிக்கும்போது திமி என்னும் பிராணியால் தின்னப்பட்ட இறந்துபோன அவரது மகனை யமலோகத்தில் இருந்து மீட்டு வந்து திரும்ப உயிருடன் அளித்தனர். இத்தகைய மிக மிக அற்புதமான காரியத்தால் அனைவரும் வியப்படைந்தனர். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஜராசந்தனை யமுனைக் கரையில் தோற்கடித்தார். பின் யதுவம்சத்தினர் மகிழ்ச்சியடையும்படி பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அசுரர்களை வென்று பெரும் செல்வத்தைக் கைப்பற்றி அவற்றைத் துவாரகையில் வைத்துக் காத்தார்” என்று பீஷ்மர் பகவான் விஷ்ணுவின் அவதாரமே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எனத் தெரிவித்தார்.

2.12 நரகாசுர வதம் பற்றிப் பீஷ்மர் விவரித்தல்

மேலும் பீஷ்மர் கூறினார்; “நரகன் என்னும் அசுரன் பூமியின் புதல்வன். பௌமாசுரன் என்றும் அழைக்கப்படுவான். இவ்வசுரன் பூமிக்கு அடியில் மூர்த்திவிங்கத்தில் (சிவலிங்க வடிவில் பூமிக்குள் குகையைப் போல் அமைக்கப்பட்ட துளைக்க முடியாத வீடு) இருந்து கொண்டு ரிஷிகளுக்குத் துன்பம் கொடுத்து வந்தான். ப்ராஜாபதி த்வஷ்டாவின் மகள் ‘கசேரு’வை மயக்கமடையச் செய்து அபகரித்தான். கந்தர்வ, அப்சரஸ் உட்பட பதினாராயிரத்து நூறு கன்னியரை அபகரித்து அவர்கள் வசிப்பதற்கு மணிபர்வதத்தின் மீது ‘ஒளதகா’ என்னும் அந்தப்புரத்தை நிர்மாணித்தான்.

தேவமாதா அதிதியின் குண்டலங்களைக் கவர்ந்து அவரை அவமதித்தான். ஹயக்ரீவன், நிசம்பன், பஞ்சஜனன், 1000 புதல்வர்களுடன் முரண் என்ற அரக்கர்கள் நரகாசுரனுக்குத் துணை ஆயினர்.

துவாரகையில் வாழ்ந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இந்திரன் பௌமாசுரனைக் கொன்று அதிதியின் குண்டலங்களை மீட்டுத் தருமாறு வேண்டுகிறார். அதன்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனது ஆயுதங்களுடன் கருடன் மீது ஏறிச் சென்று ஹயக்ரீவன், விருபாக்ஷன், பஞ்சஜனன், முரண் மற்றும் அவன் புதல்வர்களையும் கொன்றார். பின் நரகாசுரன் தலைநகரான ப்ரக்ஞயோதிஷ்புரம் சென்று அங்கிருந்த அரக்கர்களையும் கொன்றார். நரகாசுரன் வசித்து வந்த பாதாள குகைக்குச் சென்று சக்கரத்தால் அவனது தலையை அறுத்தார். அதிதியின் இரு குண்டலங்களையும் மீட்டார். பூமிதேவிக்கு ஆறுதல் அளித்தார். நரகாசுரன் உத்தமகதியடைந்தான் எனத் தெரிவித்தார். நரகாசுரன் வசம் இருந்த பெரும் செல்வத்தையும், மணிபர்வதத்தில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த கன்னியரையும் மணிபர்வதத்தோடு கருடன் மீது ஏற்றித் தேவலோகம் அடைந்தார். அதிதியிடம் அவரது குண்டலங்களைச் சேர்ப்பித்தார். பின் பகவான் மகரிஷிகளால் சேவிக்கப்பட்டுத் தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டுத் தேவலோகத்திலிருந்து துவாரகை திரும்பியதைப் பீஷ்மர் விவரித்தார். அத்துடன் யது குலத்தோரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் வாழ்ந்த துவாராகாபுரியின் சிறப்பை மிக விரிவாகப் பீஷ்மர் எடுத்துரைத்தார். அத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாணாசுரனை வென்றதையும் யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்தார்.

2.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாணாசுரனை வெற்றி கொண்டது

“அதன்பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் மகன் பிரத்யும்னனின் மகனும் தனது பேரனுமான அநிருத்தனின் காரணமாக மகாபலியின் மூத்த மகன் பாணன் என்பவனை வீழ்த்தினார். பாணன் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் புரிந்து கிடைத்தற்கரிய பல வரங்களைப் பெற்றவன். ஆயிரம் கைகளை உடையவனான பாணன் மிகுந்த பலத்துடன் சோணிதபுரத்தைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தான். இந்திரன் முதலிய தேவர்களை வென்று குபேரனைப் போல மிக நீண்டகாலம் அரசாண்டு வந்தான். அவனுக்குச் சுக்கிராச்சாரியாரின் துணையும் உதவியது. பாணாசுரனுடைய மகள் உஷா மிகுந்த அழகுடையவள். எவ்வாறோ பிரத்யும்னனின் மகன் அநிருத்தன் உஷாவிடம் சென்று அவளது அந்தப்புரத்தில் மறைந்திருந்து அவளோடு ஆனந்தமாக இருக்கலானார். இதனை அறிந்த பாணாசுரன் அநிருத்தனையும், உஷாவையும் பலவந்தமாகச் சிறையில் அடைத்து விட்டான். பாணாசுரன் அநிருத்தனுக்குப் பலவகையில் துன்பங்களைக்

கொடுத்து வந்தான். இதனை அறிந்த நாரதர் துவாரகைக்கு வந்து பாணாசுரன் அநிருத்தனைத் துன்புறுத்துவதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவித்தார். அநிருத்தன் ஆபத்தில் இருப்பதை அறிந்த பகவான் ஸ்ரீ ஹரி பலராமருடனும், பாரத்யும்னனுடனும் கருடன் மீதேறிச் சென்று பாணாசுரனின் சோணிதபுரத்தை அடைந்தார்.

தங்கமயமான கோட்டைச் சுவரோடு கூடிய அந்நகரத்தைக் கண்டு மூவரும் வியந்தனர். அந்நகரை பகவான் சிவன், கார்த்திகேயன், காளிதேவி, அக்னி அனைவரும் காத்து வந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் ஆயுதங்களைத் தரித்து கிழக்கு வாயில் பாதுகாவலர்களை வென்று சிவன் பாதுகாத்த வடக்கு வாயிலைத் தாக்கினார். மகேஸ்வரன் பிணாகமென்னும் வில்லும் அம்பும் ஏந்தி வாசுதேவனுடன் போர் புரிந்தார். இரு நாழிகை வரை உக்கிரமாக நடந்த போரில் சிவபெருமானையும், சிவகணங்களையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வென்றார். நகரினுள் நுழைந்து பாணாசுரனுடன் போர் புரிந்தார். தனது ஆயிரம் கைகளால் ஆயுதங்களைத் தாங்கிப் பாணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் போர் புரிந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவனது ஆயுதங்கள் அனைத்தையும் அழித்தார். தனது சக்ராயுதத்தால் அவனது ஆயிரம் கைகளையும் வெட்டினார். கிளைதரிக்கப்பெற்ற மரம்போலப் பாணன் கீழே விழுந்து மடிந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அநிருத்தனை சிறையிலிருந்து விடுவித்தார். பாணாசுரனது பெரும் செல்வத்துடன் அநிருத்தன் உஷா மற்றும் அனைவருடனும் துவாரகாபுரி திரும்பினார்.”

2.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பிற வெற்றிகள்

“போஜகுலத்து ருக்மியை வென்று ருக்மணியைத் தன் தேவியாக்கிக் கொண்டார். ஜாருதி நகரில் மன்னன் ஆஹுதியையும், க்ராதனையும் வென்றார். வருணதேவரின் இருபுறமும் சஞ்சரிக்கும் கோபதி, தாளகேது இருவரும் மகேந்திர மலையின்மீது இராவதி நதிக்கரையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் கொல்லப்பட்டனர். வருணதேவனையும் வென்றார். பாரிஜாத மரத்தினை இந்திரனிடமிருந்து கைப்பற்றினார். பாண்டிய, பெளண்டர, மத்ஸ்ட, கலிங்க, அங்கதேச மன்னர்களை ஒன்றாக வென்றார். தனக்கு எதிராகத் திரண்ட கூடித்திரியர்களை வென்று காந்தார இளவரசி சிம்சுமாவைத் தன் தேவியாக்கிக் கொண்டார். பீடன், கம்சன், பைடகன், அதிலோகன் ஆகிய அசுரர்களையும் கொன்றார். தேவாசுரர்களுக்கு அபயமும் பயமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே அளிக்கிறார். உலகனைத்திற்கும் தலைவரான ஸ்ரீ ஹரி பல தேவ காரியங்களை வெற்றியுடன் முடித்துத் தன்பரம பதத்தை அடையப் போகிறார். புகழ்மிக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துவாரகா புரியைத் தன்னோடு ஏற்றுக் கடலில் லயமாகச் செய்யப் போகிறார். துவாரகாபுரியை வாசுதேவன் துறக்கும் காலத்தில் கடல் இந்நகரை மூழ்கச் செய்யப்போகிறது.

இவர் ஸ்வயம் விஷ்ணு, நாராயணன்; சோமன், சூரியன் மற்றும் சவிதா ஆவார். இவர் அப்ரமேயர். யாருடைய கட்டுப்பாட்டிலும் இல்லாதவர். இவர் தானாகவே தோன்றுகிறார். அண்ட சராசரமனைத்தம் எப்போதும் பகவான் நாராயணனிடமிருந்து தோன்றி அவரிடமே லயமடைகின்றன. முட்டாளான சிசுபாலன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை எங்கும் வியாபித்திருப்பவராகவும், நிலையானவராகவும் அறியவில்லை. இங்கிருக்கும் மன்னர்கள் அனைவரிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பூஜிக்காதவர் யார்? இந்த சிசுபாலன் பகவானது பூஜையை உசிதமற்றதாகக் கருதுகிறான். இனி அவன் தனக்கு உசிதமானதைச் செய்யட்டும்” என பீஷ்மர் அனைவரும் கூடியிருந்த அவையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அவதாரங்களையும், புகழையும், வெற்றிகளையும் விரிவாக எடுத்துரைத்தார்.

2.15 பீஷ்மர் சிசுபாலனின் அழிவு நெருங்கியதைக் கூறுதல்

பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறி முடித்ததும் சஹதேவன், “கேசி என்ற அரக்கனை வதம் செய்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு நான் செய்த பூஜையை சகித்துக் கொள்ள முடியாதவர் யாராக இருந்தாலும் அவர் தலையில் நான் காலை வைப்பேன்” என்று கூறினார். மன்னர்கள் யாரும் எதுவும் கூறவில்லை. சிசுபாலன் தான் படைத்தலைமை தாங்குவதாகவும் மன்னர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து பாண்டவ-யாதவர்களின் படையை எதிர்ப்போம் என்று கூறினான். யுதிஷ்டிரர் இப்படி மன்னர்கள் எதிராகத் திரண்டதைக் கண்டு பீஷ்மரிடம் இவர்களை அமைதிப்படுத்துவதற்கான உபாயத்தைக் கூறி அருளுங்கள் என வேண்டுகிறார்.

தர்மராஜர் இவ்வாறு கேட்டதும் பிதாமகர் பிஷ்மர், “நீ பயப்படாதே, நாம் முதலிலேயே நன்மை தரும் வழியைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டோம். சிங்கம் தூங்கி விட்டால் பல நாட்கள் அதன் அருகில் வந்து குரைக்கும். அது போல் எதிரில் நிற்கும் மன்னர்களும் விருஷ்ணி வம்ச சிங்கமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சிங்கத்தைப் போல் கண் விழிக்காதவரை இவர்கள் நாட்கள் போல குரைக்கலாம். சேதிசூல சிசுபாலன் தன் விவேகத்தை இழந்து விட்டான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இந்த சிசுபாலனின் தேஜஸை தன்னுள் ஒன்று சேர்க்க விரும்புகிறார் எனத் தெரிகிறது. ஏனெனில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யாரையெல்லாம் தன்னுள் லயிக்கச் செய்ய விரும்புகிறானோ அவர்களது அறிவு கெட்டுவிடுகிறது” என்று பதில் கூறினார்.

2.16 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் சிசுபால வதம்

இவ்வாறு பீஷ்மர் கூறியதைக் கேட்டதும் சிசுபாலன் மிகக்

கடுமையான சொற்களால் பிதாமகரை நிந்திக்கலானான். சிசபாலனின் நித்தனையைக் கேட்ட பீமன் கோபத்தால் கொதித்து எழுந்து சிசபாலனை நோக்கிச் செல்ல முற்பட்டார். பீஷ்மர் பீமனைத் தடுத்து அமைதிப்படுத்தினார். சிசபாலன் பீமனை விட்டுவிடும்படி பீஷ்மரிடம் கூறினான். இந்நிலையில் சிசபாலனின் பிறப்பு பற்றிய விவரங்களைப் பீஷ்மர் எடுத்துக் கூறுகிறார். “பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அளித்த வரத்தின்படி இவன் உயிர் வாழ்ந்து வருகிறான். பகவான் இவனைத் தன்னுள் ஒன்று சேர்த்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்” என பீஷ்மர் கூறியதைக் கேட்டதும் சிசபாலன் எரிச்சலுற்று மீண்டும் பீஷ்மரை நிந்திக்கிறான். பீஷ்மர் சிசபாலனுக்குப் பதிலளித்தார். நான் இந்த மன்னர்கள் அனைவரையும் துரும்புக்குச் சமமாகக்கூடக் கருதவில்லை என்று பீஷ்மர் கூறியதும் மன்னர்கள் அனைவரும் கோபம் கொண்டு இந்த பாவியும், கர்வியுமான கிழவன் பீஷ்மனைக் கொன்று விடுவோம் அல்லது உயிரோடு தீயில் கொளுத்தி விடுவோம் எனக் கூறினர்.

பீஷ்மர், “உங்களுக்குத் தைரியமும், சக்தியும் இருக்குமானால் பசுவைப் போல் என்னைக் கொலை செய்யுங்கள் அல்லது வைக்கோல் தீயில் என்னைப் பொசுக்கி விடுங்கள். நாங்கள் பூஜை செய்த கோவிந்தன் தன் மகிமையிலிருந்து ஒருபோதும் வழுவாதவர். உங்களில் மரணமடைய விரும்புவன் சக்ரதாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை இன்று வலுவில் போருக்கு அழைத்து இவர் கையால் கொல்லப்பட்டு இந்த பகவானுடைய சரீரத்தில் புகுந்து விட்டும்” என்று கூறினார். சிசபாலன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் வதைக்கப்பட்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குப் பூஜை நடைபெற்றது. கௌரவர்கள் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

2.17 சூது நடைபெறுதல்; திரௌபதி வினா; பீஷ்மர் விடை தருதல்

இதன் பிறகு ஹஸ்தினாபுரத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சூதாட்டத்தில் கலந்து கொண்டு நாடு, சகோதரர்கள், தன்னையும் இழந்த யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியைப் பணயம் வைத்து இழக்கிறார். துச்சாதனனால் அவைக்கு இழுத்து வரப்படும் திரௌபதி அவையில் அமர்ந்திருந்த நீதியறிந்த முத்தோராகிய மகாத்மாக்களைப் பார்த்துத் தன்னை இழந்த பின் என் கணவன் என்னை சூதில் பணயம் வைக்க இயலுமா? நான் தருமப்படி வெல்லப்பட்டேனா இல்லையா? என்று வினவுகிறாள்.

பீஷ்மர், “தருமத்தின் ஸ்வரூபம் மிகவும் சூட்சுமமானது. நான் இந்த வினாவிற்கு சரியாக பதிலளிக்க முடியவில்லை. அடிமையாகத் தன்னை இழந்தவன் மற்றவர் பொருளைப் பணயம் வைக்க முடியாது. ஆனால் மனைவி எப்போதும் தன் கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள். எனவே இந்த

விஷயத்தில் என்னால் பதில் எதுவும் கூறமுடியவில்லை. தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் இந்தப் புவியனைத்தையும் இழந்தாலும் தர்மத்தை விடமாட்டார். இவர் தானே தன்னைத் தோற்றுவிட்டதாகக் கூறியுள்ளார். எனவே என்னால் இந்த உனது வினாவை ஆராய இயலவில்லை. சகுனி தருமராஜாவைத் துண்டி அவருடைய மனதில் உன்னைப் பணயமாக வைக்கும் விருப்பத்தை தோற்றுவித்தான். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் இதனைச் சகுனியின் கபடம் என்று உணரவில்லை. எனவே என்னால் உனக்குப் பதில் தர முடியவில்லை” என்று பீஷ்மர் திரௌபதியிடம் தெரிவித்தார். சூதில் தோற்ற பாண்டவர்கள் நிபந்தனைப்படி வனவாசம் சென்றனர்.

வன பருவம்

2.18 பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யமளிக்கக் கூறுதல்

பாண்டவர்கள் வனவாசம் சென்றபிறகு 12 ஆண்டுகள் கழிந்தன. அவர்கள் த்வைத வனத்தில் துயரத்துடன் காலத்தைக் கழித்து வந்தனர். துரியோதனன் அவர்களுடைய நிலையைக்கண்டு பரிகசிக்க விரும்பினான். சேனையுடனும், கர்ணனுடனும் த்வைத வனம் சென்றான். அங்கு கந்தர்வர்களால் சிறைபிடிக்கப்பட்டான். கர்ணன் துரியோதனனை விட்டு ஓடி விட்டான். பாண்டவர்களால் கந்தர்வர்களிடம் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டான். பிறகு தன் படை, பரிவாரத்துடன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பி வந்தான். பாண்டவர்களை அவமானம் செய்ய விரும்பி அவனே அவமானத்துடன் திரும்பி வந்தான். பாண்டவர்களைப் பரிகசிக்கச் சென்ற அவன் பரிகாசத்திற்கு ஆளானான். நடந்தவை அனைத்தையும் பீஷ்மர் அறிந்தார். அவர் துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை கூற முற்பட்டார்.

“மகனே! தான் முன்பு கூறியது போலவே இன்றும் கூறுகிறேன். நீ த்வைத வனம் சென்றது நல்லதாகத் தெரியவில்லை. அங்கு சென்று நீ செய்ததையும் நான் விரும்பவில்லை. வீரனே! கந்தருவர்கள் அங்கு உன்னைப் பலவந்தமாகக் கைது செய்தார்கள். தர்மம் அறிந்த பாண்டவர்கள் உன்னை அந்த ஆபத்தில் இருந்து விடுவித்தார்கள். இப்போதும் உனக்கு வெட்கம் உண்டாகவில்லையா? கர்ணன் தன் சேனையுடன் உன் கண்முன்னே கந்தர்வர்களிடம் பயந்து போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிச் சென்றான். நீ சிறை பிடிக்கப்பட்டபோது பாண்டவர்கள் உன்னைப் பராக்கிரமத்துடன் காப்பாற்றினார்கள். கர்ணனுடைய பராக்கிரமம் உன்னைக் காப்பாற்றவில்லை.

மன்னா! தனுர்வேதம் மற்றும் தர்ம நடத்தையில் கர்ணன் பாண்டவர்களின் கால்பங்கிற்கும் கூட ஈடாகமாட்டான். எனவே இந்த

குலத்தின் மேன்மைக்காக்கப் பாண்டவர்களுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொள்வதே சிறந்தது” எனக் கூறினார். பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்டுத் துரியோதனன் சிரித்தான். அவ்விடத்தை விட்டுச் சகுனியோடு வெளியேறி விட்டான். கர்ணனும், துச்சாதனனும் அவனைப் பின் தொடர்ந்தனர். பதிலேதும் கூறாமல் அவர்கள் தன்னை அவமானப் படுத்தியதால் பிதாமகர் பீஷ்மர் வெட்கமடைந்தார். அங்கிருந்து சென்று தன் இருப்பிடத்தை அடைந்தார். பீஷ்மர் சென்ற பின் துரியோதனன் மீண்டும் அதே இடத்திற்குத் திரும்பினான்.

இவ்வாறு பீஷ்மரின் அறிவுரைகளைத் துரியோதனன் ஏற்கவில்லை. சூதாட்டத்தின் போதும், அதன் பிறகு நடந்த தீய செயல்களின் போதும் ஏதும் கூற இயலாத பீஷ்மர் அறிவுரை கூறிய நேரத்திலும் அவமதிப்பையே பெற்றார்.

3. விராட பருவம்

3.1 அஞ்ஞாத வாசத்தில் பாண்டவர்கள் இருந்தபோது அவர்களைத் தேடுவதற்கான ஆலோசனையைப் பீஷ்மர் கூறுதல்

வனவாச காலத்தில் 13 ஆவது ஆண்டில் பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசத்தை மேற்கொண்டனர். அச்சமயம் துரியோதனன் அவர்களைத் தேட முயற்சித்தான். பாண்டவர்களைக் கண்டு பிடித்துவிட்டால் மீண்டும் வனவாசத்திற்கு அனுப்பிவிடலாம் என்று எண்ணுகிறான். அச்சமயம் அவன் பாண்டவர்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக அனைவரிடமும் ஆலோசனை மேற்கொண்டான். அப்போது மீண்டும் பீஷ்மர் துரியோதனனுடைய முயற்சிக்கு ஆதரவளிக்கிறார். தர்மராஜரின் நற்குணங்களைப் பட்டியலிடுகிறார். பின்னர் அவர்களை எங்கு தேட வேண்டும் என்றும் ஆலோசனை அளிக்கிறார். கௌரவர்களின் நன்மையைக் கருதிப் பாண்டவர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்ற துரோணரின் கருத்துக்கு உடன்படுகிறார். அவர் துரியோதனனிடம் பின்வருமாறு கூறலானார்.

3.2 பீஷ்மரின் கூற்று

“பாரதா! துரோணாசாரியார் கூறியது சரியே. பாண்டவர்கள் சுபலக்ஷணங்கள் நிரம்பியவர்கள்; சாதுக்களுக்குரிய நியம விரதங்களை ஏற்றவர்கள். வேதம் கூறும் விரதங்களைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள். பெரியவர்களின் உபதேசத்தையும், கட்டளையையும் ஏற்று நடப்பவர்கள். சத்யவிரதர்கள். அவர்கள் அஞ்ஞாத வாச காலத்தைத் தெளிவாக அறிந்து அதைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் பாதுகாக்கப்படுபவர்கள். எனவே அவர்கள் மரணமடைந்திருக்க முடியாது என்பது என் கருத்து. அவர்களைப் பற்றி என் கருத்தை நன்கு யோசித்து எனக்குச் சரியென்று தோன்றும் ஒரு உபாயத்தைச் செய்யலாம் என நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குத் துரோகம் செய்வதற்காக அல்ல; உங்கள் நம்பிக்கைக்காகக் கூறுகிறேன். யுதிஷ்டிரரின் நீதியை என் போன்றவர் நிந்திக்கக் கூடாது. அது நல்ல நீதி என்றே கூற வேண்டும்.

என்னுடைய கருத்தைக் கேள். எந்த நகரத்திலோ, தேசத்திலோ தர்மராஜர் வாசம் புரிகிறாரோ அங்கு மன்னனுக்குத் தீமை நேராது. தர்மர் இருக்கும் இடத்தில் மனிதர்கள் அன்புடன் பேசுபவராக, புலன்களை வென்றவராக, நன்மையை அனுபவிப்பவராக, சத்ய பராயணராக, உடல் புஷ்டியுடன், தூயவராய், காரியத்தில் தேர்ந்தவராய் இருப்பர். அங்கு பிறர்

குற்றம் பார்க்கப்படாது. அகூயையும், கர்வமும், த்வேஷமும் இருக்காது. மக்கள் தாமே தர்மத்தில் நிலைத்திருப்பர். பெருமளவு வேதங்கள் ஒலிக்கப்படும். யாகங்கள் நடைபெறும். மேகம் சரியாக மழை பொழியும். பூமிகளில், வயல்களில் பயிர்கள் அலைமோதும். மக்கள் சிறிதும் பயமின்றி இருப்பர். தானியங்கள், பழங்கள், மலர்கள், நிறைந்து செழித்திருக்கும். யுதிஷ்டிரர் இருக்கும் ஊரில் பசுக்கள் நிறைந்திருக்கும். செழித்தும் இருக்கும். பால், தயிர், நெய்யும் மிக சுவையுடன் இருக்கும்.

இந்தப் பதின்மூன்றாவது ஆண்டில் யுதிஷ்டிரர் எங்கிருந்தாலும் த்விஜர்கள் (பிராமண, கூத்திரிய, வைசியர்) தத்தம் கர்மங்களைக் கடைப்பிடிப்பர். மக்கள் மகிழ்ச்சியாக, திருப்தியாக, புனிதமாக இருப்பர். தேவ-அதிதி பூஜையை அனைவரும் விரும்புவர். யுதிஷ்டிரர் தர்மாத்மா. அவரிடம் சத்தியம், தைரியம், தானம், அமைதி, உறுதியுடைய பொறுமை, வெட்கம், ஸ்ரீ, கீர்த்தி, உன்னததேஜஸ், இரக்கம், எளிமை போன்ற குணங்களே உள்ளன. அவரை மற்ற ஜாதியினர் மட்டுமின்றி த்விஜாதினரும் அறிய முடியாது. கௌரவா! என் பேச்சில் நம்பிக்கை இருக்குமானால், நன்கு யோசித்து விரைந்து செயல்படு” என்று பிதாமகர் பீஷ்மர் துரியோதனனது நன்மைக்கான கருத்துக்களையும், யுதிஷ்டிரர் தேடப்பட வேண்டிய இடத்தையும் யுகித்துக் கூறுகிறார். அதன்படி பாண்டவர்கள் விராட தேசத்தில் மறைந்திருக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

3.3 விராட தேசத்தில் பீஷ்மர் துரியோதனன் படையில் அமைதியும் ஒற்றுமையும் தொடர முயற்சி செய்தல்

அஸ்தினாபுரத்தில் நடந்த ஆலோசனையின்படி சுசர்மா விராடர் மீது முதல் நாள் படையெடுத்தான். மறுநாள் துரியோதனன் தனது பெரும்படையுடனும் மகாரதிகளுடனும் விராடதேசத்தின் மீது படையெடுத்துப் பசுக்களைக் கவர்ந்து சென்றான். விராடர் சுசர்மாவைப்பின் தொடர்ந்த நிலையில் நாட்டில் நலைநகரில் இருந்த விராடரின் புதல்வன் உத்தரன் அர்ஜுனன் உடன் கௌரவரைத் தாக்கிக் பசுக்களை மீட்கும் எண்ணத்துடன் வந்தான். அதுவரை பிரகன்னளாவாக அறியப்பட்ட அர்ஜுனன் உத்தரனிடம் தான் அர்ஜுனன் என்பதை வெளிப்படுத்தி, தான் கௌரவர்களுடன் போர் புரிவதாகவும் உத்தரன் சாரதியாகச் செயல்படும்படியும் கூறினார். வன்னிமரத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த தனது ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு சங்கநாதம் முழக்கினார்.

இதனைக் கேட்ட கௌரவ சேனையில் இருந்த துரோணர், கிருபர், பீஷ்மர் ஆகியோர் கவலை கொண்டனர். துரோணர் துரியோதனனிடம்

அர்ஜுனனை வெல்ல முடியாது என்றும் அவனைத் தனியாக அஸ்தினாபுரம் செல்லும்படியும், தாங்கள் அனைவரும் அர்ஜுனனோடு போர் புரிவதாகவும் கூறினார். துரியோதனன் மறுத்து விடுகிறான். கர்ணன் துரோணரை நிந்திக்கிறான். கிருபாசாரியார் அர்ஜுனனின் பிரபாவங்களை எடுத்துக்கூறி கர்ணனை அதட்டுகிறார். அஸ்வத்தாமா கர்ணன் தன் தந்தையை இழிவாகப் பேசியதால் கோபம் கொண்டு தான் அர்ஜுனனோடு போர் புரிய முடியாது என்றும் மத்ஸ்ய மன்னரோடு மட்டுமே போர் புரிய முடியும் என்று தெரிவிக்கிறார். இவ்வாறு துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா ஆகிய மகாரதிகள் துரியோதனனுடனும், கர்ணனுடனும் வேறுபட்டு நிற்கிறார்கள்.

இவர்களுக்குள் ஒற்றுமை குலைந்ததைக் கண்ட பீஷ்மர் படையில் அமைதியும் ஒற்றுமையும் தொடர முயற்சித்தார். துரியோதனனிடம் கூறலானார். “துரியோதனா! அஸ்வத்தாமா சரியாக யோசிக்கிறார். கிருபாசாரியாரின் பார்வையும் சரியானதே. கர்ணன் கூடித்திரிய தர்மத்தின்படி மட்டுமே போரை விரும்புகிறான். அறிவுள்ள வீரர்கள் தம் ஆசாரியாரை நிந்திக்கவோ விலக்கவோ கூடாது. தேச காலத்தை யோசித்துப் போரிடுவதே உசிதமானது. துரியோதனா! கர்ணன் உன்னிடம் கூறியது உன் வீரத்தையும் உற்சாகத்தையும் அதிகரிப்பதற்காகவேயாகும். இப்போது பெரும் காரியம் முன்னால் வந்துள்ளது. இது பரஸ்பரம் பகை கொள்ளுவதற்கான நேரம் அல்ல; ஆசாரியரின் புதல்வன் மன்னிக்கட்டும். அர்ஜுனன் போருக்கு வந்துள்ளபோது, பூஜைக்குரிய துரோணாசாரியரும், கிருபாசாரியரும் குற்றங்கள் அனைத்தையும் மன்னிக்க வேண்டும். பரதவம்சத்து ஆசாரியரான கிருபாசாரியார், துரோணாசாரியார், அவரது மகன் அஸ்வத்தாமா ஆகியோரிடமே பிரம்மபலமும், கூடித்திரியபலமும் உள்ளன. இவர்களைத் தவிர வேறுயாரிடமும் இவ்விரண்டு விஷயங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கவில்லை. பழைய இதிகாச ஞானத்தின்படி பரசுராமரைத் தவிர வேறு யார் துரோணாசாரியாரை விடச் சிறந்தவராக முடியும்? பிரம்மாஸ்திரம் வேதம் இரண்டும் நம் ஆசாரியர்களிடத்தில் தவிர வேறெங்கும் காணப்படுவதில்லை. ஆசாரிய புத்திரன் மன்னிக்கட்டும். இந்த சமயம் பரஸ்பரம் பகை கொள்வதற்குரியதல்ல; நாம் அனைவரும் இங்கு வந்துள்ள அர்ஜுனனோடு போர் செய்வோம்” என்று பீஷ்மர் கூறினார்.

அஸ்வத்தாமா, பீஷ்மரிடம், “சிறந்தவரே! என்னுடைய நியாயமான பேச்சைத் தாங்கள் நிந்திக்கக் கூடாது. என் தந்தை பாண்டவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநியாயங்களை எண்ணியே அர்ஜுனன் குணங்களைப் பாராட்டினார். பேதப்படுத்த அல்ல; பகைவனின் குணங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். குருவிடமும் குற்றம் கூறுவதில் தயக்கம் காட்டக் கூடாது” என்றான். இதைக் கேட்ட துரியோதனன் துரோணரிடம் தன்னை மன்னிக்குமாறு

வேண்டினான். அவரது சொற்களுக்கு கோபத்தையே காரணமாகக் கருதுவதாகக் கூறினான். துரியோதனன், கர்ணன், பீஷ்மர், கிருபாசாரியார், துரோணாசாரியாரிடம் மன்னிப்பை யாசித்தான்.

இந்நிலையில் துரோணர் கூறலானார், “பீஷ்மர் கூறிய விஷயத்தைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அர்ஜுனன் இந்தப் போரில் துரியோதனன் அருகில் கூட வரமுடியாது என்று நாம் முடிவெடுக்க வேண்டும். வனவாச தவணைக் காலம் முடியாமல் அர்ஜுனன் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள மாட்டார். அவ்வாறு வனவாச காலம் முடியவில்லை என்றால் பாண்டவர்கள் கௌரவர்கள் மீது போர் தொடுக்க முடியாது. பாண்டவர்களின் அஞ்ஞாத வாச காலம் முடிவடைந்து விட்டதா என்ற துரியோதனனின் ஐயத்தைப் போக்க வேண்டும். ஆதலால் பீஷ்மரே! பாண்டவருடைய அஞ்ஞாத வாசம் நிறைந்ததா இல்லையா என நிர்ணயம் செய்யுங்கள்” என்றார்.

3.4 பீஷ்மர் பாண்டவர்களின் வனவாச காலத்தைக் கணக்கிட்டுக் கூறுதல்

பீஷ்மர் அனைவரிடம் காலக் கணக்கினைக் கூறலானார். “கலை, காஷ்டை, முகூர்த்தம், நாள், மாதம், பக்ஷம், நக்ஷத்திரம், கிரகம், ருது, ஆண்டு என்ற காலத்தின் மிகச் சிறிய பகுதிகளின் மூலம் இந்த காலச் சக்கரம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு 13 வருஷங்கள் நிறைவடைந்த பிறகு பாண்டவர்களுடைய ஐந்து மாதம் 12 நாட்கள் அதிகம் கழிந்துள்ளன என்பது என் கருத்து. சாந்திர வருஷம் 352 நாட்கள் கொண்டது. சௌர வருஷம் 365 நாட்கள் 15 நாழிகை சில வினாடிகள் கொண்டது. இவ்வாறு கணக்கிடும் போது 13 சௌர (சூரிய) வருஷங்களில் சாந்திர (சந்திரனைக் கொண்டு கணக்கிடுவது) வருஷத்தின் சுமார் 5 மாதங்கள் அதிகமாக உள்ளன. பாண்டவர்கள் வனவாசம் சென்ற திதியில் இருந்து 13 ஆம் வருஷம் அதே திதி வரை 13 வருஷம் 5 மாதங்கள் 12 நாட்கள் அதிகமாக முடியும். பாண்டவர்கள் சூரியனின் சங்கராந்திப்படி ஆண்டைக் கணக்கிட்டனர். அவர்கள் அதிகமான மாத நாட்களின் எண்ணிக்கையைத் தனியாகக் கருதவில்லை. சாந்திர வருஷக் கணக்குப்படி பாண்டவர்களின் வனவாச காலம் 13 ஆண்டுகள் 5 மாதம் 12 நாட்களும் சௌர வருஷ கணக்குப்படி 13 ஆண்டுகளும் 6 நாட்களும் கழிந்துள்ளன. இவ்விஷயத்தினை நன்கு அறிந்தே அர்ஜுனன் இங்கு வந்துள்ளார்.

பாண்டவர்கள் அனைவரும் மகாத்மாக்கள். தர்மம் அனைத்தையும் அறிந்தவர்கள். அவர்கள் அதர்மம் அல்லது உசிதமற்ற வழியில் ராஜ்யத்தை அடைய விரும்பியதில்லை. அதே சமயம் பராக்கிரமத்திலும் தேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் தர்மபந்தனத்தில் கட்டுண்டு இருந்தனர். ஆகவே கூடித்திரிய

தர்மத்திலிருந்து விலகவில்லை. குந்தியின் புதல்வர்கள் மரணத்தைத் தழுவினாலும் எந்த வகையிலும் அசத்தியத்தைப் பின்பற்ற மாட்டார்கள். சமயம் வந்ததும் தாங்கள் அடைய வேண்டிய பாகத்தையோ, அதிகாரத்தையோ விடவும் மாட்டார்கள். இப்போது போர்க்களத்தில் ஆயுதம் ஏந்திய வீரர்களில் சிறந்த அர்ஜுனனோடு நான் போர்புரிய வேண்டும். போரில் எப்போதும் ஒரு பக்கத்தாருக்கே வெற்றிகிட்டுவதில்லை. ஏதேனும் ஒரு பக்கத்திற்கே வெற்றியோ, தோல்வியோ கிடைக்கிறது. ஆதலால் துரியோதனா! நீ போருக்கு வேண்டிய கடமையைச் செய்; அல்லது தர்மத்தின்படி காரியமாற்று. போரின்றிப் பாண்டவர்களுக்கு, அவர்களின் ராஜ்யத்தை அளித்து உடன்படிக்கை செய்துகொள். அர்ஜுனன் தலைக்கு மேல் வந்துவிட்டார். உலகம் முழுவதையும் தனியாகவே வெல்லக் கூடிய அவருக்குக் கௌரவர்களை அழிப்பது பெரிய காரியமல்ல; ஆகவே சரியென்று கருதினால் பாண்டவர்களோடு உடன்படிக்கை செய்து கொள்” என்று பாண்டவர்களின் வனவாச காலம் முடிந்ததைக் கணக்கிட்டுக் கூறிச் சமாதானம் செய்து கொள்ள ஆலோசனையும் அளிக்கிறார்.

3.5 துரியோதனன் மறுத்தல்; பீஷ்மர் போருக்கான ஆலோசனை கூறுதல்

பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் தான் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தை அளிக்க மாட்டேன். போருக்கான ஏற்பாடுகளை விரைவில் நிறைவேற்றலாம் என்று கூறி விடுகிறான். அவன் சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மர் தனது ஆலோசனையைத் துரியோதனனுக்குக் கூறினார். “நான் முற்றிலும் நன்மைக்கான விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். உனக்குச் சரியென்று தோன்றினால் இதைக் கேள்; நீ சேனையின் நாலில் ஒருபங்கை எடுத்துக் கொண்டு விரைந்து அஸ்தினாபுரத்தை நோக்கிச் சென்றுவிடு. மற்றொரு கால்பங்கு சேனை பசுக்களை உடன் அழைத்துச் செல்லட்டும். அரைபங்கு சேனையோடு நான், துரோணர், கர்ணன், கிருபர் மற்றும் அஸ்வத்தாமா ஆகியோர் அர்ஜுனனோடு போரிடுவோம். மத்ஸ்ய மன்னர் வந்தாலும் அவரையும் எதிர் கொள்வோம் என்று கூறினார்.

பீஷ்மர் கூறிய ஆலோசனை அனைவருக்கும் ஏற்புடையதாக இருந்தது. துரியோதனன் அவர் சொற்படி அஸ்தினாபுரம் சென்றான். பசுக்களும் படையுடன் அனுப்பப்பட்டன. பீஷ்மர் சேனையின் வியூகத்தை அமைக்க முற்பட்டார். துரோணரை சேனையின் நடுவில் நிறுத்தினார். அஸ்வத்தாமா இடது பக்கமும், கிருபர் சேனையின் தென்பகுதியையும் காக்கக் கூறினார். கர்ணன் கவசமளிந்து சேனைக்கு முன்னால் இருக்கத் தெரிவித்தார். தான் பனைக்கொடி பறந்த தேரில் ஏறிச் சேனையின் பின் பகுதியைக் காத்தபடி கையில் கத்தியோடு மிகவும் சோபையுடன் திகழ்ந்தார்.

3.6 விராட தேசத்தில் பீஷ்மர் அர்ஜுனன் அற்புதமான போர்; பீஷ்மர் நினைவிழத்தல்; சாரதி போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிச் செல்லுதல்

போர் முனைக்கு வந்த அர்ஜுனன் முதலில் தன்னோடு மோத வந்த கர்ணனைக் கடுமையாகத் தாக்கி ஓடச் செய்தார். பின் கிருபாசாரியார் துரோணாசாரியர், அஸ்வத்தாமா ஆகியோரிடம் போர் புரிந்தார். பார்த்தனின் பராக்கிரமத்திற்கு முன் அனைவரும் ஒளியிழந்தனர். பின் துரியோதனன், கர்ணன், துச்சாதனன், விவிம்சதி, துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா அனைவரும் ஒன்றாகத் திரண்டு வந்து விஜயனுடன் போர் செய்தனர். வானவில்லைப் போல் வளைந்திருந்த காண்டிபத்திலிருந்து இடைவிடாது மழைபோல் பொழிந்த அம்புகளால் கௌரவர்கள் அனைவரும் சோர்வடைந்தனர். அவர்களது சேனையின் வியூகம் உடைக்கப்பட்டது.

கௌரவர்களின் தளர்ச்சியைக் கண்ட சாந்தனுவின் புதல்வர் பிதாமகர் பீஷ்மர் தங்கத்தாலான வில்லேந்தி சிரசின் மீது வெண்குடையுடன் உதயகால மலையைப் போல பொலிவுடன் தோன்றினார். கங்கையின் மைந்தன் வருவதைக் கண்ட அர்ஜுனன் மகிழ்ச்சியுடன் அவரை எதிர்கொண்டார். பீஷ்மரின் குடையை வெட்டி வீழ்த்தினார். தேரின் பாதுகாவலர்கள் சாரதி, குதிரைகளும் காயமடைந்தன. அர்ஜுனன் கௌரவர்கள் அனைவரையும் தளர்ச்சியடையச் செய்ததால், தனஞ்ஜயன் என்றாலும் அவர்மீதும் பீஷ்மர் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தார். இரு கைகளாலும் அம்புகளைச் செலுத்தியதால் அர்ஜுனனின் காண்டிபம் சக்கரத்தைப் போல தீச்சுடர் வீசியது. அர்ஜுனனின் அம்புகள் அனைத்தையும் பீஷ்மர் உடைத்தார். கௌரவர்கள் பீஷ்மரின் போர்த் திறமையைப் பாராட்டி ஆரவாரம் செய்தனர். இருவரும் சமமான வீரர்கள். அர்ஜுனன் பலம்மிக்கவர்; வாலிபர். பீஷ்மர் அர்ஜுனனின் பிதாமகர்; முதியவர்.

ஆனாலும் அர்ஜுனனுக்கு இணையாக அவரோடு விளையாடுவது போலப் பீஷ்மரும் பாணங்களைச் செலுத்தினார். போர்க்களத்தில் மஹாபாஹு பீஷ்மர் என்றும் மஹாபாஹு அர்ஜுனன் என்றும் பாராட்டும் குரல்கள் ஒலித்தன. வேறு மனிதர்களால் பிரயோகிக்க முடியாத திவ்யாஸ்திரங்களை இருவரும் செலுத்தினர். பிறகு அம்புப் போர் தொடங்கியது. இருவரும் வேறுபாடு காண முடியாதவாறு ஒருவரை ஒருவர் தாக்கினர். சில சமயம் பீஷ்மர் சிறந்திருந்தார். சில சமயம் அர்ஜுனனின் வீரம் மேலோங்கியது. இந்நிலையில் பீஷ்மரின் தேரைப் பாதுகாத்த வீரர்கள் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டனர். காண்டிபத்தில் இருந்து அம்புகள் எல்லாத் திசைகளிலும் சென்று விழுந்தன. நண்பகல் சூரியனைப் போல் ஒளிவீசிய

பீஷ்மரையும், அர்ஜுனனையும் கௌரவ வீரர்களால் கண்களை விரித்துப் பார்க்க முடியவில்லை.

பீஷ்மர், அர்ஜுனனின் அற்புதமான போரைப் பார்த்த தேவராஜன் இந்திரன் மலர்மழை பொழிந்து மரியாதை செய்தார். பீஷ்மர் அர்ஜுனன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே பாணத்தைச் செலுத்தி அவரது இடது பக்கத்தில் காயத்தை ஏற்படுத்தினார். அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் வில்லை வெட்டியதுடன் பத்து பாணங்களைச் செலுத்தி அவர் மார்பில் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினார். வேதனையுற்ற பீஷ்மர் தேரைப் பிடித்தபடி வெகுநேரம் மூர்ச்சித்திருந்தார். தேரின் சாரதி பீஷ்மரின் உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டித் தேரைப் போர்க்களத்திலிருந்து வெளியேற்றி தூரத்தில் ஓட்டிச் சென்றார்.

3.7 துரியோதனன் தோல்வி; பீஷ்மரின் அறிவுரை; துரியோதனன் நாடு திரும்புதல்

பிறகு துரியோதனன் அர்ஜுனன் மீது பராக்கிரமத்தோடு போர் தொடுத்தான். அவன் விக்ரணன், விவிம்சதி இவர்களால் பின்தொடரப்பட்டான். துரியோதனன் பின் துரோணர், கர்ணன் முதலிய மஹாரதிகளும் வந்தனர். அனைவரும் அர்ஜுனனின் சம்மோஹனம் என்ற சிறந்த அஸ்திரத்தால் தாக்கப்பட்டு உணர்விழந்தனர். இதனைக் கண்ட பீஷ்மர் மீண்டும் போர்க்களத்திற்குள் விரைந்து வந்தார். அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனன் பிரதாமகரைத் தாக்காமல் அவரது குதிரைகளையும், சாரதியையும் தாக்கிவிட்டுப் போர்க்களத்திலிருந்து வெளியேறினார்.

சிறிது நேரத்தில் நினைவு திரும்பப்பெற்ற துரியோதனன் பீஷ்மரிடம், “பிதாமகரே! இவன் தங்களிடமிருந்து எவ்வாறு தப்பினான். இவன் தப்பமுடியாதபடி இவனைக் கடைந்தெடுங்கள்” என்று கூறினான். அப்போது சாந்தனு மைந்தன் சிரித்தபடி அவனிடம் துரியோதனா! நீ உன் வில்லையும் அம்பையும் துறந்து நினைவின்றிக் கிடந்த போது உன் அறிவு எங்கு சென்றிருந்தது? பராக்கிரமம் எங்கே இருந்தது. அர்ஜுனன் ஒருபோதும் இரக்கமற்ற செயலைச் செய்வதில்லை. இவரது மனம் ஒருபோதும் பாவச்செயலை எண்ணியதில்லை. இவர் முவுலக சாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்றாலும் தனது தர்மத்தை விடமாட்டார். அதனாலேயே இன்று இவர் நம் அனைவரின் உயிரையும் எடுக்க வில்லை. இப்போது நீ விரைந்து குருதேசத்திற்குத் திரும்பிச் செல். அர்ஜுனனும் பசுக்களுடன் திரும்பிச் செல்லட்டும். உன் சுயநலமும் வீணாக வேண்டாம்” என்று கூறினார். பிதாமகரின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் போர் விருப்பத்தைக் கைவிட்டுச் சேனையுடன் நாடு திரும்பினான்.

4. உத்தியோக பருவம்

4.1 கௌரவ சபையில் பாண்டவர் தூதர் உரை; பீஷ்மர் அதனை வரவேற்றல்; அர்ஜுனனைப் புகழ்தல்; கர்ணன் ஆட்சேபம்

விராட தேசத்தில் தோல்வியடைந்து திரும்பிய பிறகு, பாண்டவர்களுக்காக துருபதனிடமிருந்து அவருடைய புரோகிதர் திருதாஷ்டிரனிடத்தில் தூதராக வந்தார். தருமப்படியும், சூது சமயத்தில் அளித்த வாக்குறுதியின் படியும் பாண்டவர்களுக்கு அவர்களின் பாதி ராஜ்யத்தைத் திருப்பி அளிக்குமாறு கௌரவ சபையில் கூறினார். தூதுவரின் பேச்சைக் கேட்ட பீஷ்மர் அவரது கருத்தை ஆமோதித்தார்.

“பாண்டவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் கௌரவர்களின் நன்மையையும், மக்களின் நன்மையையும் கருதிப் போரிட விரும்பவில்லை; சமாதானத்தை விரும்புகின்றனர் என்பது சௌபாக்கியத்திற்கான விஷயம். பாண்டவர்கள் தங்கள் தந்தையின் சொத்தைப் பெறுவதற்குத் தர்மப்படி அதிகாரம் கொண்டவர்கள். அர்ஜுனன் மிகுந்த பலசாலி. போரில் அவரது வேகத்தை யாரால் தடுக்க இயலும்? அவர் மூவுலகையும் எதிர்க்கக் கூடிய திறனுடையவர் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை” என்று பீஷ்மர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே கர்ணன் இடைமறித்து. துரியோதனனை நோக்கிக் கோபத்தோடு கூறலானான்; “சூதில் தோற்ற யுதிஷ்டிரர் காட்டிற்குச் சென்றார் என்பது பழைய விஷயம். மத்ஸ்ய, பாஞ்சால சேனையை நம்பி ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்புகிறார். வித்வன்! துரியோதனன் யாரைக் கண்டும் பயந்து ராஜ்யத்தின் கால்பகுதியையும் அளிக்க மாட்டார். பாண்டவர்கள் நாட்டைப்பெற விரும்பினால் மீண்டும் அதே காலம் காட்டில் வசிக்கட்டும். அவர்கள் போரை விரும்பினால் இங்கு குருக்ஷேத்திர வீரர்களுடன் மோதியபின் நான் கூறுவதை நினைத்துப் பார்ப்பார்கள்” என்றான்.

பீஷ்மர் கர்ணனிடம், “ராதேயா! நீ அதிகப் பிரசங்கித்தனமாகப் பேசுகிறாய். விராட நகரத்தில் அர்ஜுனன் தனியாக ஆறு மஹாரதிகளையும், சேனையையும் வென்றதை எண்ணிப்பார். அங்கு நீ அவரிடத்தில் பலமுறை தோல்வியடைந்ததையும் பார்த்தாகிவிட்டது. இந்த தூதர் கூறியவாறு பாண்டவர்களுக்கு நாட்டை அளிக்கவில்லை என்றால் அர்ஜுனனிடத்தில் தோற்றுப்போக வேண்டும் என்பது உறுதி” என்றார். திருதாஷ்டிரர் பீஷ்மரை அமைதிப்படுத்தினார்.

4.2 கௌரவ சபையில் சஞ்சயன் பாண்டவர் செய்தியைக் கூறிய பின் பீஷ்மர் உரைத்தவை; சமாதானம் செய்ய அறிவுறுத்தல்:

துருபதனின் புரோகிதரான தூதர் விடைபெற்ற பின் திருதராஷ்டிரன் சஞ்சயனைப் பாண்டவர்களிடம் தூதாக அனுப்பினான். பாண்டவரிடம் சென்று திரும்பிய சஞ்சயன் அனைவரும் கூடிய சபையில் பாண்டவர்கள் போருக்குத் தயாராக இருப்பதையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், மற்றும் தேவர்களின் துணையும் அவர்களுக்குக் கிடைத்துள்ளமையையும், அர்ஜுனன் ஒருவரே தன் திவ்யாஸ்திரங்களால் கௌரவர்களை வென்று விடுவேன் எனக் கூறியதையும் மிக விரிவாக எடுத்துரைத்தான்.

அனைத்தையும் கேட்ட பிதாமகர் பீஷ்மர் கூறலானார். “ஒரு சமயம் பிருகஸ்பதி, சுக்கிராசாரியார், இந்திரன், மருத்கணங்கள், ஆதித்யர்கள், அக்னி, வசுகணங்கள் முதலிய தேவரனைவரும் பிரம்மாவின் சபையில் அவரைச் சூழ்ந்து அமர்ந்திருந்தனர். இச்சமயம் அங்கு வந்த நர-நாராயண ரிஷிகள் தங்கள் ஒளியாலும், காந்தியாலும் அனைவர் மனதையும் கவர்ந்து அவ்விடத்தைக் கடந்து சென்றனர். அதைக்கண்ட பிருகஸ்பதி, பிரம்மாவிடம் தங்களை வணங்காமல் செல்லும் இவர்கள் யார் என்று கேட்டார். பிரம்மா இவ்விருவரும் பெரும் சக்தியுடைய நர-நாராயணர்கள் ஆவர். இவ்விருவரும் ஒன்றையானாலும் அசுரர்களை அழிப்பதற்காக இரு சரீரங்களைத் தரித்துள்ளனர், என்றார். பிரம்மாவின் சொற்களைக் கேட்ட இந்திரன் தேவர்களோடு நர-நாராயணரிடம் சென்றார். தேவாஸுரப் போர் மூண்ட சமயம் அது. மிகவும் பயத்துடனிருந்த தேவர்களும், இந்திரனும் தங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டினர். நர-நாராயணர் துணையுடன் தேவர்கள் தைத்ய-தானவர்கள் அனைவரையும் வென்றனர்.

நரஸ்வரூபனான அர்ஜுனன் இந்திரனின் பகைவர்களான ஆயிரக்கணக்கான பெளலோம, காலகஞ்சர் என்னும் தானவர்களை அழித்தார். ஜம்பன் என்னும் அசுரனின் தலையைத் தன் பல்லத்தால் வெட்டி வீழ்த்தினார். 60 ஆயிரம் நிவாத கவசர்களை போரில் வென்று கடலுக்கு அடியில் இருந்த ஹிரண்யபுரம் என்ற நகரை முழுவதும் அழித்தார். நரனான அர்ஜுனனும் நாராயணரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் காண்டவ வனத்தை எரித்து இந்திரனையும் தேவர்களையும் வென்று அக்னி தேவனைத் திருப்தி செய்தனர். துரியோதனா! இப்போது இவர்கள் இருவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் சேர்ந்து விட்டனர். அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் பழமையான நர நாராயணர்களே ஆவர். இந்த மனித உலகில் இவர்களை இந்திரன், தேவர், அசுரரும் வெல்ல முடியாது.

நர நாராயணர் இருவரும் ஒருவரே; உலக நன்மைக்காக இரு வேறு சரீரம் தரித்துத் தோன்றியுள்ளனர். உலக நன்மைக்காக போருக்கான சமயம் வரும்போது இவர்கள் அடிக்கடி அவதாரம் எடுக்கிறார்கள். துஷ்டர்களை

அடக்கி, சாதுக்களைக் காப்பதும் தர்ம சம்ரக்ஷணமுமே இவர்களது கடமையாகும். மகனே! துரியோதனா! இவ்விருவரும் ஒரே தேரில் அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து அவர்கள் அஸ்திரங்களைச் செலுத்தும் போது உனக்கு என் பேச்சு நினைவுக்கு வரும். என் பேச்சைக் கேட்காவிடில் கௌரவர்களுக்கு அழிவு நிச்சயம். உன் அறிவு அர்த்தம், தர்மம் இரண்டில் இருந்தும் விலகிவிட்டது. “பாரதா! நீ ஒருவன் மட்டுமே பரசுராமரால் சபிக்கப்பட்ட கர்ணனையும், சகுனியையும், பாவாத்மா தம்பி துச்சாதனன் கருத்தையும் பின்பற்றுகிறாய்” என்று எடுத்துரைத்தார்.

4.3 கர்ணன் தற்புகழ்ச்சி; பீஷ்மர் நிந்தனை

பீஷ்மர் தன்னைப் பற்றிக் கூறியதால் கோபம் கொண்ட கர்ணன், “உங்களைப் போன்ற முதியவர் இவ்வாறு பேசக்கூடாது; நான் என்னுடைய தர்மத்திலிருந்து ஒரு போதும் பிறழவில்லை. தாங்கள் என்னை நிந்திக்கும்படி எந்த தீய நடத்தையும் என்னிடத்தில் இல்லை. நான் துரியோதனனுக்கு எப்போதும் தீமை செய்ததில்லை. பாண்டவர்களைப் போர்க்களத்தில் அவசியம் கொல்லப் போகிறேன். முதலிலேயே யார் விரோதிகளோ அவர்களோடு எப்படி சமாதானம் செய்ய முடியும்? திருதராஷ்டிரர் விரும்பும் காரியத்தை நான் செய்வது போல துரியோதனன் காரியத்தையும் செய்வேன்” என்று கூறினான். இதைக் கேட்ட பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரரை நோக்கி மறுபடியும் கூறலானார்.

“மன்னா! இந்தக் கர்ணன் ஒவ்வொரு நாளும் நான் பாண்டவரைக் கொன்று விடுவேன் என்று தற்பெருமை அடித்துக் கொள்வது வீணாகும். என்னுடைய கருத்தின்படி கர்ணன் பாண்டவர்களின் 16 இல் ஒரு கலைக்கும் சமமாக மாட்டான். உன்னுடைய புதல்வர்கள் அநியாயத்தின் பலனாக இப்பெரும் சங்கடத்திற்கு ஆளாகியுள்ளனர். இவை களங்க அறிவுடைய இச்சூத புத்திரன் கர்ணனின் செயலாகும்;. உன்னுடைய மந்த புத்தி புதல்வன் துரியோதனன் இவனுடைய உதவியினால் பாண்டவரை அவமானம் செய்துள்ளார். பாண்டவர்கள், ஒன்றாகவோ தனியாகவோ காட்டியது போன்ற வீரத்தை இவன் எப்போதாவது வெளிப்படுத்தியுள்ளானா?

விராட நகரத்தில் அர்ஜுனன் இவன் எதிரிலேயே இவனது தம்பியைக் கொன்றார். தனியாகவே நம் மகாரதிகள் அனைவரையும் வென்று வஸ்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டார். அப்போது கர்ணன் எங்கே போனான். கோஷயாத்திரையின் போது துரியோதனனைக் கந்தர்வர்கள் சிறைப் பிடித்த போது கர்ணன் எங்கிருந்தான்? அர்ஜுன, நகுல, சகதேவர்கள் அல்லவா கந்தர்வர்களை வென்று துரியோதனனைக் காப்பாற்றினர். இவன் கூறுபவை

வீண்பொய்யான தற்பெருமைச் சொற்கள்” என்றார். பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்ட துரோணாசாரியாரும் பீஷ்மரின் கருத்துக்களை ஆமோதித்துப் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்வதே நல்லது என்றார். ஆனால் திருதராஷ்டிரன் அவர்களது சொல்லை அவமதித்து மீண்டும் சஞ்சயனிடம் பாண்டவர்களின் சேனை விவரத்தைக் கேட்கலானார்.

4.4 கௌரவ சபை நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சி

அதன் பிறகு சஞ்சயன் பாண்டவர்களின் சேனை விவரங்களைச் சபையில் எடுத்துரைத்தார். பீமசேனனின் பராக்கிரமத்தை நினைத்து திருதராஷ்டிரன் மிகவும் பயம் கொண்டு அழும் நிலையை அடைந்தார். அர்ஜுனனை எண்ணித் தான் பயந்திருப்பதையும் கூறினார். கௌரவர்களின் அழிவு நிச்சயம் என்றார். போரினால் ஏற்படும் விளைவுகளை எண்ணிப் பயந்து அமைதியைப் பிரஸ்தாபிக்க விரும்பினார். சஞ்சயன் மன்னர் சூதாட்ட சமயத்தில் அதனைத் தடுக்கத் தவறிய குற்றத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். துரியோதனனை அடக்கி வைக்குமாறு திருதராஷ்டிரனிடம் வேண்டினார். துரியோதனன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தைரியம் அளிக்கிறான். பாண்டவர்களை வென்றுவிடுவேன் என்கிறான்.

திருதராஷ்டிரன் வேண்டியவாறு சஞ்சயன் அர்ஜுனன் மற்றும் மற்ற பாண்டவர்களுடைய கொடி, குதிரைகளை வருணிக்கிறார். பாண்டவர்களின் படை விவரத்தையும் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார். துரியோதனன் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொண்டு பாதி ராஜ்யத்தை அளிக்குமாறு திருதராஷ்டிரர் கனிவுடன் கூறுகிறார். ஆனால் துரியோதனன் ஊசி முனையளவு பூமியும் பாண்டவர்க்களிக்க முடியாது என மறுத்து விடுவிறான். திருதராஷ்டிரன் சபையில் இருந்த வீரர்களிடம் போரின் விளைவை எடுத்துக் கூறி அவர்களைப் போரில் இருந்து விலக்க முயற்சிக்கிறார். பிறகு சஞ்சயன் மூலம் கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் அளித்த செய்தியையும் தெரிந்து கொள்கிறார். கௌரவ-பாண்டவர்களின் சக்தியை ஒப்பிட்டுத் தெய்வபலம் மிக்க பாண்டவரோடு போரிட வேண்டாம் என்று துரியோதனனிடம் வேண்டுகிறார். துரியோதனன் மறுத்து விடுகிறான். அவையில் துரியோதனன் தானும் தெய்வபலம் கொண்டுள்ளவன் என்றும் தன் நாட்டின் சிறப்பையும், மக்களால் தான் புகழப்படுவதையும் அறிவு, தேஜஸ், பராக்கிரமம், வித்தை, முயற்சி முதலியவை பாண்டவர்களைக் காட்டிலும் தன்னிடம் அதிகமாக இருப்பதையும் கூறினான். மீண்டும் சஞ்சயனிடம் திருதராஷ்டிரன் பேச முயற்சிக்கிறார். அப்போது கர்ணன் இடைமறித்துப் பேசலானான்.

4.5 கர்ணனின் தற்புகழ்ச்சியும், பீஷ்மர் ஆட்சேபித்தலும் துரியோதனனிடம் கூறுதலும்

திருதராஷ்டிரன் அர்ஜுனனைப் பற்றி அடிக்கடி கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதைக் கண்டு கர்ணன் பொறுக்க மாட்டாதவனானான். துரியோதனன் மகிழும் படியான சொற்களைக் கூறினான். “மன்னா! நான் பிராமணன் என்று பொய் கூறிப் பரசுராமரிடம் பிரம்மாஸ்திர சிகைப் பெற்றபோது அவர் பிரம்மாஸ்திரம் நினைவில் வராது என்றே கூறினார். எனக்குச் சாபம் அளிக்கவில்லை. நான் என்னுடைய சேவையால் அவருடைய மனதை மகிழ்வித்தேன். அந்த பிரம்மாஸ்திரம் இப்போதும் என்னிடம் உள்ளது. பரசுராமருடைய அருளால் நான் நொடிப் பொழுதில் பாஞ்சாலர், மத்யய தேச வீரர்களையும், பாண்டவர்களையும் புத்திர பெளத்திரர்களோடு புண்ணிய லோகம் அனுப்பி விடுவேன். பீஷ்ம பிதாமகர், துரோணர், முக்கிய வீரர்கள் அனைவரும் உங்கள் அருகிலேயே இருக்கட்டும். தனியாகவே கௌந்தேயர்கள் அனைவரையும் கொன்று விடுவேன்” என்றான்.

கர்ணனது பேச்சைக் கேட்ட பீஷ்மர் ஆட்சேபம் தெரிவித்தார். “கர்ணா! எதற்காக உன் வீரத்தைப் பற்றிப் பெருமையடித்துக் கொள்கிறாய்? நீ உன் அறிவை இழந்து விட்டாய். போரில் முக்கிய வீரனான நீ கொல்லப்பட்டால் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவருமே இறந்தவர்களாவார்கள் என்பதை நீ அறிவாயா? நீ கிருஷ்ணரோடு அர்ஜுனன் காண்டீவ வனத்தை எரித்த போது செய்த வீரச் செயலைக் கேட்டு அடக்கத்தோடு இருப்பதே உசிதமானது. இந்திரன் உனக்கு சக்தி ஆயுதம் அளித்துள்ளார். அது பகவான் கேசவனின் சக்ராயுதத்தால் தாக்கப்பட்டு எரிந்துவிடும். உன்னிடம் பிரகாசிக்கும் பாம்பு முக பாணம் அர்ஜுனனின் பாணத்தால் அழிந்துவிடும். கர்ணா! பாணாசுரனையும், பெளமாசுரனையும் வதைத்த வாசுதேவன் அர்ஜுனனுக்கு உதவியாக அவரைக் காப்பாற்றுகிறார். உன்னைவிடப் பலசாலியையும் போரில் அழிக்கப் போகிறார்” என்று பீஷ்மர் கர்ணனைக் குறைத்துப் பேசினார். இதனால் கோபம் கொண்ட கர்ணன், தன்னுடைய அஸ்திர சஸ்திரங்களை வைத்துவிட்டு பிதாமகர் பீஷ்மர் இருக்கும் வரை இந்தச் சபையிலோ, போர்க்களத்திலோ பிரவேசிக்கமாட்டேன். பீஷ்மா! தாங்கள் அமைதியடைந்த பிறகே மன்னர் அனைவரும் என் பிரபாவத்தைக் காண்பர் என்று கூறிச் சபையை விட்டு வெளியேறினான்.

இச்சமயம் கர்ணனின் செயலைக்கண்ட பீஷ்மர் அவனைக் கேலி செய்து துரியோதனனிடம் கூறினார். “சூத புத்திரன் கர்ணன் எத்தகைய சத்தியவானாக உள்ளான் என்பதைப் பார். இப்பெரும் போரை அவன் எப்படி சமாளிப்பான்? இப்போது பாண்டவ சேனையை எதிர்ப்பதற்குரிய

வியூகம் அமைத்துப் போரிடுங்கள். பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் வெட்டிக் கொண்டு பீமசேனன் உலகை அழிக்கப் போவதைக் காணுங்கள். நான் போர்க்களத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவரை வதம் செய்யப்போகிறேன். பரசுராமரிடம் கர்ணன் தன்னைப் பிராமணன் என்று பொய் கூறிப் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பெற்ற போதே சூத புத்திரனுடைய தர்மமும், தவமும் அழிந்து விட்டது” என்றார்.

4.6 துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறும் பதில்

பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்டுத் துரியோதனன் பதில் உரைத்தான். “பிதாமகரே! நாங்களும், பாண்டவர்களும் சமமான கல்விப் பயிற்சி பெற்றவர்கள். எங்கள் குலமும் ஒரே குலம். பலபராக்கிரமம், வயது, அறிவு, சாஸ்திர ஞானம் அனைத்திலும் அவர்களுக்குச் சமமானவர்கள். படை திரட்டுதல், போர்த் திறமை, சுறுசுறுப்பு, அஸ்திர பலம் அனைத்திலும் நாங்களும் அவர்களும் ஒரே மாதிரியானவர்கள். பின் எவ்வாறு குந்தி குமாரர்களே போரில் வெல்வார்கள் எனக் கூறுகிறீர்கள்? தாத்தா! நான் தங்களுடைய, துரோணர், கிருபர், வாஹ்லீகர், மற்ற மன்னர்களின் பராக்கிரமத்தை நம்பிப் போர் தொடங்கவில்லை. நான், கர்ணன், துச்சாதனன் மூவருமே போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களைக் கொல்வோம். பின் யாகங்களைச் செய்து பிராமணர்களுக்குத் தக்ஷிணை அளிப்போம். என் பெரும் சேனையைப் பார்த்துப் பாண்டவர்களும், அந்தக் கிருஷ்ணனும் தங்கள் அகங்காரத்தைத் துறக்கப்போகின்றனர்” என்றான்.

4.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருகை; திருதராஷ்டிர சபை நிகழ்வுகள்; பீஷ்மர் வெளியேறுதல்

இதன் பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களின் தூதராக ஹஸ்தினாபுரம் வர இருக்கும் செய்தி கிடைத்தது. திருதராஷ்டிரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தனது உபசரிப்பால் மகிழ்ச்சியுறச் செய்து தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள எண்ணுகிறார். துரியோதனனிடம் ஓய்விடங்களை அமைத்துக் கிருஷ்ணர் வரும் வழியிலேயே அவர் அன்பைப்பெற வேண்டும் என்று கூறுகிறார். கிருஷ்ண பகவான் படை, பரிவாரம் அனைத்தும் ஓய்வெடுத்து மகிழும் அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் துரியோதனன் அவர் வரும் வழியில் செய்து முடித்தான். ஆனால் பகவான் அவற்றைக் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. அதன்பின் சிறந்த பரிசுகள் மூலம் அவரது அன்பைப்பெற திருதராஷ்டிரன் தீர்மானித்து அதனைச் சபையில் தெரிவிக்கிறார். விதூரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எந்தப் பரிசையும் ஏற்க மாட்டார். அவரைப் பாண்டவர்களிடமிருந்து பிரிக்க

நினைக்கும் முயற்சி தோல்வியிலேயே முடியும் என்றார். இச்சமயம் துரியோதனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தற்போதைய நேரத்தில் பரிசளிக்கப்பட வேண்டியவரல்ல; இப்போது பயம் காரணமாகவே நான் பரிசளிப்பதாக அவர் நினைக்கக் கூடும். இச்சமயம் அவருக்கு எதுவும் தரக்கூடாது என்றுக் கூறுகிறான்.

துரியோதனன் பேச்சைக் கேட்ட பீஷ்மர், திருதராஷ்டிரனிடம் கூறினார். “மன்னா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு யாரும் மரியாதை செய்யப்படும்; அல்லது செய்யாமல் போகட்டும். ஆனால் அவர் ஒருபோதும் கோபிக்கப் போவதில்லை. ஆனால் அவர் அவமதிக்கத் தகுந்தவரல்ல; யாரும் அவரை அவமானமோ, அவமதிப்போ செய்ய முடியாது. மன்னா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எந்த விஷயத்தைச் செய்ய முடிவெடுக்கிறாரோ அதனை யாராலும் எந்த வழியிலும் மாற்ற முடியாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுவதை நிச்சயம் செய்ய வேண்டும். வாசுதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை நடுவராக்கி நீ விரைவில் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள். தர்மாத்மாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்ம, அர்த்தத்திற்கு அனுகூலமானதையே கூறுவார். எனவே நீங்கள் அனைவரும் அவருடன் அன்புடன் பேச வேண்டும்” என்றார்.

பீஷ்மர் கூறியதைக் கேட்ட துரியோதனன், “பிதாமகரே! நான் என் வாழ்நாள் முழுவதும் பாண்டவரோடு சேர்ந்து இந்த ராஜ்யத்தை அனுபவிப்பேன் என்பது நடக்க முடியாத விஷயம். இப்போது நான் செய்யத் தீர்மானித்துள்ளதைக் கேளுங்கள். பாண்டவர்களின் உற்ற துணைவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அவர் இங்கு வந்ததும் கைது செய்யப் போகிறேன். அவர் கைதானதும், பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ராஜ்யமும் என் ஆணையின் கீழ் வந்துவிடும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாளைக் காலை இங்கு வரத்தான் போகிறார். ஆகவே அவருக்கு நான் தீர்மானித்துள்ள விஷயம் தெரியாமல் இருக்கவும், என் தீர்மானத்திற்கு தடை ஏதும் நேராமல் இருக்கவும் உரிய நல்ல யோசனையைக் கூறுங்கள்” என்றார்.

துரியோதனனின் வஞ்சகமான சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரரும் மற்றவர்களும் துயரம் அடைந்தனர். திருதராஷ்டிரன் “தூதுவராக வரும், உறவினரான, கௌரவர்களுக்கு எந்தத் தீமையும் செய்யாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கைது செய்யத் தகுந்தவரல்ல” என்று மகனிடம் கூறினார். பீஷ்மர் மிகுந்த அதிர்ச்சியும் கோபமும் கொண்டு திருதராஷ்டிரரிடம் கூறலானார். “திருதராஷ்டிரா! உன்னுடைய இந்த மந்த புத்தி மகன் காலத்தின் வசப்பட்டு விட்டான். இவனுடைய நன்மையை விரும்பி இவ்வளவு பேர் விளக்கிக் கூறியும் அவன் அர்த்தத்தை விட்டு அனர்த்தத்தையே நாடுகிறான். நீயும் உற்றார் உறவினர் சொல் கேளாமல் இந்த பாவாத்மாவையே பின்பற்றுகிறாய்.

மிகப்பெரிய காரியங்களையும் அநாயாசமாகச் செய்யும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு மோதும் உன் மகன் தன் மந்திரிகளோடு ஒரு நொடியில் அழிந்துவிடப் போகிறான். இவன் தர்மத்தை முற்றிலும் துறந்து விட்டான். இனி இந்தத் தீயவனும், பாவியும், கொடியவனுமான துரியோதனனின் அனர்த்தமான விஷயங்களைக் கேட்க நான் விரும்பவில்லை” என்று கூறிப் பீஷ்மர் மிகுந்த கோபத்தோடு சபையிலிருந்து வெளியே சென்றுவிட்டார்.

4.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தூது உரைக்குப்பின் பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறுதல்:

இந்நிகழ்ச்சிக்குப்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஹஸ்தினாபுரம் வந்தார். குந்தி, விதுரர் அனைவரையும் சந்தித்தார். பிறகு துரியோதனன் சகுனியின் அழைப்பின் பேரில் திருதராஷ்டிர சபையை அடைந்தார். அங்கு தன் புகழ்மிக்க தூது உரையை நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்வைக் காணவந்த ரிஷிகளில் பரசுராமர், கண்வரிஷி, நாரதமகரிஷி ஆகியோரும் பல வரலாறுகளை எடுத்துக்கூறி துரியோதனை சமாதானத்திற்கு உடன்பட முயற்சி செய்தனர். திருதராஷ்டிரன் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் மீண்டும் துரியோதனனுக்கு அவனுடைய நல்ல குணங்களை எடுத்துக்கூறி இதமான சொற்களால் அறிவுரை வழங்கினார். அதன் பின் துரோணர், பீஷ்மர், விதுரர், திருதராஷ்டிரர் ஆகியோரும் மறுபடியும் துரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறினர்.

பீஷ்மர் கூறலானார், “மகனே! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நண்பர்களிடம் பரஸ்பரம் அமைதியை நிலவச் செய்யும் நோக்கத்தோடு கூறிய சொற்களை ஏற்றுக்கொள். கோபத்திற்காளாகாதே. கேசவனின் சொற்களை ஏற்றுக்கொள்ளாவிடில் நீ சுகம், புகழ், நன்மை எதையும் அடைய முடியாது மக்களை அழிக்காதே! பரத வம்சத்தின் இந்த ராஜ்யலக்ஷ்மியை திருதராஷ்டிரன் உயிரோடு இருக்கும்போதே அழித்து விடாதே. அத்துடன் குடும்பத்தினர் அனைவருடனும், நீயும் உன் வாழ்வை, ஆயுளை இழந்துவிடாதே. பாரதா! கேசவனின் வாக்கு சத்தியமானது. பொருளுடையது. நீ பகவான், உன் தந்தை மற்றும் விதுரரின் சொற்களை அவமதிக்காதே. குலத்தை அழித்தவன் என்று பெயர் எடுக்காதே. தாய், தந்தையரைத் துயரக்கடலில் ஆழ்த்தாதே” என்றார்.

மீண்டும் பீஷ்மர் துரோணருடன் சேர்ந்து பேசலானார். “பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் கவசம் தரித்துப் போருக்கு ஆயத்தமாகாதவரைதான் மக்கள் அழியாமல் இருக்க முடியும். பீமசேனன் கதையை ஏந்தாதவரை, நகுல-சகாதேவன், திருஷ்டத்யும்னன், விராடன்,

சிகண்டி போன்ற வீரர்கள் உன் சேனைக்குள் நுழையாதவரை தான் அமைதி நிலவும். இவ்வீரர்கள் உன் சேனா வீரர்களின் மார்பின்மேல் அம்பு மழை பொழிவதற்குள் போர் ஆலோசனையைத் துறந்துவிடு. யுதிஷ்டிரர் உன்னை வணங்கி நிற்கும்போது அதனை இருகைகளாலும் ஏற்றுக்கொள். உலகில் அமைதி நிலவ யுதிஷ்டிரரும் நீயும் பரஸ்பரம் அன்புடன் இருங்கள். பீமசேனனை மார்போடு அணைத்துக்கொள்; அர்ஜுனன், நகுலன், சகாதேவன் இவர்களது வணக்கத்தை ஏற்றுக்கொள். உங்களிடையே நிலவும் இந்தப்பகை தீர்ந்து உலக மக்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கட்டும் உங்கள் பகை தீர்ந்து, பரஸ்பரம் அன்பு நிலவுவதை மற்ற மன்னர்கள் அறிவிக்கட்டும். உன் கவலையை விடுத்துப் பாண்டவர்களோடு சமமாக ராஜ்யத்தை அனுபவி” என்று பீஷ்மரும், துரோணரும் கூறினர்.

4.9 மீண்டும் பீஷ்மரும் துரோணரும் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்:

துரியோதனன் தன்னைக் கைது செய்ய எண்ணியதை சாத்யகியின் மூலம் அறிந்து கொண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவ சபையில் விஸ்வருப தரிசனம் அளித்தார். முடிந்தால் தன்னைக் கைது செய்து கொள்ளுமாறு தெரிவித்தார். பின் சாத்யகியுடனும், கிருதவர்மாவுடனும் அவையிலிருந்து வெளியேறினார். குந்தியைச் சந்திக்கச் சென்றார். குந்தியிடம் சென்ற பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பீஷ்மர் முதலிய அனைவரும் பின் தொடர்ந்தனர். குந்தி தேவி தன் புதல்வர்களுக்குத் தெரிவித்த செய்தியைப் பகவானோடு அனைவரும் கேட்டனர். விதுலாவின் வரலாற்றை எடுத்துக் காட்டி குந்தி தன் புதல்வர்களைப் போருக்கு ஆயத்தப்படுத்தியதை, கிருஷ்ண பகவான் மூலம் அதனைப் பாண்டவர்களுக்கான செய்தியாக அளித்ததைக் கேட்டனர். குந்தியின் சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மரும், துரோணரும் மீண்டும் துரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறலானார்கள்.

“சிங்கம் போன்ற துரியோதனா! குந்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறிய மிக பயங்கரமான சொற்களை நீயும் கேட்டிருப்பாய். பாண்டவர்கள் தஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சம்மதத்துடனேயே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யப்போகிறார்கள். ராஜ்யத்தைப் பெறாமல் அவர்களால் அமைதியடைய முடியாது. நீ சூதாட்டத்தில் பாண்டவர்களுக்கும், திரௌபதிக்கும் அளித்த துன்பத்தையும் அவர்கள் பேசாமல் சகித்துக் கொண்டனர். இப்போது யுதிஷ்டிரர் பகவான் கிருஷ்ணனைத் தனக்கு உதவியாகப் பெற்றுள்ளார். அவருடைய சகோதரர்கள் போருக்குத் தயாராக உள்ளனர். எனவே யுதிஷ்டிரர் நீ முன்பு செய்த குற்றங்களை மன்னிக்கப் போவதில்லை.

விராட நகரத்தில் அர்ஜுனன் நம் அனைவரையும் தோற்கடித்தார். நிவாத கவசர் என்னும் அரக்கர்களையும் பாசுபதம் கொண்டு எரித்து விட்டார். கோஷ யாத்திரையில் கர்ணன் உன்னுடன் இருந்தபோதும் சுந்தர்வர்களிடமிருந்து அர்ஜுனனே உன்னைச் சிறை மீட்டார். ஆதலால் நீ பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்துகொள். இந்த பூமியை மரணத்தின் பிடியில் இருந்து காப்பாற்று. யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று அவரை வணங்கு; அவர் உன்னை ஏற்றுக்கொள்வார். பீமசேனனும் உன்னை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்வான். தனஞ்ஜயன் உன்னை வணங்குவார். நகுல சகாதேவர்கள் உனக்குச் சேவை செய்வார்கள். மன்னா! நீ கர்வத்தை விட்டுப் பிரிந்த அந்தச் சகோதரர்களோடு சேர்ந்து கொள். இந்த அபூர்வ சந்திப்பால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முதலியோர் ஆனந்தம் அடையட்டும். இப்போரால் உனக்கு எந்த நன்மையும் கிடையாது.

உன்னைப் போரில் இருந்து தடுக்கும் நண்பர்களின் பேச்சைக் கேள். போர் மூண்டால் கூடித்திரியர்களின் பேரழிவு ஏற்படும். வீரா! கிரக நட்சத்திரங்கள் அனுகூலமாக இல்லை. பசு-பசுடிகள் பயங்கரமாக ஒலி எழுப்புகின்றன. பலவகை அபசகுனங்கள் காணப்படுகின்றன. நம்முடைய வீட்டில் தீய நிமித்தங்கள் நிகழ்கின்றன. எரியும் வால் நகூத்திரம் விழுந்து சேனையைத் துன்புறுத்துகின்றது. கழுகுகள் உன் சேனையைச் சூழ்ந்து உட்கார்ந்துள்ளன. நகரமும், அரண்மனையும் சோபையிழந்து காணப்படுகின்றன. நரிகள் அமங்களத்தை அறிவித்து எங்கும் சுற்றித் திரிகின்றன. உன் தாய், தந்தை மற்றும் நண்பர்களின் பேச்சைக்கேள். இல்லையெனில் போரில் அர்ஜுனனின் காண்டிபத்தின் டங்கார ஒலியும், பீமசேனனுடைய சிம்மநாதத்தையும் கேட்கும் போது எங்களது சொற்கள் உனக்கு நினைவுக்கு வரும்” என்று கூறினார்.

4.10 பீஷ்மர் கௌரவர்களின் தலைமைச் சேனாதிபதியாக

நியமிக்கப்படுதல்; அவர் துரியோதனனுக்குக் கௌரவ, பாண்டவ ரதி-அதிரதிகளைக் கூறுதல்

அனைவரது சமாதான முயற்சியும் தோல்வியிலேயே முடிந்தது. துரியோதனன் சமாதானத்தை ஏற்கவில்லை. போர் முடிவானது. இருதரப்பு பெரும் சேனைகளும் போரை விரும்பி குருகூஷத்திரத்தில் அணி வகுத்தன. துரியோதனன் தனது 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைக்கும் பிதாமகர் பீஷ்மரைத் தலைமையேற்கச் செய்தான்.

பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் இவ்வாறு கூறினார்; “மன்னா! நான் சக்தி ஆயுதம் ஏந்திய கார்த்திகேயனை வணங்கி உன் படைக்குத் தலைமை ஏற்கிறேன். எனக்கு சேனை தொடர்பான ஒவ்வொரு கர்மமும் நன்கு

தெரியும். பலவகை வியூகங்களை அமைப்பதில் கை தேர்ந்தவன். உன் படை வீரர்களிடம் வேலை செய்விக்கும் கலையை நான் அறிவேன். எனக்கு தேவ, கந்தர்வ, மனிதர் ஆகியோரின் வியூக அமைப்பு நன்கு தெரியும். அவற்றின் மூலம் பாண்டவர்களைக் கலங்கச் செய்வேன். எனவே உன் மனக்கவலையை விட்டுவிடு” என்றார்.

இதனைக் கேட்ட துரியோதனன், “மகாபாஹு! தங்களைப் போன்ற அடக்க முடியாத வீரர் என் சேனாதிபதியாக இருக்கிறீர்கள் அத்துடன் துரோணாசாரியாரும் இருக்கிறார். நீங்கள் இருவரும் என் வெற்றிக்காக இருக்கும் போது, எனக்குத் தேவர்களின் ராஜ்யம்கூடக் கிடைத்தற்கரியது ஆகாது. குரு சிரேஷ்டா! தாங்கள் பகைவர்கள் மற்றும் நம் தரப்பு அதி-ரதிகளை நன்றாக அறிவீர்கள். ஆதலால் நானும் இந்த மன்னர்களுடன் தங்கள் வாயால் இந்த விஷயத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்” என்றான்.

பீஷ்மரும் கூறலானார்; “ராஜேந்திரா! உன்னுடைய சேனையின் ரதிகளின் எண்ணிக்கை கணக்கில் அடங்காதது. அவர்களில் பிரதானமானவர்களைக் கூறுகிறேன். எல்லோருக்கும் முன்னால் உன்னுடைய துச்சாதனன் முதலிய 100 சகோதரர்களோடு நீ மிகப்பெரிய ரதியாவாய். நீங்கள் அனைவரும் பல ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்க அறிந்த பெரும் வீரர்கள்.

பாரதா! நான் உன்னுடைய எல்லா சேனைக்கும் பிரதான சேனாதிபதி. பாண்டவர்களுக்குக் கஷ்டமளித்துப் படை வீரர்களை அழித்து விடுவேன். ஆனால் நான் என்னை நானே புகழ்ந்து கொள்ள விரும்பவில்லை. அடுத்து போஜ வம்சத்துக் கிருதவர்மன் உன் படையின் அதி-ரதி வீரராவார். மத்ராஜன் சல்யன் கிருஷ்ணனோடு போட்டியிடக்கூடிய அதிரதியாவார். இவர் தன் சகோதரி மாத்ரி புதல்வர்கள் நகுல-சகாதேவர்களைத் தவிர மற்ற பாண்டவர்களோடு போரிடுவார். சோமதத்தன் மகன் பூரிச்ரவா, சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் இருவரும் அதிரதிகள் ஐயத்ருதன் பாண்டவர்களிடம் உள்ள பழைய பகையை எண்ணி வீரத்துடன் போரிடுவார்.

மன்னா! காம்போஜ மன்னன் சுதகூடிணன், இந்திரனைப் போன்ற வீரர். நீலவண்ணக் கவசம் அணிந்த மாகிஷ்மதி மன்னன் நீல மன்னரும் உன் குழுவின் ரதியாவார். இவர் முன்பு சகாதேவனோடு பகை கொண்டவர். அவ்ந்தி நாட்டு அரச குமாரர்கள் விந்த அனுவிந்தர் இருவரும் சிறந்த ரதிகள். இவர்கள் போர்க்களத்தில் யமராஜனைப்போலச் சஞ்சரிப்பார்கள். திரிகர்த்த நாட்டு சகோதரர்கள் ஐவரும் ரதிகள். சத்திய விரதன் அவர்களில் முக்கியமானவர். அர்ஜுனன் திக்விஜயத்தின் போது இவர்களுக்கு

விருப்பமற்றதைச் செய்தார். அந்தப் பழைய பகையை நினைத்து விருப்பத்தோடு இவர்கள் போர் புரிவார்கள். உன்னுடைய புதல்வன் லக்ஷ்மணன், துச்சாதனனுடைய புதல்வன் இவர்களோடு தண்டதாரனும் ஒரு ரதியாவான். கோசல மன்னன் பிருகத் பலனும் பெரும் ரதியாவார். சரத்வானின் புதல்வர் கிருபாசாரியார் ரத-யூதபதிகளின் தலைவராவார்.

உன்னுடைய மாமா சகுனி. இவரும் ஒரு ரதியாவார். பின் துரோணரின் புத்திரன் அஸ்வத்தாமா வில்லாளிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவன். இவன் கோபம் நிறைந்தவன். துரோணர் எல்லா திவ்யாஸ்திரங்களின் அறிவையும் இவனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்துள்ளார். இவன் உயிரிடம் மிகவும் விருப்பம் கொண்டவன். இந்தக் குற்றத்தால் இவனை ரதி என்றோ அதிரதி என்றோ கருதவில்லை. துரோணாசாரியார் மிகுந்த தேஜஸ்வி முதியவரானாலும் போரில் பெரும் பராக்கிரமத்தைக் காட்டப் போகிறார். பரத்வாஜரின் புதல்வாரன இவர் அர்ஜுனனைத் தவிரப் பிற கூடித்திரியர்களுடன் போர் புரிவார். உன் சேனையில் உள்ள பௌரவர் மகாரதியாவார். கர்ணனுடைய புதல்வன் வ்ருஷ சேனனும் மகாரதியாவான்.

மது வம்சத்து வீரர் ஜலசந்தன் சிறந்த ரதியாவார். இவர் தேர், மற்றும் யானையில் அமர்ந்து போர் செய்வதில் நிபுணர். போரிலிருந்து ஒருபோதும் பின்வாங்காத வாஹ்லிகனும் அதிரதி வீரராவான். உன்னுடைய சேனாதிபதி சத்தியவானும் மகாரதியாவான். ராக்ஷஸ் ராஜன் அலம்பஷனும் மகாரதியாவான். புழைய பகையை எண்ணி இவன் பகைவரைச் சம்ஹரம் செய்வான். பிரக்ஜோதிஷபுரத்தின் மன்னன் பகதத்தனும் மிகப்பெரிய வீரன். யானையின் மீது அமர்ந்து போர் புரிவதில் ஐராவதத்தின் மீதமர்ந்த இந்திரனைப் போன்றவன். காந்தார தேசத்தின் பிரதான வீரர்களான அசலன், வ்ருஷக் இருவரும் அடக்க முடியாத ரதிகளாவார்.

மன்னா! உன்னுடைய அன்பு நண்பனான கர்ணன் உன்னை பாண்டவர்களோடு போரிட எப்போதும் தூண்டிக்கொண்டிருப்பவன். இவன் கர்வி. உன் மந்திரி, தலைவன் மற்றும் சகோதரனாகியிருக்கிறான். உன் அன்பைப் பெற்று உயரத்தில் ஏறிவிட்டான். இவன் தன் கவச குண்டலங்களை இழந்துவிட்டதால் போர்க்களத்தில் அதிரதி, ரதி என்று கூறும் தகுதியை இழந்து விட்டான். பரசராமருடைய சாபத்தாலும், வெற்றிக்குக் காரணமான சாதனங்களை இழந்து விட்டதாலும் என் பார்வையில் இவன் அர்த்த ரதியாவான். அர்ஜுனனோடு போரிட்டு இவன் உயிருடன் தப்ப முடியாது என்றார். பீஷ்மரின் இந்தச் சொற்களைத் துரோணரும் ஆதரித்துப் பேசினார்.

4.11 கர்ணன் பீஷ்மரிடம் கோபத்துடன் கூறுதல்; பீஷ்மரின் கூற்று.

பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்டு ராதேயன் கோபத்தால் விழித்துப்

பார்த்தான். தன் சொல் என்னும் சவுக்கால் பீஷ்மரைத் துன்புறுத்தலானான். “பிதாமகரே! நான் உனக்குக் குற்றம் ஏதும் செய்யவில்லை. ஆனால் நீ ஒவ்வொரு அடியாலும் உன் சொல்லம்புகளால் என்னைக் காயப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கிறாய். நான் துரியோதனனுக்காக அனைத்தையும் சகித்துக் கொள்ளுகிறேன். நீ என்னை அர்த்தரதி என்றாய். இதனால் உலகினரும் அவ்வாறே கூறுவார்கள். ஏன் எனில் நீ பொய் சொல்ல மாட்டாய் என்றே அனைவரும் நம்புகின்றனர். நீ கௌரவர்களுக்கு எப்போதும் தீமையைச் செய்கிறாய்.

ஆனால் துரியோதனன் இதை அறிவதில்லை. என்னிடம் கொண்ட துவேஷத்தால் மன்னர்களிடமிருந்து என் மீது உள்ள நம்பிக்கையை விலக்க முயற்சிக்கிறாய். போருக்கான இந்த சமயத்தில் யார் இவ்வாறு சேனைக்குள் பரஸ்பர கலகத்தைத் தோற்றுவிப்பார்? யார் வீரர்களை உற்சாகம் இழக்க வைப்பார்? வயதாகி விட்டதாலோ, செல்வம் சேர்ந்து விட்டதாலோ, எண்ணற்ற சகோதரர்கள் இருப்பதாலோ கூடித்திரியனான ஒருவன் மகாரதியாகக் கருதப்படுவதில்லை. பலமுள்ளவனே மகாரதியாவான். நீ விருப்பு, வெறுப்பு அறிந்தவன். உன் மனம் விரும்பியவாறு ரதி, அதிரதிகளைப் பகுத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். துரியோதனா! நீ யோசித்துப்பார். இந்த பீஷ்மர் தீய எண்ணத்துடன் உனக்குத் தீமை செய்து கொண்டிருக்கிறார். நீ இப்போதே இவரைத் துறந்து விடு. வேவ்வேறு இடத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒரே காரியத்திற்காக ஒன்றாகக் கூடியிருக்கும்போது அவர்களிடையே இரு நிலைகளை இவர் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார். நம்முடைய உற்சாகம் கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

நான் தனியாகவே பாண்டவ சேனையைத் தடுத்து விடுவேன். என்னுடைய பாணங்கள் அமோகமானவை. ரகசிய ஆலோசனையில் நல்ல விஷயங்கள் கூறும் காரியம் எங்கே? மந்த அறிவுடைய பீஷ்மர் எங்கே? இவருடைய ஆயுள் முடிந்து விட்டது. முதியவர்களின் பேச்சைக் கேட்க வேண்டும் என்பது சாஸ்திரங்களின் கட்டளை. ஆனால் மிகவும் கிழவராகிவிட்டவர்களின் பேச்சு கேட்கத் தகுந்ததல்ல; ஏன் எனில் அவர்கள் மறுபடி சிறுவர்களைப் போலாகி விடுகிறார்கள். நான் இந்தப் போரில் தனியாகவே பாண்டவ சேனையை எதிர்ப்பேன். ஆனால் புகழ் அனைத்தும் பீஷ்மருக்குக் கிடைத்துவிடும். வெற்றியின் புகழ் சேனாதிபதிக்குத்தான் கிடைக்கிறது. மற்ற வீரர்களுக்கல்ல; ஆகவே பீஷ்மர் உயிரோடு இருக்கும் வரை போர்புரிய மாட்டேன். பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டபின் மகாரதிகள் அனைவரையும் எதிர்ப்பேன்” என்று உரைத்தான்.

கர்ணனின் ஆவேசமான சொற்களைக் கேட்டுப் பீஷ்மர் கூறலானார். “சூதபுத்ரா! இப்போது கடலைப் போன்ற மிகப்பெரிய பாரத்தை நான் என்

தோள்களில் சுமந்துள்ளேன். நான் பல ஆண்டுகளாகக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த துயரம் தரும் சமயம் இப்போது வந்துள்ளது. இப்போது நான் பரஸ்பர பேதம் உண்டாக்கக் கூடாது என்பதாலேயே நீ இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறாய். நான் கிழவனாக இருந்தாலும் உன்னுடைய போர் தொடர்பான சிரத்தையை நான் பெயர்த்து விடுகிறேன். ஐமதக்கினியின் புதல்வரான பரசுராமர் என்மீது மிகப்பெரிய அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தும் அவரால் என்னை துன்புறுத்த முடியவில்லை. நீ என்னை என்ன செய்துவிட முடியும்? காசி ராஜனிடத்தில் உலகின் கூடித்திரிய மன்னர்கள் அனைவரும் சுயம்வரத்திற்காகத் திரண்டிருந்த போது, நான் ஒரே தேரில் ஏறி அவர்கள் அனைவரையும் வென்று காசிராஜனின் கன்னிகைகளை அழைத்து வந்தேன். நீ பகையின் ரூபமாக உன்னுடைய உதவியைப் பெற்றதால் குருகுலத்தில் அழிவிற்காக மிகப்பெரிய அநியாயம் நேர்ந்துள்ளது. இப்போது குருகுலத்தைக் காப்பாற்ற ஏற்பாடு செய். ஆண்மையை வெளிப்படுத்து. அர்ஜுனனோடு போரிடு. நீ இந்தப் போரில் எவ்வாறு தப்புகிறாய் என்பதை நான் பார்க்கிறேன்” என்று கூறினார்.

கர்ணனும் பீஷ்மரும் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் இழிவாகப் பேசியதைக் கேட்ட துரியோதனன் அவர்களை அமைதிப்படுத்தினான். நீங்கள் இருவரும் இப்போது ஒற்றுமையுடன் என்னுடைய நன்மைக்கான விஷயத்தை யோசியுங்கள். நீங்கள் இருவருமே என்னுடைய பெரிய காரியத்தை வெற்றிபெறச் செய்பவர்கள் ஆவீர்கள். நான் இப்போது பகைவர்களிடம் ரதி, அதிரதிகள் பற்றிய விவரத்தை அறிய விரும்புகிறேன். குருநந்தனா! அவற்றைத் தெரிவியுங்கள். நாளைக் காலை போர் தொடங்கி விடும் என்றான். பீஷ்மரும் பாண்டவர்களின் ரதி-அதிரதிகள் பற்றிக் கூறலானார்.

4.12 பீஷ்மர் பாண்டவர்கள் பக்க ரதிகளை வருணித்தல்; சிகண்டி, பாண்டவர்களைக் கொல்லமாட்டேன் எனல்

“மன்னா! உன்னுடைய பகைத்து ரதி, அதிரதிகளை அறிந்து கொண்டாய் இனி பாண்டவர் தரப்பு ரதிகளைக் கேள். குந்தியின் மைந்தன் யுதிஷ்டிரர் ஒரு சிறந்த ரதியாவார். பீமசேனன் தனியாகவே எட்டு ரதிகளுக்குச் சமமாவார். பீமனிடம் பத்தாயிரம் யானைகளின் பலம் உள்ளது. அஸ்வினி குமாரர்களுக்கு இணையான மாத்ரி புதல்வர்கள் இருவரும் ரதிகளாவர். பாண்டவர் அனைவரும் சாலமரத்தைப்போல் உயரமானவர்கள். கட்டுமஸ்தான உடலும் பலமும் கொண்டவர்கள் திக் விஜயத்தின்போது பல மன்னர்களை வென்றவர்கள். சூதாட்ட சமயத்தில் திரௌபதிக்கு அளிக்கப்பட்ட பெரும் துயரமும், அவர்கள்மீது சொல்லப்பட்ட நிந்தனைகளும்

அவர்கள் நினைவுக்கு வந்து போர்க்களத்தில் ருத்ரனைப்போல சஞ்சரிக்கச் செய்யும்.

அவர்களுடைய நண்பரும் உதவியாளரும் நாராயண சொரூபரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாவார். கௌரவ-பாண்டவ சேனைகளில் அர்ஜுனனுக்குச் சமமான வீர ரதி யாரும் கிடையாது. அர்ஜுனனின் தேர் பூட்டப்பட்டு விட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அதன் சாரதியாவார். அந்த தேரில், மகேந்திரன், ருத்ரன், குபேரன், யமன், வருணன் இவர்கள் அளித்த அஸ்திரங்கள், மற்றும் கதைகள், வஜ்ரம் முதலிய ஆயுதங்களும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அர்ஜுனனிடம் காண்டீவ வில் உள்ளது. பலசாலியான அர்ஜுனன் கோபம் கொண்டு உன் சேனையை அழிக்கப் போகிறார். நானோ, துரோணரோ தான் அர்ஜுனனை எதிர்க்க முடியும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடு வாலிபரான அர்ஜுனன் போருக்குத் தயாராக உள்ளார். ஆனால் இங்கு நானும், துரோணரும் கிழவராக உள்ளோம்.” என்று பீஷ்மர் கூறினார். பீஷ்மரின் இந்தப் பேச்சைக் கேட்டு பாண்டவரின் பராக்கிரமத்தை நினைத்துக் கௌரவ பக்கத்து மன்னர்கள் மனம் தளர்ந்து போயினர்.

மேலும் பீஷ்மர் கூறலானா. “மகாராஜா! திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரும் மகாரதிகளாவர்;. விராடபுதல்வன் உத்தரன் உதாரரதியதவான். அபிமன்யு ரதக் குழுத்தலைவர்களின் குழுத்தலைவனாவான். அவன் போர்க் களத்தில் அர்ஜுனன் கிருஷ்ணருக்குச் சமமாக வீரத்தைக் காட்டுவான். மதுவம்சத்தின் வீரரான சாத்யகியும் ரதக்குழுத்தலைவரின் குழுத்தலைவராவார். உத்தமௌஜாவும், யுதாமன்யுவும் யுதிஷ்டிரருக்காக உயிரையும் தியாகம் செய்யக்கூடிய ரதியாவார்கள். முதியவர்களான துருபதரும், விராடரும் கூட போரில் வெல்ல முடியாத மகாரதிகளாவார். இவ்விருவரும் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் பெரும் போர் செய்வர். மன்னா! பாஞ்சால ராஜனுடைய மகன் சிகண்டி பாண்டவருடைய சேனையின் முக்கியமான ரதியாவார். அவன் உன் சேனையில் புகுந்து தனது இகழ்ச்சியை அழித்துப் புகழ்ச்சியைப் பரப்பி உற்சாகத்தோடு போரிடுவான். பாண்டவர்களின் பிரதான சேனாதிபதியாகிய திருஷ்டத்யும்னன் அதிரதியாவான். திருஷ்டத்யும்னனின் மகன் கூத்தரத்ரமா அர்த்த ரதியாவான். சிறு பருவத்தினன் ஆதலால் அஸ்திர வித்தையில் இன்றும் தேர்ச்சி பெறவில்லை. சிசுபாலானின் புதல்வன் திருஷ்ட கேது மகாரதியாவான். இவர்களுடன் சத்ரதேவன், ஜயந்தன், அமித உஜா, சத்யஜித் முதலிய பாஞ்சால சிரோமணிகளும் மகாரதிகளாவர். பல மிகுந்த சூர வீரர்களான சுஜன், போஜன் இருவரும் பெரும் மகாரதிகள். சிவப்பு வண்ணக் கொடியைக் கொண்ட கேகயராஜ குமாரர்கள் உதாரரதிகளாவர். இவர்களுடன் சுகுமாரன், காசிகன், நீலன், சூரியதத்தன், சங்கன், மதிராஸ்வன்

அனைவரும் உதாரரதிகள். இவர்கள் அனைவரும் வீரத்தை அறிவிக்கும் சின்னத்தைப் பெற்றவர்கள்: அஸ்திரங்களை அறிந்த சிந்தனையாளர்களும் அவர். மகாராஜா! வார்தகேஷமி, சித்ராபுத மன்னர், சேகிதான், சத்யக்ருததி, வியாக்ரதத்தன், சந்திரசேனன் அனைவரும் மகாரதிகள்,

க்ரோதஹந்தா என்றும் சொல்லப்படும் சேனாபிந்து மன்னர் பீமனை நிகர்த்த வீரராவார். காசி மன்னன் எனக்கும், துரோணர், கிருபருக்கும் சமமானவர். போரில் எட்டு ரதிகளுக்கு இணையாகச் செயல்படுபவர். துருபதனின் புதல்வன் சத்யஜித் பெரும் வீரன். அதிரதியாவான். பாண்டவர்களின் தரப்பில் பாண்டிய ராஜனும் பெரிய மகாரதியாவார். இவர்களுடன் ஸ்ரேணிமான், வசுதான் என்ற இருவரும் அதிரதிகளாவார்கள். ரோசமான் மன்னர் குந்தி போஜனின் மகன் புருஜித் இருவரும் அதிரதிகள். புருஜித் தன் மருமகன்களுக்காகப் போரில் பெரும் வீரத்தைக் காட்டுவார். ஹிடும்பியின் புதல்வன் ராக்ஷஸராஜன் கடோதகஜன் மிகுந்த மாயாவி. ரத்யுதபதியாவான். இவர்களோடு இன்னும் பல கூத்திரிய வீரர்களும், பல்வேறு ஊர்த் தலைவர்களும் பாண்டவர்களுடன் உள்ளனர். இவர்களில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தலையானவர்; புகழ் மிக்கவர்.

மன்னா! வாசுதேவனும், அர்ஜுனனும் ரதிகளில் சிறந்தவர்கள். சுதர்சன சக்கரமும், காண்டவமும் தரிப்பவர்கள். இவர்களுடன் மற்ற பாண்டவரின் சேனையையும் போர் முனையில் நான் எதிர்ப்பேன் ஆனால் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் சிகண்டியை நான் கொல்ல மாட்டேன். எனக்குக் கிடைத்த ராஜ்யத்தைத் தந்தையின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக உதறி பிரம்மச்சரியத்தை மேற்கொண்டேன். சத்தியவதிமாதாவின் மூத்த புதல்வன் சித்ராங்கதனை மன்னனாகவும், விசித்திரவீரியனை, யுவராஜனாகவும் அபிஷேகம் செய்வித்தேன். உலகம் முழுதும் தேவவிரதன் என்று புகழ்பெற்றேன். நான் ஒருபோதும் பெண்ணை அல்லது முதலில் பெண்ணாக இருந்து ஆணானவனைக் கொல்ல முடியாது. நான் மற்ற மன்னர்கள் அனைவரையும் போரில் கொல்லுவேன். ஆனால் குந்தியின் புதல்வர்கள் உயிரிழக்குமாறு ஒரு போதும் செய்யமாட்டேன்” என்று பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் தெரிவித்தார்.

4.13 துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன் என்று கூறுவதற்கான காரணத்தைக் கேட்டல்; பீஷ்மர் கூறிய சிகண்டியின் வரலாறு.

பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் அவர் சிகண்டியைக் கொல்ல மறுப்பதற்கான காரணத்தைக் கேட்டான். பீஷ்மர் துரியோதனனுக்குச் சிகண்டியில் வரலாற்றைக் கூறலானார். “துரியோதனா! நான் எனது தந்தை சாந்தனு அமரரானதும் என்னுடைய சபதத்தைக்

கடைப்பிடித்து என் சகோதரன் சித்ராங்கதனை மன்னனாக்கினேன். பின்பு அவன் இறந்ததும் தாய் சத்தியவதியின் அனுமதியுடன் விசித்திர வீரியனை அரசனாக்கினேன். அவன் சிறுவனாக இருந்ததால் ராஜ்ய காரியங்கள் என் மேற்பார்வையிலேயே நடந்து வந்தன. உரிய வயது வந்ததும் விசித்திர வீரியனுக்கு மணம் செய்து வைக்கத் தீர்மானித்தேன். அச்சமயம் காகிராஜன் தன் மூன்று கன்னிகைகளுக்கும் சுயம்வரம் அறிவித்திருந்தார். தாயின் அனுமதியோடு அச்சுயம்வரத்தில் கலந்து கொண்ட நான் மன்னர்கள் அனைவரையும் வென்று, அம்பை, அம்பிகை, அம்பாலிகை மூவரையும் ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வந்துதாயிடம் ஒப்படைத்தேன். விசித்திரவீரியனுடன் இப்பெண்களுக்கான திருமண ஏற்பாடுகள் தொடங்கப்பட்டன. இச்சமயம் அம்பை என்னிடம் தான் சால்வராஜனை முன்னரே வரித்து விட்டதாகவும், அவனும் தன்னைத் தனிமையில் வரித்ததாகவும் தெரிவித்தான். எனவே நான் அவளை உரிய பாதுகாப்புடன் சால்வ மன்னனிடம் அனுப்பி வைத்தேன்.

4.14 சால்வன் அம்பையை ஏற்க மறுத்தல்; பரசுராமர் பீஷ்மரைப் போருக்கு அழைத்தல்

எனது அனுமதியோடு சால்வனிடம் சென்ற அம்பாவை சால்வமன்னன் ஏற்க மறுத்துவிட்டார். இன்னொருவனால் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட கன்னிகையைத் தான் ஏற்க முடியாது எனத் தெரிவித்து விட்டான். இதனால் மனமுடைந்த அம்பா, கானகம் சென்று ‘ஷைகாவத்யன்’ என்னும் முதிய தவசியின் பாதுகாப்பில் தங்கினாள். அப்போது அங்கு வந்த அம்பையின் தாய் வழிப்பாட்டன் ‘ஹோத்ரவாஹனன்’ என்ற ராஜரிஷி தன்னுடைய மகளுடைய மகளின் துயர நிலையை அறிந்தார். பரசுராமர் தனது நண்பர் என்றும் அவர் மூலம் அம்பையின் துயர் தீர்க்கப்படலாம் என்று ஆலோசனை தெரிவித்தார். அதே சமயம் பரசுராமரின் பிரிய சீடர் ‘அக்ருதவ்ரணர்’ அங்கு வந்தார். அவர் அடுத்தநாள் பரசுராமர் அங்குவர இருப்பதைத் தெரிவித்தார்.

மறுநாள் பரசுராமர் அவ்வாசிரமத்திற்கு வருகை புரிந்தார். அவர் ஹோத்ர வாஹனனைச் சந்தித்து மகிழ்ந்தார். பின்னர் தன் நண்பரான ராஜரிஷியின் பேத்தி அம்பாவின் துயர் தீர்க்கச் செய்தி அனுப்பினார். நானும் அவரை மங்கலப் பொருட்களோடும் அந்தணர்களோடும் சென்று பூஜித்து வணங்கினேன். அவர் அம்பையை விசித்திர வீரனுக்காக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூறினார். எனது குருவான அவரை வணங்கி மற்றவரை விரும்பும் பெண்ணை ஏற்க முடியாது என மறுத்து விட்டேன். அம்பாவை ஏற்றுக்கொள்ளாவிடில் என்னைக் கொன்று விடுவதாகக் கூறிய பரசுராமரிடம் நானும் போரை விரும்பினேன். எனக்கும் பரசுராமருக்கும் இடையே 13 நாட்கள் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. இறுதியில் என்னை வெல்ல முடியாத பரசுராமர் போரிலிருந்து விலகிவிட்டார்.

4.15 அம்பா கடும் தவம் மேற்கொள்ளுதல்; மீண்டும் பெண்ணாகப் பிறத்தல், தவம் மேற்கொள்ளுதல்

இந்நிலையில் பரசுராமர் தன் இயலாமையைத் தெரிவித்து விடவே அம்பாதானே தன் முயற்சியால் என்னைக் கொல்ல விரும்பிக் கடுமையான தவம் மேற்கொண்டாள். கங்காதேவி தவத்தில் ஈடுபட்ட அம்பாவைச் சந்தித்து நீ ஒருபோதும் பீஷ்மரைக் கொல்ல முடியாது என்று கூறி அம்பையை மழைக்காலத்து நதியாகுமாறு சாபமளித்தாள். அம்பா வத்ஸ தேசத்தில் அம்பா என்ற நதியாகவும் அதே தேசத்தில் மீண்டும் பெண்ணாகவும் பிறப்பெடுத்தாள். தன் முற்பிறவி நினைவு நீங்காத அம்பா என்னைப் பழிவாங்க வேண்டி மீண்டும் கடும் தவத்தில் ஈடுபட்டாள். சிவபெருமானை எண்ணித் தவம்புரிந்தாள். அவள் முன் சிவன் பிரத்தியட்சமானார். அம்பா என்னைக் கொல்லும் வரத்தை வேண்டினாள். மகாதேவன் அவ்வாறே வரமளித்தார். அம்பா பெண்ணுருவில் நான் இருக்கும் போது தங்கள் வரம் எவ்வாறு சாத்தியமாகும் எனக்கேட்டாள். மகாதேவன் அவளிடம், “என் வாக்கு ஒருபோதும் பொய்யாகாது; நீ அவசியம் பீஷ்மரைக் கொல்லுவாய் உனக்கு இந்தப்பிறவியின் நினைவும் மறக்காமல் இருக்கும். நீ துருபத குலத்தில் முதலில் பெண்ணாகவே பிறப்பாய். சிறிது காலத்திற்குப் பின் ஆணாகி விடுவாய்” என்று வரமளித்து மறைந்து விட்டார். அம்பா சிவபெருமானின் வரத்தைப் பெற்றாள். உயிர் துறக்க விரும்பி சிதை அமைத்து எரியும் சிதையில் பாய்ந்து உயிர் துறந்தாள்.

4.16 அம்பா துருபதனுக்கு மகளாகப் பிறத்தல்; சிகண்டி எனப்

பெயரிடப்பட்டுப் பின், ஆணாக மாறுதல்

மூன்றாவது பிறவியில் அம்பா துருபத மன்னனுக்கு மகளாகவே பிறந்தாள். ஆனால் மகாராணி பெண்ணை ஆண் என்றே அறிவித்தாள். மன்னனும் தனக்கு ஆண் குழந்தை பிறக்கும் என மகாதேவன் வரமளித்ததை எண்ணிச் சிகண்டியை ஆணாகவே வளர்த்தார். உரிய வயதில் தஷார்ண மன்னன் ஹிரண்யவர்மாவின் மகளை மணம் செய்து வைத்தார். அவள் சிகண்டியைப் பெண் என்று அறிவித்தாள். விஷயம் ஹிரண்யவர்மனுக்குத் தெரிந்தது. மன்னன் துருபதனைப் பழிவாங்கப் படையெடுக்க முனைந்தார். துருபதனும், ராணியும் கலங்கினர். தன்னால் பெற்றோர் துயர் கொள்வதை அறிந்த சிகண்டி கானகம் சென்று உயிர்விடத் தீர்மானித்தாள்.

அங்கு விரதம் மேற்கொண்ட சிகண்டியின் மீது ஸ்தூணாகர்ணன் என்ற யக்ஷன் இரக்கம் கொண்டான். தன் ஆண்மையைச் சிறிதுகாலம் சிகண்டிக்கு அளிக்க முன்வந்தான். பரஸ்பரம் இருவரும் ஆண் பெண் தன்மையை மாற்றிக் கொண்டனர். சிகண்டி நாடு திரும்பினான். ஆணாக

மாறி வந்ததால் பெற்றோர் மகிழ்ந்தனர். ஹிரண்யவர்மாவும் சிகண்டி ஆண் என்று சோதித்து மகிழ்ந்தார். இந்நிலையில் ஸ்தூணாகர்ணனைக் காணவந்த குபேரன் அவன் தன்னிச்சையாகச் செயல்பட்டதால் கோபம் கொண்டு யக்ஷன் பெண்ணாகவே இருக்க வேண்டும் என்று சாபமளித்தார். யக்ஷனின் நண்பர்கள் வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க சிகண்டி கொல்லப்படும் வரை ஸ்தூணாகர்ணன் பெண்ணாகவே இருப்பான் என்றும் அதன்பின் ஆணாவான் என்றும் சாபவிமோசனமும் அளித்தார்.

4.17 பீஷ்மர் மேலும் சிகண்டியைப்பற்றித் துரியோதனனிடத்தில் தெரிவித்தல்

பின்னர் ஹிரண்யவர்மா மகிழ்ந்து படையெடுப்பைத் தவிர்த்து விட்டதால் உரிய காலத்தில் சிகண்டி மீண்டும் ஸ்தூணாகர்ணனிடம் வந்தான். முன்பே ஏற்றுக்கொண்டபடி ஆண்மையைத் திருப்பியளித்துப் பெண்மையை பெற்றுக் கொள்ள விரும்பினான். ஆனால் சிகண்டி மரணமடையும் வரை தன் பெண்தன்மை நீங்காது எனக் குபேரன் அளித்த சாபத்தை யக்ஷன் சிகண்டியிடம் தெரிவித்தான். இது தன்னுடைய விதி என்று எண்ணுவதாகக் கூறிச் சிகண்டிக்கு விடையளித்தான். சிகண்டியும் மகிழ்வுடன் திரும்பினான். துருபத மன்னன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து மலர்கள், மாலைகள், நறுமணப் பொருட்கள் முதலியவற்றால் தேவர்களையும், பிராமணர்களையும் தார்மீக மரங்களையும், நாற்சந்திகளையும் பூஜை செய்தார். மகாராஜா! இவ்வாறு பெண்ணாக இருந்த சிகண்டியே திருஷ்டத்யும்னனுடனும், உங்கள் அனைவருடனும் துரோணாச்சாரியாரிடம் தனுர் வேதத்தைப் பயின்றான்.

துருபதனின் நகரத்தில் ஊமைகளாகவும், பார்வையற்றவர்களாகவும், செவிடர்களாகவும் வேடம் புனைந்த சில ஒற்றர்களை நான் நியமித்திருந்தேன். அவர்கள் அவ்வப்போது இச்செய்திகளை எனக்கு அறிவித்து வந்தனர். ரதிகளில் சிறந்த சிகண்டி பெண்ணாகப் பிறந்து ஆணாக மாறியவன் அத்துடன் காசிராஜனின் மகள் அம்பாவே சிகண்டியாகப் பிறவி எடுத்துள்ளாள். இந்தப் புவியில் பெண்கள் பெண்ணாக இருந்து ஆணாகியவர். பெண் பெயர் கொண்டவர். பெண் போல உருவமும் வேடமும் தரித்தவர். இவர்கள் மீது அம்பு செலுத்த மாட்டேன் என்ற என்னுடைய விரதம் பிரசித்தமானது. எனவே சிகண்டியின் பிறப்பு ரகசியம் அறிந்ததால் அவன் என்னைக் கொல்ல வந்தாலும் நான் அவனைக் கொல்ல மாட்டேன். பீஷ்மன் ஸ்திரீயை வதம் புரிந்தான் என்ற அவச்சொல்லை ஏற்க மாட்டேன்” எனப் பீஷ்மர் அம்பா மற்றும் சிகண்டியின் விவரங்கள் அனைத்தையும் துரியோதனனிடம் தெரிவித்தார். பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் இரு நாழிகை யோசித்து அவர் கூறியது சரியே என ஏற்றுக் கொண்டான்.

4.18 துரியோதனன் கேட்டதற்கிணங்க பீஷ்மர் தன் சக்தியைத் தெரிவித்தல்

அன்றைய இரவு கழிந்து பகல் வந்தது. துரியோதனன் சேனை அணி வகுத்தது. துரியோதனன் சேனை நடுவில் பீஷ்ம பிதாமகரிடம் கேட்டார். “கங்கை மைந்தனே! ஏராளமான காலாட்கள், பரந்த தேர்ப்படை, யானை, குதிரைப் படைகளுடன் பாண்டவர்களின் சேனை கடல்; போல் விரிந்து பரந்துள்ளது. பாண்டவர்களுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், திருஷ்டத்யும்னன் போன்றோரும் இச்சேனையைப் பாதுகாக்கிறார்கள். தாங்கள் இப்பெரும் சேனையை எத்தனை நாட்களில் முழுவதுமாக அழிக்க முடியும்? என்பதைத் தெரிவியுங்கள் என்று கேட்டான். பீஷ்மர் துரியோதனனுக்குப் பதிலுரைத்தார். “ப்ருத்விபதே! இங்கு நீ பகைவரின் பலவீன விஷயமாகக் கேட்பது தகுந்ததே! என்னுடைய மிக அதிகமான புஜபலம் அஸ்திர, சஸ்திரங்கள் இவற்றின் துணையோடு தினமும் எவ்வளவு சேனையை அழிப்பேன் என்பதைக் கூறுகிறேன். சாதாரண மக்களோடு எளிமையாகவும், மாயாவிகளோடு மாயைப் போரையும் செய்யவேண்டும் என்பதே தர்மசாஸ்திரத்தின் தீர்மானமாகும். அதன்படி நாள்தோறும் பத்தாயிரம் போர் வீரர்களையும், ஆயிரம் ரதிகளையும் ஒரு நாளில் கொல்ல முடியும். இவ்வாறு லக்ஷக்கணக்கான வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யக்கூடிய என் அஸ்திரங்களால் ஒரு மாதத்தில் பாண்டவர் சேனை முழுவதையும் அழித்து விடுவேன்” என்று தெரிவித்தார். அத்துடன் துரியோதனன் கேட்டதற்கிணங்கத் தான் ஐந்து நாட்களிலேயே பாண்டவர் சேனை அனைத்தையும் அழித்து விடுவேன் என்று தெரிவித்த கர்ணனையும் பீஷ்மர் நிந்தித்துப் பேசினார். அர்ஜுனனையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் ஒரே தேரில் பார்க்கும் வரைதான் உன்னுடைய கர்வமுள்ள ஏமாற்றுப் பேச்சுக்களைப் பேச முடியும் என்று கூறினார்.

5. பீஷ்ம பருவம்

5.1 இருதரப்பினரும் போர் நியமங்களை வகுத்தல்

குருகேஷந்திர யுத்த பூமியில் கௌரவர்களும், பாண்டவர்களும் அவர்களுக்குத் துணையாக வந்த பிற தேசத்து மன்னர்களும் ஒன்று திரண்டனர். போரில் பின்பற்றப்பட வேண்டிய நியமங்களை வகுத்துக் கொண்டனர். போர் மாலையில் நிறுத்தப்பட்டதும் இரு தரப்பினரும் பரஸ்பரம் நட்புடன் இருக்க வேண்டும். வாக்குப் போரில் ஈடுபடுபவரோடு வாக்கு மூலமே போர் செய்யப்பட வேண்டும். படையிலிருந்து வெளியேறுபவரை வதம் செய்யக் கூடாது. தேர் வீரர் தேர் வீரரோடும், யானைவீரர் யானை வீரருடனும், குதிரை வீரர் குதிரை வீரருடனும் காலாட்படையினர் காலாட்படையினரோடும் மட்டுமே போர் புரிய வேண்டும். வீரர்கள் தத்தம் தகுதிக்குரிய வீரர்களோடு மட்டுமே போர் செய்ய வேண்டும். கவனமின்றி இருப்பவனையும், போருக்குப் பயந்தவனையும் தாக்கக் கூடாது. போரிடும்போது சரணடைந்தவரையும், புறமுதுகிட்டு ஓடுபவரையும், காயம்பட்டவரையும் தாக்கக் கூடாது. குதிரைகளின் சேவைக்காக நியமிக்கப்பட்டவர்கள், பாரம் சுமப்பவர், ஆயுதங்களைச் சேர்ப்பிப்பவர், பேரி, சங்கம் வாசிப்போர் ஆகியோர் மீது தாக்குதல் நடத்தக் கூடாது என்ற நியமங்கள் இருதரப்பினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

5.2 பீஷ்மர் சேனைக்குத் தலைமையேற்றுச் செல்லுதல்

கௌரவ சேனையின் தலைமைச் சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட பீஷ்மர் வெள்ளை வஸ்திரம் அணிந்து, வெண்மையான தலைப்பாகையும், வெள்ளைக் குடையும் விளங்க வெள்ளியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரில் அமர்ந்திருந்தார். அவரது தேரில் வெள்ளைக் கொடிகள் பறந்தன. வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. துரியோதனன் துச்சாதனனிடம் பீஷ்மர் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன் எனச் சபதம் செய்ததைத் தெரிவித்து பீஷ்மரைப் பாதுகாப்பதற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்யக் கட்டளையிட்டான்.

5.3 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் ஆசிபெறுதல்

இருபடைகளும் ஆயத்தமாகிப் போர் தொடங்கும் முன், யுதிஷ்டிரர் தன் கவசத்தைக் களைந்து, ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துத் தேரிலிருந்து இறங்கிக் கால் நடையாகவே துரியோதனன் படையை நோக்கி வந்தார். சகோதரர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், முக்கிய மன்னர்களும் அவரைப் பின் தொடர்ந்தனர். பிதாமகர் பீஷ்மரிடம் சென்ற யுதிஷ்டிரர் தன் கரங்களால் அவரது சரணங்களை வருடினார், பின் கூறலானார். “வீர பிதாமகரே! நான்

தங்களிடம் அனுமதி வேண்டுகிறேன். நான் உங்களோடு போர்புரிய வேண்டும். இதற்காகத் தாங்கள் எனக்கு அனுமதியும் ஆசியும் வழங்க வேண்டும்” என்றார்.

பீஷ்மர், “பாரதா! நீ இச்சமயத்தில் இவ்விதம் என்னிடம் வராதிருந்தால் நான் உன்னைத் தோல்வியடையுமாறு சபித்திருப்பேன். இப்போது நான் மகிழ்ச்சியடைந்துள்ளேன். உனக்குப் போர் புரிய அனுமதியளிக்கிறேன். இதைத் தவிர உன்னுடைய விருப்பம் என்ன என்பதைக் கூறு, வரம் கேள். மகாராஜா! மனிதன் பொருளின் தாஸன். பொருள் யாருக்கும் அடிமையல்ல. நான் கௌரவர்கள் இடம் பொருளால் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன். அதனாலேயே இன்று உன் முன் பேடியைப் போலப் பேசுகிறேன். திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் செல்வத்தின் மூலம் என்னைப் போஷித்துள்ளார்கள். ஆதலால் அவர்களுடன் நான் இருக்க வேண்டும். அவர்களுடன் போரிடுவதைத் தவிர, நீ விரும்பியதைக் கேள்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர், அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். “பிதாமகரே! தாங்கள் யாராலும் தோல்வியடையாதவர் என்னும் போது, நான் எவ்வாறு தங்களைப் போரில் வெல்ல முடியும்? அதற்கான ஆலோசனையைக் கூறுங்கள்” என்றார் பீஷ்மர். போர்க்களத்தில் தன்னை இந்நிரனாலும் தோற்கடிக்க முடியாது எனப் பதிலளித்தார். யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரை நமஸ்கரித்து, தாங்கள் போரில் கொல்லப்படுவதற்கான உபாயத்தைத் தெரிவியுங்கள் என்று கேட்டார். பீஷ்மர், “மகனே! போர்க்களத்தில் என்னை வெல்லக்கூடிய வீரன் யாரும் இல்லை. என்னுடைய மரணகாலம் இன்னும் வரவில்லை. எனவே இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலைப்பெற மறுபடியும் ஒருபோதும் வராதே” என்றார். யுதிஷ்டிரரும் பீஷ்மரின் கட்டளையைத் தலைமேல் தாங்கி அவரை வணங்கி விடைபெற்றார்.

5.4 முதல் நாள் போரில் பீஷ்மரின் பேராற்றல்

முதல்நாள் போரில் அபிமன்யு பீஷ்மரோடு பயங்கரமான போர் புரிந்தான். இச்சமயம் மத்ரதேச மன்னன் சல்யன் விராட இளவரசன் உத்தரனைக் கொன்றார். இதனைக் கண்ட உத்தரனின் சகோதரன் ச்வேதன் கௌரவர்கள் மீது பெரும் தாக்குதல் புரிந்தான். ச்வேதன் பீஷ்மரோடு கடும் போர் புரிந்தான். சல்யனின் மகன் ருக்மரதனைக் காயப்படுத்தினான். பீஷ்மர் பாண்டவர்களையும், ச்வேதன் கௌரவர்களையும் சம்ஹரம் செய்தனர்.

பீஷ்மர் கூட்டத்தில் இருந்து பிரிந்த யானையைப் போலத் தனியாகவே பாண்டவ சேனையைக் கலக்கிக் கொண்டிருந்தார். பாண்டவ சேனையைச் ச்வேதன் காப்பாற்றியிருக்காவிட்டால் ஒரே நாளில் அதைப் பீஷ்மர்

பொசுக்கியிருப்பார். இறுதியாக பீஷ்மருக்கும் ச்வேதனுக்கும் நடைபெற்ற கடும் போரில் ச்வேதன் பீஷ்மரைக் கொல்ல முயன்றார். அச்சமயம் அசரீரி பீஷ்மரிடம் ச்வேதனைக் கொல்ல இதுவே சரியான தருணம் எனத் தெரிவித்தது. தேரையும் ஆயுதங்களையும் இழந்து ச்வேதன் பீஷ்மரைத் தாக்க முயன்றார். பாண்டவர்கள் ச்வேதனின் பாதுகாப்பிற்காக ஓடி வந்தனர். ஆனாலும் பீஷ்மர் பெரிய வில்லில் இருந்து சிறகுள்ள பாணத்தில் பிரம்மாஸ்திரத்தை மந்திரித்துச் செலுத்தினார். அந்த அஸ்திரம் ச்வேதனின் உயிரைப் பறித்தது. பாண்டவர்கள் துயரத்துடன் பின் வாங்கினர்.

பிற்பகலில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. பெரும் வில்லாளி சங்கன் பீஷ்மரோடு உக்கிரமான போர் புரிந்தான். ஆனால் பீஷ்மரின் ஆற்றலுக்கு முன் பாண்டவப்படை காற்றால் அலையும் படகைப் போலாயிற்று. பீஷ்மர் துருபதனின் சேனையோடு போர் புரிந்தார். கோடையில் தீப்பற்றிய காடுபோல துருபதனின் சேனை பீஷ்மருடைய அம்புகளால் தாக்கப்பட்டது. கங்கை மைந்தர் பீஷ்மரின் அம்புகளால் துன்புறுத்தப்பட்டு, சிங்கத்தால் தாக்கப்பட்ட வெள்ளைப் பசுவைப்போல பாண்டவர்களின் சேனை காணப்பட்டது. பீஷ்மர் வேகம் மேலும் மேலும் அதிகரித்தது. பாண்டவர்களின் வியூகம் உடைக்கப்பட்டது. பாண்டவ ரதிகளில் பொறுக்கிப் பொறுக்கி அவர்களுடைய பெயரைக் கூறிப் பீஷ்மர் கொன்று வந்தார். இந்நிலையில் மாலை நெருங்கியது. இருள் சூழத் தொடங்கியது. பாண்டவர்கள் தம் சேனையைப் போர்க்களத்தில் இருந்து பின்னால் விலக்கிக் கொண்டார்கள்.

5.5 இரண்டாம் நாள் போரில் பீஷ்மர்

இரண்டாம் நாள் போரில் பீமசேனன் கலிங்கநாட்டு சேனையோடு பயங்கரமான போர் புரிந்தார். கலிங்க சேனையைக் கலக்கி ராஜகுமாரர்களைக் கொன்றார். கலிங்க சேனையின் உதவிக்காகப் பீஷ்மர் விரைந்தார். அச்சமயம் பீஷ்மர், சாத்யகி, பீமன், திருஷ்டத்யும்னன் அனைவராலும் தாக்கப்பட்டார். பீமனின் குதிரைகளைப் பீஷ்மர் கொன்று விட்டார். பீமன் செலுத்திய சக்தியைப் பீஷ்மர் துண்டு துண்டாக்கினார். சாத்யகி பீஷ்மரின் சாரதியைக் கொன்று விட்டார். சாரதி கொல்லப்பட்டதால் பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியேறினார். பிற்பகல் நேரத்தில் அபிமன்யுவிற்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் பெரும் போர் நடந்தது. அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் பேராற்றல் காட்டினார். அதனைக் கண்டு சிரித்த பீஷ்மர் துரோணரிடம் அர்ஜுனனைப் பாராட்டிப் படைகளை விலக்கிக் கொண்டார்.

மூன்றாம் நாள் போர் தொடங்கியது. பீஷ்மர் கௌரவ சேனையைக் கருட வியூகத்தில் அமைத்தார். அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை

அழிக்கலானார். பீமனும் கடோத்கஜனும் கௌரவ சேனையை விரட்டினர். போர்க்களத்தில் பெரும் அழிவு ஏற்பட்டது. பாண்டவர்களின் பராக்கிரமத்தால் கௌரவ சேனையில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. பீமன் செலுத்திய பாணத்தினால் துரியோதனன் மூர்ச்சையடைந்தான். அவனது சாரதி போர்க்களத்திலிருந்து பின் வாங்கினான். இதனால் கௌரவ சேனையும் கலக்கமடைந்தது. அபிமன்யுவும் சாத்யகியும் சகுனியின் சேனையை அழித்தனர். துரியோதனன் சேனை பின்னடைந்தது. இச்சமயம் மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்த துரியோதனன் தன் சேனை போர்க்களத்திலிருந்து திரும்பி வருவதைக் கண்டான். பீஷ்மரிடம் வந்தான். அவரைக் குற்றம் கூறிப் பேசலானான்.

5.6 பீஷ்மரைத் துரியோதனன் குற்றம் சாட்டுதல்; பீஷ்மரின் சபதம்

துரியோதனன் கூறினான், “பிதாமகரே! தாங்களும், துரோணரும், கிருபரும் உயிரோடு இருக்கும் போதே என் சேனை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. இது உங்களுக்குத் தகுதியல்ல; உங்களையும், துரோணரையும், கிருபாசாரியாரையும் விடப் பாண்டவர்களை நான் பலசாலிகளாகக் கருதவில்லை. பாண்டவர்கள் உங்கள் அன்பிற்குரியவர்கள். அதனாலேயே என் சேனை வதைக்கப்படுகிறது. தாங்கள் பேசாமல் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தாங்கள் பாண்டவரிடம் இரக்கம் காட்ட வேண்டும் என்றால் போர் தொடங்கும் முன்பே என்னிடம் நான் போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களோடும், திருஷ்டத்யும்னனோடும், சாத்யகியுடனும் போரிட மாட்டேன் என்று கூறியிருக்கலாம். அச்சமயம் உங்களின் சொல்லைக் கேட்டுக் கர்ணனுடன் ஆலோசித்து என் கடமையைத் தீர்மானித்திருப்பேன். போரில் தாங்களும், துரோணரும் என்னைத் தியாகம் செய்வது உசிதம் இல்லை என்று கருதினால் நீங்கள் இருவரும் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுப் போர் செய்யுங்கள்” என்று சொன்னான்.

துரியோதனன் இவ்வாறு இடித்துரைத்ததைக் கேட்ட பீஷ்மர் சிரித்தார்; கோபத்துடன் பேசலானார். “மன்னா! நான் உன்னிடம் பலமுறை பாண்டவர்களை இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாது என்ற உண்மையையும், உனக்கு நன்மை தரும் விஷயத்தையும் கூறியுள்ளேன் என்றாலும் கிழவனான நான் என்னால் இயன்றவரை போர் செய்வேன். நீ உன் சேனையோடும் சகோதரர்களுடனும் பார்; நான் தனியாகவே எல்லோரும் பார்க்கும்போது சேனையோடும் பந்துக்களோடும் பாண்டவர்களோடு செய்யும் போரைக் காணலாம். பாண்டவர்களைத்தடுத்து நிறுத்துவேன்” என்று கூறினார். இதைக்கேட்ட துரியோதனன் ஆனந்தத்துடன் சங்க நாதம் செய்தான்.

அதன் பிறகு பீஷ்மர் தன் வில்லை வட்டமாக்கி எல்லாத் திசைகளிலும் விஷம் போன்ற அம்புகளைப் பொழிந்தார். பாண்டவர்கள் பார்த்த இடமெல்லாம் பீஷ்மரே தென்பட்டார். பீஷ்மரின் பாணமாகிய தீயில் மன்னர்களாகிய விட்டிற் பூச்சிகள் தாமே வந்து வீழ்ந்தனர். பீஷ்மருடைய ஒரு பாணம் கூட வீணாகவில்லை. அர்ஜுனன் பீஷ்மருடைய வில்லை இரண்டு முறை வெட்டிவிட்டார். அர்ஜுனன்னுடைய கையின் சுறுசுறுப்பைக் கண்ட பீஷ்மர் “கௌந்தேயா! பாண்டுநந்தனா! சபாஷ். உன்னுடைய சுறுசுறுப்பைக் கண்டு நான் மிகவும் மகிழ்ந்தேன். தனஜ்ஜயா! இந்தப் பெரும் கர்மம் உனக்கே தகுந்ததாகும். நீ என்னுடன் போர்புரி” என்று புகழ்ந்து கூறினார்.

5.7 பீஷ்மரைக் கொல்லுவதற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சக்ராயுதம் ஏந்துதல்

பீஷ்மர் பாண்டவர்களை எதிர்த்து மிகக் கடுமையாகப் போர் புரிந்தபோது அர்ஜுனன் மென்மையாகவே அவரைத் தாக்கி வந்ததை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உணர்ந்து கொண்டார். பீஷ்மர் மீது கொண்ட மதிப்பினாலும், போரில் பீஷ்மரின் வீரம், அவரது கௌரவம் எவ்வகையிலும் குறைத்துச் சொல்லப்படக் கூடாது என்பதாலும் அர்ஜுனன் இத்தகைய மென்மையான போரைச் செய்கிறார் என்பதையும் பகவான் புரிந்து கொண்டார். இதே நிலை தொடருமானால் விரைவில் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் சேனை முழுவதையும் அழித்துவிடுவார் என அஞ்சினார். பீஷ்மர் தாக்கியதால் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் அங்கங்களில் காயம் ஏற்பட்டது. சாத்யகி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின்; உதவிக்கு வந்தார். அவரிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தானே சக்ராயுதம் ஏந்திப் பீஷ்மரை கொல்லப் போவதாகவும், கௌரவர்கள் அனைவரையும் கொன்று யுதிஷ்டிரரை ராஜ்யத்தில் அமர்த்தப் போவதாகவும் கூறினார்.

இவ்வாறு கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சக்ராயுதத்தை நினைத்தார். உடனே சுதர்சன சக்கரம் அவரது கையில் தோன்றியது. சுதர்சன சக்கரத்தை ஏந்திய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தேரில் இருந்து குதித்துப் பீஷ்மரை நோக்கி வருவதைக் கண்ட பீஷ்மர் சிறிதும் பயம் கொள்ளவில்லை. தன் பெரிய வில்லை இழுத்தவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நோக்கிக் கூறலானார், “வாருங்கள்! வாருங்கள்! தேவேஸ்வரா! ஜகன்நிவாசா, உங்களுக்கு நமஸ்காரம். சக்கரம் ஏந்தி வந்துள்ள மாதவா! இன்று போர்க்களத்தில் அந்த சக்கரத்தால் என்னைக் கொன்று வீழ்த்துங்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தங்கள் கையால் நான் கொல்லப்படுவேனாகில் இகலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் எனக்கு நன்மை உண்டாகும். உங்களுடைய இந்தத் தாக்குதலால் முவுலகிலும் என்னுடைய கௌரவம் அதிகரித்துவிடும்” என்று கூறினார். இதற்குள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தொடர்ந்து வந்த அர்ஜுனன் பகவானின் கைகளைப் பற்றி, திருவடிகளை

வணங்கி, பகவான் தன்னுடைய கோபத்தைத் தடுத்து நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டினார். தான் தன் கடமையைச் செய்வதாகத் தன் புதல்வர்கள் மீது சபதமிட்டார். பகவானும் திரும்பினார்.

இவ்வாறு பீஷ்மர் துரியோதனனால் தூண்டப்பட்டார். அர்ஜுனன் னீ கிருஷ்ணனால் தூண்டப்பட்டார். அதன் பிறகு அர்ஜுனனின் காண்டீபம் போர்க்களத்தில் பேரொலி எழுப்பி பேரழிவைச் செய்தது. கௌரவப்படை பெருமளவில் அழிந்தது. மூன்றாம் நாள் போரின் முடிவிலும் பாண்டவர் வெற்றியடைந்தனர். இரவு நெருங்கியதால் போர் நிறுத்தப்பட்டது.

5.8 நான்காம் நாள் போர்

நான்காம் நாள் பீஷ்மர் கௌரவ சேனையைப் பாம்பு போன்ற வியானம் என்ற வியூகத்தில் வகுத்தார். போரில் பீஷ்மர் அர்ஜுனனை முதலில் தாக்கினார். அர்ஜுனன் மீது துரோணர், கிருபர், சல்யன் முதலியோரும் பாணங்களைத் தொடுத்தனர். இச்சமயம் அபிமன்யு இந்த மகாரதிகளின் முன் தோன்றித் தாக்கத் தொடங்கினான். பீஷ்மர் அபிமன்யுவை விலக்கி அர்ஜுனனைத் தாக்கினார். பீஷ்மருக்கும் அர்ஜுனுக்கும் இடையே த்வைரதப்போர் நடந்தது. இச்சமயம் அபிமன்யுவும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் தங்கள் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டனர். சலனின் புத்திரனும், மகதமன்னனும் கொல்லப்பட்டனர். துரியோதனனால் அனுப்பப்பட்ட பெரும் மகதத்தின் யானைப்படையை பீமனும் அவரது உதவியாளர்களும் அழித்தனர். சல்யனுக்கும், த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் பெரும் போர் நடைபெற்றது. பீமனால் தாக்கப்பட்ட சல்யன் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியேறினார். திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் 14 பேர் பீமனைத் தாக்கத்திரண்டனர். அவர்களில் எட்டுப் பேரைப் பீமன் கொன்றுவிட்டார். எஞ்சியவர்கள் ஓடிவிட்டனர்.

5.9 பகதத்தன் போர்; பீஷ்மர் போரை முடித்துக்கொண்டு படையை விலக்குதல்

பீஷ்மர் இதனைக் கண்டார். திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்கள் பீமசேனனால் கொல்லப்படுவதைத் தடுக்க சேனை முழுவதையும் பீமனிடம் செலுத்தினார். ப்ரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் பகதத்தன் பெரிய யானையின் மீது ஏறிப் பீமன் முன் வந்தான். அபிமன்யு முதலிய பாண்டவ மகாரதிகள் பகதத்தன் பீமனைப் பாணங்களால் தாக்குவதைக் கண்டனர். பகதத்தனின் யானையை அடித்துக் காயப்படுத்தினர். அந்த யானை மிகுந்த வேகத்தோடு பாண்டவர்களை நோக்கி ஓடியது. பகதத்தன் பீமனின் மார்பில் ஆழமான

காயத்தை விளைவித்தான். பீமன் மூர்ச்சையடைந்தார். பகதத்தன் சிம்மநாதம் செய்தான். இச்சமயம் பீமனின் புதல்வன் கடோத்கஜன் தந்தையின் உதவிக்கு வந்தான். தன் மாயையால் நான்கு யானைகளுடன் தன் ராக்ஷஸ நண்பர்களுடன் போர்க்களம் புகுந்தான். பகதத்தனைத் தாக்கினான்.

இச்சமயம் பீஷ்மர் பகதத்தனைக் காப்பாற்ற விரும்பினார். பீஷ்மர், துரோணர் முதலிய மகாரதிகளுடன் பகதத்தன் இருந்த இடம் சென்றார். யுதிஷ்டிரர் முதலிய பாண்டவர்களும் கடோத்கஜன் உதவிக்கு விரைந்தனர். இச்சமயம் பீஷ்மர் பலமும் பராக்கிரமும் மிகுந்த கடோத்கஜனைக் கண்டார். அவன் உதவிக்கு வந்த பாண்டவர்களைப் பார்த்தார். படுகாயம் அடைந்து களைத்துப்போன கௌரவ சேனையை நோக்கினார். இந்நிலையில் போர் புரிவது உசிதமற்றது என உணர்ந்தார். இதனைக் கௌரவர்களுக்கு உரைத்தார். கௌரவர்களும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டனர். அதன்படி அத்துடன் போரை நிறுத்திக்கொண்டார். கௌரவப்படை படைத்தளம் திரும்பியது.

5.10 படைத்தளத்தில் துரியோதனன் வினா; பீஷ்மர் பதில் இறுத்தல்

இரவில் துரியோதனன் உறக்கமின்றித் தவித்தான். சகோதரர்களின் மரணமும், தோல்வியும் அவன் இதயத்தைத் துளைத்தன. இரவுப் பொழுதில் துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் வந்தான். அவரிடம் கேட்டான். “பிதாமகரே! தாங்கள், துரோணர் முதலிய மஹாரதிகள் இருந்தும் பாண்டவர்களை உங்களால் தாக்குப்பிடிக்க முடியவில்லை. முவுலகையும் வெல்லும் ஆற்றல் கொண்ட உங்களால் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? யாருடைய ஆதரவுடன் குந்தி மைந்தர்கள் எங்களை வென்று விடுகிறார்கள்” என்று கேட்டான்.

பீஷ்மர் பதிலுரைத்தார். “குருந்தனா! என் பேச்சின் உண்மையை உணர்ந்து கொள். நான் முன்பு பலமுறை இதைப்பற்றி உன்னிடம் கூறியுள்ளேன். ஆனால் நீ என் சொற்களை ஏற்கவில்லை. பரதசத்தமா! நீ பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். இதுவே உனக்கும் உலகிற்கும் நன்மையளிப்பதாகும். நீ உற்றார் உறவினர்களுக்கு ஆனந்தம் அளித்துச் சகோதரர்களுடன் இந்தப் புவியின் ராஜ்யத்தை அனுபவி. பலமுறை இத்தகைய விஷயங்களை நான் கூறியுள்ளேன். நீ கேட்கவில்லை. பாண்டவர்களை அவமானப் படுத்தியதற்கான பலன் இப்போது கிடைத்துள்ளது. பாண்டவர்களை வதைக்க முடியாததற்கான காரணத்தைக் கூறுகிறேன் கேள். சார்ங்கம் ஏந்திய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் பாண்டவர்கள் காக்கப்படுகின்றனர். பாண்டவர்களை வெல்லுபவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின்

உண்மை ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவரும் புவியில் யாரும் இப்போதும் இல்லை; முன்பும் இல்லை; இனி இருக்கப் போவதும் இல்லை. முனிவர்கள் என்னிடம் கூறிய புராணங்கள் விவரிக்கும் விஷயங்களைக்கேள்” என்று கூறத் தொடங்கினர்.

5.11 பீஷ்மர், பிரம்மா பகவான் நாராயணனைத் துதித்ததைக் கூறுதல்; பிரம்மஸ்துதி

“இது முன்பு நடந்தது; தேவர்களும் மகரிஷிகளும் கந்தமாதன பருவத்திற்கு வந்து பிரம்மாவைச் சூழ்ந்து அமர்ந்தனர். அப்போது வானில் ஒளிவீசி நிற்கும் விமானத்தைக் கண்டனர். தியானத்தால் பரமபுருஷனாகிய பரமேஸ்வரனை அறிந்து வணங்கினார். பிரம்மாவைப் பின்பற்றித் தேவர்களும், மகரிஷிகளும் ஒளி மயமான பரமேஸ்வரனைப் பூஜித்தனர். பிரம்மா பின்வருமாறு துதித்தார்.

பிரபோ! தாங்கள் உலகின் சுவாமி. உலகம் உங்கள் காரியம். தாங்கள் உலகனைத்தையும் தங்கள் வசத்தில் வைப்பவர். எனவே தங்களை விசுவேஸ்வரன் என்றும், வாசுதேவன் என்றும் கூறுகின்றனர். விஸ்வரூப மஹாதேவா! உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும்! யோகீஸ்வரா! உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். யோகத்தின் முதலும் முடிவுமான தங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். தங்களுடைய நாபியில் இருந்து ஆதிகமலம் தோன்றியது. தாங்கள் லோகேஸ்வரருக்கும் ஈஸ்வரனாவீர். தங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். பிரம்மாவான நான் தங்கள் புதல்வன். தாங்கள் எண்ணற்ற குணங்களுக்கு ஆதாரமானவர். அனைவருக்கும் அபயமளிப்பவர். உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும்! சார்ங்கம் ஏந்தும் நாராயணா! மங்களமயமான குணங்கள் நிரம்பிய விசுவ மூர்த்தியே! உலகின் விருப்பத்தைச் செய்யும் விஸ்வேஸ்வரா! உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். மகாசேஷனாகவும், மகாவராகனாகவும் ரூபம் தரிக்கும் தாங்கள் அனைத்திற்கும் ஆதி காரணமாவீர். ஹரிகேசா! தங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். தாங்கள் பீதாம்பரதாரியும், திசைகளின் சுவாமியும் உலக ஆதாரமும், அப்ரமேயரும், அவிநாசியும், வெளிப்படும், மறைந்திருக்கும் உருவங்கள் அனைத்தின் ஸ்வரூபமேயாவீர். உங்கள் காரியங்கள் சுபமானவை. தங்களைக் கட்டுப்படுத்துபவர் யாருமில்லை. தாங்கள் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்தவர். கம்பீரமானவர். பக்தர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவவர். தங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும்.

பிரம்மன்! தாங்கள் முடிவற்ற போதஸ்வரூபர். நித்யமானவர். பூதங்கள் அனைத்தையும் தோற்றுவிப்பவர். நீங்கள் செய்ய வேண்டியது

ஏதும் மீதமில்லை. தாங்கள் தர்ம தத்துவத்தை அறிந்தவர். வெற்றியை அருளுபவர். தங்கள் ஸ்வரூபம் ரகசியமானது என்றாலும் தெளிவானது. பூதங்களின் மூலகாரணமும் உலக தத்துவங்களின் சுவாமியும் தாங்களே ஆவீர். பூதபாவனா! தங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். தாங்கள் ஸ்வயம்பு ஆவீர். தங்களுடைய சௌபாக்கியம் பெரியது. தாங்கள் இந்த கல்பத்தை சம்ஹாரம் செய்பவர். தூய பரப்பிரம்மம். தியானிப்பவர் உள்ளத்தில் தாங்கள் தோன்றுகிறீர்கள். ஜீவன்களுக்கு மிகமிகப் பிரியமான பரப்பிரம்மம் ஆவீர். தங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். தாங்கள் இயல்பாக உலக சிருஷ்டியில் ஈடுபடுகிறீர்கள். தாங்களே பரமேஸ்வரன். ஸத்யஸ்வரூபர். முக்தாத்மா. வெற்றி அளிப்பவர். தாங்களே பிரஜாபதிகளின் தலைவர். பத்மநாபன் மற்றும் பெரும் பலசாலி. ஆத்மாவும், மஹாபூதமும் தாங்களே. பரமேஸ்வரா! எப்போதும் தங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். பூமிதேவியே தங்களுடைய திருவடிகள். திசைகள் கைகள், ஸ்வர்கம் தலை. பிரம்மாவான நான் தங்களின் உடல். தேவர்கள் ஒவ்வொரு அங்கம். சந்திரசூரியர் கண்கள்.

தவமும் சத்தியமும் தங்களுடைய பலமாகும். தர்மமும் கர்மமும் தங்களுடைய ஸ்வரூபம். அக்னி தங்களுடைய தேஜஸ். வாயு மூச்சு; நீர் வியர்வையாகும். அஸ்வினி குமாரர்கள் தங்களுடைய காதுகள். சரஸ்வதி தேவி தங்களுடைய நாக்கு. வேதம் தங்களின் சம்ஸ்கார நிஷ்டை. இந்த உலகம் தங்களுடைய ஆதாரத்திலேயே நிலைத்துள்ளது. யோகம் மற்றும் யோகேஸ்வரா! நாங்கள் தங்களுடைய எண்ணிக்கையையும் அறியோம். பரிமாணத்தையும் அறியோம். தங்களுடைய தோற்றம் எவ்வாறு உண்டாகிறது என்பதையும் நாங்கள் அறியோம். தேவா! நாங்கள் தங்களுடைய உபாசனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். தங்களுடைய நியமங்களைக் கடைப்பிடித்துத் தங்களுடைய சரணடைகிறேன். விஷ்ணோ! நாங்கள் எப்போதும் தங்களுடைய பூஜிக்கிறோம். தங்களுடைய அருளாலேயே நாங்கள் பூமியில் அனைத்தையும் சிருஷ்டி செய்தோம். பத்மநாபா! விசாலாக்ஷா! துயர்தீர்க்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்களே பிராணிகள் அனைத்தின் ஆசிர்யமும் தலைவரும் ஆவீர். தாங்களே உலகிற்குக் குரு ஆவீர். தேவா! உங்களுடைய அருளாலேயே நாங்கள் எப்போதும் சுகமாக இருக்கிறோம். உங்களுடைய அருளாலேயே பூமி எப்போதும் பயமில்லாமல் இருக்கிறது. ஆதலால் தாங்கள் யதுவம்சத்தில் அவதரித்து அதன் புகழைப் பரப்ப வேண்டும். பிரபோ! தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கவும், தைத்யர்களை வதைக்கவும், உலகைக்காக்கவும் எங்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் தன்னைத் தானே ஸங்கர்ஷண தேவரின் உருவில் வெளிப்படுத்தியுள்ளீர். தங்கள் மூலமே பிரத்யும்னனையும்

சிருஷ்டித்துள்ளீர். அவர் மூலம் அநிருத்தரையும் தோற்றுவித்தீர். அவரை ஞானிகள் அழிவற்ற விஷ்ணு என்றே அறிகிறார்கள். விஷ்ணு ரூபமான அந்த அநிருத்தரே லோகதாதா பிரம்மாவான என்னைச் சிருஷ்டித்துள்ளார். இவ்விதம் தாங்களே என்னைச் சிருஷ்டித்துள்ளீர்கள். தங்களில் வேறாக இல்லாத காரணத்தால் நானும் வாசுதேவ மயமானவன். லோகேசா! ஆகவே தங்களைத் தாங்களே நான்கு வியூக ரூபத்தில் பகுத்துக் கொண்டு மனித உடலைத் தரித்துக் கொள்ளங்கள். மக்களின் நன்மைக்காக அசுரர்களை வதம் செய்து தர்மத்தையும், புகழையும் ஓங்கச் செய்யுங்கள். அவதார உத்தேசத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு மறுபடி தங்களின் பரமார்த்திக ஸ்வரூபத்தில் கலந்து விடுங்கள். பரமேசா! உலகின் ரிஷிகளும், தேவர்களும் தங்களின் லீலைக்கேற்ற பெயர்களோடு தங்களுடைய பரமாத்மஸ்வரூபத்தைப் பாடிப்பரவுகிறார்கள். சுபாஹோ! வரம் தரும் பிரபுவான தங்களிடமே அனைத்துப் பிராணிகளும் நிலைக்கின்றன. தாங்கள் முதலும், நடுவும், முடிவும் இல்லாதவர்; எல்லையற்றவர். உலக வழக்கத்தைக் காக்கும் அணை என்று பிராமணர்கள் கூறுகின்றனர்” என்று பிரம்மா நாராயண மூர்த்தியைத் துதித்தமையைப் பீஷ்மர் துரியோதனனிடத்தில் எடுத்துக் கூறினார்.

5.12 பிரம்மா தேவரிஷிகள், கந்தர்வர்களிடம் கூறியதைப் பீஷ்மர் தெரிவித்தல்

மேலும் பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் பிரம்மாவிடம் பகவான் கூறியதையும் அதனைப் பிரம்மா ரிஷிகளிடமும், தேவர்களிடமும் தெரிவித்ததையும் எடுத்து உரைத்தார். பிரம்மாவின் துதியைக் கேட்ட பகவான் பிரம்மாவிடம் “உன் மனத்தில் இருப்பதை நான் யோகபலத்தால் அறிந்தேன். அதற்கேற்பவே அனைத்தும் நடக்கும்” என்று கூறி மறைந்து விட்டார். அப்போது தேவரிஷிகளும், கந்தர்வர்களும் பிரம்மாவிடம், “தாங்கள் விநயத்தோடு வணங்கித் துதித்தவர் யார்? அவரைப் பற்றி நாங்கள் அறிய விரும்புகிறோம்” என்றனர். அதைக் கேட்ட பிரம்மா கூறலானார். “தேவர்களே! எவர் பரமதத்துவமோ, முக்காலங்களும் யாருடைய ஸ்வரூபமோ! யார் இவை அனைத்திலும் அலாதியானவரோ, யார் பரமபதம், பரமாத்மா என்று பிரசித்தமானவரோ அதே பரமாத்மா எனக்குத் தரிசனம் அளித்து என்னுடன் உரையாடினார். நான் அந்தப் பிரபுவிடம் உலகிற்கு அருள் புரியுமாறு வேண்டினேன்.

அந்தப் பரமாத்மாவை வாசுதேவன் என்ற பெயரில் புகழோடு சிறிது காலம் மனித உலகில் இருக்குமாறும், அசுரர்களை வதம்புரிய புவியில் அவதரிக்குமாறும் வேண்டினேன். தேவாசுரப் போரில் கொல்லப்பட்ட

தைத்ய தானவ, அரக்கர் மனித உலகில் தோன்றியுள்ளனர். அவர்கள் உலகத்திற்குப் பயங்கரமாகி உள்ளனர். அவர்களை வதம் புரிவதற்காகப் பகவான் நாராயணன் நரனோடு மனித உருவில் புவியில் அவதரிக்கப் போகின்றார். புராதன ரிஷிகளும் அளவற்ற தேஜஸ் கொண்டவர்களுமான நரநாராயணர்களை தேவர்களாலும் வெற்றி கொள்ள முடியாது. மூடர்களான மனிதர்களால் நரநாராயணர்களை அறிந்து கொள்ள முடியாது. உலகின் தலைவனான பிரம்மாவான நான் அவரது மூத்த புதல்வனாவேன். நீங்கள் அனைவரும் சர்வலோக மகேஸ்வரரான அவரை ஆராதிக்க வேண்டும். தேவர்களே! சங்கு சக்கரம் கதை தரிக்கும் வாசுதேவரை இவர் மனிதர் என்று கருதி அவமரியாதை செய்யக் கூடாது. இந்த பகவான் மிகவும் இரகசியமானவர். இவரே சிறந்த புகழாவார். இவரே அக்ஷரமும், அவ்யக்தமும், சனாதனமான தேஜஸும் ஆவார். இவரே புருஷர் எனப்படுபவர். இவரது உண்மையான ரூபம் அறியப்பட முடியாதது.

இவரே சுகம்; தேஜஸ்; சத்யம் ஆவார். ஆகவே அவரை மனிதர் என்று கருதி அவமதிக்கக் கூடாது. வாசுதேவனை மனிதன் என்பவன் முட்டாள். புகவானை அவமதிப்பவன் மனிதரில் அதமனாவான். வாசுதேவன் சாக்ஷாத் பரமாத்மா ஆவார். யோக சக்தியினால் மனித உடலில் பிரவேசித்துள்ளார். தமோ குணமுடையவனே அவரை அவமதிக்க எண்ணுவான். ஸ்ரீ வத்ஸ சின்னம் உடையவரும், உத்தம காந்தி நிறைந்தவருமான பத்மநாபனை அறியாதவன் தமோ குணமுடையவன். கிரீடமும், கௌஸ்துபமணியும் தரிப்பவரான, பக்தர்களுக்கு அபயம் அளிக்கும் பகவான் நாராயணனை அவமதிப்பவன் கோரமான நரகத்தையே அடைவான். இதனை அறிந்து லோகேஸ்வரனான வாசுதேவனை வணங்க வேண்டும்” என்று பிரம்மா தேவரிஷிகளிடமும், கந்தர்வர்களிடமும் கூறினார்” என பீஷ்மர் உரைத்தார்.

5.13 பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் மீண்டும் கூறியது:

இவ்வாறு பிரம்மா முற்காலத்தில் தேவர்களிடமும் முனிவர்களிடமும் கூறி விடையளித்தார். இதனைக் கேட்ட தேவரும், கந்தர்வரும் முனிவர்களும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். “துரியோதனா! முன்பு ரிஷிகளின் சமுதாயம் ஒன்று கூடிப் புராணபுருஷன் வாசுதேவனின் கதையைக் கூறிக் கொண்டிருந்த போது தான் நான் இந்த விஷயங்களைக் கேட்டேன். மேலும் ஜமதக்னி, பரசராமர், மார்க்கண்டேயர், வியாசர், நாரதர் ஆகியோர் மூலமும் வாசுதேவன் விஷயத்தைக் கேட்டிருக்கிறேன். இதனால் தான் நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை சக்தியுள்ள லோகேஸ்வரனான நாராயணனாகக் கருதுகிறேன். பிரம்மாவின் தந்தையும் ஆன வாசுதேவன் மனிதரின் ஆராதனைக்கும் பூஜைக்கும் உரியவர். நானும் மகரிஷிகளும் வில்லேந்திய

வாசுதேவரிடம் விரோதம் செய்யாதே; பாண்டவர்களுடன் சண்டை செய்யாதே என்று தடுத்தோம். ஆனால் நீ இந்த விஷயங்களின் மதிப்பைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நீ யாரோ ஒரு குருரமான அரக்கன் என்று எண்ணுகிறேன். ஏன் எனில் உன் அறிவு அரக்கர்களைப் போலத் தமோ குணத்துடன் உள்ளது.

நீ பகவான் கோவிந்தனிடமும், தனஞ்ஜயனிடமும் துவேஷம் செய்கிறாய். அவர்கள் இருவருமே நரநாராயணர்கள். உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் அவர்களோடு துவேஷம் செய்ய மாட்டார்கள். ஆகவேதான் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பரமேஸ்வரன் என்று கூறுகிறேன். இந்த பகவான் ஸ்ரீ ஹரி மூன்று உலகங்களையும் தரிப்பவர். இவரே வெற்றி. இவரே வெல்பவர்; இவரே அனைத்திற்கும் காரண பூதரான பரமேஸ்வரன். எங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருக்கிறாரோ, அங்கு தர்மம் இருக்கிறது. எங்கு தர்மம் இருக்கிறதோ, அங்கு தான் வெற்றி இருக்கிறது. ஸ்ரீ ஹரியின் மகிமையாலும் யோகத்தாலும் பாண்டவர்கள் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். அதனாலேயே பாண்டவர்கள் வெற்றி பெறுகின்றார்கள். அவர் பாண்டவர்களுக்கு எப்போதும் மங்களமான அறிவை அளிக்கிறார். போரில் பலமளிக்கிறார். அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறார். பாரதா! வாசுதேவன் என்ற பெயரில் அறியத் தகுந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பற்றி உனக்குத் தெரிவித்தேன். நால் வருணத்தாராலும் இவரே பூஜிக்கப்படுகிறார். துவாபர யுக முடிவிலும், கலியுகத்தின் ஆரம்பத்திலும் ஸங்கர்ஷணர் இவருடைய மகிமையையே பாடியுள்ளார். இந்த பகவான் வாசுதேவனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக அவதரித்துள்ளார். பகவான் வாசுதேவனே தேவலோகம், பூவுலகம், துவாரகை நகரம் ஆகியவற்றை ஒவ்வொரு யுகத்திலும் நிர்மாணிக்கிறார். இவரே அடிக்கடி மனித உலகில் அவதாரம் செய்கிறார்.

5.14 துரியோதனன் கேட்டவாறு வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மகிமைகளைப் பீஷ்மர் கூறுதல்

துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தோற்றத்தையும், நிலையையும் கூறுமாறு கேட்டான். பீஷ்மர் கூறலானார். “பரதர்ஷபா! வாசுதேவ கிருஷ்ணன் தேவர் அனைவருக்கும் தேவர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விடச் சிறந்தவர் யாருமில்லை. மார்க்கண்டேய முனிவர் கோவிந்தனைப் பற்றிய அற்புதமான விஷயங்களைக் கூறியுள்ளார். கிருஷ்ணியின் தொடக்கத்தில் இவர் நீர், காற்று, ஒளி என்ற மூன்று பூதங்களையும் பிராணிகள் அனைத்தையும் படைத்தார். பூமியைப் படைத்து யோக சக்தியால் நீரில் தூங்கினார். அச்சுதனான அவர் தன் வாயில் இருந்து அக்னியையும் பிராணனில் இருந்து வாயுவையும், மனதில் இருந்து

சரஸ்வதியையும், வேதங்களையும் தோற்றுவித்தார். இவரே உலகங்களையும், ரிஷிகளையும், தேவர்களையும் படைத்தார். இவரே பிரளயம். இவரே மரணம்; இவரே உற்பத்திக்கும் அழிவிற்கும் காரணமானவர். இவர் தர்மமறிந்தவர்; வரமளிப்பவர். இவரே கர்த்தா; இவரே காரியமும் ஆவார். இவரே மூன்று காலங்களுமாவார்.

இந்த ஜனார்த்தனன் இரு சந்திப் பொழுதுகளையும், பத்து திசைகளையும் வானத்தையும், நியமங்களையும் சிருஷ்டித்தார். கோவிந்தனே ரிஷிகளையும் தவத்தையும் படைத்தார். உலகைப் படைக்கும் பிரஜாபதியைத் தோற்றுவித்தார். பரமாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எல்லாப் பூதங்களுக்கும் முன் சங்கர்ஷணரை வெளிப்படுத்தினார். அவரிடமிருந்து நாராயணன் தோன்றினார். நாராயணன் நாபியில் தாமரை தோன்றியது. அத்தாமரையில் இருந்து பிரம்மா தோன்றினார். பிரம்மாவிடம் இருந்தே உலகம் மக்களும் தோன்றினர். பூதங்களுடன், மலைகள் கொண்ட இந்த புவியைத் தாங்கும் அனந்தன் என்ற சேஷ தேவரும் அவரிடமிருந்தே தோன்றினார். நீரில் சயனம் செய்த நாராயணன் காது அழுக்கில் இருந்து மது என்ற பெரிய அரக்கன் தோன்றினான். கொடுமையான காரியங்களைச் செய்த அவனைப் புருஷோத்தமன் கொன்று விட்டார். அதனால் மதுகுதனன் என்று போற்றப்படுகிறார். இந்த ஸ்ரீ ஹரி பிராணிகளின் தாயும் தந்தையுமாவார். பகவானை விடச் சிறந்த வேறு ஒன்று இருந்ததுமில்லை, இருக்கப்போவதுமில்லை. இவர் தன் முகத்தில் இருந்து பிராம்மணர்களையும், புஜங்களில் இருந்து கூத்திரியர்களையும் தொடையில் இருந்து வைசியரையும் சரணங்களில் இருந்து சூத்திரர்களையும் தோற்றுவித்தார்.

தவத்தில் ஈடுபட்டு, நியமங்களைக் கடைப்பிடித்து, அமாவாசை, பௌர்ணமிகளில் கேசவனை ஆராதிப்பவர்கள் பரமபதத்தை அடைவார்கள். முனிவர்கள் இவரை ரிஷிகேசன் என்று கூறுகிறார்கள். கோவிந்தனை நீ ஆசாரியன் என்றும் தந்தை என்றும் கருது. பயம் கொண்ட போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சரணடைகிறவன் சுகத்தையும், நன்மையையும் பெறுகிறான். அத்தகைய மனிதர்களை ஜனார்த்தனன் எப்போதும் காப்பாற்றுகிறார். இதை நன்கறிந்த யுதிஷ்டிர மன்னன் ஜகதீஸ்வரனும் மகாத்மாவுமான கேசவனைச் சரணடைந்துள்ளார்.

5.15 பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு பிரம்மபூத ஸ்தோத்திரத்தையும், கிருஷ்ணாஜ்னரின் பெருமையையும் கூறுதல்

பீஷ்மர் மேலும் துரியோதனனிடம் கூறலானார், “துரியோதனா! முன்பு பிரம்மரிஷிகளும், தேவர்களும் கூறிய பிரம்மபூத ஸ்தோத்திரத்தை நான்

கூறுகிறேன். அதைக்கேள். ப்ரபோ, தாங்கள் சாத்யகணங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் தலைவரான தேவதேவேஸ்வரர். உலகை நன்கறிந்தவர். நாரதரும் இதைக் கூறியுள்ளார். மார்க்கண்டேயர் தங்களை முக்கால சொரூபர் என்று கூறியுள்ளார். யாகங்களின் யாகம் என்றும் தவங்களின் தவம் என்றும் அவர் கூறியுள்ளார். விஷ்ணு! உங்களுடைய உருவம் மிகப் பழமையானது. மிகச்சிறந்தது. தாங்கள் வசக்களுக்குத் தேவன். இந்திரனைச் சொர்க்கத்தில் ஸ்தாபித்தவர். தேவதேவர் என த்வைபாயன ரிஷி கூறியுள்ளார். முதல் சிருஷ்டியில் தங்களையே தக்ஷப்பிராஜாபதி என்றும் லோகங்களைப் படைத்தவர் என்று அங்கிரா முனிவர் கூறியுள்ளார். அவ்யக்தம் தங்கள் சரீரத்தில் இருந்தே தோன்றுகிறது. (தோற்றமில்லாததில் இருந்து தோன்றுவது) தோன்றும் வ்யக்தமான மகத்தத்துவம் தங்களுடைய மனத்தில் உள்ளது. தேவர்களும் தங்களிடம் இருந்தே தோன்றினர் என்று அசுதரும், தேவலரும் கூறியுள்ளனர். உங்களுடைய தலையால் சொர்க்கலோகமும் கைகளால் பூலோகமும் வியாபித்துள்ளன. மூன்று லோகங்களும் தங்கள் வயிற்றில் உள்ளன. தாங்களே சனாதன புருஷர். ஞானிகளான மகரிஷிகள் தங்களை எல்லோரையும் விடச் சிறந்தவராகக் கூறுகிறார்கள். மதுகுதனா! தர்மத்தில் சிறந்த வீரர்களின், ராஜரிஷிகளின் ஆதரவு தாங்களேயாவீர். சனத்குமாரர் முதலிய யோக வேத்தாக்கள் பாவங்களைப் போக்கும் புருஷோத்தமனான தங்களை இவ்வாறு துதிக்கிறார்கள். துரியோதனா! இவ்வாறு விரிவாகவும், சுருக்கமாகவும் கேசவனின் மகிமையைக் கூறினேன். நீ மகிழ்ச்சியுடன் அவரை வணங்கு” என்று பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறினார்.

இதனைக் கேட்ட துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், பாண்டவர்களையும் மிகப் பெருமை உடையவர்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டான். பீஷ்மர் மேலும் கூறினார். “மன்னா! நீ கேசவனையும், நரரூபமான அர்ஜுனனையும் பற்றிய உண்மையான மகிமையைக் கேட்டாய். நர நாராயணர்களின் அவதார நோக்கத்தையும், அவர்களும், பாண்டவர்களும் யாராலும் கொல்லப்பட முடியாதவர்கள் என்பதைக் கேட்டாய். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களுடன் மிகவும் மகிழ்வுடன் இருக்கிறார். அதனால் நீ பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். பலமிக்க அவர்களோடு சேர்ந்து பூமியை அனுபவிப்பாயாக. நர நாராயணர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அவமதித்தால் நீ அழிந்து விடுவாய்” என்ற பீஷ்மர் மௌனமானார். துரியோதனன் விடை பெற்றான்.

5.16 ஐந்தாம் நாள் போர்

இரவு கழிந்தது. சூரியன் உதித்தது. இருதரப்பு சேனைகளும் போருக்குத் தயாராகினர். பீஷ்மர் சேனையை மகர வியூகத்தில் அமைத்தார்.

பாண்டவர்கள் சேனை ராஜாளி வியூகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் போரில் பீஷ்மர் பாண்டவர்களின் சேனை மீது மிகப்பெரிய அஸ்திரங்களைத் தொடுத்தார். அர்ஜுனன் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களால் பீஷ்மரைக் காயப்படுத்தினார். பீஷ்மர் விடுத்த ஆயுதங்களை விலக்கி விட்டார். இச்சமயம் துரியோதனன் கூறியவாறு பாண்டவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கிய துரோணர் சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினார். சிகண்டி பீஷ்மருடனும், துரோணருடனும் போரிட முன் வந்தான். பீஷ்மர் சிகண்டியுடன் போரிட விரும்பாத நிலையில் சிகண்டி துரோணரைக் கண்டு அஞ்சி ஓடிவிட்டான்.

கௌரவர்களைப் பீமசேனனிடமிருந்து காப்பாற்ற பீஷ்மர் மிகப் பயங்கரமாகப் போர் செய்தார். பீமனுக்கும் பீஷ்மருக்கும் நடைபெற்ற அந்தப் போரில் பாணங்களால் வீரர்களின் தலைகள் வீழ்த்தப்பட்டன. பூமி முழுவதும் மனிதர்கள், யானைகள், குதிரைகள் இவற்றின் உடல்களாலும் போர்க்கருவிகளாலும் நிறைந்து கிடந்தது. துரியோதனன் கலிங்கப்படையுடன் வந்து பீஷ்மரை முன் நிறுத்திப் போர் செய்தான். பாண்டவர்கள் பீமன் தலைமையில் பீஷ்மருடன் போரிட்டனர். தன் சகோதரர்களோடு பீஷ்மர் போரிடுவதைக் கண்ட அர்ஜுனன் காண்டிபத்துடன் கங்கை மைந்தனிடம் வந்து போரிடலானார். அர்ஜுனனுடைய கொடியைக் கண்ட கௌரவ வீரர்கள் பயம் கொண்டனர். அர்ஜுனனுக்கு முன்னிற்கமாட்டாமல் வீரர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரைச் சரணடைந்தனர். பீஷ்மர் தோமரம் நாராசம் முதலியவற்றைத் தரித்த யானை, குதிரை வீரர்களுடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போரிட்டார். அவந்தி மன்னன் காசிராஜனோடும் ஜெயத்ருதன் பீமசேனனுடனும் யுதிஷ்டிரர் சல்யனுடனும் போரிட்டனர். விகர்ணன் சகதேவனோடும், சித்ரசேனன் சிகண்டியோடும், மத்ஸ்யநாட்டு வீரர்கள் துரியோதனன், சகுனியுடனும், துருபதன் சேகிதான், சாத்யகி ஆகியோர் அவ்வத்தாமாவோடும் துரோணருடனும் போர் புரிந்தனர். கிருபாசாரியாரும் க்ருதவர்மாவும் திருஷ்டத்யும்னனோடு மோதினர்.

பீமசேனன் வேகமான சக்தி ஆயுதத்தைப் பீஷ்மர் மீது எறிந்தார். அதனைக் கண்ட பீஷ்மர் தன் பாணங்களால் அதை வெட்டி வீழ்த்தினார். பீஷ்மர் பீமசேனனின் வில்லைத் துண்டு துண்டாக்கினார். பீமன் பாணங்களால் பீஷ்மரைத் தாக்கினார். பீஷ்மர் சாத்யகியைக் குறிவைத்து அவருடைய சாரதியைக் கொன்று வீழ்த்தினார். தேரும் சாரதியும் கொல்லப்பட்டதால் குதிரைகள் வழி கிடைத்த இடங்களில் எல்லாம் ஓடின. இதனால் அங்கு பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. பாஞ்சாலர்களும், சோமகர்களும் பீஷ்மரை நோக்கி ஓடினர். திருஷ்டத்யும்னன் முதலிய வீரர்களும் பீஷ்மரையே தாக்கலாயினர். கௌரவர்களும் மிகுந்த வேகத்துடன் பாண்டவர் மீது பாய்ந்தனர்.

பீஷ்மருடன் விராடர் பயங்கரமாகப் போர் புரிந்தார். பீஷ்மர் பத்து பாணங்களால் விராடரைக் காயப்படுத்தினார். மாலைப் பொழுது நெருங்கியபோது அர்ஜுனன் துரியோதனனால் அனுப்பப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான ரதிகளைக் கொண்டு விட்டார். மத்ஸ்ய, கேகய தேசத்து வீரர்களும், அபிமன்யுவும் கௌரவர்களோடு போருக்கு நின்று கொண்டனர். இச்சமயம் இருள் சூழத் தொடங்கியதால் பீஷ்மர் படைகளைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிக் கொண்டார். இருதரப்பு வீரர்களும் தத்தம் கூடாரங்களுக்குச் சென்று ஓய்வெடுக்கலாயினர்.

5.17 ஆறாம் நாள் போர்

ஆறாவது நாள் பீஷ்மர் தனது சேனையைக் கிரௌஞ்ச வியூகத்தில் அமைத்தார். கிரௌஞ்சத்தின் அலகாக துரோணர்; கண்களின் இடத்தில் அஸ்வத்தாமாவுடன் கிருதவர்மா; தலைப்பகுதியில் வாஹ்லீக, காம்போஜ வீரர்கள், கிரௌஞ்சத்தின் கழுத்துப் பகுதியில் துரியோதனன் மற்றும் சூரசேனன் வியூகத்தின் மார்புப் பகுதியில் பகதத்தன், திரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா, இடப்பக்கம், துஷார, யவன, ஷக, சூசுய தேச வீரர்கள் வியூகத்தின் வலப்பக்கம்; ச்ருதாயு, சதாயு, பூரிச்ரவா ஆகியோர் தொடைப் பகுதி என்ற அமைப்பில் சேனையின் வியூகம் நின்றது. முதலில் பீமசேனன் துரோணருடனும், பீஷ்மருடனும் போர் புரிந்தார். பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களுடனும், துரியோதனனுடனும் போர் புரிந்தார். துரோணர் திருஷ்டத்யும்னன் இடையே கடும் போர் நடைபெற்றது. பீமசேனனிடம் துரியோதனன் தோல்வியடைந்தான். அபிமன்யுவும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும் கௌரவர்களுடன் பெரும் போர் புரிந்தனர். பீஷ்மர் பாஞ்சாலர்களின் சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தார். இந்நிலையில் ஆறாம் நாள் போர் முடிவுற்றது.

5.18 துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறியதும், பீஷ்மரின் பதிலுரையும்

அன்று இரவு படைத்தளத்தில் ஓய்வு எடுத்த துரியோதனன் கவலையுடன் பீஷ்மரிடம் சென்று கூறலானான், “தாத்தா! எங்களுடைய சேனைகள் மிகப்பயங்கரமானவை. கோபம் கொண்டவை. அவற்றின் வியூக அமைப்பும் நன்றாகச் செய்யப்படுகிறது. அப்படியும் இச்சேனையில் பாண்டவர்கள் புகுந்து நமது படை வீரர்களைப் பிளந்து-கொண்டு-அடித்துத் துன்புறுத்தி விட்டுச் சென்று விடுகின்றனர். பீமசேனன் வஜ்ரத்தைப் போன்ற பிளக்க முடியாத மகர வியூகத்தில் நுழைந்து பயங்கர பாணங்களால் என்னைப் படுகாயம் செய்து விட்டான். சினம் கொண்ட பீமசேனைப் பார்த்து நான் பயத்துடன் கவலைப்படுகிறேன். நான் தங்களுடைய அருளால்

பாண்டவர்களைக் கொல்லவும், வெல்லவும் விரும்புகிறேன் என்றான். பீஷ்மர் பெரிதாகச் சிரித்தவாறு மகிழ்வுடன் அவனுக்குப் பதில் கூறலானார்.

“ராஜகுமாரா! நான் என் முழு சக்தியுடன், பெரும் முயற்சியுடன், பாண்டவ சேனையை வென்று உனக்கு வெற்றியைத்தர விரும்புகிறேன். போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களுக்கு உதவும் இந்த மஹாரதி வீரர்கள் மிகவும் பயங்கரமானவர்கள். பெரும் வீரமுடையவர்கள். சஸ்திர வித்தையில் பண்டிதர்கள். இவர்கள் களைப்பை வென்றவர்கள். பலபராக்கிரமம் மிக்கவர்கள். உன்னிடம் பகைமை கொண்டவர்கள். இவர்களை திடீரென்று வென்றுவிட முடியாது. மன்னா! நான் என் உயிரைப் பொருட்படுத்தாமல் பாண்டவ சேனையுடன் போர் புரிவேன். நான் பாண்டவர்களோடு போரிட்டு உனக்கு வெற்றியைத் தேடித் தருவேன்” என்று பதிலளித்தார். அவருடைய சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மிகவும் மகிழ்ந்தான். சேனையைப் பொருக்குப் புறப்படுமாறு ஆணையிட்டான்.

5.19 ஏழாம் நாள் போர்; பீஷ்மர் வியூகம் அமைத்தல்

பீஷ்மர் மீண்டும் துரியோதனனிடம் அவன் மகிழ்ச்சியடையும்படிப் பேசினார். “மன்னா! நான், துரோணாசாரியார், சல்யன், யதுவம்ச கிருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா, விகர்ணன், பகதத்தன், சகுனி, அவந்தியின் விந்த அனுவிந்தர் வாஹ்லீகர், த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா, மகதராஜன், கோசலன் ப்ருஹத்பலன், சித்ரசேனன், விவிம்சதி இவர்களுடன் ஆயிரக்கணக்கான குதிரை வீரர்கள், மதம் பெருகும் யானைகள், பலவகை ஆயுதங்கள், கொடி ஏந்திய பல்வேறு தேச வீரர்கள், காலாட்படையினர் ஆகிய அனைவரும் உனக்காகப் போரிடத் தயாராக இருக்கிறோம். இவர்களோடு இன்னும் ஏராளமான படை வீரர்கள் உனக்காகத் தம் உயிரைத் தியாகம் செய்துள்ளனர். இவர்கள் போரில் தேவர்களையும் வெல்லக் கூடியவர் என்பது என் நம்பிக்கை. நான் எப்போதும் உனது நன்மைக்கான விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். பாண்டவர்களை இந்திரனோடு தேவர்களும் வெல்ல முடியாது. அவர்கள் தேவேந்திரனுக்கு ஈடான பராக்கிரமிகள். அத்துடன் சாக்ஷாத் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய உதவியாளராக உள்ளார். நான் உனது சொல்லை நிறைவேற்றுவேன்; அல்லது அவர்கள் என்னை வெல்வார்கள்” என்று கூறினார். பின்னர் பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு ‘விசல்யகரணி’ என்ற சக்தியுள்ள மூலிகையை அளித்தார். அதன் பிரபாவத்தால் துரியோதனனின் உடலில் தைத்திருந்த பாணங்கள் எளிதாக எடுக்கப்பட்டன. காயங்களின் வலியும் நீங்கியது,

பீஷ்மர் அதன்பிறகு கௌரவ சேனையை மண்டலம் என்ற வியூகத்தில் அமைத்தார். பல்லாயிரம் தேர்கள் அதை நாற்புறமும் சூழ்ந்திருந்தன. அந்த

வியூகத்தில் குதிரை வீரர்கள் நிறைந்திருந்தனர். ஒவ்வொரு யானைக்குப் பின்னாலும் 7 தேர்களும், ஒவ்வொரு தேருடனும் 7 குதிரை வீரர்களும், ஒவ்வொரு குதிரை வீரருக்குப் பின்னாலும், பத்து வில்லாளிகளும், ஒவ்வொரு வில்லாளியுடனும் பத்து கத்தி, கேடயம் தாங்கிய வீரரும் நின்றனர். பீஷ்மர் அப்பெருஞ்சேனையின் முன்னின்றார். குதிரைகளும், யானைகளும் சித்ரசேனன் முதலிய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும் பீஷ்மருக்குத் துணை நின்றனர்.

பின்னர் பீஷ்மருடன் அர்ஜுனன் போருக்கு வந்தார். பீஷ்மரைக் கண்ட பாண்டவ சேனை நடுங்கியது. பீஷ்மருக்கும் அர்ஜுனுக்கும் கடுமையான போர் நடைபெற்றது. அபிமன்யுவால் தாக்கப்பட்ட சித்ரசேனன், விகர்ணன், துர்மர்ஷன் ஆகியோரைக் காப்பாற்றப் பீஷ்மர் அபிமன்யுவிடம் வந்தார். சுசர்மா பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தான். பீஷ்மர் அர்ஜுனன் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டார். மற்ற பாண்டவர்களும் பீஷ்மரை எதிர்க்க வந்தனர். யுதிஷ்டிரர் சிகண்டியிடம் பீஷ்மரைக் கொல்லுமாறு தூண்டினார். சிகண்டி பீஷ்மர் எதிரில் போரிட வந்தான். பீஷ்மர் அவனது பெண்மையை எண்ணி அவனுடன் போரிட விரும்பவில்லை. பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் வில்லையம் கொடியையும் வெட்டிக் கர்ஜித்தார். யுதிஷ்டிரர் பயம் கொண்டார். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருடன் போரிடுவதைக் கண்ட சிருஞ்ஜயர்கள் நடுங்கினார்கள். யுதிஷ்டிரர் மரணத்தின் வாய்க்குள் சென்றதாகவே அவர்கள் கருதினர். நகுல-சகதேவரும் யுதிஷ்டிரர் உதவிக்கு வந்தனர்.

யுதிஷ்டிரர் செலுத்திய பாணங்களையெல்லாம் வெட்டிய பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரர் மீது அம்புகளைச் செலுத்தி அவரை மறைத்து விட்டார். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரர் பிரயோகித்த நாராசத்தை வெட்டியதுடன், அவரது குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார். யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர் மீது சக்தி ஆயுதத்தை ஏவினார். பீஷ்மர் அதனையும் அழித்தார். பின்னர் நகுல சகதேவர்களையும் தாக்கினார். யுதிஷ்டிரர் தன்னுடன் இருந்த அனைவரிடமும் பீஷ்மரைத் தாக்குமாறு கட்டளையிட்டார். அனைவராலும் சூழப்பட்டுப் பீஷ்மர் தாக்கப்பட்டார். ஆனால் பீஷ்மர் தன் வில்லால் விளையாடி மகாரதிகள் அனைவரையும் தரையில் வீழ்த்தினார். பனை மரங்களின் பழங்களைப்போல் வீரர்களின் தலைகளை வீழ்த்தினார். பயங்கரமான போர் நடைபெற்றது. இச்சமயம் சிகண்டி பீஷ்மரின் முன் சென்று, நில் நில் என்று கூறினான். பீஷ்மர் சிகண்டியுடன் போரிடவில்லை. சிருஞ்ஜய வம்சத்து வீரர்களுடனேயே போரிட்டார்.

5.20 எட்டாம் நாள் போர்

எட்டாம் நாள் போர் தொடங்கியது. பீஷ்மர் கௌரவ சேனையைக்

கடல் போன்ற கூர்மம் என்ற மகாவியூகத்தில் அமைத்தார். போரில் இருதரப்பு வீரர்களும் கடுமையாக மோதிக்கொண்டனர். பீஷ்மர் பாண்டவ சேனையை அழிக்கத் தொடங்கினார். பாண்டவ சேனை பின் வாங்கியது. பீஷ்மர் பாண்டவர் பக்கத்து ரதிகளைத் தாக்கி ரதம் இழச்ச்ச் செய்தார். மலைபோன்ற யானைகளை அடித்துச் சாய்த்தார். பீஷ்மருக்கு முன் யாரும் நிற்க முடியவில்லை. பீமசேனன் மட்டுமே பீஷ்மரை எதிர்த்துப் போர் செய்தார். பீமசேனன் பீஷ்மரின் சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார். பீமசேனன் துரியோதனனின் எட்டு சகோதரர்களைக் கொன்றுவிட்டார்.

5.21 துரியோதனன்-பீஷ்மர் உரையாடல்

தன்னுடைய சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் சென்றான். துக்கத்தில் மூழ்கி, சோகத்தில் ஆழ்ந்து அழலானான். பின்னர் பீஷ்மரிடம் கூறலானான்; “பிதாமகரே! பீமசேனன் போரில் என் சகோதரர்களைக் கொன்று விட்டான். தாங்கள் நடுநிலையாக இருப்பதால், எங்களை அலட்சியம் செய்கிறீர்கள். நான் மிகவும் தீய வழியில் சென்று விட்டேன். என்னுடைய இந்த துரப்பாக்கியத்தைப் பாருங்கள்” என்று கண்ணீருடன் கூறினான். துரியோதனன் தன் மீது குற்றம் சுமத்திப் பேசியதைக் கேட்ட பீஷ்மர் கண்ணீர் பெருக்கலானார். துரியோதனன் கூறிய கடுஞ்சொற்கள் அவரைப் புண்படுத்தின. அவர் துரியோதனனிடம் கூறினார், “மன்னா! நான் துரோணாசாரியார், விதுரர், காந்தாரிதேவி அனைவரும் முன்பே இந்த விஷயத்தைக் கூறியிருந்தோம். ஆனால் எங்கள் சொற்களை நீ ஏற்கவில்லை. நான் முன்பே என்னையும், துரோணாசாரியாரையும் எந்த வகையிலும் போரில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது என்று உறுதியாகச் சொல்லியிருந்தேன். நான் உன்னிடம் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் யார் யாரைப் போரில் தன் முன் காண்பாரோ, அவர்களை நிச்சயம் ஒவ்வொரு நாளும் கொன்றுவிடுவார். ஆகவே உறுதியாக இருந்து போர்புரி. சொர்க்கத்தையே கடைசி அடைக்கலமாகக் கருதிப் போர்புரி. இந்திரனுடன் தேவர்கள் அனைவரும், அசுரர்களும் சேர்ந்து கூடப் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியாது. அதனால் முதலில் உன்னுடைய அறிவைத் திடமாக்கிக் கொண்டு போர் செய்” என்று உரைத்தார்.

அன்றைய போர்க்களத்தில் பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து பீஷ்மரைத்தாக்கிக் கொல்ல முயற்சி செய்தனர். அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்த சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். பீஷ்மருக்கு முன்னால் பாண்டவ சேனை நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. கடோதகஜன் கௌரவ சேனையுடன் பெரும் போர் செய்து

அழித்துக் கொண்டிருந்தான். பீஷ்மர் இதனை அறிந்து துரோணரை துரியோதனின் உதவிக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

5.22 மீண்டும் துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் வருதல்; பீஷ்மர் அறிவுரை; பகதத்தனிடம் கூறுதல்:

கடோத்கஜனிடம் தோல்வியடைந்த துரியோதனன் அதனைச் சகிக்க முடியாமால் பீஷ்மரிடம் வந்தான். வினயத்தோடு அவரை வணங்கிக் கூறலானான். கடோத்கஜனிடம் தான் தோற்றதைத் தெரிவித்தான். பீஷ்மரிடம், “பிரபோ! என்னுடைய பகைவர்கள் வாசுதேவனின் உதவியோடு போரிடுவதைப் போல நான் உங்களுடைய உதவியை மட்டுமே பெற்றுப் பாண்டவர்களோடு பயங்கர யுத்தத்தைத் தொடங்கியுள்ளேன். என்னுடைய 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைகள் தன்களுடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவை. இவ்வளவு சக்தி சாலியாக இருந்தும் என்னைப் பீமசேனன் முதலியோர் கடோத்கஜனுடைய உதவியால் தோற்கச் செய்துவிட்டனர். இந்த அவமானம் என்னைத் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பரந்தபா! தங்களுடைய அருளால் நான் கடோத்கஜனைக் கொல்ல விரும்புகிறேன். தாங்கள் என்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுங்கள்” என்றான்.

பீஷ்மர் துரியோதனனுக்குப் பதில் கூறினார், “குரு நந்தனா! நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். நீ எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிந்து கொள். நீ போரில் எப்போதும் உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள். நீ எப்போதும் யுதிஷ்டிரரோடு தான் போரிட வேண்டும். அர்ஜுனன், நகுல-சகாதேவ அல்லது பீமசேனனோடும் நீ போரிடலாம். அரசன் அரசனோடுதான் போரிட வேண்டும். இது ராஜதர்மம். நீ துராத்மாவான கடோத்கஜனோடு ஒருபோதும் போரிடக் கூடாது. நான், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, துச்சாதனன் முதலிய உன்னுடைய சகோதரர்கள் அனைவரும் உனக்காகப் போரிடுவோம். கடோத்கஜன் மீது உனக்கு அதிகக் கோபம் என்றால் பகதத்தன் அவனோடு போர் செய்யட்டும். பகதத்த மன்னன் போரில் இந்திரனுக்கு நிகரானவர்” என்று துரியோதனனிடம் பீஷ்மர் கூறினார்.

பின்னர் துரியோதனன் எதிரிலேயே பகதத்தனிடம் உரைத்தார், “மகாராஜா! போர் வெறி கொண்ட கடோத்கஜனை எதிர்ப்பதற்கு விரைந்து செல். வீரர்கள் கண் முன்பே அவனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து தடுத்துவிடு. முன்பு இந்திரன் தாரகாசுரனை விலக்கியது போல் நீயும் கடோத்கஜனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிவிடு. உன்னிடம் திவ்யாஸ்திரங்கள் உள்ளன. உன் பராக்கிரமம் மிகப் பெரியது. முற்காலத்தில் பல தேவர்களோடு நீ போர் புரிந்துள்ளாய். இந்தப் போரில் கடோத்கஜனை எதிர்க்கக் கூடியவன்

நீ ஒருவன் மட்டுமேயாவாய். நீ உன்னுடைய பலத்தால் கலோத் கஜனைக் கொன்று விடு” என்று பீஷ்மர் கூறினார். பீஷ்மரின் கட்டளையை ஏற்ற பகதத்த மன்னன் சிம்மநாதம் செய்தபடி கலோத்கஜனை எதிர்க்கப்படுப்பட்டான்.

5.23 பீஷ்மர் பாண்டவர் போர்

பிற்பகல் வேளையில் பீஷ்மர் பாண்டவர்களுடன் மீண்டும் கடுமையான போரைத் தொடங்கினார். பீஷ்மர், கிருபர், பகதத்தன், சுசர்மா அனைவரும் அர்ஜுனனை எதிர்த்தனர். பீமசேனனால் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் ஒன்பது பேர் இப்போரில் கொல்லப்பட்டனர். பீஷ்மர் அர்ஜுனனைப் போரில் முன்னேறாமல் தடுத்தார். போர்க்களம் மிகக் கோரமாகக் காட்சியளித்தது. மிகப் பெரும் உயிர்ச் சேதம் ஏற்பட்டிருந்தது. வெட்டுப்பட்ட வீரர்களின் அங்கங்களும், யானை குதிரை முதலியவற்றின் உடல்களும், பலவகையான ஆயுதங்களும், உடைந்த தேர்களும் போர்க்களத்தை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தன. இரவு நேரம் நெருங்கத் தொடங்கியது. அன்றைய போர் நிறுத்தப்பட்டது. இருபக்க சேனைகளும் தத்தம் கூடாரங்களுக்குத் திரும்பி ஓய்வெடுக்கலாயினர். எட்டாம் நாள் போரில் பாண்டவர்பக்கம் இராவானும், கௌரவர்பக்கம் திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் 17 பேர் பீமசேனனாலும் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர்.

5.24 துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் வருதல்;

தன்னுடைய சகோதரர்கள் போரில் கொல்லப்பட்டதால் துரியோதனன் துயரம் கொண்டான். அன்று இரவு சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் இவர்களுடன் ஆலோசனை மேற்கொண்டான். பீஷ்மர் பாண்டவர்களிடம் இரக்கம் கொண்டு அவர்களைப் போரில் வெல்லவில்லை. இந்நிலையில் நான் எவ்வாறு போர் புரிவேன் என்று மொழிந்தான். அப்போது கர்ணன் பீஷ்மர் போரில் இருந்து விலகிவிட்டால் நான் பாண்டவர்களை அவர்களது நண்பர்களுடன் கொன்றுவிடுவேன். நீ விரைந்து சென்று பீஷ்மரைப் போரில் இருந்து விலகுமாறு கேட்டுக்கொள் என்று ஆலோசனை கூறுகிறான். கர்ணனுடைய ஆலோசனையை ஏற்ற துரியோதனன் அரசனுக்குரிய சின்னங்களுடன், வாழ்த்துக்களுடன், அழகான அணிகலன்கள் அணிந்து குதிரை மீது ஏறிப் பீஷ்மரின் கூடாரத்திற்கு வந்தான். உள்ளே சென்று பீஷ்மரை வணங்கி, ‘சர்வோபத்ரம்’ என்ற உயர்ந்த சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டான் பின்னர் பீஷ்மரிடம் கூறலானான்.

5.25 துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறுதல்

“பகைவரை வெல்பவரே! நாங்கள் தங்களை நம்பியே போரில்

வெல்ல எண்ணியுள்ளோம். தாங்கள் இந்திரனோடு தேவரையும் வெல்லக் கூடியவர். பாண்டவர்களை வெல்வது பெரிய விஷயமா என்ன? பிரபு! தாங்கள் என்மீது அருள்புரிய வேண்டும். தாங்கள் என்னிடம் வாக்களித்தவாறு சோமகர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் வதம் செய்யுங்கள். போரில் தங்களுக்கு எதிரில் வந்த குந்தி புதல்வர்களை வதைத்து உங்கள் வாக்கைச் சத்தியமாக்குங்கள். பாண்டவர்களிடம் கொண்ட அன்பு, அல்லது என்னிடம் கொண்ட துவேஷம் காரணமாகப் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுகிறீர்கள் என்றால் கர்ணனுக்குப் போர்புரிய அனுமதி அளியுங்கள். அவன் குந்தி புதல்வர்களை அவர்களின் நண்பர்களோடும் உறவினர்களோடும் நிச்சயம் கொன்று விடுவான்” என்று கூறினான்.

5.26 பீஷ்மர் அர்ஜுனனின் வீரத்தை எடுத்துரைத்தல், கடும்போர் செய்யச் சபதமிடுதல்

துரியோதனனின் சொல்லம்புகளால் துளைக்கப்பட்ட பீஷ்மர் பெரும் துயரம் கொண்டார். எனினும் அவனிடம் கடும் சொற்களைக் கூறவில்லை. பெருமூச்சுடன் நீண்ட நேரம் யோசித்தார். பின் கோபத்தோடு தகிப்பது போல் பார்த்தார். பின்னர் துரியோதனனிடம் ஆறுதலுடன் பேசலானார், “குழந்தாய் துரியோதனா! நீ இவ்வாறு சொல்லம்புகளால் ஏன் என்னைத் துளைக்கிறாய்? நான் என்னால் இயன்றவரை பகைவரை வெல்ல முயற்சி செய்கிறேன். நீ விரும்பியதைச் செய்யப் போர் என்னும் அக்னியில் என் உயிரை ஹோமம் செய்யவும் சித்தமாக உள்ளேன். ஆனால் நீ ஒன்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். வீரனான அர்ஜுனன் போரில் இந்திரனை வென்று காண்டவ வனத்தை அக்னிக்கு அளித்தார். அதுவே அவரை வெல்ல முடியாது என்பதை அறிவிக்கும் சான்றாகும்.

மஹாபாஹு! கந்தர்வர்கள் உன்னைச் சிறை செய்த போது கர்ணனும் உன் சகோதரர்களும் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டனர். அர்ஜுனனே உன்னை அவர்களிடமிருந்து விடுவித்தார். அர்ஜுனனின் அற்புத ஆற்றலுக்கு இதுவே எடுத்துக்காட்டு. விராட நகரத்தில் நாம் அனைவரும் ஒன்றாக எதிர்த்த போதும் அர்ஜுனன் நம்மீது தனியாகப் போர் தொடுத்தார். அனைவரையும் வெற்றிகொண்டு அனைவரின் மேலாடையையும் அபகரித்து உத்தராவிற்குப் பரிசளித்தார். இந்திரனாலும் வெல்ல முடியாத நிவாத கவசர்களை இந்திரனுக்காக அர்ஜுனன் வென்றார். இதுவும் அவரது சக்தியைக் காட்டுவதாகும். உலகின் ரகசிகளும் சிருஷ்டிக்கும் சம்ஹாரத்திற்கும் காரணமானவருமான பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுகிறார். மன்னா! இந்த விஷயத்தை நாரதரும் மக ரிஷிகளும் உன்னிடம் பலமுறை கூறியும் நீ கேட்கவில்லை. பாண்டவர்களை இந்திரனுடன் தேவர் அனைவரும் கூட வெல்ல முடியாது.

ஆண்சிங்கமே! நான் போர்க்களத்தில் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன். போருக்கு வந்துள்ள சோமகர்கள், பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் கொன்று விடுவேன். அல்லது அவர்களால் கொல்லப்படுவேன். நீ இப்போது சென்று சுகமாகத் தூங்கு. நான் நாளை பயங்கரமான பெரும் போர் புரிவேன். இந்தப் புவி உள்ளவரை மக்கள் அதைப் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள்” என்று பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் சபதம் உரைத்தார். துரியோதனன் அவருடைய சொற்களைக்கேட்டு அவரது கால்களில் தலைவைத்து வணங்கிக் கூடாரம் திரும்பினான்.

5.27 ஒன்பதாம் நாள் போர்:

ஒன்பதாம் நாள் பீஷ்மர் கௌரவ சேனையை ‘சர்வோபத்ரம்’ என்ற சிறந்த வியூகத்தில் நிறுத்தினார். போர் தொடங்கியது. போர்க்களத்தில் சங்கம், பேரிகை, மிருதங்கம், துந்துபிகள் முழங்கின. பல தூர் நிமித்தங்களும் போர்க்களத்தில் தோன்றின. இருபக்கத்துச் சேனைகளின் சப்தம் கடலின் கர்ஜனையைப் போலக் கேட்டது. துரோணர் அர்ஜுனனுடன் போரிட்டார். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரோடு போரிட்டார். கங்கை மைந்தன் ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளைப் பொழிந்து பாண்டவர்களின் பெரும் சேனையை அழிக்கத்தொடங்கினார். தேவவ்ருதன் பாண்டவ சேனையை மிதிக்கலானார். திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, விராடர், துருபதன் ஆகியோர் பீஷ்மரோடு போரிட்டனர். பீஷ்மர் விராடரையும், திருஷ்டத்யும்னனையும் அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். துருபதன் மீது நாராசத்தை ஏவினார். சிகண்டி பீஷ்மர் மீது பாணங்களை அடித்தபோதும் பீஷ்மர் அவனை எதிர்த்துப் போர் புரியவில்லை. திருஷ்டத்யும்னன் முதலியோர் எண்ணற்ற பாணங்களால் அடித்துப் பீஷ்மரின் மார்பிலும், புஜங்களிலும் காயம் ஏற்படுத்தினார். பீஷ்மர் மிகுந்த காயத்துடன் ரத்தப் பெருக்கில் நனைந்து வசந்தகாலத்து மலர்களால் நிரம்பிய சிவப்பு நிற அசோக மரத்தைப் போலத் தோற்றமளித்தார். கங்கை மைந்தன் சோர்வடையாமல் துருபதனின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். துருபதன் பீஷ்மரையும் அவரது சாரதியையும் காயப்படுத்திவிட்டார்.

5.28 பீஷ்மர் பாண்டவர் சேனையைத் தோல்வியுறச் செய்தல்

பாண்டவ சேனை மத்ரராஜன் சல்யனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கலாயிற்று. அச்சமயம் பீஷ்மரும், துரோணரும் சல்யனின் உதவிக்கு வந்தனர். பீஷ்மர் பீமசேனன் மீது 12, சாத்யகி மீது 9, நகுலன் மீது 3, சகாதேவன் மீது 7, பாணங்களைத் தொடுத்துக் காயப்படுத்தினார். 12 பாணங்களைச் செலுத்தி யுதிஷ்டிரரின் புஜங்களிலும், மார்பிலும் காயம் செய்தார். திருஷ்டத்யும்னனையும் தாக்கினார். பாண்டவர்களால் தாக்கப்பட்ட

போதும் கௌரவ சேனையில் இருந்த சௌவீர, கிதவ, சிபி, சூரசேன, மாளவ, வசாதி முதலிய நாட்டு வீரர்கள் பீஷ்மரை விட்டு ஓடவில்லை. அடர்ந்த காட்டில் எரியும் தீயைப்போலப் பீஷ்மர் கூடித்திரிய சிரோமணிகளைத் தகித்துக் கொண்டிருந்தார். பீஷ்மர் பாண்டவ சேனையின் ஏராளமான தேர், யானை, குதிரை வீரர்களைக் கொன்று குவித்து விட்டார். பீஷ்மரின் ஒரு பாணம் கூட வீணாகவில்லை. பாண்டவர்களின் பக்கம் இருந்த சேதி, காசி, கருஷ தேச மன்னர்களின் புகழ்மிக்க சேனை பீஷ்மருடன் போருக்கு வந்தது. பீஷ்மர் அந்தப்பெரும் சேனையை அழித்து விட்டார். பாண்டவர்கள் மிகவும் முயன்றும் அவர்களால் பீஷ்மருக்குப் பயந்து ஓடிய வீரர்களைத் தடுக்க முடியவில்லை. பீஷ்மர் மூலம் அடிக்கப்பட்ட பாண்டவ சேனை பெரும் குழப்பமடைந்து. அச்சேனை நினைவிழந்தது போலாயிற்று. யுதிஷ்டிரரின் வீரர்கள் கவசத்தைக் களைந்து கேசம் பறக்க, நாற்புறமும் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். அவரது படை வீரர்கள் அவலக்குரல் எழுப்பிக்கொண்டிருந்தனர்.

5.29 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரை நோக்கி வருதல்; பீஷ்மர் மகிழ்வுடன் கூறுதல்

பீஷ்மரால் பாண்டவ சேனை பெரும் அழிவுக்குள்ளானதைப் பார்த்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் அவர் செய்த சபதத்தை நினைவுட்டிப் பீஷ்மரைக் கொல்லுமாறு தூண்டினர். ஆனாலும் பிதாமகர் பீஷ்மரைக் கொல்லும் விருப்பமின்றி அர்ஜுனன் அரைமனதோடு போர் செய்வதைப் பார்த்தார். தானே பீஷ்மரைக் கொல்ல எண்ணினார். தேரில் இருந்து இறங்கி கையில் ஆயுதங்களுடன் சாட்டையை வீசியவாறு பீஷ்மரை நோக்கி ஓடலானார். இதனைக் கண்ட பீஷ்மர் மகிழ்ச்சிகொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “வாருங்கள்! வாருங்கள்! தாமரைக் கண்ணா! தேவதேவா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். இந்தப் பெரும் போரில் இன்று என்னைக் கொன்று வீழ்த்துங்கள். தங்கள் மூலம் போரில் கொல்லப்பட்ட பின் உலகில் எல்லா இடத்திலும் எனக்கு நன்மையே ஏற்படும். நான் மூன்று உலகங்களாலும் மதிக்கப்பெற்றேன். நான் உங்களுடைய தாசன். தங்களுடைய விருப்பம் போல் என்னைத் தாக்குங்கள்” என்று கூறினார். இச்சமயம் அர்ஜுனன் பகவானைத் தொடர்ந்து வந்து அவரது திருவடிகளைப் பற்றித்தடுத்தார். தானே பீஷ்மரைக் கொல்லுவதாக உறுதியளித்தார். பகவான் வாசுதேவனும் திரும்பிச் சென்றார்.

5.30 பீஷ்மர் மீண்டும் பாண்டவர் மீது பெரும் போர் தொடுத்தல்

முதல் நாள் இரவு துரியோதனனுக்கு வாக்களித்தவாறு பிதாமகர் பீஷ்மர் பாண்டவர்களை முற்றிலும் அழித்து விடும் நோக்கத்துடன் மீண்டும்

போரைத் தொடங்கினார். தேரில் சென்று அமர்ந்த கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தாக்கினார். இரு மலைகள் மீது மேகம் மழை பொழிவது போல அம்பு மழையைப் பொழிந்தார். கோடைகாலச் சூரியனைப் போலப் பாண்டவ சேனையின் உயிரை எடுத்தார். அடித்து விரட்டினார். பகல் நேரத்துச் சூரியனை யாரும் பார்க்க முடியாதது போலப் பீஷ்மரை வீரர்களால் பார்க்க முடியவில்லை. ஆயிரக் கணக்கானோர் பீஷ்மரால் கொல்லப்பட்டனர். பாண்டவப் படை சேற்றில் சிக்கிய பசுக்களைப் போலப் பரிதவித்தது. பீஷ்மர் பாண்டவ சேனையை எறும்புகளைப் போல நசுக்கி மிதித்துக் கொண்டிருந்தார். இச்சமயம் சூரியபகவான் அஸ்தாசலத்திற்குச் சென்றார். போர் நிறுத்தப்பட்டது.

5.31 இரவில் பாண்டவர்கள் பீஷ்மரைச் சந்தித்தல்; பீஷ்மர் தன்னைக் கொல்லும் வழியைக் கூறுதல்

அன்று இரவு யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்கள், நண்பர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவருடனும் பீஷ்மரை எவ்வாறு வெற்றி கொள்வது என்பது குறித்து ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டால் ஒழிய பாண்டவர்கள் வெற்றியடைய முடியாது என்பதை உணர்ந்த அவர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரிடமே சென்று அவரைக் கொல்லுவதற்கான உபாயத்தை அறிந்து கொள்ளத் தீர்மானித்து பீஷ்மருடைய கூடாரத்திற்கு வந்தனர். பிதாமகரை பூஜித்து, பாதங்களில் தலை வைத்து வணங்கினர். பின் யுதிஷ்டிரர், அவரைக் கண்டு தான் அஞ்சுவதையும் அவரை வெற்றி கொள்ளும் உபாயத்தைத் தெரிவிக்கும்படியும் வேண்டினார். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார். “பாண்டு குமாரா! என் கையில் ஆயுதம் இருக்கும் வரை என்னை யாரும் வெல்ல முடியாது. நான் வில்லேந்திய போது தேவாசுரரும், இந்திரனும் என்னை வெல்ல முடியாது. எவன் ஆயுதத்தைக் கீழே போட்டு விடுகிறானோ, எவன் விழுந்து விடுகிறானோ, எவன் கவசமும் கொடியும் இன்றி இருக்கிறானோ, எவன் பயந்து ஓடுகிறானோ, எவன் சரணடைகிறானோ, எவன் பெண்ணோ, பெண்ணின் பெயர் கொண்டவனோ, எவன் தந்தைக்கு ஒரே மகனோ, எவன் தாழ்ந்த ஜாதிக்காரனோ, அத்தகையவனோடு நான் போரிடமாட்டேன். யாருடைய கொடியில் அமங்கலச்சின்னம் இருக்கிறதோ அவனுடனும் நான் போரிடமாட்டேன்.

“மன்னா! உன் சேனையில் துருபதன் புதல்வன் மகாரதி சிகண்டி இருக்கிறான். அவன் பெண்ணாக இருந்து ஆணானவன். வீரரான அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் கவசமணிந்த சிகண்டியை என் முன் நிறுத்தி என் மீது பாணங்களைச் செலுத்தட்டும். நான் சிகண்டியோடு எந்த வகையிலும்

போர்புரிய மாட்டேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அர்ஜுனன் என்னைப் பாணங்களால் கொல்ல முயற்சி செய்யட்டும். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அல்லது தனஞ்ஜயனைத் தவிர வேறு யாரும் என்னைக் கொல்ல முடியாது. ஆகவே இந்த அர்ஜுனன் வில்லோடும் மற்ற ஆயுதங்களோடும் கவனத்துடன் முயற்சி செய்யட்டும். இந்த வகையில் உனது வெற்றி நிச்சயமாகிவிடும். இவ்வாறு செய்து, போர்க்களத்தில் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களையும், அவர்களுடைய சேனையையும் கொல்ல முடியும்” என்று பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் தான் எவ்வாறு கொல்லப்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்தார். அதனைக் கேட்டு பாண்டவர்கள் மகிழ்வுடன் திரும்பினர்.

5.32 பத்தாம் நாள் போர்

மறுநாள் சூரியன் உதித்ததும் மீண்டும் பாண்டவ-கௌரவப் போர் தொடங்கியது. கௌரவர்கள் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியோடு இருந்தனர். பாண்டவர்கள் சிகண்டியை முன்வைத்துப் பீஷ்மரைக் கொல்ல வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் போர் இயற்றினர். பாண்டவர்கள் கௌரவ சேனையை அழித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பீஷ்மரால் சகிக்க முடியவில்லை. தன்னை எதிர்க்க வந்த மகாரதிகளைக் கொண்டு வீழ்த்தினார். யானை, குதிரை, தேர்ப்படையினரையும், காலாட்படையினரையும் அழித்தார். பாண்டவர்கள் அனைவரும் அசுரர்கள் இந்திரனைத் தாக்குவதைப் போல ஒரு சேர பீஷ்மரைத் தாக்கினர்.

5.33 பீஷ்மர் சிகண்டியிடம் கூறுதல்

பீஷ்மர் போர்க்களத்தின் எல்லாத் திசைகளிலும் வியாபித்திருந்தார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பீஷ்மரின் ஆற்றலைக் கண்டு வியந்தனர். அவரைப் புகழ்ந்தனர். பாண்டவர்களால் காலனைப் போன்ற பீஷ்மரைத் தாக்கமுடியவில்லை. அன்றைய போரில் பீஷ்மர் சிகண்டியின் தேர்ப்படையைக் காட்டுத்தீ காட்டை எரிப்பது போல் பாணங்களால் பொசுக்கலானார். அச்சமயம் சிகண்டி பீஷ்மரின் மார்பில் அடித்தான். கோபம் நிறைந்த விஷங்கொண்ட பாம்பைப் போலச் சினந்து விருப்பமின்றிச் சிரித்தவாறு பீஷ்மர் அவனிடம் கூறினார், “அடே! நீ உன் விருப்பப்படி அடித்துக்கொள்; அல்லது அடிக்காமல் இரு; நான் உன்னோடு எந்த வகையிலும் போர் புரிய மாட்டேன், இறைவன் உன்னைப் பெண்ணாகவே பிறக்கச் செய்தான். நீ அதே சிகண்டியியாவாய்” என்றார். அவனை வீரனாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அவமதித்து அவனை அலட்சியப்படுத்தினார். சிகண்டியும் “இன்று நான் உங்கள் முன் சபதமிடுகிறேன். இன்று நீங்கள்

என்னோடு போர் புரிந்தாலும் புரியாவிட்டாலும் இன்று தங்களைக் கொன்று விடுவேன்” என்று பதில் அளித்தான்.

5.34 பீஷ்மர்-துரியோதனன் உரையாடல்; பீஷ்மரின் பராக்கிரமம்

சிகண்டி தொடர்ந்து பீஷ்மரைத் தாக்கிய போதும் அவருடைய வில்லோ, தேரோ உடையவில்லை. வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களால் பீஷ்மர் பகைவரைச் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டே இருந்தார். கௌரவர் சேனையும் முன்னேறியது. பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு வாக்களித்தபடி பாண்டவ சேனையை அழித்துக் கொண்டிருந்தார். பீஷ்மர் பொழிந்த ஆயிரக்கணக்கான கூரிய அம்புகளைப் பாண்டவர்களால் தடுக்க முடியவில்லை. ஆனாலும் அர்ஜுனன் பீஷ்மர் அருகில் வந்து கௌரவ சேனையைத் துன்புறுத்தி ஓடச்செய்தார். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் வருத்தத்துடன் பீஷ்மரிடம் கூறினான், “பாட்டனாரே! பாண்டுவின் குமாரன் அர்ஜுனன் சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு என் சேனை முழுவதையும் காட்டை காட்டுத்தீ எரிப்பது போலச் சாம்பலாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். பிதாமகரே! இடையன் காட்டில் பசுக்களை மேய்ப்பது போல என்னுடைய சேனை அர்ஜுனனால் ஓட்டப்படுகிறது. பீமசேனன், சாத்யகி, சேகிதான் அபிமன்யு, நகுல-சகதேவரும் என் சேனையைப் பின்னாலிருந்து விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களால் தாக்கப்படும் என் சேனையை நிலை பெறச் செய்ய எனக்கு உங்களைத் தவிர வேறு ஆதாரம் இல்லை. துன்பமுற்ற எங்களுக்கு விரைவில் ஆதரவளியுங்கள்” என்றான்.

பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தார், “மகாராஜா! உறுதியோடு இங்கு கவனம் செலுத்து. நான் உனக்காகத் தினமும் பத்தாயிரம் கூடித்திரியர்களைப் போர்க்களத்தில் அழித்துள்ளேன். நான் உன்னிடம் சபதம் செய்தவாறு இதுவரை நடந்து வந்துள்ளேன். இன்று நான் பெரும் வீரத்தைக் காட்டுவேன். ஒன்று இன்று நான் போர்க்களத்தில் கொல்லப்படுவேன். அல்லது பாண்டவர்களை அழித்து விடுவேன். மன்னா! நீ தலைவன் எனக்கு உன்னுடைய உணவின் கடன் உள்ளது. இன்று போர் முனையில் கொல்லப்பட்டு நான் உன் கடனில் இருந்து விடுபடுவேன்” என்று கூறினார்.

துரியோதனனிடம் இவ்வாறு கூறிய பீஷ்மர் பாண்டவ சேனையின் நடுவில் இருந்து பாணங்களைப் பொழியலானார். விஷங்கொண்ட பாம்பைப் போன்று பீஷ்மர் லக்ஷக்கணக்கான பாண்டவ வீரர்களை அழித்து விட்டார். சூரியன் தன் கிரணங்களால் பூமியின் ஈரத்தை உறிஞ்சிக் கொள்வது போல பீஷ்மர் பாஞ்சாலர்களின் தேஜஸை அபகரித்து விட்டார். உத்தராயணத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த பீஷ்மரின் பக்கம் பாண்டவர்கள் பார்க்கவும் முடியவில்லை.

5.35 சிகண்டி மீண்டும் பீஷ்மரைத் தாக்குதல்; பாண்டவ சேனை துணை நின்றல்

போர்க்களத்தில் பீஷ்மரின் பராக்கிரமத்தைக் கண்ட அர்ஜுனன் சிகண்டியிடம் “நீ பிதாமகரை எதிர்ப்பதற்கு முன்னேறு. இன்று பீஷ்மரைக் கண்டு நீ பயம் கொள்ளக் கூடாது. நானே என்னுடைய பாணங்களால் இவரைத் தேரில் இருந்து வீழ்த்துவேன்” என்று உற்சாகம் அளித்துக் கொண்டிருந்தார். சிகண்டியும் பீஷ்மரை எதிர்த்துப் போரிட்டான். அபிமன்யு, விராடர், துருபதர், யுதிஷ்டிரர், நகுல சகதேவர் அனைவரும் அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்டுப் பீஷ்மரை நோக்கி முன்னேறினர். அதே சமயம் க்ருதவர்மா, பூரிச்ரவா, விகர்ணன், கிருபாசாரியார், துரியோதனன் முதலியோர் பாண்டவ வீரர்களைத் தடுத்து விட்டனர்.

5.36 பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிடுதல்

போர்க்களத்தில் பீஷ்மர் கௌரவர்களோடு பாண்டவர்களை அழித்துக் கொண்டிருந்தார். அர்ஜுனன் பாஞ்சாலர்களோடு அவரை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தார். எந்தப்பக்கம் வெற்றி அடையும் என்ற ஐயம் அனைவருக்கும் தோன்றியது. பத்து நாட்கள் பீஷ்மர் ஏராளமான போர் வீரர்களை அழித்து விட்டார். இறுதியில் தன் வாழ்க்கையின் மீதே எரிச்சலடைந்தார். அவர் போர்க்களத்தில் விரைவில் தான் கொல்லப்படுவதை விரும்பினார். கங்கை மைந்தன் நான் போரில் எண்ணற்றவர்களை இனிக் கொல்ல மாட்டேன் என யோசித்தார். தன் முன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார். “சாஸ்திரங்கள் அனைத்திலும் நிபுணனான மகாஞானி யுதிஷ்டிரா! நான் உனக்கு தர்மத்திற்கு அனுகூலமான ஒரு விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். நீ என் சொல்லைக் கேள். பாரதா! நான் இப்போது இந்த சரீரத்திடம் சலிப்படைந்து விட்டேன். போர்க்களத்தில் ஏராளமானவர்களை வதம் செய்து விட்டேன். ஆதலால் நீ எனக்கு விருப்பமானதைச் செய்ய விரும்பினால் அர்ஜுனனையும், சிருஞ்ஜயர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் என் முன் போரிட வைத்து என்னைக் கொன்றுவிட முயற்சி செய்” என்று கூறினார். பீஷ்மரின் கட்டளையை ஏற்ற தர்மராஜரும் தன் சேனையைப் பீஷ்மரைத் தாக்க ஆணையிட்டார். அனைவரும் பீஷ்மரைக் கொன்றுவிட முயற்சித்தார்கள். அதே நேரத்தில் துரியோதனன், துரோணர் மற்றும் மகாரதிகளுடன் பீஷ்மரைக் காப்பாற்றுவதற்காக முனைந்தான். இருதரப்பு சேனைகளும் பீஷ்மரைக் கொல்லவும், பீஷ்மரைக் காக்கவும் விரும்பிப் பயங்கர யுத்தம் செய்தனர்.

5.37 பீஷ்மரின் பராக்கிரமம்

போர்க்களத்தில் அர்ஜுனன் சிகண்டியிடம் பீஷ்மரைக் கொன்றுவிடு: என்று அடிக்கடி தூண்டிக்கொண்டிருந்தார். அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்னால் நிறுத்தி மிக வேகத்தோடு பீஷ்மரைத் தாக்கினார். துரியோதனாதிபர்கள் அர்ஜுனனைத் தாக்கத் தலைப்பட்டனர். போர்க்களத்தில் அக்னியைப் போல ஜொலித்துக் கொண்டிருந்த பீஷ்மரைச் சிகண்டி தன் பாணங்களால் மறைத்து விட்டான். பீஷ்மர் அக்னியைப் போல் ஜொலித்து கூத்திரியர்களைத் தகித்துக் கொண்டிருந்தார். தேர் அக்னி சாலையாக, வில் தீ ஜவாலையாக, ஆயுதங்கள் விறகாக, அம்புக் கூட்டம் பெருகும் தீயாக, அக்னி காற்றின் உதவியில் அனைத்தையும் அழிப்பது போல திவ்யாஸ்திரங்களின் உதவியால் பீஷ்மர் பகைவரின் சேனையை அழித்துக் கொண்டிருந்தார். சோமக வம்சத்தினரைப் பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். யுதிஷ்டிரரின் சேனையை முன்னேறாமல் தடுத்தார். தேர்களின் குதிரைகளையும், சாரதிகளையும் கொன்று அவற்றை மொட்டையடிக்கப்பட்ட மரங்களைப் போலாக்கி விட்டார்.

ஆயுதம் ஏந்தியவர்களில் சிறந்தவரான பீஷ்மர் அந்தப் போர்க்களத்தில், தேர்களும், யானைகளும், குதிரைகளும், மனிதர்களும் இல்லாமல் செய்து விட்டார். அவரது வில் நாணின் ஒலியைக் கேட்டு எல்லா வீரர்களும் நடுங்கினர். ஏராளமான தேர்கள் சாரதிகள் இல்லாமல் போர்க்களத்தில் இங்கும் அங்கும் இழுத்துச் செல்லப்பட்டன. சேதி, காசி, கருஷ தேசங்களின் 1400 மகாரதி வீரர்கள் பீஷ்மரின் அருகில் சென்று பரலோகம் அடைந்து விட்டனர். பீஷ்மரின் அருகில் சென்று உயிரோடு பிழைப்போம் என்று ஒரு வீரன் கூட நம்பவில்லை. பாண்டு குமாரன் அர்ஜுனனும், சிகண்டியும் மட்டுமே பீஷ்மருக்கு முன் சென்று போர் புரிந்தனர்.

5.38 அர்ஜுனன் பீஷ்மரை மூர்ச்சையடையச் செய்தல்

சிகண்டி முயற்சியோடு பீஷ்மரைத் தாக்கிய போதும் பீஷ்மர் சிகண்டியைத் தாக்கவில்லை. அர்ஜுனன் சிகண்டியை உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டேயிருந்தார். ஆனால் சிகண்டியின் அம்புகள் பீஷ்மரைக் காயப்படுத்தவில்லை. பீஷ்மரும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் அர்ஜுனனுடனேயே போரிட்டார். துச்சாதனை இச்சமயம் பீஷ்மரைக் காப்பதற்காக அங்கு வந்து அர்ஜுனனோடு போரிட்டான். சிகண்டி பயங்கர பாணங்களால் பீஷ்மரைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தான். பீஷ்மர் சிகண்டியின் பாணங்களை வெப்பத்தால் கஷ்டப்படுபவன் தன் மீது நீர்பெருக்கை ஏற்றுக்கொள்வது போல ஏற்றுக்கொண்டார். போர்க்களத்தில் பீஷ்மரைப்

பாதுகாப்பதற்காகப் பெருகி வந்த கௌரவ சேனையை அர்ஜுனன் தோற்றோடச் செய்தார். பீஷ்மர் அர்ஜுனனை வெல்லுவதற்காகத் திவ்யாஸ்திரத்தை எடுத்தார். அச்சமயம் சிகண்டி பீஷ்மரின் எதிரில் வந்து அவரைத் தாக்கலானான். தான் எடுத்த திவ்யாஸ்திரத்தைப் பீஷ்மர் சுருக்கிக் கொண்டார். அதனைச் செலுத்தவில்லை. உடனே அர்ஜுனன் தன் பாணங்கள் மூலம் பீஷ்மரை மூர்ச்சையுறச் செய்தார்.

5.39 பீஷ்மர் போரில் தன் முழு பராக்கிரமத்தையும் வெளிப்படுத்துதல்

அன்றைய போரில் பீஷ்மரைக் கொல்லுவதும், பீஷ்மரைக் காப்பதுமே முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்தது. தன்னை விரைவில் கொல்லுமாறு யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிட்டபோதும் பீஷ்மர் போரில் சோர்வடையவில்லை. தான் துரியோதனனுக்கு வாக்களித்தது போல் தன் சோற்றுக் கடனுக்காகப் பாண்டவர்களோடு முழுமனதுடன் போரிட்டார். ஒருபுறம் பீஷ்மரும், மற்றொருபுறம் தனஞ்ஜயனும் பராக்கிரமத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தனர். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் தம் சேனைகளோடு பாண்டவர்களைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். பரசுராமர் தனக்களித்திருந்த அஸ்திரக்கல்வியைப் பயன்படுத்திப் பிதாமகர் பீஷ்மர் பத்தாம் நாள் போரில் மத்ஸ்ய, பாஞ்சால தேச மகாரதிகளையும் 5000 ரதிகளையும், 14000 காலாட்களையும், ஆயிரக்கணக்கான யானைகள் குதிரைகளையும் அழித்தார். விராடரின் சகோதரர் சதாநீகனையும் கொன்றார்.

பத்துத் திசைகளிலும் தன் பாண வலைகளை விரித்த பீஷ்மர் இரு சேனைகளுக்கும் நடுவில் நின்று கொண்டார். தேவராஜன் இந்திரன் தைத்தய சேனையை அழித்தது போல் பாண்டவ சேனையைத் துன்புறச் செய்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இதனைக் கண்டு அர்ஜுனனை, பீஷ்மரைக் கொல்லுமாறு தூண்டினார். பகவான் சொற்களின்படி அர்ஜுனன் தன்னுடைய பாணங்களால் பீஷ்மரைத் தேர், கொடி, குதிரைகளோடு மூடிவிட்டார். பீஷ்மர் பார்த்தனின் பாணங்கள் அனைத்தையும் துண்டு துண்டாக்கினார். மீண்டும் வஜ்ரத்திற்கு ஈடான பாணங்களால் பாண்டவ மகாரதிகளை வதம் செய்யலானார். துருபதன், விராடர், திருஷ்டகேது, பீமன், திருஷ்டத்யும்னன், நகுல-சகதேவர், சேகிதான், கேகய ராஜகுமாரர்கள், சாத்யகி, அபிமன்யு, கடோதகஜன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், சிகண்டி, குந்திபோஜன் அனைவரும் பீஷ்மரால் தாக்கப்பட்டனர். அர்ஜுனன் அவர்களின் உதவிக்குச் சென்று அனைவரையும் காப்பாற்றி விட்டார். மீண்டும் இந்த வீரர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரைத் தாக்கினர். மீண்டும் பிதாமகர் விளையாடுவதைப் போல பாண்டவ சேனைக்குள் நுழைந்து போரைத் தொடர்ந்தார். சிகண்டியை மட்டும் அவர் தாக்கவேயில்லை.

5.40 பீஷ்மர் அர்ஜுனனால் தாக்கப்படுதல்

சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் பாண்டவர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கலாயினர். பலவகை ஆயுதங்களைப் பீஷ்மர் மீது பிரயோகித்தனர். பீஷ்மரின் கவசம் பிளக்கப்பட்டது என்றாலும் வில்லையும் அம்பையும் ஏந்திப் பீஷ்மர் பிரளயகால அக்னியைப் போல ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தார். மீண்டும் பாண்டவர் தேர் வரிசையை உடைத்து நடுப்பகுதிக்குச் சென்றார். சாத்யகி, பீமசேனன், அர்ஜுனன், விராடர், துருபதன், த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய ஆறு மகாரதிகளையும் காயப்படுத்தினார். அப்போது சிகண்டி கூரான பாணங்களைச் செலுத்தியும் அவரது சரீரத்தில் காயம் ஏற்படுத்த முடியவில்லை. அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் பீஷ்மரின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். இச்சமயம் கௌரவ மகாரதிகள் அர்ஜுனனைத் தாக்கிப் பீஷ்மரைக் காப்பாற்ற வந்தனர். பாண்டவர்கள் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்ற வந்தனர்.

அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் வில்லை வெட்டியதும், சிகண்டி பாணங்களைச் செலுத்திப் பீஷ்மரையும் அவரது சாரதியையும் காயப்படுத்தினான். கங்கை மைந்தன் இன்னொரு வில்லை எடுத்தார். அர்ஜுனன் அதையும் வெட்டிவிட்டார். இவ்வாறு எடுத்த வில் அனைத்தையும் அர்ஜுனன் வெட்டிவிட்டார். கோபம் கொண்ட பீஷ்மர் மலையையும் பிளக்கவல்ல ஒரு சக்தி ஆயுதத்தை அர்ஜுனனின் தேர் மீது செலுத்தினார். அர்ஜுனன் பல்லமென்ற பாணங்களால் அச்சக்தி ஆயுதத்தையும் வெட்டிவிட்டார். அந்த சக்தி ஆயுதம் ஐந்து துண்டுகளாகப் பூமியில் விழுந்தது. தான் செலுத்திய சக்தி ஆயுதம் பூமியில் வீழ்ந்ததைப் பீஷ்மர் கண்டார். மனத்திற்குள் சிந்திக்கலானார்.

5.41 பீஷ்மரின் தீர்மானம்; ரிஷிகள், வசுக்கள் வாக்கு

“பலமிகுந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவரைக் காப்பாற்றுகின்றார். இல்லை எனில் இவர்கள் அனைவரையும் நான் ஒரே அம்பினால் கொன்று விட முடியும். பகவானை உலகனைத்தாலும் வெல்ல முடியாது. இப்போது நான் இரு காரணங்களால் பாண்டவர்களோடு போரிடமாட்டேன். ஒன்று இவர்கள் பாண்டுவின் புதல்வர்கள் ஆனதால் என்னால் வதம் செய்ய வேண்டாதவர்கள். இரண்டாவது பெண்ணாக இருந்து ஆணாக மாறிய சிகண்டி என் எதிரில் வந்து விட்டான். முன்பு என் தந்தைக்கு சத்தியவதி தாயை மணமுடித்த போது அவர் எனக்கு இருவரங்களை அளித்திருந்தார். என்னைப் போரில் யாரும் கொல்ல முடியாது. நான் விரும்பும் போதுதான் மரணம் என்னை நெருங்கும் என்பன அவ்வரங்கள். இந்த நிலையில் நான்

மரணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்து விட்டது என்றே நினைக்கிறேன்” இவ்வாறு பீஷ்மர் சிந்தித்துத் தீர்மானம் செய்தார். இவ்வாறு பீஷ்மர் தீர்மானித்ததை வானத்தில் நின்ற ரிஷிகளும் வசக்களும் அறிந்தனர். அவர்கள், அவரிடம் “நீ செய்த தீர்மானம் எங்களுக்கும் பிரியமானது. மகாராஜா! நீ இப்போது அதையே செய். போரில் இருந்து மனத்தை விலக்கிக்கொள்” என்றனர்.

இந்த ரிஷிகளின் வாக்கு பீஷ்மருக்கும் வியாச முனிவரால் அருளப்பட்ட சஞ்ஜயனுக்கும் மட்டுமே கேட்டது. இச்சமயம், ஈரமான, குளிர்ந்த, நறுமணமுள்ள காற்று வீசலாயிற்று. தேவதுந்துபிகள் உரக்க ஒலித்தன. பீஷ்மர் மீது மலர் மாரி பொழிந்தது. உலகனைத்திற்கும் பிரியமான பீஷ்மர் தேரில் இருந்து விழ விரும்பினார். இதை அறிந்த தேவர்களும் வியப்படைந்தனர். ரிஷிகளின் வாக்கினைக் கேட்ட பீஷ்மர் அதன்பின் அர்ஜுனனை வெல்ல முயற்சிக்கவில்லை.

5.42 பீஷ்மர் அர்ஜுனனால் வீழ்த்தப்படுதல்

சிகண்டி மீண்டும் பீஷ்மரைத் தாக்கினான். பீஷ்மர் பூகம்பத்திலும் மலை அசையாமல் இருப்பதைப் போல அசையாமல் நின்றார். அர்ஜுனன் பீஷ்மர் மீது எண்ணற்ற பாணங்களை எய்தார். மற்ற பாண்டவர்களும் பீஷ்மரைப் பாணங்களால் அடித்தனர். அவற்றை எல்லாம் பீஷ்மர் விலக்கிவிட்டார். அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்னால் நிறுத்தி மீண்டும் மீண்டும் பீஷ்மரைப் பாணங்களால் துளைத்தார். சாரதியையும் துன்புறச் செய்தார். பீஷ்மர் மீண்டும் எடுத்த வலிய வில்லையும் துண்டாக்கிவிட்டார். இவ்வாறு பீஷ்மரின் ஏராளமான விற்களையும், அம்புகளையும் பார்த்தன் பொடியாக்கிவிட்டார். மிகவும் காயமடைந்த பீஷ்மர், துச்சாதனனிடம், “அர்ஜுனன் ஆயிரக்கணக்கான பாணாங்களால் என்னைக் காயப்படுத்தி விட்டான். அர்ஜுனனை இந்திரனும் வெல்ல முடியாது. இதே போல தேவ, தானவ, ராக்ஷஸ வீரர்கள் ஒன்றாக வந்தாலும் போரில் என்னையும் வெல்ல முடியாது. மற்ற மனித வீரர்களால் என்ன செய்ய முடியும்” என்றார். இவ்வாறு அவர் கூறிக்கொண்டிருக்கும் போதே பாணங்கள் தொடர்ந்து அவர் மீது விழுந்தன.

“தன்மீது விழுந்த பாணங்கள் அனைத்தும் அர்ஜுனனுடையவை சிகண்டியினுடையவை அல்ல. இவை என் உயிரை அழிக்கின்றன. இவற்றின் ஸ்பரிசும் வஜ்ரத்தைப் போல் பொறுக்க முடியாததாக இருக்கிறது. எனவே இவை அர்ஜுனனுடைய பாணங்களே; சிகண்டியின் பாணங்கள் அல்ல. அனுமக் கொடியோன், காண்டீவதாரி அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாராலும் என்னை இவ்வளவு வேதனைப் படுத்த முடியாது” என்று பீஷ்மர் நினைத்தார்.

அவர் அர்ஜுனன் மீது ஒரு சக்தியை ஏவினார். அர்ஜுனன் அதை மூன்று துண்டாக்கினார். இச்சமயம் பீஷ்மர் கையில் கத்தியையும் கேடயத்தையும் எடுத்துக் கொண்டார். பீஷ்மர் தேரில் இருந்து இறங்கும் முன்பே அர்ஜுனன் அதைத் துண்டாக்கி விட்டார். மீண்டும் பாண்டவர்கள் யுதிஷ்டிரர் ஆணையிட்டபடி பீஷ்மரைத் தாக்கினர். திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் மீண்டும் பீஷ்மரைக் காப்பாற்ற முனைந்தனர்.

பீஷ்மர் தொடர்ந்து பாண்டவதரப்பு வீரர்களைத் தாக்கித் தன் சரீரம் முழுவதும் இரு அங்குலம் கூட பாணத்தால் துளைக்கப்படாத இடம் இல்லை என்ற நிலையை அடைந்தார். அர்ஜுனனின் பாணங்களால் துளைக்கப்பட்டு பீஷ்மரின் சரீரம் சல்லடையாகிவிட்டது. பகல் பொழுது சிறிதே மீதம் இருந்தது. இச்சமயம் துரியோதனன் முன்னிலையிலேயே கிழக்குத் திசையில் தலையை வைத்துப் பீஷ்மர் தேரில் இருந்து கீழே விழுந்துவிட்டார். அச்சமயம் ஆகாயத்திலிருந்து தேவர்களும், புவியில் இருந்து மன்னர்களும் உரத்த குரலில் ஆஹாகாரம் செய்தனர்.

5.43 அம்புப்படுக்கையும்; அன்னங்கள் வருகையும்

வெட்டப்பட்ட இந்திரக் கொடியைப் போலப் பூமியில் விழுந்தாலும் பீஷ்மரின் உடல் பூமியைத் தொடவில்லை. அவர் உடலில் தைத்திருந்த அம்புகள் அவரைப் பூமியில் படாமல் தடுத்துத் தாங்கின. அம்புப்படுக்கையில் பீஷ்மர் படுத்துவிட்டார். இச்சமயம் ஆகாயத்தில் இருந்து “மகாத்மாவான பீஷ்மர் சஸ்திரதாரிகளில் சிறந்தவர். மனிதரில் சிங்கம் போன்றவர், காலத்தின் மீது ஆளுமை உள்ளவர். இவர் தக்ஷிணாயனத்தில் ஏன் மரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்” என்ற தெய்வவாக்கு கேட்டது. இதைக் கேட்ட கங்கை மைந்தன் “நான் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறேன்” என்றார். பீஷ்மர் வீழ்ந்த போதிலும் உத்தராயண காலத்தை எதிர்நோக்கித் தன் உயிரைத் தடுத்து வைத்தார்.

பீஷ்மரின் எண்ணத்தை அறிந்த கங்காதேவி மகரிஷிகளை அன்னங்களின் உருவில் அங்கு அனுப்பினாள். மாணசரோவரத்தில் வாசம் புரியும் ஹம்ச ரூபம் ஏற்ற முனிவர்கள் ஒன்றாகப் பறந்து பீஷ்மரிடம் வந்தனர். அன்னவடிவில் வந்த அந்த முனிவர்கள் அம்புப்படுக்கையில் பீஷ்மரைக் கண்டனர். அவர்கள் பீஷ்மரைத் தரிசித்து வலம் வந்தனர். பின் பீஷ்மர் மகாத்மாவாக இருந்து தக்ஷிணாயனத்தில் எவ்வாறு தன் மரணத்தை ஏற்றுக்கொள்வார் என்றனர். பீஷ்மர், ஹம்சங்களிடம், “நான் சூரியன் தக்ஷிணாயனத்தில் இருக்கும் போது இங்கிருந்து கிளம்ப மாட்டேன். உத்தராயணம் வந்ததும் நான் என்னுடைய பழைய உலகத்திற்கு யாத்திரை

செய்வேன். நான் உத்தராயணத்தை எதிர்பார்த்து என் உயிரைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பேன். என்னுடைய தந்தை நான் விரும்பும்போது மரணமடையும் வரத்தை எனக்கு அளித்துள்ளார். எனவே நான் உயிர் துறக்க விரும்பும் உத்தராயணம் வரும் வரை இந்த உயிரைத் தடுத்து வைத்திருப்பேன்” என்று கூறினர். அதைக் கேட்ட பின் அன்னங்கள் தென்திசை நோக்கிச் சென்றன.

பீஷ்மர் வீழ்ந்ததும் பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்தனர். கௌரவர்கள் கலங்கினர். துரியோதனன் விம்மி விம்மி அழுதான். இருபக்கத்து வீரர்களும் ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிட்டுப் பெரும் கவலையில் ஆழ்ந்தனர். சிலர் அமுதனர். சிலர் இங்குமங்கும் ஓடினர். சிலர் உணர்விழந்தனர். சிலர் பீஷ்மரைப் புகழ்ந்தனர். சிலர் கூத்திரிய தர்மத்தை நிந்தித்தனர். ரிஷிகளும், பித்ருக்களும் பீஷ்மரைப் பெரிதும் புகழ்ந்தனர். பீஷ்மர் தன் மரண காலத்திற்காகக் காத்திருக்க விரும்பி அம்புப்படுக்கையில் பிரணவத்தை ஜபித்த படி படுத்திருந்தார்.

5.44 பீஷ்மர் அர்ஜுனனிடம் தலையணை அளிக்க வேண்டதல்

துரியோதனன் பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டதைத் துச்சாதனன் மூலம் துரோணாசாரியாருக்குத் தெரியப்படுத்தினான். பாண்டவர்களும் தம் சேனைக்குச் செய்தியைத் தெரிவித்தனர். இரு தரப்பிலும் போர் நிறுத்தப்பட்டது. அனைவரும் தேவர்கள் பிரஜாபதியின் சேவைக்கு வருவது போல் பீஷ்மரிடம் வந்தனர். அவரை வணங்கி, சூழ்ந்து நின்று கொண்டனர். பீஷ்மர், அவர்களிடம் “மஹாபாக்யவான்களே! மன்னர்களே! உங்களுக்கு நல்வரவு. நான் உங்களைத் தரிசித்து மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன்” என்றவர் மீண்டும் “மன்னர்களே! என்னுடைய தலை மிகவும் தொங்குகிறது. இதற்காகத் தலையணை அளியுங்கள்” என்று கேட்டார். மன்னர்கள் அக்கணமே மென்மையான துணிகளால் ஆன தலையணைகளைக் கொண்டு வந்தனர். ஆனால் பீஷ்மர் அவற்றை விரும்பவில்லை. “மன்னர்களே! இந்தத் தலையணைகள் வீரப்படுக்கைக்கு ஏற்றவையல்ல” என்று கூறினார். பிறகு பாண்டு புத்திரன் தனஞ்ஜயனைப் பார்த்து, “மகாபாஹு தனஞ்ஜயா! என் தலை தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மகனே! இதற்கு ஏற்றதான தலையணை எதுவோ, எது உனக்குச் சரியென்று தோன்றுகிறதோ அதைக் கொண்டு வா என்றார்.

5.45 அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்குத் தலையணை அளித்தல்; பீஷ்மர் பார்த்தனைப் புகழ்தல்

அப்போது அர்ஜுனன் பீஷ்ம பிதாமகரை வணங்கி, “குரு சிரேஷ்டா! வெல்ல முடியாத பிதாமகரே! நான் தங்களுடைய சேவகன். ஆணையிடுங்கள் என்ன சேவை செய்யட்டும்? என்று பீஷ்மரிடம் கேட்டார்”. பீஷ்மர் அர்ஜுனனிடம், “மகனே! என் தலை தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்குத் தலையணை இணைத்துவிடு. இந்தப் படுக்கைக்கு ஏற்ற தலையணையினை விரைவில் கொடு. நீயே அதை அளிக்கவல்லவன். ஏன் எனில் வில்லாளிகள் அனைவரிலும் உன் இடம் உயர்ந்தது. நீ கூடித்திரிய தர்மத்தை அறிந்தவன். நற்குணங்கள் நிரம்பப் பெற்றவன்” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் அவ்வாறே என்று கூறிக் காண்டீபத்தை எடுத்து அதை அபிமந்திரித்து வளைந்த முடிச்சுள்ள மூன்று பாணங்களை வைத்தார். பின் பீஷ்மரின் அனுமதியுடன் அம்மூன்று பாணங்களைப் பூமியில் நிறுத்திப் பீஷ்மரின் தலை தொங்காதவாறு உயரத்தில் அதை நிலைக்கச் செய்தார்.

அர்ஜுனன் சரியான தலையணையை இணைத்ததும் பீஷ்மர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவரிடம் கூறலானார், “பாண்டு நந்தனா! நீ என் படுக்கைக்கு ஏற்ப எனக்குத் தலையணை அளித்துள்ளாய் இதற்கு எதிராக நீ வேறு தலையணை அளித்திருந்தால் நான் சினந்து உனக்குச் சாபம் அளித்திருப்பேன். தன் தர்மத்தில் இருக்கும் கூடித்திரியன் போர்க்களத்தில் இதுபோன்ற அம்புப்படுக்கையின் மீது சயனம் செய்ய வேண்டும்” என்று அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

பின் மற்ற மன்னர்களிடம், “அர்ஜுனன் நான் விரும்பிய தலையணையை என் தலைக்கு இணைத்துள்ளார். சூரியன் உத்தராயணத்திற்கு வரும்வரை நான் இந்தப் படுக்கையில் படுத்திருப்பேன். சூரியன் ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தன் தேரில் குபேரனுடைய வடதிசைக்கு வரும்போது என்னிடம் வரும் மன்னர்கள் என்னுடைய ஊர்த்வ கதியைப் பார்க்க முடியும். அதே சமயம் நான் என் உயிரைத் துறப்பேன். மன்னர்களே! இந்த இடத்தில் நாற்புறமும் அகழி தோண்டுங்கள். நான் இங்கேயே நூறு பாணங்கள் வியாபித்த சரீரத்தின் மூலம் சூரியபகவானை உபாசிக்கப் போகிறேன். மன்னர்களே! நீங்கள் பரஸ்பர பகையை விட்டு விட்டுப் போரில் இருந்து விலகி விடுங்கள்” என்று பிதாமகர் பீஷ்மர் கூறினார்.

5.46 பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறுதல்

பின்னர் உடலில் தைத்திருந்த அம்புகளை எடுத்துவிடும் கலையில் தேர்ந்த வைத்தியர்கள் தேவையான கருவிகளுடன் பீஷ்மரிடம் வந்தனர். அவர்கள் தேர்ச்சி பெற்றவர்களிடம் நன்கு பயிற்சி பெற்றவர்களும் ஆவர். அவர்களைக் கண்ட கங்கை மைந்தன், துரியோதனனிடம், “குழந்தாய்! இந்த மருத்துவர்களுக்குச் செல்வம் அளித்து மரியாதையோடு விடைகொடு.

எனக்கு இங்கு இந்த நிலையில் இப்போது இந்த வைத்தியர்களால் என்ன பயன்? கூடித்திரிய தர்மத்தில் புகழ்ப்பட்டுள்ள உத்தமகதியை நான் அடைந்துவிட்டேன். நான் அம்புப் படுக்கையில் தூங்குகிறேன். இனி இந்தப் பாணங்களை நீக்கி மருத்துவம் செய்விப்பது என்னுடைய தர்மம் அல்ல. இந்த உடலை இந்த பாணங்களுடனேயே எரித்துவிட வேண்டும் என்றார். பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும் ஒன்றாக அம்புப்படுக்கையில் தூங்கிய பீஷ்மரை வணங்கி வலம் வந்தனர். எல்லாப்பக்கமும் பீஷ்மரைக் காக்கும் ஏற்பாட்டினைச் செய்து அனைவரும் தத்தம் கூடாரங்களுக்குத் திரும்பினார்.

5.47 பீஷ்மர் தாகமுற்றுத் தண்ணீர் வேண்டுதல்; அர்ஜுனன்

பீஷ்மரின் தாகம் தீர்த்தல்

மறுநாள் பொழுது புலர்ந்தது. மன்னர்கள் அனைவரும் மறுபடியும் வீரப்படுக்கையில் தூங்கிய பீஷ்ம பிதாமகரின் சேவைக்குக் கூடினர். கூடித்திரியர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரை வணங்கி அவர் அருகில் நின்று கொண்டனர். கன்னிகைகள் அங்கு சென்று சந்தனப்பொடி, பொரி, மலர், மாலை முதலிய எல்லாவகை சபமான பொருட்களையும் பீஷ்மர் மீது தூவினார். பெண்கள், முதியவர், சிறுவர், பொதுஜனங்கள் அனைவரும் பீஷ்மரைத் தரிசிப்பதற்காகக் கூடினர். நூற்றுக்கணக்கான இசைக் கலைஞர்களும், நடிகர்களும், நடனக்கலைஞர்களும் சிற்பிகளும் அவரைக்காண வந்தனர். கௌரவ-பாண்டவர்கள் தங்கள் ஆயுதங்களையும், கவசங்களையும் விடுத்துப் பரஸ்பர பிரேம பாவத்தோடு வயதிற்கேற்ப கிரமப்படி பீஷ்மரிடம் ஒன்றாக அமர்ந்து கொண்டனர். நூற்றுக் கணக்கான மன்னர்கள் நிறைந்த அந்த சபை அந்தப்போர்க்களத்தில் சூரிய மண்டலத்தைப் போலத் திகழ்ந்தது. மன்னர்கள் பிரம்மாவை உபாசிக்கும் தேவர்களைப் போல விளங்கினர்.

பீஷ்மர் பாணங்களால் வருந்தி வேதனையைச் சகித்துக் கொண்டிருந்தார். அவரது சரீரம் முழுவதும் எரிந்து கொண்டிருந்தது. அவர் மன்னர்களைப் பார்த்து “தண்ணீர்” என்று மட்டுமே கூறினார். அப்போது அந்த மன்னர்கள் உத்தமமான போஜனப் பொருட்களையும், குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த குடங்களையும் கொண்டு வந்தனர். அவற்றைக் கண்ட சாந்தனுமைந்தன், “இனி நான் மனித உலகின் எந்த போகத்தையும் பயன்படுத்த மாட்டேன். நான் அவற்றை விட்டு விட்டேன். இங்கு அம்புப் படுக்கையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் மனித உலகில் இருந்து மேலே எழும்பி விட்டேன். சூரிய சந்திரர்கள் வடக்குப் பாதையில் வருவதை எதிர்பார்த்து மட்டுமே இங்கு தங்கியிருக்கிறேன்” என்றார். பின்னர் “நான் அர்ஜுனனைக் காண விரும்புகிறேன்” எனக் கூறினார். உடனே அர்ஜுனன் பீஷ்மர் அருகில்

சென்று அவரை வணங்கிக் கைகுவித்து நின்று, விநயத்துடன், “எனக்கு என்ன கட்டளை? நான் என்ன சேவை செய்யட்டும்?” என்று கேட்டார்.

பீஷ்மர் அர்ஜுனனைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்றுக் கூறலானார். “அர்ஜுனா! உன்னுடைய பாணங்களால் என் உடல் முழுவதும் துளைக்கப்பட்டுத் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மிகவும் வேதனை உண்டாகிறது. வாய் உலர்ந்து விட்டது. அர்ஜுனா! வேதனையில் பீடிக்கப்பட்டுள்ள கிழவனான எனக்கு நீ நீரைக் கொண்டு வந்து கொடு. நீயே எனக்காக திவ்யமான நீரை முன் வைப்பதில் திறமையுடையவன்” என்றார். அர்ஜுனன் அவரது சொற்களை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டார். காண்டீவத்தின் மீது நாண் ஏற்றினார். பின்னர் பீஷ்மரைத் தன் தேரின் மூலமே வலம் வந்து ஒரு ஒளிமிக்க பாணத்தைக் குறிவைத்தார். அனைவரும் பார்க்கும் போதே மந்திரத்தை உச்சரித்து அந்த பாணத்தை பர்ஜன்யாஸ்திரத்தில் இணைத்தார். பின் பீஷ்மரின் வலது பக்கம் பூமி மீது அதைச் செலுத்தினார். உடனே குளிர்ந்த அமுதம் போன்ற இனிய, திவ்யமணமும் சுவையுமுள்ள நீரின் அழகிய தூய தாரை மேலே எழலாயிற்று. அந்தக் குளிர்ந்த நீரால் அர்ஜுனன் பீஷ்மரைத் திருப்தியடையச் செய்தார். அர்ஜுனனுடைய இந்த அற்புதமான பராக்கிரமத்தைப் பார்த்து மன்னர்கள் அனைவரும் வியந்தனர்.

5.48 பீஷ்மர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து கூறுதல்

பீஷ்மர் மகிழ்ச்சியுடன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார், “கௌரவ நந்தனா! உன்னிடம் இத்தகைய பராக்கிரம் இருப்பது வியப்பிற்குரிய விஷயமல்ல. அளவற்ற தேஜஸ் உடைய வீரா! என்னிடம் நாரதர் நீ புராதன மகரிஷியான நரன் என்று கூறியுள்ளார். நாராயண சொரூபரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் உதவியோடு, தேவர்கள் அனைவருடனும் இந்திரனும் செய்ய முடியாத பல பெரும் காரியங்களைச் செய்வாய் என்றும் தெரிவித்திருந்தார். பார்த்தா! அறிந்தவர்கள் உன்னை கூடித்திரியர்களின் மரண ரூபம் என்று கருதுகிறார்கள். நீ புவியில் மனிதர்களில் சிறந்தவன். வில்லாளிகளில் முக்கியமானவன். ஜங்கம பிராணிகளில் மனிதர்கள் சிறந்தவர்கள். பறவைகளில் பகூதிராஜன் கருடனும், நீர் நிலைகளில் சமுத்திரமும், விலங்குகளில் பசுவும் உத்தமமானவை. ஒளிமிக்க பொருட்களில் சூரியன் பெரியவர். மலைகளில் இமயம் பெரியது. ஜாதிகளில் பிராமணன் சிறந்தவன். நீ வில்லாளிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவனாவாய்.

நான், விதுரர், துரோணர், பரசுராமர், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மற்றும் சஞ்ஜயன் கூட போரிட வேண்டாம் என்று அடிக்கடி துரியோதனனுக்கு

அறிவுறுத்தியுள்ளோம். ஆனால் துரியோதனன் எங்கள் பேச்சைக் கேட்கவில்லை. அவனுடைய அறிவு விபரீதமாகி விட்டது. அவன் உணர்வற்றவனைப் போலுள்ளான். எனவே எங்கள் பேச்சைக் கேட்கவில்லை. அவன் சாஸ்திரங்களின் மரியாதையை மீறிக் கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே பீமசேனன் பலத்தால் தோல்வியுற்றுக் கொல்லப்பட்டு ரணகளத்தில் நிரந்தரமாகத் தூங்கி விடுவான்” என்று உரைத்தார்.

5.49 பீஷ்மர் இறுதியாக துரியோதனனுக்குச் சமாதானம் செய்து கொள்ள அறிவுரை கூறுதல்

பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட துரியோதனன் மனதிற்குள் மிகவும் துயரமடைந்தான். அப்போது பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறத் தொடங்கினார். “மன்னா! என் பேச்சில் கவனம் செலுத்து. கோபத்தை விடு; துரியோதனா! அர்ஜுனன் எவ்வாறு நீர்த்தாரையை வெளிப்படுத்தினார் என்பதை நீ உன் கண்களால் பார்த்து விட்டாய். இவ்வுலகில் இத்தகைய பராக்கிரமம் செய்தவர்கள் யாருமில்லை. ஆக்னேய, வாருண, செளமய, வாயவ்ய, வைஷ்ணவ, ஐந்த்ர, பாசுபத, ப்ராஹ்ம, பாரமேஷ்டிய, பிரஜாபத்ய, தாத்ர, த்வாஷ்ட்ர, சாவித்ர, வைவஸ்வத என்னும் திவ்யாஸ்திரங்கள் அனைத்தும் இந்த மனித உலகில் அர்ஜுனன் ஒருவருடன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மட்டுமே அறிவார். வேறுயாரும் இவற்றை அறியமாட்டார்கள். அர்ஜுனனைப் போரில் எந்த வகையிலும் வெல்ல முடியாது. அர்ஜுனனோடு தாமதம் செய்யாமல் நீ சமாதானமாகி விட வேண்டும். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரது நண்பனாக உள்ளவரை நீ அர்ஜுனனோடு சமாதானம் செய்து கொள்வதே சரியானதாகும். அர்ஜுனன் தன் அம்புகளால் உன்னுடைய சேனையை அழிப்பதற்குள் அர்ஜுனனோடு நீ சமாதானம் செய்துகொள்.

“மன்னா! இதுவரை இந்தப் போர்க்களத்தில் உயிர் தப்பிய உன்னுடைய உடன் பிறந்த சகோதரர்கள் இருக்கும் வரை, மன்னர்கள் பலரும் உயிர் தரிக்கும் வரை நீ அர்ஜுனனோடு சமாதானம் செய்து கொள். யுதிஷ்டிரர் கோபத்தால் ஜொலிக்கும் கண்களுடன் உன்னுடைய சேனை முழுவதையும் சாம்பலாக்கி விடுவதற்குள் அவரோடு நீ சமாதானம் செய்து கொள். மகாராஜா! பீமசேனனும் நகுல-சகதேவரும் சேர்ந்து உன்னுடைய சேனையை முற்றிலுமாக அழிப்பதற்குள் பாண்டவர்களுடன் உன் நட்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டும். என்னுடையே இந்த யுத்தம் முடியட்டும். நீ பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள். சமாதானமே உனக்கும், கௌரவ குலத்திற்கும் நன்மையளிக்கும் என நான் கருதுகிறேன். மன்னா! நீ கோபத்தை விட்டுப் பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள்”.

“அர்ஜுனன் இதுவரை செய்த அழிவே அதிகமானதாகும். பீஷ்மனான என்னுடைய வாழ்க்கை முடிந்து விடுவதோடு உங்களுக்குள் அன்பும், நட்பும் நிலை நிறுத்தப்பட்டும். இறப்பிலிருந்து தப்பியுள்ளவர்கள் நன்றாக வாழட்டும். இதற்காக நீ சந்தோஷப்பட்டு நீ பாண்டவர்களுடைய பாதி ராஜ்யத்தைக் கொடுத்துவிடு. தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் இந்திரப் பிரஸ்தம் சென்று விட்டும். அவ்வாறு செய்வதால் நீ மன்னர்களிடையே மித்ர துரோகி என்றோ, நீசன் என்றோ அழைக்கப்பட மாட்டாய். உனக்குப் பாவமும் இகழ்ச்சியும் கிடைக்காது. என்னுடைய வாழ்க்கை முடிந்ததும் மன்னர்களிடையே அமைதி நிலவட்டும். மக்கள் மகிழ்ச்சியடையட்டும். தந்தை மகனோடும், மருமகன் மாமனோடும், சகோதரன் சகோதரனுடனும் சேரட்டும். துரியோதனா! நீ மோகத்திற்குட்பட்டு உன்னுடைய முட்டாள் தனத்தால் என்னுடைய சொற்களை ஏற்காவிட்டால் கடைசியில் பச்சாதப்படுவாய்” என்று நீண்ட நேரம் பேசிய பீஷ்மர் களைப் படைந்து மௌனமானார். தன் உடலின் வேதனையைச் சகித்துக்கொண்டு பரமாத்மாவின் சிந்தனையில் மனத்தை நிறுத்தினார். ஆனால் பீஷ்மருடைய சொற்கள் துரியோதனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

5.50 பீஷ்மர் கர்ணனிடையே நடைபெற்ற இரகசிய உரையாடல்

பீஷ்மர் மௌனமானார். மன்னர்கள் அனைவரும் தத்தம் ஓய்விடத்திற்குச் சென்று விட்டனர். பீஷ்மர் தேரில் இருந்து வீழ்த்தப்பட்டதைக் கேட்ட கர்ணனின் மனத்தில் பயம் தோன்றி விட்டது. அவன் விரைவாக பீஷ்மரிடம் வந்தான். கார்த்திகேயன் பிறந்தபோது நாணல் படுக்கையில் தூங்கியது போல் அம்புப்படுக்கையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த பீஷ்மரைக் கண்டான். பீஷ்மரின் கண்கள் மூடியிருந்தன. அவரைக் கண்ட கர்ணனின் கண்களில் கண்ணீர் தளும்பியது. கண்ணீருடன், பீஷ்மரே! மகாபாஹு குருசிரேஷ்டா! எப்போதும் தங்களுடைய கண்களில் உறுத்தி வந்தவனும், தங்களால் தோஷதிருஷ்டியுடன் பார்க்கப்பட்டவனுமான ராதேயன் கர்ணன்” என்று கூறினான். பீஷ்மர் மெதுவாகக் கண்களைத் திறந்து பார்த்தார். காவலர்களைத் தூரத்தில் விலக்கினார். கர்ணனை ஒரு கையில் தந்தை மகனை அணைத்துக் கொள்வதைப்போல் அணைத்துக் கொண்டார். பின் கூறலானார்.

5.51 பீஷ்மர் கர்ணனிடம் சகோதரர்களான பாண்டவர்களுடன் சேர்ந்து விடுமாறு கூறுதல்

பீஷ்மர் கூறலானார், “வா வா கர்ணா! நீ எப்போதும் என்னுடன் போட்டியிட்டு வந்தாய். இன்று நீ என்னருகில் வராவிடில் நிச்சம் உனக்கு

நன்மை உண்டாகியிருக்காது. மகனே! நீ ராதாவின் மகனல்ல. குந்தியின் புதல்வன். நீ சூரியகுமாரன். உன் தந்தை அதிரதனல்ல. நான் நாரதரிடமிருந்தும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வைபாயனரான வியாசரிடமிருந்தும் உன் பிறப்பின் விவரத்தை அறிந்துள்ளேன். நான் அறிந்தது அனைத்தும் சத்தியமாகும். உன்மீது எனக்குத் துவேஷம் கிடையாது. இது சத்தியமான வார்த்தை. வீரனே! உன்னுடைய உற்சாகத்தையும் வீரத்தையும் குறைப்பதற்காகவே அவ்வப்போது உன்னிடம் கடுஞ்சொற்களைப் பேசி வந்தேன்.

ஏன் எனில் சூத நந்தனா! நீ துரியோதனன் தூண்டிவிட்டதால் காரணமின்றிப் பாண்டவர்களைப் பலமுறை அவமதித்துள்ளாய். உன்னுடைய பிறவி அதர்மத்தால் ஏற்பட்டது. (குந்தி கன்னியாக இருக்கும் போது பிறர் அறியாமல் பிறந்தவன்) அதனாலேயே நீசபுருஷர்களின் தொடர்பினால் உன்னிடம் வெறுப்பு தோன்றிது. காரணமின்றி நற்குணமுடைய பாண்டவர்களிடம் நீ துவேஷம் கொண்டாய். அதனாலேயே நான் கௌரவ சபையில் உன்னைப் பலமுறை கடுமையான சொற்களால் அழைத்துள்ளேன்.

நீ போர்க்களத்தில் சகிக்க முடியாத பராக்கிரமம் செய்ய வல்லவன். தானம் செய்வதில் உத்தமமான நிஷ்டை வைப்பவன். தேவனுக்கு நிகரான வீரன். மனிதர்களில் உனக்குச் சமமானவன் யாரும் கிடையாது. நான் என்னுடைய குலத்தில் பகை ஏற்பட்டுவிடும் பயத்தாலேயே உன்னைக் கடுமையான சொற்களால் பேசியுள்ளேன். அம்பு விடுவதிலும், திவ்யாஸ்திரங்களைக் குறி வைப்பதிலும் சுறுசுறுப்பிலும், அஸ்திர பலத்திலும் நீ அர்ஜுனனுக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும் சமமானவன். கர்ணா! நீ குருராஜன் துரியோதனனுக்காகக் கன்னிகையை அழைத்து வரத் தனியாகவே காசிக்குச்சென்று வில்லால் மன்னர் அனைவரையும் வென்றவன்.

கர்ணா! பலமுடையவனும், வெல்ல முடியாதவனுமான ஜராசந்தனும் உனக்கு நிகராக மாட்டான். நீ பிராமண பக்தன். போர்க்களத்தில் தேவகுமாரர்களைப் போலக் காணப்படுகிறாய். ஒவ்வொரு போரிலும் மனிதர்களைக் காட்டிலும் அதிக வீரனாகத் திகழ்கிறாய். நான் உன்னிடம் கொண்ட கோபம் இப்போது விலகிவிட்டது. ஏன் எனில் விதியை யாராலும் மாற்ற முடியாது. பகையை அழிப்பவனே! வீர பாண்டவர்கள் உன் உடன் பிறந்த சகோதரர்களாவார்கள். மகாபாஹு! நீ எனக்கு விருப்பமானதைச் செய்ய விரும்பினால் உன் சகோதரர்களோடு சேர்ந்துவிடு. சூரிய நந்தனா! என் மரணத்தின் மூலம் இந்தப் பகைத்தீ அணைந்து விட்டடும். புவியின் மன்னர்கள் அனைவரும் இனி துக்கமும், சோகமும் அற்றவர்களாய்ப் பயமின்றி இருக்கட்டும்” என்று கர்ணனைப் பாண்டவர்களோடு இணைந்து கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கூறினார்.

5.52 கர்ணன் பீஷ்மருக்குப் பதிலளித்தல்

கர்ணன் பீஷ்ம பிதாமகரிடத்தில் தன்னுடைய தரப்பு தர்மத்தை எடுத்துக் கூறினான். “மகாபாஹு பீஷ்மா! தாங்கள் கூறுவது அனைத்தையும் நான் அறிவேன். அவை அனைத்தும் சரியானவை என்பதில் ஐயமில்லை. உண்மையில் நான் குந்தி புதல்வன். தேரோட்டி மகனல்ல. ஆனால் குந்திமாதா என்னை நீரில் அடித்துச் செல்லவிட்டார். நான் துரியோதனனுடன் நட்பு பூண்டுள்ளேன். மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறேன். துரியோதனனிடம் நான் அவனுடைய கடுமையான காரியங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவதாகச் சபதம் செய்துள்ளேன்.

துரியோதனனுடைய ஐஸ்வர்யத்தை அனுபவித்து விட்டு இன்று நான் அதைப் பலன்றறதாக்க முடியாது. வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனின் உதவிக்காக உறுதியாகச் சபதமிட்டிருப்பது போல், என்னுடைய செல்வம், சரீரம், மனைவி, மக்கள், புகழ் அனைத்தும் துரியோதனனுக்காகத் தியாகம் செய்யப்பட்டவை. குரு நந்தனா! இந்த கூடித்திரிய ஜாதி வியாதிகளின் வேட்டைப் பொருளாகி இறக்கக் கூடாது. போரில் வீரமரணம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவே நான் துரியோதனனை ஆதரித்துப் பாண்டவர்களின் கோபத்தை எப்போதும் அதிகரித்து வந்துள்ளேன். இந்தப்போர் நடந்தே தீர வேண்டியது. இதை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. தெய்வத்தின் நிர்ணயத்தைப் புருஷார்த்தத்தின் மூலம் யார் அழிக்க முடியும்?

பிதாமரே! பூமண்டலத்தின் அழிவை அறிவிக்கும் நிமித்தங்களைத் தாங்களும் பார்த்தீர்கள். கௌரவ சபையில் அவற்றை எடுத்தும் உரைத்தீர்கள். பாண்டவர்களையும், பகைவரை அழிக்கும் பகவான் வாசுதேவரையும் நான் எல்லா வகையிலும் அறிவேன். அவர்கள் வெல்ல முடியாதவர்கள் என்றாலும் அவர்களுடன் போர் புரிவதில் உற்சாகம் அடைகிறேன். நான் பாண்டவர்களை வென்றுவிடுவேன் என்பது என் நம்பிக்கை. பாண்டவர்களோடு எங்களது பகை மிகவும் பயங்கரமானதாகி விட்டது. இனி இதை விலக்க முடியாது. நான் என்னுடைய தர்மத்தின்படி அர்ஜுனனோடு மகிழ்ச்சியுடன் போரிடுவேன். நான் போரிட முடிவு செய்துவிட்டேன். தங்களுடைய அனுமதியுடன் போரிட வேண்டும் என்பது என் கருத்து. ஆகவே தாங்கள் எனக்குப் போரிட அனுமதியை அருள வேண்டும். நான் கோபத்துடனோ, சபலபுத்தியினாலோ, உங்களிடம் கூறிய கடுமையான சொற்களையும் உங்களுக்கு எதிராக நடந்திருப்பதையும் தாங்கள் தயவு செய்து மன்னித்து விட வேண்டும்” என்று பணிவுடன் கூறிய கர்ணன் தன் மனக்கருத்தைப் பீஷ்மரிடம் தெளிவாக விளக்கினான்.

5.53 பீஷ்மர் கர்ணனுக்குப் போர்புரிய அனுமதியளித்தல்

கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மர் கர்ணனுக்கு போர் செய்ய அனுமதியளித்துப் பேசினார், “கர்ணா! இந்த பயங்கர விரோதம் விடப்பட முடியாதென்றால் நான் உனக்குப் போரிட அனுமதியளிக்கிறேன். நீ சொர்க்கத்தை அடையும் விருப்பத்தோடு போரிடு. தீனத் தன்மையையும், கோபத்தையும் விட்டு உன்னுடைய சக்திக்கும் உற்சாகத்திற்கும் ஏற்றவாறு நல்லோர்களின் நடத்தையோடு போர்புரி. நன்னடத்தை உடையவனே! கர்ணா! நான் உனக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன். நீ விரும்புவதை அடைவாய். தனஞ்ஜயன் கையால் கொல்லப்பட்டதும் கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கடைப் பிடிப்பதால் பெறும் லோகங்களைப் பெற்று விடுவாய். நீ கர்வமில்லாமல் பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் ஏற்றுப் போர்புரி. கூடித்திரியனுக்கு, தர்மத்திற்கு அனுகூலமான போரைக் காட்டிலும் சிறந்த நன்மையளிக்கும் சாதனம் வேறு கிடையாது. கர்ணா! நான் உன்னிடம் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். நான் கௌரவ பாண்டவரிடையே அமைதியை நிலை நாட்டுவதற்காக நீண்ட காலமாகப் பெருமுயற்சி செய்தேன். ஆனால் நான் நினைத்த காரியம் கைகூடவில்லை” என்று மனம் திறந்து பேசினார். கங்கை மைந்தன் இவ்வாறு கூறியபின் கர்ணன் பீஷ்மரை வணங்கி அவருடைய அனுமதியுடன் தேரில் ஏறித் துரியோதனனிடம் சென்றான்.

6. துரோண பருவம்

6.1 மீண்டும் கர்ணன் பீஷ்மரிடம் வருதல்

பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டபின் கௌரவ சேனை சேனாபதி இன்றிக் கலங்கியது. காற்று இல்லா வானத்தைப் போல, பயிரில்லாத பூமியைப்போல, வறண்டுவிட்ட நதியைப் போல ஆயிற்று. இச்சமயம் அனைவரும் கர்ணனை நினைத்தனர். கர்ணா! கர்ணா! என்று அழைத்தனர். கௌரவ சேனை ஆபத்தில் சிக்கியதை அறிந்த கர்ணனும் துரியோதனனிடம் செல்ல விரும்பினான். துரியோதனனிடம் கௌரவ சேனையைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு தனக்கு இருக்கிறது என்று கூறிய கர்ணன் தன் சாரதியிடம் தேரைப் போருக்கு ஆயத்தம் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டான். தானும் போர்க்குரிய கவசம் முதலியவற்றையும் அணிகலன்களையும் அணிந்து கொண்டான். மங்கலப் பொருட்கள் முன்னே வைக்கப்பட போர்க்களம் செல்லும் முன் கர்ணன் மீண்டும் பீஷ்மரிடம் செல்ல விரும்பினான். பீஷ்மர் அம்புப்படுக்கையில் சயனம் கொண்டிருந்த மைதானத்திற்குத் தேரைச் செலுத்தக் கட்டளையிட்டான். பீஷ்மரை அணுகி, கைகுவித்து வணங்கிக் கண்ணீருடன் கூறலானான், “பாரதா! நான் கர்ணன் உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். தங்களுடைய மங்களமான வாக்கால் ஏதேனும் கூறுங்கள். குருசிரேஷ்டா! செல்வம் சேர்த்தல், ஆலோசனை வழங்குதல், வியூகம் அமைத்தல், ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்தல் ஆகியவற்றில் உங்களைப் போன்று சிறந்தவர் கௌரவ வம்சத்தில் யாருமில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் கௌரவ சேனையைத் தீ காட்டை அழிப்பது போல அழிக்கப்போகிறார்கள். பரகராமரைப் போரில் வென்ற உங்கள் அனுமதியும், ஆசியும் கிடைத்தால் நான் அர்ஜுனனை என்னுடைய அஸ்திர பலத்தால் வெல்ல முடியும்” என்று கூறினான்.

6.2 பீஷ்மர் கர்ணனுக்கு ஆசியுடன் அனுமதியளித்தல்

கர்ணனுடைய தற்புகழ்ச்சியைப் பீஷ்மர் கேட்டார். இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் தகுந்தவாறு கர்ணனிடம் கூறலானார். “கர்ணா! நதிகளுக்கு ஆதாரம் கடல்; ஓளிக்கு ஆதாரம் சூரியன்; சத்தியத்திற்கு சாதுக்களும், விதைகளுக்குச் செழிப்பான பூமியும், உயிர்களின் வாழ்க்கைக்கு மேகமும் ஆதாரமாயிருப்பதைப் போல நீ உன்னுடைய நண்பன் துரியோதனனுக்கு ஆதாரமாவாய். தேவர்கள் இந்திரனின் பாதுகாப்பில் வாழ்வது போல், துரியோதனன் தனது உற்றார் உறவினருடன் உன்னைச் சார்ந்து உயிர்தரிக்கட்டும்.

கர்ணா! முன்பே நீ துரியோதனனுக்கு வெற்றியளிக்க பல

மன்னர்களைத் தோல்வியுறச் செய்துள்ளாய். கிரிவ்ரஜத்தின் நக்னஜித், அம்பஷ்டன், விதேகர், காந்தார மன்னர், இமயத்தின் கிராதர்கள் ஆகியோரை துரியோதனனின் கீழ்வரச் செய்துள்ளாய். மேலும் உத்கல, மேகல, பெளண்ட்ரக, கலிங்க, ஆந்திர, நிஷாத, த்ரிகர்த்த, வாஹ்லீகருடன் பல தேச மன்னர்களையும் துரியோதனனுக்காக வென்றுள்ளாய். நான் உன் நன்மையை எண்ணி உனக்கு ஆசியளிக்கிறேன் போ. பகைவரோடு போரிடு. துரியோதனனைப்போல நீயும் என் பேரனுக்குச் சமமாவாய். நான் அவர்களுடைய நன்மையை விரும்புவதைப்போல உன்னுடைய நன்மையையும் விரும்புகிறேன். உலகில் குடும்ப உறவுகளைக் காட்டிலும், சாதுக்களோடு, நண்பர்களோடு செய்யப்பட்ட நட்பின் சம்பந்தம் சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. நீ நல்ல நண்பனாகி, இவர்கள் அனைவரும் என்னுடையவர்கள் என்று எண்ணி துரியோதனனைப் போலவே கௌரவ குலம் முழுவதையும் காப்பாற்று” என்று கூறினார். கர்ணனுக்குப் போரிட அனுமதியும் ஆசியும் அளித்தார். பின்னர் கர்ணனும் விடைபெற்றான். அதன்பின் எட்டு நாட்கள் நடைபெற்ற மகாபாரதப் போரும் முடிவுக்கு வந்தது.

7. சாந்தி பருவம்

7.1 பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தியானித்தல்

இங்கு அம்புப் படுக்கையில் தூங்கிய பீஷ்மர் தக்ஷிணாயனம் முடிந்தபின் சூரியன் உத்தராயணத்திற்கு வந்ததும், மாசி மாதத்தின் சுக்லபக்ஷ அஷ்டமி திதியன்று, ரோஹிணி நட்சத்திரத்தில் நடுப்பகல் நேரத்தில் தியானத்தில் ஆழ்ந்தார். தன் மனத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் ஈடுபடுத்தினார். வேதங்களை அறிந்த வியாசர், தேவரிஷி நாரதர், தேவஸ்தானன், வாத்ஸ்ய, அஷ்மக, சுமந்து, ஜைமினி, பைலர், சாண்டில்யர், மைத்ரேயர், தேவலர், அசிதர், வசிதர், வசிஷ்டர், கௌசிகர், ஹாரிதர், லோமஷர், தத்தாத்ரேயர், பிருகஸ்பதி, சுக்ரர், சியவனர், சனத்குமாரர், கபிலர் வால்மீகி, தும்புரு, குரு, மௌத்கல்யர், பரசுராமர், த்ருணபிந்து, பிப்பலாதர், வாயு, சம்வர்த்த, புலக, கச, கச்யப, புலஸ்திய, க்ரது, தக்ஷ, பராசார, மரீசி, அங்கிரா, காசிய, கௌதம மற்றும் காலவ, தெளம்ய, விபாண்ட, மாண்டவ்ய, தெளம்ர, கிருஷ்ணானு, பௌதிக, சிரேஷ்ட பிராமணன் உலாக, மகாமுனி மார்க்கண்டேயர், பாஸ்கரி, பூரண, கிருஷ்ண, சூத ஆகிய பல சௌபாக்கிய மகாத்மா முனிவர்கள் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்து நின்று கொண்டனர். இந்த ரிஷிகளுக்கு இடையே பீஷ்மர், கிரஹங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரனைப் போல சோபையுற்றார்.

அம்புப் படுக்கையில் கிடந்தவாறே கை குவித்து, பவித்ர பாவத்துடன் மனம், வாக்கு செயலால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துதிக்கலானார். “நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை ஆரதிக்கும் விருப்பத்துடன் பிரயோகிக்கும் வாக்கு. அது விஸ்தாரமாகவோ, சுருக்கமாகவோ இருந்தாலும் அதன் மூலம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்னிடம் மகிழ்ச்சியடையட்டும். யார் ஸ்வயம் தூய்மையானவரோ, யார் அம்சஸ்வரூபரோ, யாரை அமையும் வழி தூய்மையானதோ, பிரஜாபாலகரான பரமேஷ்டியோ, நான் எல்லாப் பக்கமும் சம்பந்தத்தை அறுத்துக் கொண்டு, அவருடைய உறவை இணைத்துக்கொண்டு எல்லாவகையிலும் சர்வாத்மாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சரணடைகிறேன்” என்று தொடங்கிப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துதிக்கலானார். ஸ்ரீ பீஷ்மஸ்வதராஜம் என்ற பெயரில் புகழப்படும் அந்த ஸ்துதி பெரிய பாவங்களையும் அழிக்க வல்லது. சம்சார கட்டிலிருந்து விடுபட விரும்பி இந்த ஸ்துதியைப் புனிதமான உள்ளத்தோடு படிப்பவன் தூய பழமையான லோகத்தைத் தாண்டிப் பரமாத்மாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அமுதமயமான தாமத்திற்குச் சென்று விடுவான்.

7.2 பீஷ்மஸ்தவராஜம் என்ற ஸ்துதியின் வருணனை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு முதலும் இல்லை; முடிவும் இல்லை. அவரே பரப்பிரம்ம பரமாத்மா ஆவார். அவரைத் தேவர்களும் அறியார். ரிஷிகளும் அறியார். தனியாகவே அனைவரையும் தரித்துப் போஷிக்கும் பகவான் ஸ்ரீ நாராயணன் ஹரியே அவரை அறிவார். தேவர்களும், தானவர்களும், கந்தர்வ, யக்ஷர்களும், ராக்ஷஸர், நாகங்களும் இந்த பகவான் யார் என்பதையும் எங்கிருந்து வந்தார் என்னும் விஷயத்தையும் அறிவதில்லை. அவரிடமே பிராணிகள் அனைத்தும் நிலைத்துள்ளன. பகவான் எப்போதும் நித்யமாக உள்ளவர். அவரிடம் காரிய காரண ரூபமான இந்த உலகம் நூலில் மலர் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது போல உள்ளது. இந்த உலகம் முழுவதும் அவருடைய திருமேனியில் உள்ளவையாகும். அவரே இந்த உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தவர். அந்த ஹரிக்கு ஆயிரக்கணக்கான தலைகளும், திருவடிகளும், கண்களும், புஜங்களும், மகுடங்களும் உள்ளன. ஆயிரக் கணக்கான முகங்களால் அவர் ஒளிமயமாக உள்ளார். இந்த உலகத்தின் பரம ஆதாரமான இவரையே நாராயணன் என்று கூறுகிறோம்.

அவர் சூக்ஷ்மத்திலும் சூக்ஷ்மமானவர். ஸ்தூலத்திலும் ஸ்தூலமானவர். கனத்திலும் கனமானவர். உத்தமத்திலும் உத்தமமானவர். வாக, அனுவாக, நிஷத உபநிஷதங்களில் உண்மையான விஷயத்தைக் கூறும் சாம மந்திரங்கள் அவரையே சத்தியமும், சத்தியகர்மமும் என்று கூறுகின்றன.

வாகதேவன், சங்கர்ஷணன், பிரத்யும்னன், அநிருத்தன் என்னும் நான்கு ரகசியங்கள் மூலம் பிரம்மன், ஜீவன், மனம், அகங்காரம் என்னும் நான்கு சொரூபங்களில் தோன்றிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பூஜிக்கப்படுகிறார். அவர் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் இருப்பவர். அவருடைய மகிழ்ச்சிக்காக எப்போதும் தவம் செய்யப்படுகிறது.

அவர் அனைவருடைய ஆத்மா; அனைத்தையும் அறிந்தவர்; சர்வசொரூபர்; சர்வக்ஞர், அனைத்தையும் தோற்றுவிப்பவர். அரணிக்கட்டை அக்னியைத் தோற்றுவிப்பது போல, இப்புவிபில் வாழும் பிராமணர்களையும், வேதத்தையும், யாகங்களையும் காப்பாற்றுவதற்காகப் பகவானை வாகதேவரின் தேஜஸால் வெளிப்படுத்தினார்.

ஆசைகளைத் துறந்து, வேறு சிந்தனையில்லாமல், மோக்ஷமடையும் உத்தேசத்தோடு சாதகன் எந்த பரமாத்மா கோவிந்தனை ஞான திருஷ்டியால் துதிக்கிறானோ, யார் வாயுவையும், இந்திரனையும் விட பராக்கிரமம் உடையவரோ, யார் சூரியனைவிட அதிக தேஜஸ் உடையவரோ, யாருடைய

சொருபத்தைப் புலன்களும், மனமும், அறிவும் அடைய முடியாதோ, அந்த மக்களைக் காக்கும் பரமேஸ்வரனை நான் சரணடைகின்றேன்.

புராணங்களில் புருஷன் என்ற பெயரில் வர்ணிக்கப்படுபவர், யுகத்தின் தொடக்கத்தில் பிரம்மம் என்றும், முடிவில் சங்கர்ஷணன் என்றும் கூறப்படுபவர், ஒன்றாக இருந்தாலும் பல ரூபங்களில் தோன்றுபவர், புலன்களுக்கும் அதன் விஷயத்திற்கும் மேலே இருப்பதால் ‘அதோக்கூஷன்’ என்று அழைக்கப்படுபவர், உபாசகர்களின் அனைத்து விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுபவர் அனன்ய பக்தர்களால் யஜனம் செய்யப்படுபவர், உலகின் நிதி என்று கூறப்படுபவர், பரமார்த்த சத்திய சொருபராக இருப்பவர், ஏகாக்ஷர பிரம்மம், முதலும், நடுவும், முடிவுமில்லாதவர். சத்-அசத்திலிருந்து வேறானவர், தேவராலும் ரிஷிகளாலும் சரியாக அறிய முடியாதவர். தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வ, சித்த, ரிஷிகளாலும் சரியாக அறிய முடியாதவர். தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வ, சித்த, ரிஷிகள், நாகங்களால் எப்போதும் பூஜிக்கப்படுபவர். துயர் என்னும் பிணிக்குச் சிறந்த ஔஷதமானவர். பிறப்பு-இறப்பு இல்லாதவர், சுயம்பு சனாதன தேவன். இந்த ஊனக் கண்ணால் பார்ப்பதும், அறிவால் அறியவும் முடியாத அந்த பகவான் ஸ்ரீ நாராயணனைச் சரணடைகின்றேன்.

இந்த உலகின் விதாதாவும், சராசர உலகின் சுவாமியும், இந்த உலகின் சாக்ஷியும், அழிவற்ற பரமபதம் என்றும் கூறப்படும் அந்த பரமாத்மாவை நான் சரணடைகின்றேன். அதிதியின் கர்ப்பத்தில் தோன்றியவரும் ஒருவராக இருந்தாலும் 12 ரூபங்களை வெளிப்படுத்தும் சூரிய சொருபமான பரமேஸ்வரருக்கு நமஸ்காரம். சக்ல பக்ஷத்தில் தேவர்களையும், கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் பித்ருக்களையும் தன் அமுதக் கலைகளால் திருப்தி செய்யும் சோம சொருபமான பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். அக்னியை வாயாகக் கொண்டு, ஹவிஸை முதன் முதலில் உண்பவரான அக்னி ஹோத்ர சொருபரான பரமேஸ்வரருக்கு நமஸ்காரம். பிரகாசிக்கும் ஆத்மாவானவரும் அறிந்து கொண்ட மனிதனை மரணத்திலிருந்து நிரந்தரமாக விடுவிப்பவருமான சூரிய ரூப பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம்.

மகாயாகத்தில் பிராமணர்களால் பிரம்மத்தின் ரூபத்தில் ஸ்தவனம் செய்யப்படும் வேதஸ்வரூபரான பகவானுக்கு நமஸ்காரம். ரிக், யஜுர், சாம வேதங்கள் யாருக்கு ஆஸ்ரயமோ, ஐந்து வகையான ஹவிஸ் யாருடைய சொருபமோ. காயத்ரி முதலிய ஏழு சந்தங்கள் யாருடைய ஏழு தந்துக்களோ அந்த யக்ஞ ரூப பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். 17 அக்ஷரங்களுடைய மந்திரங்களால் ஹவிஸ் அர்ப்பணம் செய்யப்படும் ஹோம சொருப பரமேஸ்வரருக்கு நமஸ்காரம். யஜு என்னும் பெயர்

கொண்ட வேத சொரூபர் ஆனவரோ, காயத்ரி முதலிய சந்தங்களை அங்கங்களாகக் கொண்டவரோ, யக்கும் யாருடைய தலையோ, ரதந்த்ர, ப்ருகத், என்னும் சாமமே யாருடைய சொற்களோ, அந்த ஸ்தோத்ர ரூபமான பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

யார் 1000 ஆண்டுகளில் முடிவுறும் பிரஜாபதிகளின் யாகத்தில் தங்கச் சிறகுடைய பறவையின் உருவில் தோன்றினாரோ, அந்த ஹம்ஸ ரூபதாரி பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். பதங்கள் யாருடைய அங்கங்களோ, சந்தி யாருடைய சரீரத்தின் இணைப்போ, ஸ்வரமும், வ்யஞ்ஜனமும் யாருடைய ஆபரணமோ, யாரை திவ்ய அக்ஷரம் என்று கூறுகிறோமோ அந்த வாணியின் உருவிலுள்ள பரமேஸ்வரருக்கு நமஸ்காரம். முவுலகின் நன்மைக்காக யக்கு வராக ரூபம் தரித்துப் புவியை ரசாதலத்திலிருந்து மேலே தூக்கிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம். யோக மாயையைத் தரித்து சேக்ஷ நாகத்தின் ஆயிரம் படங்களால் அமைந்த படுக்கையில் சயனிக்கிறாரோ அந்த நித்திரை ஸ்வரூப பகவானுக்கு நமஸ்காரம். விஸ்வதேவ, மருத் கணங்கள், ருத்ர, ஆதித்ய, அஸ்வினி குமாரர்கள், வசு, சித்த, சாத்யர்கள் யாருடைய விபூதிகளோ அந்த தேவஸ்வரூப பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம்.

அவ்யத்த, ப்ரக்ருதி, மகத், அகங்காரம், மனம், ஞானேந்திரிங்கள், தன்மாத்திரைகள் அவற்றின் காரியங்கள் இவை அனைத்தும் யாருடைய ஸ்வரூபமோ அந்த தத்துவமயமான பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். கடந்த, நிகழ், எதிர்கால ஸ்வரூபமும், பூதங்களின் உற்பத்தி, பிரளயத்திற்குக் காரணமானவரும், பிராணிகள் அனைத்திற்கும் முத்தவராகக் கூறப்படுபவரும் ஆகிய அந்த பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். ஞானிகளால் தேடப்படும் சிறந்த சூக்ஷ்ம ஆத்மாவான பிரம்மனுக்கு நமஸ்காரம். மீன் உருக்கொண்டு ரசாதலத்திற்குச் சென்று பிரம்மாவிற்காக நஷ்டமடைந்த வேதங்களை மீட்டுக்கொண்டு வந்தாரோ அந்த மீன் உருத் தரித்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம்.

அமுதத்திற்காகச் சமுத்திரத்தைக் கடையும்போது, மந்திராசலத்தைத் தாங்கினாரோ அந்த கச்சப ரூப பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம். வராஹ ரூபம் தரித்து தன் ஒற்றைக் கொம்பால் மலைகளும், காடுகளும் நிரம்பிய பூமியை நிலைநிறுத்தினாரோ அந்த வராக ரூபம் தரித்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். நரசிம்ம ரூப ஸ்ரீ ஹரிக்கு நமஸ்காரம். வாமன ரூபம் தரித்து மூவுலகத்தையும் அளந்து பலியை வென்ற வாமனரூபதாரி பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம். ஜமதக்னியின் குமாரரான பரசுராமரின் ரூபம் தரித்து இந்த பூமியைச் சுடித்திரியர்கள் இல்லாமல் செய்த பரசுராம சொரூபரான ஸ்ரீ ஹரிக்கு நமஸ்காரம். தசரத குல நந்தன்

ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்துப் போரில் புலஸ்திய குல ராவணனை வதம் செய்த கூடித்திரியரான ராம ஸ்வரூப ஸ்ரீ ஹரிக்கு நமஸ்காரம்.

கம்ச வதத்திற்காக வாசுதேவனின் அழகிய புதல்வனாகத் தோன்றி நந்தனின் கோகுலத்தில் பலவகை லீலைகளைச் செய்த லீலாமய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம். அர்ஜுனனுக்கு தேரோட்டும் போது முவுலகின் மேன்மைக்காக கீதை என்னும் ஞானமயமான அமுதத்தை அளித்த பரமாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம். சிருஷ்டியைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தானவர்களைத் தனக்கு அநீனமாகச் செய்து புத்த பாவத்தை அடைந்தாரோ அந்த புத்த சொரூப ஸ்ரீ ஹரிக்கு நமஸ்காரம். கலியுகம் வந்ததும், குதிரையின் மீதேறி, மிலேச்சர்களை வதம் செய்து தர்மஸ்தாபனம் செய்வாரோ அந்த கலியுக கல்கி சொரூபரான ஸ்ரீ ஹரிக்கு நமஸ்காரம்.

தாரமயப் போரில் தானவன் கால நேமியை அழித்துத் தேவராஜனுக்கு ராஜ்யத்தை அளித்த ஸ்ரீ ஹரிக்கு நமஸ்காரம். எல்லாப் பிராணிகளின் சரீரத்திலும், சாக்ஷி ரூபமாக இருந்து அழியும் பூதங்களில் அழியாத சொரூபத்துடன் விளங்கும் அந்த சாக்ஷி பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். மகாதேவா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். பக்தவத்சலா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். சுப்ரமண்யா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். பரமேஸ்வரா! என்மீது மகிழ்ச்சியடையுங்கள். பிரபோ! தாங்கள் மறைந்தும் வெளிப்பட்டும் உலகு முழுவதையும் வியாபித்துள்ளீர்கள். ஆயிரம் கண்களை உடையவரும், சர்வலோக மகேஸ்வரரும், ஹிரண்ய நாபரும், யக்ஞ அங்க சொரூபரும் அமுதமயமானவரும், எல்லாப்பக்கமும் முகம் உடையவரும், தாமரைக் கண்ணனுமான புருஷோத்தமன் ஸ்ரீ நாராயணனை நான் சரணடைகிறேன்.

யாருடைய இதயத்தில் மங்களம் அருளும் தேவேஸ்வரன் ஸ்ரீ ஹரி இருக்கிறாரோ அவர்களுடைய எல்லாக் காரியங்களிலும் எப்போதும் மங்களமே உண்டாகிறது. எந்தக் காரியத்திலும் அமங்களம் ஏற்கடுவதில்லை. பகவான் விஷ்ணு மங்கள மயமானவர், மதுசூதனன் மங்களமயமானவர், கமலநயனன் மங்களமயமானவர், கருடத்வஜன் மங்களமயமானவர். சந்தர்களின் தர்ம மரியாதையை விஸ்தரிக்கும் சத்திய சொரூப பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். பல்வேறு தர்மங்களைப் பின்பற்றி தனித்தனியே அவற்றின் பலன்களை விரும்புபவர்கள் பூஜிக்கும் தர்மஸ்வரூபரான பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

யாருடைய தூண்டுதலில் உலகில் பிராணிகளின் பிறப்பு உண்டாகிறதோ, எதனால் ஜீவன் அனைத்தும் உன் மத்தமாகின்றனவோ, அந்த காமத்தின் உருவில் தோன்றிய பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். இந்த

ஸ்தூல உலகில் மறைந்த உருவில் இருக்கிறாரோ, மிகப்பெரிய ரிஷிகளும் யாருடைய தத்துவத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, எல்லா சேஷத்திரங்களிலும் (சரீரம்) சேஷத்ரக்குனின் (ஆத்மா) உருவில் அமர்ந்துள்ள சேஷத்ர ரூபியான பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம்.

சத், ரஜஸ், தமம் என்னும் மூன்று குண வேறுபாட்டால் மூன்று வகையாகத் தோன்றுபவரும், குணங்களின் காரிய பூதமான 16 மாறுதல்களால் மறைக்கப்பட்டும் தன் சொரூபத்திலேயே இருப்பவரும், சாங்க்ய மதத்தினரால் 17 ஆவது தத்துவமாகக் கூறப்படுபவருமான அந்த சாங்க்ய ரூப பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். யோகப் பயிற்சியில் ஈடுபட்ட யோகிகள் யாருடைய ஒளிமயமான சொரூபத்தை நேருக்கு நேர் காண்கிறார்களோ, அந்த யோகரூப பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். சிருஷ்டியின் ஆயிரம் யுகங்கள் கழிந்ததும், பிரளய காலத்து அக்னியின் வடிவில் அனைத்து உயிர்களையும் சம்ஹாரம் செய்கிறாரோ அந்த கோர ரூப பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம்.

இவ்வாறு பூதங்களை விழுங்கி, புவியை ஜலமயமாக்கி, தான் குழந்தையின் உருக்கொண்டு அக்ஷய வடத்தின் இலையில் சயனம் செய்கிறாரோ அந்த பால முகுந்தனுக்கு நமஸ்காரம். யார் மீது இந்த உலகம் நிலைத்துள்ளதோ, எந்த கமலம் பகவானின் நாபியிலிருந்து தோன்றியதோ, அந்த கமல ரூபம் தரித்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். யார் அந்தர்யாமி உருவில் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் இருக்கிறாரோ, யார் எந்த எல்லையிலும் அடங்காத உருவம் கொண்டவரோ, யார் நான்கு கடல்களும் ஒன்றாகி ஒரே கடலானதும் யோக நித்திரை கொள்கிறாரோ அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். யார் மேகங்களையே தலை முடியாகவும், நதிகளையே சரீரத்தின் இணைப்புக்களாகவும், வயிற்றில் நான்கு கடல்களையும் பெற்றுள்ளாரோ அந்த நீர் வடிவ பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம்.

யார் தடையின்றிக் காரியம் ஆற்றுகிறாரோ, யார் தர்ம காரியம் செய்ய எப்போதும் தயாராக இருக்கிறாரோ, யார் வைகுண்ட தாமத்தின் சொரூபமானவரோ அந்த காரிய ரூப பகவானுக்கு நமஸ்காரம். தர்மாத்மாவாக இருந்தும் கூடித்திரிய சமூகத்தை 21 முறை அழித்த பகவான் பரசுராமருக்கு நமஸ்காரம். ஒவ்வொரு சரீரத்தின் உள்ளும், பிராணன், அபானன் என்னும் ஐந்து வாயுக்களின் சொரூபத்தில் பிராணிகளைச் செயல்படச் செய்யும் வாயு ரூப பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். யார் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் யோக மாயையின் பலத்தால் அவதரித்து, மாதம், ருது, அயனம் மற்றும் வருஷத்தின் மூலம் சிருஷ்டியையும் பிரளயத்தையும் செய்து கொண்டிருக்கிறாரோ அந்த கால ரூப பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம்.

பிராமணர்களை முகமாகவும், கூத்திரியர்களைப் புஜமாகவும், வைசியர்களைத் தொடையாகவும், சூத்திரர்களைப் பாதங்களாகவும் கொண்டு நான்கு வர்ண உருவான பரமேஸ்வரருக்கு நமஸ்காரம். அக்னி முகமாகவும், சொர்க்கம் தலையாகவும், ஆகாயம் நாபியாகவும், பூமி காலாகவும், சூரியன் கண்களாகவும், திசைகள் காதுகளாகவும் விளங்கும் உலக ரூபமான பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டவரும், யக்ஞத்திற்கு அப்பாற்பட்டவரும் அந்த அப்பாற்பட்ட தற்கெல்லாம் மிகவும் அப்பாற்பட்டவருக்கு நமஸ்காரம். உலகங்களுக்கெல்லாம் முதலானவரும், தனக்கு மூலம் இல்லாதவருமான விஸ்வாத்மாவுக்கு நமஸ்காரம்.

மேகத்தில் மின்னலாகவும், வயிற்றில் ஜடராக்னியாகவும், அனைவரையும் புனிதமாக்குவதால் பாவகன் என்றும், தூய சொரூபத்துடன் இருப்பதால் சுசி என்றும் அழைக்கப்படும் எல்லா பதார்த்தங்களையும் தகித்து விடும் அக்னி தேவனின் சொரூபமான பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். குணங்கள் மூலம் ஈர்க்கப்பட்டு சுகஜீவனங்களில் ஈடுபடுபவர்களை அந்த விஷயப் பற்றிலிருந்து காப்பாற்றும் ரக்ஷக ரூபமான பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். அன்னத்தாலும், நீராலும் உடலுக்குள் பிராணசக்தியை அதிகரிக்கும் பிரணாத்மாவான பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம்.

உயிர் வாழ்வதற்காக நான்கு வகை அன்னங்களை உண்டு, தானே வயிற்றினுள் அக்னி ரூபமாக இருந்து உணவை ஜீரணிக்கச் செய்யும் பாகரூபமான பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். கண்களும், பிடரி மயிரும் மஞ்சள் நிறத்துடன் இருக்க, கடைவாய்ப்பற்களையும், நகங்களையுமே ஆயுதமாகக் கொண்டு தானவராஜன் ஹிரண்ய கசிபுவை முடித்த நரசிம்ம பகவானுக்கு நமஸ்காரம். தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், தைத்தய, தானவர்களும் அறிய முடியாத சூக்ஷ்ம சொரூபமான பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். அனந்த சேஷனாக ரசாதலத்தில் வசித்து உலகனைத்தையும் தாங்கும் அனந்த சேஷ பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். சிருஷ்டி பரம்பரையைக் காப்பாற்றுவதற்காக உலகனைத்தையும் மோகத்தில் ஆழ்த்தும் மோகரூப பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

அன்னமயம் முதலிய ஐந்து கோசங்களில் உள்ள அந்தராத்மாவின் ஞானம் பெற்று வித்வான்கள் யாரை அடைகிறார்களோ, அந்த ஞான ரூப பரப்பிரம்மத்திற்கு நமஸ்காரம். முடிவற்ற விஷயங்கள் ஒன்று சேர்ந்துள்ள திவ்யாத்மா பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். தண்டமும், ஜடையும் தரிக்கும் பெருவயிறு கொண்ட சரீரத்தினரான, கமண்டலுவே அம்பின் வேலையைச் செய்யும் பிரம்மாவின் உருவில் உள்ள பகவானுக்கு நமஸ்காரம். திரிசூலம் தரித்தவரும், தேவர்களுக்கு ஸ்வாமியான, மூன்று கண்களைக் கொண்ட

உடலில் விபூதியைப் பூசியுள்ள ருத்ர ரூப பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். தலையில் அர்த்த சந்திரனையும், சரீரத்தில் பாம்புப் பூணூலையும், கையில் பிளாகத்தையும், திரிசூலத்தையும் தரிக்கும் உக்ர ரூப பகவான் சங்கரனுக்கு நமஸ்காரம்.

எல்லாப் பிராணிகளின் ஆத்மாவாக, அவற்றின் பிறப்பு, இறப்பின் காரணமாக, கோபம், மோகம், துரோகம் ஆகியவை முற்றிலும் அற்ற சாந்தாத்மா பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். யாருக்குள்ளே எல்லாம் உள்ளதோ, யாரிடம் இருந்து அனைத்தும் தோன்றுகின்றனவோ அந்த சர்வ சொரூபமான, சர்வமயமான சர்வாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். உலகை அமைத்த பரமேஸ்வரா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். உலகின் உற்பத்திக்கு இடமான ஜகதீஸ்வரா! நமஸ்காரம். தாங்களே மோகூஷ சொரூபமான பிரம்மா ஆவீர். மூவுலகிற்கு அப்பால் வாழும் உங்களுக்கு நமஸ்காரம். திசைகள் அனைத்திலும் வியாபித்த பிரபுவே, உங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

தாங்கள் எல்லாப் பொருட்களிலும் நிரம்பிய பொக்கிஷம் ஆவீர். அழிவற்ற விஷ்ணு பகவானே! நமஸ்காரம். ரிஷி கேசா! தாங்கள் எல்லோருக்கும் பிறப்பளிப்பவர். தாங்கள் யாரிடமும் தோற்பதில்லை. நான் மூவுலகிலும் உங்களுடைய திவ்ய ஜன்ம கர்மத்தின் ரகசியத்தை அறிய முடியவில்லை. தத்துவ திருஷ்டியால் உங்களுடைய சனாதன ரூபத்தின் பக்கம் லட்சியம் வைத்துள்ளேன். சொர்க்க லோகம் உங்கள் தலையாலும், பூமிதேவி உங்கள் கால்களாலும், மூவுலகும் உங்கள் மூன்று அடிகளாலும் வியாபித்துள்ளன. தாங்கள் சனாதன புருஷர். திசைகள் தங்களுடைய புஜங்கள். சூரியன் தங்களுடைய கண்கள். பிரஜாபதி சுக்கிராசாரியார் தங்களுடைய வீரியம். தாங்களே மிகுந்த தேஜஸ்வியான வாயுவின் உருவில் மேலே உள்ள ஏழு வழிகளையும் தடுத்து வைத்துள்ளீர்கள்.

யாருடைய காந்தி கருப்பாக உள்ளதோ, சரீரத்தின் மீது பீதாம்பரம் சோபிக்கிறதோ, யார் தன்னுடைய சொரூபத்தில் இருந்து ஒரு போதும் பிறழாதவரோ அந்த பகவான் கோவிந்தனை வணங்குபவர்களுக்கு ஒரு போதும் பயம் இருப்பதில்லை. ஒருமுறை வணங்கினாலும் அது 10 அஸ்வமேத யாங்களின் முடிவில் செய்யப்படும் ஸ்நானத்திற்குச் சமமான பலனை அளிக்கும். இதைத்தவிர இன்னொரு சிறப்பு உள்ளது. 10 அஸ்வமேத யாகம் செய்பவன், மறுபடி இவ்வுலகில் பிறக்கிறான். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வணங்குபவன் மறுபடி பாவத்தளையில் படுவதில்லை. யார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை எப்போதும் நினைத்தபடியே இரவில் தூங்குகிறார்களோ, அவரையே நினைத்தவாறு காலையில் கண்விழிக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சொரூபமாக மந்திரம் கூறி ஹவனம் செய்யப்பட்ட நெய் அக்னியில் கலப்பதைப் போல அவரிடமே கலந்து விடுகிறார்கள்.

யார் நரக பயத்தில் இருந்து காப்பாற்றுவாரோ, உலகமென்னும் சுழலைக் கடப்பதற்கு மரக் கப்பலைப் போன்றவரோ அந்த பகவான் விஷ்ணுவிற்கு நமஸ்காரம். பிராமணர்களின் பிரேமியும், பசு மற்றும் பிராமணர்களுக்கு நன்மை செய்பவரும், உலகனைத்திற்கும் நன்மை அளிப்பவரும் ஆன சச்சிதானந்த சொரூபமான கோவிந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

ஹரி என்னும் இரு அக்ஷரம் ஆபத்துக்காலத்தில் உயிருக்கு வழித்துணையாவது. சம்சாரம் என்னும் போகத்தில் இருந்து விடுதலை அளிக்கும் மருந்து. எல்லாவகையிலும் துக்க, சோகத்திலிருந்து விடுவிப்பது, சத்தியம் விஷ்ணு மயமானது. உலகம் முழுவதும் விஷ்ணு மயமானது. எல்லாமே விஷ்ணு மயமானது. அந்த சத்திய பிரபாவத்தால் என்னுடைய பாவங்கள் அனைத்தும் அழியட்டும். தேவர்களின் சிறந்த தாமரைக் கண்ணா! நான் உங்களைச் சரணடைந்த பக்தன். விரும்பிய கதியைப் பெற விரும்புகிறேன். எனக்கு எதில் நன்மை உள்ளதோ அதையே தாங்கள் யோசியுங்கள். வித்தைக்கும் தவத்திற்கும் பிறப்பிடமானவரும், உயிர்களுக்கு ஜன்மம் அளிப்பவருமான பகவான் விஷ்ணுவை நான் வாக்கெனும் யாகத்தால் பூஜிக்கிறேன். இதனால் அந்த ஜனார்த்தனன் மகிழ்ச்சியடையட்டும். நாராயணனே பரம்பிரம்மம், நாராயணனே சிறந்த தவம், நாராயணனே எல்லோரையும் விடப் பெரிய தெய்வம். நாராயணனே எப்போதும் எல்லாமாவார்”.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் மனத்தை வைத்து இவ்வாறு ஸ்துதி செய்த பின் பீஷ்மர் “நம ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய” என அவரை வணங்கினார். ஹஸ்தினாபுரத்தில் இதே சமயம் யுதிஷ்டிரரின் பாராட்டிற்குப் பதில் அளிக்காத ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் யோக பலத்தால் பீஷ்மரிடம் வந்தார். அவருக்கு மூவுலக ஞானத்தையும் அளிக்கும் திவ்ய ஞானத்தை அளித்தார். மீண்டும் தர்மராஜரிடம் திரும்பி விட்டார். யோகிகள் உயிர்விடும் போது யாரை முயற்சியோடு தன் இதயத்தில் ஸ்தாபித்துக் கொள்ளுகிறார்களோ, அந்த ஸ்ரீ ஹரியைத் தன் முன் கண்ட பீஷ்மர் வாழ்க்கையின் பயனைப் பெற்றுத் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்து விட்டார். பீஷ்மரின் பேச்சு நின்றது. அவரைச் சுற்றி அமர்ந்திருந்த மகரிஷிகள் கண்களில் நீர் தளும்பி குரல் தழுதழுக்க பேரறிவுடைய பீஷ்மரை மிகவும் புகழ்ந்தனர்.

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், மற்ற பாண்டவர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரிடம் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் வியாசர் முதலியவர்களை வணங்கி, பீஷ்மரைத் தலைகுனிந்து கை கூப்பி வணங்கி, நாற்புறமும் அவரைச் சூழ்ந்து அமர்ந்து கொண்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மிகவும் துயரமடைந்தார்.

7.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்மரைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

பீஷ்மரின் நிலையைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரிடம் கூறினார். “பீஷ்மரே! உங்களுடைய ஞானேந்திரியங்கள் முன்பு போல உள்ளனவா? உங்களுடைய அறிவு கலங்காமல் உள்ளதா? சரீரத்தின் வேதனையைத் தங்களால் சகித்துக் கொள்ள முடிகிறதா? தாங்கள் தங்கள் தந்தையிடமிருந்து விரும்பும் போது மரணமடையும் வரத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள். எனவே தாங்கள் விரும்பாதவரை உங்களுக்கு மரணம் இல்லை. உடலில் மெல்லிய முள் புதைந்தாலும் பெரும் வேதனையை அது உண்டாக்குகிறது. பின் அம்புகளால் பொத்துப்போன உங்கள் சரீரத்தின் வேதனையைப் பற்றி என்ன சொல்ல முடியும்? பிறப்பும், இறப்பும் விதிப்படி தீர்மானிக்கப்பட்டவை. அது தெய்வத்தின் சட்டம் எனக் கருதி நீங்கள் துயரத்தை வளர விடக்கூடாது.

ஆண்களில் சிறந்த பீஷ்மரே! தாங்கள் ஞானத்தில் எல்லோரையும் விடச் சிறந்தவர். முக்காலங்களையும் அறிந்தவர். தர்மத்தின் பொக்கிஷம். செழிப்பான ராஜ்யத்தின் அதிகாரியாக இருந்தவர். குறைவற்ற அங்கங்களை உடையவர். எந்தப் பிணியும் அற்றவர். அகண்ட பிரம்மச்சாரியாகத் திகழ்ந்தவர் சத்யவாதி. தர்மம் ஒன்றிலேயே ஈடுபட்டவர். சூரவீரர் பெரும் பராக்க்ரமி, அம்புப்படுக்கையில் சயனித் திருப்பவர். பீஷ்மரைத் தவிர இயல்பான மரணத்தைத் தவத்தால் தடுத்துவிட்ட வேறு மனிதரைப் பற்றிக் கேட்டதும் இல்லை.

சத்தியம், தவம், தானம், யக்ஞ அனுஷ்டானம், வேதம், நீதி, சாஸ்திர ஞானம், மென்மையான இயல்பு, உள்ளும், புறமும் தூய்மை, மனம் மற்றும் புலன்களை அடக்குதல் அனைத்திலும் உங்களைப் போன்ற வேறு ஒரு மகாரதியை நான் கேட்டதில்லை. தாங்கள் தேவ, கந்தர்வ, அசுர, யக்ஷ ராக்ஷஸர்களை தேரின் மூலமே வெல்லக் கூடியவர் தாங்கள் வசக்களில் வாசவனுக்கு நிகரானவர். தாங்கள் ஆண்களில் உத்தமமானவர். தேவர்களிடமும் புகழ்பெற்றவர். உங்களைப் போன்ற குணமுடைய மனிதனை இந்தப் புவியில் நான் கண்டதுமில்லை. கேட்டதுமில்லை.

தாங்கள் தங்கள் குணங்கள் மூலம் தேவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்தவர். தவத்தின் மூலம் சராசர உலகைச் சிருஷ்டிக்க வல்லவர். பீஷ்மரே! மூத்த பாண்டவர் தன் குடும்பத்து ஜனங்களின் அழிவால் மிகவும் துயரப்படுகிறார். தாங்கள் இவருடைய துயரத்தை விலக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய பிரார்த்தனையாகும். பாரதா! சாஸ்திரங்கள் கூறும் நான்கு வர்ணாஸ்திர தர்மங்களும் உங்களுக்குத் தெரியும். நான்கு வித்தைகளில் கூறப்பட்டுள்ள தர்மங்களும், நான்கு ஹோதாக்களின் கடமைகளும் உங்களுக்குத் தெரியும். யோகத்திலும், சாஸ்திரத்திலும்

கூறப்பட்டுள்ள சனாதன தர்மமும், நான்கு வர்ணங்களுக்கும் எதிரான தர்மமும் உங்களுக்குத் தெரியும். வேதங்கள் கூறும் தர்மங்களையும், இதிகாச, புராணங்களின் அர்த்தங்களையும் தாங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்.

சிறந்தவரே! உலகத்தில் ஐயங்கள் எழும் விஷயங்களுக்கு விளக்கம் அளிக்கக் கூடியவர் உங்களைத் தவிர வேறு ஒருவரும் இல்லை. பாண்டு குமாரர் யதிஷ்டிரரின் உள்ளத்தில் பொங்கி எழும் துயரத்தைத் தாங்கள் தங்கள் அறிவின் மூலம் விலக்குங்கள். உங்களைப் போன்ற உத்தம அறிவுடையவரே, மோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட மனிதர்களின் சோக-தாபத்தை விலக்கி அமைதியளிக்க முடியும்” என்று உரைத்தார்.

7.4 பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துதித்தல்

வாசுதேவனின் சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மர் தன் முகத்தை உயர்த்திப் பார்த்தார். கை குவித்து வணங்கினார். பின்னர் பகவானிடம் கூறலானார், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். ரிஷிகேசா! தாங்களே இவ்வுலகைச் சிருஷ்டிப்பவர். சம்ஹரிப்பவர். பரமேஸ்வரா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் உலகின் ஆத்மா; உற்பத்திஸ்தானமான ஐகதீஸ்வரன். ஐம்புலன்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர். உலகின் மோகூஷ சொரூபம். முவுலகிலும் வியாபித்திருப்பவர்; மூன்று குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர். உங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

பகவான்! தாங்கள் என் சம்பந்தமாகக் கூறிய விஷயத்தில் இருந்து முவுலகிலும் வியாபித்த உங்களுடைய திவ்ய சொரூபத்தை நான் நேருக்கு நேர் கண்டு கொண்டிருக்கிறேன். கோவிந்தா! உங்களுடைய பழமையான உருவத்தையும் நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மிகுந்த தேஜஸ்வியான தாங்களே வாயுவின் உருவில் மேல் உள்ள ஏழு உலகங்களையும் வியாபித்துள்ளீர்கள். சொர்க்கலோகம் உங்கள் தலையிலும், பூமிதேவி உங்கள் கால்களிலும் வியாபித்துள்ளனர். திசைகள் உங்களுடைய புஜங்கள். சூரியன் உங்களுடைய கண்கள். சியாமள வண்ணமுடைய உங்கள் மேனி மீது பீதாம்பரம் சோபையோடு திகழ்கிறது. நான் உங்களைச் சரணடைந்த உங்களுடைய பக்தன். விரும்பிய கதியைப் பெற விரும்புகிறேன். தாமரைக் கண்ணா! தேவர்களில் சிறந்தவரே! எனக்கு நன்மை பயக்கும் உபாயத்தை அருளுங்கள்” என்று துதி செய்தார்.

7.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அருள் உரை; யதிஷ்டிரருக்கு தர்மார்த்தம் உபதேசிக்கக் கூறுதல்

பீஷ்மரின் துதிக்குப்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், “என்னிடம் சிறந்த பக்தி கொண்டவர் என்பதாலேயே தங்களுக்கு என் திவ்ய சொரூபத்தின் தரிசனம் அளித்தேன். பக்தன் அல்லாதவனுக்கும், பக்தன் ஆயினும் எளிமையில்லாதவன், இவர்களுக்கு நான் தரிசனம் அளிப்பதில்லை. நீங்கள் என் பக்தன். அத்துடன் எளிமையானவர். பீஷ்மரே! இப்போது உங்கள் வாழ்க்கையில் மொத்தம் 56 தினங்கள் மீதமுள்ளன. பிறகு தாங்கள் இந்த சரீரத்தைத் துறந்து, உத்தம லோகங்களுக்குச் சென்று விடுவீர்கள்.

தேவர்களும், வசக்களும் நீங்கள் வருவதை எதிர் பார்த்துக் காத்திருக்கின்றனர். பீஷ்மரே! நீங்கள் பரலோகம் செல்லும் போது ஞானம் அனைத்தும் மறைந்து விடும். ஆகவே இப்பாண்டவர்கள் உங்களிடம் தர்மத்தை அறிந்து கொள்ளுவதற்காக வந்துள்ளார்கள். சக்திய பராயணரான இந்த யுதிஷ்டிரர் உறவினர்களுடைய சோகத்தால் தன்னுடைய சாஸ்திர ஞானம் முழுவதையும் இழந்துவிட்டார். ஆகவே தாங்கள் இவருக்கு தர்ம, அர்த்த, யோகத்தின் உண்மையான விஷயங்களைக் கூறி இவருடைய சோகத்தை விலக்குங்கள்” என்றார்.

7.6 பீஷ்மர் தன் சக்தியற்ற நிலையைத் தெரிவித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய தர்மார்த்தம் பொதிந்த நன்மை மிக்க சொற்களைக் கேட்டுப் பீஷ்மர் கைகுவித்து வணங்கியவாறு கூறலானார். “லோகநாதா! மகாபாஹு! சிவா, நாராயணா, அச்சுதா! உங்களுடைய சொற்களைக் கேட்டு நான் ஆனந்தக் கடலில் ஆழ்ந்துவிட்டேன். உங்கள் முன் நான் எதைக் கூற முடியும்? விஷயங்கள் அனைத்தும் உங்கள் வேதமயமான வாக்கிலேயே நிலை பெற்றுள்ளன அல்லவா? அனைத்து தர்மங்களும் பரமேஸ்வரராகிய உங்களிடமிருந்தே தோன்றியவையாகும்.

மதுசூதனா! அம்புகள் தைத்த காயங்களின் எரிச்சல் எனக்குப் பெரும் வேதனையை அளிக்கிறது. உடல் முழுவதும் வலியால் தளர்ந்து விட்டது. அறிவு வேலை செய்யவில்லை. இந்த பாணங்கள் எனக்கு அளிக்கும் பெரும் வேதனையால் எதனையும் கூறும் சக்தி எனக்கில்லை. என்னுடைய பலம் குறைந்து விட்டது. நாக்கு மேலண்ணத்தில் ஓட்டிக் கொண்டுவிட்டது. இத்தகைய நிலையில் நான் எவ்வாறு பேச முடியும்? மகாபாஹு என்னை மன்னித்து விடுங்கள். என்னால் பேச முடியவில்லை. உங்களுக்கு முன்னால் பிருகஸ்பதியும் பேச முடியாது என்றால் என்னுடைய நிலை என்ன? எனக்குத் திசைகளும் தெரியவில்லை. பூமியும் ஆகாயமும் புலப்படவில்லை. உங்களுடைய அருளால் உயிர் மட்டுமே உள்ளது. எனவே தர்மராஜருக்கு நன்மையளிக்கும் விஷயத்தைத் தாங்களே கூறுங்கள். ஏன் எனில் நீங்கள் சாஸ்திரங்களுக்கும் சாஸ்திரம் ஆவீர்” என்று உரைத்தார்.

7.7 வாசுதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்மருக்கு சக்தி அளித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்மரிடம் மறுபடியும் கூறினார், “பீஷ்மரே! தாங்கள் குருகுலத்தின் பாரத்தைச் சுமப்பவர். மகா பராக்ரமி, தைரியம் மிகுந்தவர். உறுதியானவர். எல்லா அர்த்தங்களையும் தரிசிப்பவர்; காட்டுபவர். உங்களுடைய சொற்கள் மிகச் சரியானவை. பீஷ்மா! காங்கேயா! உங்கள் உடல் வேதனை விஷயத்தில் நான் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அளிக்கும் வரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். கங்கை மைந்தரே! என் வரத்தின் பலத்தினால் உங்களுக்கு வேதனை இருக்காது. பசி-தாகம் தோன்றாது. உங்கள் உள்ளத்தில் அனைத்து ஞானமும் ஒளிரும். உங்களுடைய அறிவு எந்த விஷயத்திலும் குறையாமல் இருக்கும். உங்கள் மனம் ரஜோகுணமும், தமோ குணமும் இன்றிச் சத்துவ குணத்திலேயே நிலைத்திருக்கும்.

தாங்கள் எந்தெந்த தர்மம் அர்த்தம் உடைய விஷயங்களைச் சிந்திப்பீர்களோ அதில் உங்கள் அறிவு தெளிவாக முன்னேறிச் செல்லும். தாங்கள் திவ்ய திருஷ்டியின் மூலம் நான்கு வகை உயிர்களையும் பார்க்க முடியும். தாங்கள் மீன் தூயநீரில் அனைத்தையும் பார்ப்பது போல், ஜீவ சமுதாயம் அனைத்தையும் உண்மை உருவில் யதார்த்தமாகப் பார்க்க முடியும் என்று வரமளித்தார்.

பிறகு வியாசருடன் மற்ற மகரிஷிகளும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பூஜித்தனர். மகரிஷிகள் அனைவரும் மாலைநேரம் வந்ததால் பீஷ்மரிடமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடமும் பாண்டவர்களிடமும் விடைபெற்றுச் சென்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் பாண்டவர்களும் கூடப் பீஷ்மரிடம் நகரம் திரும்ப அனுமதி கேட்டனர். அவர் அனுமதித்ததும் அவரை வலமாக வந்து வணங்கினார். அனைவரும் மறுநாள் காலை வர விரும்பித் தத்தம் தேரில் ஏறி அஸ்தினாபுரம் அடைந்தனர்.

7.8 மறுநாள் காலையில் அனைவரும் பீஷ்மரிடம் வருதல்

அஸ்தினாபுரம் அடைந்து ஓய்வெடுத்த பாண்டவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முதலியோரும் காலைச் செயல்களை முடித்துச் சிறந்த தேர்களில் ஏறிப் பீஷ்மரிடம் வந்தனர். முன்பே அங்கு வந்து குழுவியிருந்த மகரிஷிகளின் மத்தியில் பீஷ்மர் தேவர்களால் சூழப்பட்ட பிரம்மாவைப் போல் சோபித்தார். கோவிந்தனும், மற்ற பாண்டவர்களும் தத்தம் வலது கைகளை உயர்த்தி அனைவருக்கும் மரியாதை செய்தனர். பீஷ்மர் வானத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்து விட்ட சூரியனைப் போலக் காட்சியளித்தார். அந்த நிலையில் அவரைத் தரிசனம் செய்த யுதிஷ்டிரர்

பயத்தால் நடுங்கினார். அப்போது நாரதர் பாண்டவர்களிடமும், மற்ற மன்னர்களிடமும், பீஷ்மரிடம் அனைத்து ஐயங்களையும் கேட்டு விலக்கிக் கொள்ளுமாறு கூறினார். நாரதரின் சொற்களைக் கேட்டு அனைவரும் பீஷ்மரின் அருகில் வந்தனர். ஆனால் ஏதும் கேட்கத் துணியவில்லை. யுதிஷ்டிரர் அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் நீங்களே முதலில் உரையாடலைத் தொடங்குங்கள்” என்று வேண்டினார்.

7.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பீஷ்மர் உரையாடல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்மரின் புகழ் பரவ விரும்புதல்

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்மர் அருகில் சென்று இவ்வாறு பேசினார், “பீஷ்மரே! உங்களுடைய இரவு சுகமாகக் கழிந்ததா? எல்லா விஷயங்களும் தெரியும் தூய அறிவு கிடைத்து விட்டதா? உங்களுடைய உள்ளத்தில் எல்லா வகையான ஞானங்களும் ஒளிர்கின்றனவா? தாங்கள் வருத்தமும் கவலையுமின்றி இருக்கிறீர்களா?” எனக் கேட்டார். பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “வார்ஷ்ணேயா! உங்கள் அருளால் என் உடலில் எரிச்சலும், மனமயக்கமும், களைப்பும், வேதனையும், பிணியும் அக்கணமே விலகிவிட்டன. புருஷோத்தமா! இப்போது மூன்று காலத்தின்; விஷயங்களையும் கையில் வைத்த பழத்தைப்போல மிகத் தெளிவாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வேதங்களாலும், வேதாந்தங்களாலும் கூறப்படும் தர்மங்கள் அனைத்தையும் உங்கள் வரப்பாவத்தால் நேருக்கு நேராகப் பார்க்கிறேன்.

ஐனார்த்தனா! சிஷ்ட புருஷர்கள் உபதேசித்த தர்மத்தையும், தேசம், காலம், மற்றும் குலதர்மத்தின் ஞானத்தையும் நான் இப்போது தெளிவாக அறிகிறேன். நான்கு ஆஸ்ரமங்களின் சாரமான தத்துவத்தையும், ராஜ தர்மங்கள் அனைத்தையும் நன்றாக அறிகிறேன். கூறத்தக்க விஷயங்கள் அனைத்தையும் இப்போது நான் கூறுவேன். ஐனார்த்தனா! உங்கள் அருளால் என் சக்தி, வாலிபனுக்குள்ளதைப் போலப் பெருகிவிட்டது. மாதவா! என்றாலும் தாங்களே யுதிஷ்டிரருக்கு நன்மையளிக்கும் உபதேசத்தை ஏன் செய்யவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார்.

வாகதேவன் பீஷ்மருக்குப் பதிலுரைத்தார். “குருநந்தனா! உலகில் புகழுக்கு மூலகாரணமானவனாக என்னைக் கருதுங்கள். சத்-அசத் பொருட்கள் அனைத்தும் என்னிடமிருந்தே தோன்றியுள்ளன. சந்திரன் குளிர்ந்த கிரணங்களைக் கொண்டவர் என்று சொன்னால், உலகில் யார் ஆச்சரியம் அடைவர்? அதே போல பரமேஸ்வரனான என் மூலம் ஒருவன் உபதேசம் பெறுவதில் என்ன ஆச்சரியம் இருக்கும்?

தேஜஸ்வி பீஷ்மரே! இவ்வுலகில் நான் உங்களுடைய பெரும் புகழை நிலைநிறுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே என்னுடைய பெரும் அறிவை, ஞானத்தை உங்களுக்கு அளித்துள்ளேன். உங்கள் உபதேசத்தினால் இந்தப் பூமி நிலையாக இருக்கும் வரை உங்களுடைய குறைவற்ற புகழ் பரவிக் கொண்டிருக்கும். பீஷ்மரே! யுதிஷ்டிரரின் வினாக்களுக்கு நீங்கள் அளிக்கும் பதில் வேதத்தின் பொருளைப் போல உலகில் மதிப்பிற்குரியவையாக இருக்கும். உங்களுடைய உபதேசத்தைக் கடைப்பிடிப்பவன் மரணத்திற்குப்பின் எல்லா வகையான புண்ணியத்தின் பலனையும் அடைவான்.

உங்கள் புகழ் பூமியில் பரவுவதற்காகவே நான் உங்களுக்கு திவ்ய அறிவை அளிக்கிறேன். பாரதா! இறப்பிலிருந்து தப்பிய மன்னர்கள் உங்களிடம் தர்மத்தைப் பற்றி அறியும் விருப்பத்துடன் வந்துள்ளனர். அனைவருக்கும் தாங்கள் தர்மோபதேசம் அளியுங்கள். நீங்கள் எல்லோரையும் விட வயதில் மூத்தவர். சாஸ்திரஞானம் பெற்றவர், நன்னடத்தை உடையவர், எல்லா ராஜதர்மத்தையும், பிற தர்மங்களையும் அறிந்தவர். பிறந்ததிலிருந்து யாரும் உங்களிடம் எந்தக் குற்றத்தையும் காணவில்லை. தாங்கள் எல்லா தர்மங்களை அறிந்தவர் என்பதை மன்னர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். மன்னா! தாங்கள் இந்த மன்னர்களுக்கு தந்தை புதல்வனுக்கு நல்ல தர்மத்தைக் கற்பிப்பது போல் உத்தம நீதியை உபதேசம் செய்யுங்கள். சிறந்த வித்வானாகிய புருஷனிடம் கேட்கப்படும் ஐயங்களுக்கு, கேட்க விருப்பமுடைய மக்களுக்கு உபதேசிப்பது தர்மமாகும். தான் அறிந்திருந்தும், சிரத்தையோடு கேட்பவனுக்கு உபதேசம் அளிக்காதவருக்கு துயரளிக்கும் குற்றம் கிடைத்துவிடும். ஆகவே, பாரதா! தர்மத்தை அறிய விரும்பும் தங்களுடைய புதல்வர்களுக்கும், பேரர்களுக்கும் தர்மத்தை உபதேசியுங்கள். தாங்கள் தர்ம சாஸ்திரத்தின் வித்வான் ஆவீர்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தான் உபதேசம் செய்யாததற்கான காரணத்தை விளக்கினார்.

7.10 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் வினா விடுக்க ஆணையிடுதல்

பீஷ்மர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “கோவிந்தா! உங்கள் அருளால் என்னுடைய வாக்கின் சக்தி உறுதியாக உள்ளது. ஆகவே நான் எல்லா தர்மங்களையும் உபதேசம் செய்வேன். தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரர் தர்ம விஷயத்தில் என்னிடம் ஒவ்வொன்றாகக் கேள்வி கேட்கட்டும். இதனால் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். மகாத்மா யுதிஷ்டிரர் பிறந்ததும் மகரிஷிகள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அத்தகைய பாண்டு புதல்வர் என்னிடம் வினா விடுக்கட்டும். யாருடைய புகழ் எல்லா இடங்களிலும் பரவியுள்ளதோ, தர்மப்படி நடக்கும் கௌரவர்களில் யாருக்குச் சமமானவர் வேறு யாரும் இல்லையோ அந்த பாண்டவர் என்னிடம் வினா விடுக்கட்டும்.

தேரீயம், புலடைக்கம், பிரம்மச்சரியம், பொறுமை, தர்மம், ஓஜஸ், தேஜஸ் அனைத்தும் நிரம்பியுள்ள பாண்டவ யுதிஷ்டிரர் என்னிடம் வினா விடுக்கட்டும். சம்பந்திகள், அதிதிகள், பணியாட்கள், சரணடைந்தவர்கள் அனைவரையும் எப்போதும் மரியாதையுடன் கௌரவிக்கும் பாண்டவ யுதிஷ்டிரர் என்னிடம் வினா விடுக்கட்டும். ஆசையாலோ, கோபத்தாலோ, பயத்தாலோ, சுயநலத்தாலோ எப்போதும் அதர்மம் செய்யாத யுதிஷ்டிரர் என்னிடம் வினா விடுக்கட்டும். சத்தியம், தானம், தவம், வீரம், அமைதி, திறமை, உறுதியான உள்ளம் முதலிய நல்ல குணங்கள் எப்போதும் நிரம்பியுள்ள பாண்டவ யுதிஷ்டிரர் என்னிடம் வினா விடுக்கட்டும். எப்போதும் விருந்தினரை அன்புடன் உபசரிப்பவரும், நல்லவர்களுக்கு எப்போதும் தானம் அளிப்பவருமான யுதிஷ்டிரர் என்னிடம் வினா விடுக்கட்டும். சாஸ்திரங்களின் ரகசியத்தைக் கேட்டிருப்பவரும், எப்போதும் யாகம், ஸ்வாத்யாயம் மற்றும் தர்மத்தில் ஈடுபட்டவருமான யுதிஷ்டிரர் என்னிடம் வினா விடுக்கட்டும்” என்று யுதிஷ்டிரரை வினா விடுக்கக் கட்டளையிட்டார்.

7.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரின் பயத்தைக் கூறுதல்; பீஷ்மர் ஆறுதல் அளித்தல்

பீஷ்மரின் சொற்களைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரிடம் கூறினார், “தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் மிகவும் வெட்கப்படுகிறார். அவர் தாங்கள் சாபம் அளித்து விடுவீர்களோ எனப் பயந்து உங்கள் அருகில் வரவில்லை. பீஷ்மரே! யுதிஷ்டிரர் உலகைக் கொலை செய்து சாப பயத்தால் வேதனைப் படுகிறார். அதனாலேயே உங்கள் அருகில் வரவில்லை. பூஜிக்கத் தகுந்தவர்களும், மதிப்பிற்குரிய பெரியவர்களும், பக்தர்களும், உபசரிப்பதற்குரிய சம்பந்திகளும் உற்றார் உறவினர்களும் பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டதால் பயம் கொண்டு இவர் தங்களிடம் வரவில்லை” என்றார்.

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறலானார், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தானமும், அத்யயனமும், தவமும், பிராமணர்களுடைய தர்மம் என்பது போலப் போர்க்களத்தில் பகைவர்களைக் கொன்று வீழ்த்துவது கூத்திரியர்களின் தர்மமாகும். அதர்ம வழியில் செல்லும் தந்தை, சகோதரன், சம்பந்தி, பெரியவர்கள் மற்றும் உற்றார் உறவினர்களைப் போரில் கொல்லுதல் கூத்திரியனுடைய தர்மமேயாகும். பேராசையால் பழைய தர்மத்தின் ஒழுங்கு முறையைப் பார்க்காதவனைப் போர்க்களத்தில் கொல்லும் கூத்திரியன் தர்மம் அறிந்தவனாவான். போர் கூத்திரியனுக்கு தர்மத்தை வளர்ப்பது, சொர்க்கத்தை அடைவிப்பது, இவ்வுலகில் புகழைத் தருவது என்று மனு கூறியுள்ளார்” என்றார்.

7.12 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் சென்று அவரைப் பணிதல்

பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறியதும், தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் அவர் அருகில் சென்று வினயத்துடன் நின்றார். பிறகு பீஷ்மரின் இரு கால்களையும் பற்றிக் கொண்டார். பீஷ்மர் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்தார். அன்புடன் உச்சி மோந்தார், “மகனே! உட்கார்” என்று கூறினார். பிறகு பெரும் வில்லாளியான கங்கை மைந்தன் பீஷ்மர் அவரிடம், “நான் இப்போது நலமாக உள்ளேன். நீ என்னிடம் பயமின்றி வினாவிடு. குரு சத்தமா! நீ பயப்படாதே” என்று கூறினார். பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், பீஷ்மரையும் வணங்கிப் பெரியவர்களின் அனுமதியுடன் வினாக்களைக் கேட்கத் தொடங்கினார்.

7.13 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் ராஜதர்மத்தை உபதேசிக்க வேண்டுகல்

“பிதாமகரே! தர்மம் அறிந்தவர்கள் மன்னர்களின் தர்மம் சிறந்தது என்று கருதுகிறார்கள். நான் இதை மிகப்பெரிய சமையாகக் கருதுகிறேன். ஆகவே தாங்கள் எனக்கு ராஜ தர்மத்தை உபதேசியுங்கள் என்று யுதிஷ்டிரர் பணிவுடன் வேண்டினார்.

யுதிஷ்டிரர் கூறலானார், “கௌரவா! மன்னனின் தர்மங்களில், தர்ம, அர்த்த காமம் மூன்றின் சேர்க்கை உள்ளது. எல்லா மோகூஷ தர்மங்களும் ராஜ தர்மத்திலேயே உள்ளன. குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்தக் கடிவாளமும், யானையை வசப்படுத்த அங்குசமும் இருப்பது போல் உலகனைத்தையும் அடக்கி வைக்க ராஜதர்மம் அவசியமாகிறது. சூரியன் உதித்ததும் இருள் மறைவதைப் போல ராஜ தர்மம் மனிதர்களின் தீய நடத்தையை விலக்குகிறது. எனவே, தாங்கள் எனக்கு ராஜதர்மத்தை வர்ணனை செய்யுங்கள்” என்று வேண்டினார்.

7.14 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்த ராஜதர்மத்தின் சுருக்கம்;

பீஷ்மர் கூறலானார்,

மன்னா மக்களின் மகிழ்ச்சியை விரும்பி, தேவர்களிடமும், பிராமணர்களிடமும் சாஸ்திர விதிப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். மன்னன் எப்போதும் புருஷார்த்தத்திற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். முயற்சியில்லாமல் விதி மட்டுமே மன்னர்களை வெற்றிபெறச் செய்வதில்லை. முயற்சி வெற்றி பெறாவிட்டாலோ, அதில் தடை ஏற்பட்டாலோ மன்னன் துயரமடையக் கூடாது. சத்தியத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் மன்னனுக்கு வெற்றியளிக்காது. சத்தியம் அவனிடம் மக்களுக்கு நம்பிக்கையை உண்டாக்கும். மன்னன் அவசியத்திற்கேற்ப கடுமையாகவும், மென்மையாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். மன்னன் பிராமணர்களுக்கு ஒரு போதும் தண்டனை அளிக்கக்

கூடாது. கூடித்திரியன் பிராமணனிடம் துவேஷம் செய்யும்போது பலவீனமாகி விடுகிறான். ஆனால் பிராமணர்கள் உலகை அழிக்கத் தயாரானால் பலத்தால் அவர்களைத் தோற்கச் செய்து கட்டுப்படுத்த வேண்டும். வேதத்தை நன்கறிந்த பிராமணன் ஆயுதம் ஏந்தி அழிக்க வந்தால், மன்னன் தன் தர்மப்படி போரிட்டு அவனைக் கைது செய்ய வேண்டும். பிராமணன் குற்றமுடையவன் ஆனாலும் அவனைக் கொல்லாமல் நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றி விட வேண்டும். சரீர தண்டனை அளிக்கக் கூடாது.

மகாராஜா! பாலைவனம், நீர், பூமி, காடு, மரம், மனிதன் என்னும் ஆறு வகையான கோட்டைகளில் மனிதக் கோட்டையே முக்கியமானது. ஆகவே, அறிவுள்ள மன்னன் நான்கு வர்ணத்தவரிடம் எப்போதும் இரக்கம் காட்ட வேண்டும். ஆனால் எல்லோரிடமும், எப்போதும் பொறுமையாகவே இருக்கக் கூடாது. மென்மையான இயல்புடைய மன்னனிடம் மற்றவர்கள் அச்சமடையாததால் அதர்மம் பரவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். மன்னன் நேருக்கு நேர் பார்த்தல், யுகித்தல், உபமானம், ஆகமம் என்னும் நான்கு பிரமாணங்கள் மூலம் தன்னவர் யார், அயலவர் யார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மன்னன் மக்களோடு கர்ப்பிணிப் பெண்ணைப் போல நடக்க வேண்டும். கர்ப்பவதியான பெண் கர்ப்பத்தில் இருக்கும் குழந்தையின் நலன் கருதி, தனக்குப் பிடிக்கும் உணவு முதலியவற்றைத் துறப்பது போல், மன்னன் தனக்குப் பிடிக்கும் விஷயத்தைத் துறந்து மக்களின் நன்மைக்கான காரியத்தையே செய்ய வேண்டும். மன்னன் குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை அளிப்பதில் தைரியத்துடன் இருக்க வேண்டும். பணியாட்களுடன் கேலி, கிண்டல் பேச்சுக்கள் செய்யக் கூடாது. பணியாட்கள் அதிகம் பிடித்தவர்கள் ஆகிவிட்டால் யஜமானனை அவமதிக்கிறார்கள். கட்டளையை மீறுகிறார்கள். மன்னனைப் பற்றிய மறைவான செய்திகளை வெளியில் கூறுகிறார்கள். மன்னனுக்கான உணவை உண்டு விடுகிறார்கள். லஞ்சம் வாங்கி ஏமாற்றி, அரசு காரியங்களில் தடை செய்கிறார்கள். மன்னன் அருகிலேயே வாயைப் பிளந்து கொட்டாவி விடுகிறார்கள். சாதாரண மக்களிடம் மன்னன் எங்களுடைய அடிமை என்று கூறுகிறார்கள். மன்னன் பரிகாசம் செய்பவனாகவும், மென்மையானவனாகவும் இருந்தால் இதைப்போல் பல குற்றங்கள் தோன்றுகின்றன.

மன்னன் எப்போதும் முயற்சியுடையவனாக இருக்க வேண்டும். சமாதானம் செய்யத் தகுந்தவர்களிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டும். விரோதம் செய்ய வேண்டியவரிடத்தில் மன்னன் துணிந்து எதிர்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ராஜ்யத்தில் ஏழு அங்கங்கள் உள்ளன. மன்னன், மந்திரி, நண்பன், பொக்கிஷம், தேசம், கோட்டை, சேனை

இவற்றைக் கொண்ட ராஜ்யத்திற்கு விபரீதமாக நடந்து கொண்டால் அவன் குருவானாலும், நண்பன் ஆனாலும் வதம் செய்யப்பட வேண்டியவன் ஆவான். சகர மன்னன் நகர மக்களின் நன்மைக்காக, குழந்தைகளைச் சரயு நதியில் மூழ்கச் செய்த தன் மூத்த புதல்வன் அசமஞ்சனைத் தியாகம் செய்து விட்டார் என்பதை அறிந்துகொள். ஆகவே மக்களை மகிழ்ச்சியோடு வைப்பதே மன்னனின் சனாதன தர்மம் ஆகும்.

மன்னன் சத்தியத்தைக் காக்க வேண்டும். மற்றவர்களுடைய செல்வத்தை அழிக்கக் கூடாது. யாருக்கு எதை அளிக்க வேண்டுமோ, அதை சமயத்தில் அளிக்க வேண்டும். மன்னன் தன் மனத்தை வசப்படுத்த வேண்டும். சினத்தை வெல்ல வேண்டும். தர்ம, அர்த்த, காம, மோகூடி முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். மூன்று வேதங்களின் ஞானத்துடன் இருக்க வேண்டும். தன்னுடைய ரகசியமான கருத்துக்களை மற்றவர்களிடம் வெளியிடக் கூடாது. மக்களைக் காப்பாற்றாததை விட வேறு ஒரு பெரிய பாவம் மன்னனுக்கு இல்லை. மன்னன் நான்கு வர்ணத்தின் தர்மத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும். நம்பத் தகுந்த மனிதனையும் அதிகம் நம்பக் கூடாது. ராஜ நீதியில் உள்ள சந்தி, விக்ரஹம், யானம், ஆசனம், த்வைதீ பாவம், சமாஸ்ரயம் என்னும் ஆறு குணங்களைத் தன் அறிவால் எப்போதும் அறிய வேண்டும்.

மன்னன் பகைவர்களின் ரகசியத்தை ஒற்றர் மூலம்; அறிய வேண்டும். தன்னுடைய நிதியை நிரப்ப முயன்று கொண்டே இருக்க வேண்டும். தீர்ப்பளிப்பதில் யமராஜனைப் போலவும், செல்வம் சேர்ப்பதில் குபேரனையும் ஒத்து இருக்க வேண்டும். காப்பார் இல்லாதவரைத் தான் காப்பாற்ற வேண்டும். எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடன் சிரித்தபடி பேச வேண்டும். முதியவர்களை உபாசிக்க வேண்டும். சோம்பலின்றி, பேராசையின்றி, திருப்தியுடன் இருக்க வேண்டும். எப்போதும் பார்க்க அழகிய தோற்றத்துடன் ஆடை அணிகலன்கள் அணிந்திருக்க வேண்டும்.

நல்லவர்களின் செல்வத்தைப் பிடுங்கக் கூடாது. தீயவர்களிடமிருந்து தண்டனை உருவில் செல்வத்தைப் பெற வேண்டும். நல்லோருக்குச் செல்வம் அளிக்க வேண்டும். அழகிய சாதனங்களுடன் இருக்க வேண்டும். அவ்வப்போது செல்வத்தைத் தானமளிக்க வேண்டும். தூய்மையான நன்னடத்தையோடு இருக்க வேண்டும். சூர வீரர்கள், நல்ல குலத்தில் தோன்றிய பிணியற்றவர்கள், சுயகௌரவத்துடன் மற்றவர்களை அவமதிக்காதவர்கள், பகைவர்களை நன்கு அறிபவர்கள், தர்மபராயண வித்வான்கள், மலையைப் போல அசையாமல் இருப்பவர்களை மன்னன் தன் உதவியாளனாகக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்குத் தன்னைப் போன்ற சுக போக வசதிகளை அளிக்க வேண்டும்.

எல்லோரிடமும் ஐயம் கொண்டு, எல்லோருடைய, எல்லாவற்றையும் அபகரிக்கும் தீயவனான மன்னன் ஒருநாள் தன் மக்களாலேயே கொல்லப்படுவான். உள்ளும், புறமும் தூய்மையுடன், மக்களின் இதயத்தில் இடம் பெறும் மன்னன் வீழ்ச்சியுண்டானாலும், உதவியாளர்களைப் பெற்று விரைவில் எழுந்து நின்று கொள்கிறான். தீயபழக்கங்கள் இல்லாதவன், கடுமையான தண்டனை அளிக்காதவன், புலன்களை வென்றவனாகிய மன்னன் மக்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியவனாகிறான்.

புத்திமானாகவும், பகைவரின் பலவீனத்தை அறியக் கூடியவனாகவும், பார்வைக்கு அழகானவனாகவும், எல்லா வர்ணங்களின் நியாய, அநியாயத்தை அறிபவனும், சினத்தை வென்றவனாகவும், தைரியம், மென்மை, முயற்சி, விரைந்து காரியமாற்றும் பண்புகளைப் பெற்றவனாகவும், தொடங்கப்பட்ட காரியங்களைச் சிறப்பாக முடிப்பவனும் ஆகிய மன்னனே சிறந்தவன். புதல்வன் தன் தந்தையின் வீட்டில் வசிப்பது போல் மக்கள் எந்த மன்னனின் ராஜ்யத்தில் வசிக்கிறார்களோ, அவன் எல்லா மன்னர்களிலும் சிறந்தவனாவான்.

யாருடைய ராஜ்யத்தில், மக்கள் பாதுகாப்போடு தத்தம் காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்களோ, புலன்களை வென்றவர்களோ, கல்வியைக் கற்பதிலும், கற்பிப்பதிலும் தகுதியுடன் இருக்கிறார்களோ, கலகம், விவாதத்தில் இருந்து விலகி இருக்கிறார்களோ, தானம் அளிக்கிறார்களோ, அந்த ராஜ்யத்தின் மன்னன் எல்லோரிலும் சிறந்த மன்னனாவான். கபடமான நீதி, மாயை, பொறாமை போன்றவை இல்லாத, சனாதனதர்மத்தைப் பராமரிக்கும், ஞானத்தையும், ஞானிகளையும் மதிக்கக்கூடிய, நல்லவர்களின் வழி நடக்கும், சுயநலத்தைத் துறந்த மன்னனே ராஜ்யத்தை ஆளத்தகுந்தவன். மன்னனின் ரகசியங்கள், செய்யத் தகுந்த கர்மங்கள், செய்த கர்மங்கள் இவை பகைவர்களால் அறியப்படாமல் இருப்பவனே சிறந்த மன்னன் ஆவார். பார்கவர் மன்னனுக்கு உரிய கடமையை இவ்வாறு கூறுகிறார். “மனிதன் முதலில் மன்னனை அடைய வேண்டும். அதன் பின் மனைவியை அடைய வேண்டும். செல்வத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். உலகைக் காக்கும் மன்னன் இல்லாவிடில் மனைவி எவ்வாறு பாதுகாப்போடு இருப்பாள்? எவ்விதம் செல்வம் பாதுகாப்போடு இருக்கும்?” என்பது அவர் கூற்று.

ராஜ்யத்தை விரும்பும் மன்னனுக்கு, மக்கள் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படுவதே சிறந்த சனாதன தர்மமாகும். ப்ராசேதஸ் மனு ராஜ தர்மம் பற்றி இரண்டு ஸ்லோகங்கள் கூறியுள்ளார். “கடல் பயணத்தில் உடைந்த படகைக் கைவிடுவது போல, ஒவ்வொரு மனிதனும் உபதேசம் அளிக்காத ஆசாரியன், வேத மந்திரங்களை உச்சரிக்காத ருத்விஜன்,

காப்பாற்ற முடியாத மன்னன், கடுஞ் சொற்களைப் பேசும் மனைவி, கிராமத்தில் இருக்கும் இடையன், காட்டில் வாழ விரும்பும் நாவிதன் ஆகிய ஆறு நபர்களைத் துறந்து விட வேண்டும்” என்பதே அவர் கூற்று.

யுதிஷ்டிரா! நான் உன்னிடம் கூறியது ராஜதர்மம் என்னும் பாலின் வெண்ணையாகும். பிருகஸ்பதி இந்த நியாயத்தின் படியே ராஜ தர்மத்தைப் புகழ்கிறார். பகவான் விசாலாக்ஷன், சுக்ராசாரியர், தேவராஜன் இந்திரன், ப்ரா சேதஸ்மனு, பரத்வாஜர், கௌரவிரர் என்னும் முனிவர் இவர்களே ராஜ தர்மத்தை அமைத்தவர்களாவர்.

7.15 பீஷ்மர் ராஜ்யத்தின் பாதுகாப்பு குறித்து யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

ராஜ்யத்தை நிர்வகிப்பதற்கான தர்மங்களைக் கூறிய பீஷ்மர், ஒரு மன்னன் தன்னுடைய ராஜ்யத்தை எவ்வாறு பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதையும் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கினார். “யுதிஷ்டிரா! பிற மன்னர்களுடன் ஒற்றுமை வைத்துக் கொள்ளுதல், அவர்கள் ராஜ்யத்தில் தன்னுடைய பிரதிநிதியை நியமித்தல், பணியாட்களுக்குக் குறித்த நேரத்தில் ஊதியம் அளித்தல், யுக்தியுடன் வரி வசூலித்தல், அநியாயமாக மக்களின் செல்வத்தை அபகரிக்காமல் இருத்தல், நல்லவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல், உண்மை பேசுதல், மக்களின் நன்மையில் ஈடுபடுதல், பகைவர்களிடையே விரோதம் உண்டாக்குதல்,

பழைய வீடுகளை மராமத்து செய்தல், ஆலயங்களைப் புதுப்பித்தல், தீனர்களைப் பார்த்துக் கொள்ளுதல், சமயத்திற்கேற்ப சரீர, பொருள் தொடர்பான தண்டனை அளித்தல், நல்லவர்களைத் துறக்காமை, நல்ல குலத்தினரைத் தன்னருகில் வைத்துக் கொள்ளுதல், தகுதியுள்ள பொருட்களைச் சேகரித்தல் அறிவுள்ளவர்களை ஆதரித்தல், பரிசு முதலியவற்றால் சேனையின் உற்சாகத்தை அதிகரித்தல், எப்போதும் மக்களைக் காப்பாற்றுதல், காரியம் செய்யும் போது கஷ்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமை, அரசாங்க நிதியை அதிகரித்தல், நகரத்தின் பாதுகாப்பிற்கான முழு ஏற்பாட்டினையும் செய்தல், தனக்கு எதிரே சூழ்ச்சி செய்யும் மக்களிடையே கலகம் உண்டாக்குதல், பகைவன், நண்பன்,; நடுநிலையாளன் அனைவரையும் கவனித்தல், மற்றவர்கள் தன் பணியாளர்கள் இடையே கலகம் செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ளுதல்,

தானே தன் நகரத்தைப் பார்வையிடுதல், யாரையும் நம்பாமை, மற்றவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தல், நீதிதர்மத்தைப் பின்பற்றுதல், எப்போதும் முயற்சியுடன் இருத்தல், பகைவரிடம் எச்சரிக்கையோடு

இருத்தல், நீச கர்மங்களையும், தீயவர்களையும் எப்போதும் துறந்து விடுதல் இவை அனைத்தும் ராஜ்யத்தின் பாதுகாப்பிற்குரிய சாதனங்களாகும். முயற்சி இல்லாத மன்னன் அறிவாளியானாலும் விஷமில்லாத பாம்பைப் போலப் பகைவரால் தோற்கடிக்கப்படுகிறான். பல மிகுந்த மன்னன் பலமற்ற பகைவனைக் கூட அவமதிக்கக் கூடாது. ஏன் எனில் நெருப்பு சிறிதாக இருந்தாலும் எரிக்கத் தான் செய்யும். மறைக்க வேண்டிய விஷயத்தைப் பகைவரை வெல்வதற்காகத் தான் சேகரிக்கும் படையை, அல்லது செய்ய வேண்டிய அசத் காரியத்தை, இவை அனைத்தையும் மன்னன் மறைத்து வைக்க வேண்டும். மக்களிடம் தன் கர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு மன்னன் தார்மீக கர்மங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ராஜ்யம் என்பது ஒரு மிகப் பெரிய தந்திரமாகும்.

தன் மனத்தை வசப்படுத்தாதவனும், மென்மையான இயல்புடையவனும் இதன் பாரத்தைச் சுமக்க முடியாது. அவர்களுக்கு ராஜ்யம் மிகப்பெரிய உபத்திரவம் ஆகிவிடுகிறது. ஆதலால் மன்னனிடம் குரூரம் மற்றும் மென்மையின் சேர்க்கை இருக்க வேண்டும். யுதிஷ்டிரா! இப்போது உனக்கு எந்த விஷயத்தில் ஐயம் ஏற்படுகிறதோ அதனைக் கேள்” என்றார்.

7.16 யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

பீஷ்மரின் பேச்சைக் கேட்ட வியாசர் முதலிய மகரிஷிகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், சாத்யகி, யுதிஷ்டிரர் முதலியோரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அப்போது மாலை நேரம் வந்துற்றது. யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரை வணங்கி, “பிதாமகரே! இப்போது சூரியன் அஸ்தாசலம் செல்லப் போகிறான். ஆகவே, நான் நாளை என்னுடைய ஐயங்களைக் கேட்பேன்” என்றார். பிறகு அனைவரும் மகரிஷிகளைப் பணிந்து, பீஷ்மரை வலம் வந்தனர். பின்னர் த்ருஷத்வதி நதியில் நீராடி, சந்தி, ஐபம், தர்ப்பணம் முதலியவற்றை முடித்து அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

7.17 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் ராஜா என்ற சொல்லின் தோற்றம் பற்றிக் கேட்பது

மறுநாள் காலை தங்கள் கடமைகளை முடித்துக்கொண்டு பாண்டவர்களும், யதுவம்ச வீரர்களும் பெரிய தேர்களில் ஏறி குருகேஷத்திரம் வந்தடைந்தனர். வியாசர் முதலிய மகரிஷிகளை வணங்கிப் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்து அமர்ந்து கொண்டனர். அச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரை முறைப்படி பூஜித்து, கை குவித்து தன் ஐயத்தை கேட்டார்.

“பரந்தபா! உலகில் ராஜா என்ற சொல் எவ்வாறு தோன்றியது, ராஜா என்று அனைவராலும் அழைக்கப்படுபவன் சரீரத்திலும், புலன்களிலும், குணங்களிலும், உணர்வுகளிலும் மற்றவர்களைப் போலவே இருக்கிறான். பின் எவ்வாறு மற்ற சூர வீரர்கள் மீது தன் ஆளுமையைச் செலுத்தி இந்தப் புவியைப் பராமரிக்கிறான்” என்று தன் ஐயத்தைக் கேட்டார். பீஷ்மரும் ராஜா எவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்பட்டான் என்பதை விளக்கலானார்.

7.18 பீஷ்மர் தேவர்கள் பிரம்மாவைச் சரணடைந்ததையும், பிரம்மா நீதி சாஸ்திரம் இயற்றியதையும் கூறுதல்; ராஜாவின் தோற்றம்

பாண்டு குமாரா! ஆதி சத்ய யுகத்தில், ராஜா மற்றும் ராஜ்யத்தின் உற்பத்தி எவ்வாறு நடந்தது என்பதைக் கேள். முன்பு ராஜாவும் இல்லை; ராஜ்யமும் இல்லை. மக்கள் அனைவரும் தர்ம வழியில் நடந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டனர். சிறிது காலத்திற்குப்பின் மக்கள் மோகம் கொண்டதால் அவர்களுடைய தர்மம் அழிந்துவிட்டது. மனிதர்கள் ஆசையால் பீடிக்கப்பட்டனர்; காமத்தில் பற்று வைத்தனர். சொல்வது, சொல்லக் கூடாதது, பேசக் கூடியது, பேசக் கூடாதது என்று எதையும் நினைக்கவில்லை. இவ்வாறு மனித உலகில் தர்மப்புரட்சி உண்டானது. அதனால் வேதங்களின் ஸ்வாத்யாயம் மறைந்து விட்டது. யக்ஞ தர்மம் மறைந்து விட்டது. தேவர்களுக்கு ஆஹுதி அளிக்கப்படவில்லை. அதனால் பயம் கொண்ட தேவர்கள் பிரம்மாவைச் சரணடைந்தனர். “யாக காரியங்கள் மறைந்து விட்டதால் எங்களுடைய தேஜஸ் குறைந்து விட்டது. எங்களுடைய வாழ்க்கை ஐயத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டது. இப்போது எங்களுக்கு நன்மை தரும் உபாயத்தை யோசிப்புகள்” என்று கூறினர்.

தேவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்ற பிரம்மதேவன் ஒரு லட்சம் அத்தியாயங்கள் கொண்ட ஒரு நீதி சாஸ்திரத்தை இயற்றினார். அந்நூலில் ஆத்மா, தேசம், காலம், உபாயம், காரியம், உதவியாளர் இந்த ஆறு வர்க்கங்களுக்குமான நீதி கூறப்பட்டுள்ளது. சாம, தான, பேத, தண்டம், உபேகை என்பனும்; ஐந்து உபாயங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மந்திரி, தேசம், கோட்டை, சேனை, நிதி என்னும் ஐந்து வர்க்கங்களின் உத்தம, மத்யம, அதம பேதங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. சேனையின் எட்டு வெளிப்படையான அங்கங்களும், மூன்று ரகசியமான தண்ட சானங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. பகைவரின் நாட்டிற்குத் தொல்லை தரும் கலையும் பிரம்மாவின் நீதி சாஸ்திரத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

செல்வத்தின் நான்கு பயன்களும், கோபத்தால் உண்டாகும் ஆறு தீமைகள், காமத்தால் உண்டாகும் நான்கு தீமைகள், பலவகை யந்திரங்கள், தேர், நிர்மாணம், கிராமம், நகரம் இவற்றில் வாழும் விதிகள், வாழ்க்கை

நிர்வாகத்திற்கான பல உபாயங்களும் இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மன்னன் சம்பாதிக்க வேண்டிய ஆறுவகை திரவியங்கள், நீதிமன்ற நடைமுறைகள், மருத்துவ சாஸ்திரப்படி செய்யப்படும் 72 சரீர சிகிச்சை முறைகளும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இந்த நீதி சாஸ்திரம் துஷ்டர்களைத் தண்டித்து சாதுக்களை அனுகூலம் செய்வதைப் பற்றி எடுத்துரைக்கிறது. ராஜா இதன்படி மக்களிடம் தண்டனையை ஸ்தாபிக்கிறான். இந்த சாஸ்திரத்தில் தர்ம, அர்த்த, காம, மோகூம் என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன.

“யுதிஷ்டிரா! முதன் முதலில் சிவபிரான் இந்த நீதி சாஸ்திரத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர், மனிதர்களின் ஆயுள் குறைவதைக் கண்டு பத்தாயிரம் அத்தியாயங்களாக இதனைச் சுருக்கி விட்டார். ஆதலால் இதன் பெயர் ‘வைசாலாகுஷ’ என்றானது. பின்னர் இதனைச் சுப்ரமண்ய புரந்தரன் ஐந்தாயிரம் அத்தியாயமாகச் சுருக்கினார். அது ‘பாகுதந்தகம்’ எனப் பெயர் பெற்றது. பின்னர் பிருகஸ்பதி இதனை மூன்றாயிரம் அத்தியாயங்கள் உடையதாகச் சுருக்கினார். அது பார்ஹஸ்பத்யம் என்று கூறப்பட்டது. பின்னர் சுக்கிராசாரியார் இதனை ஆயிரம் அத்தியாயங்கள் உடைய நூலாகச் சுருக்கிவிட்டார்.

பின்னர் மகரிஷிகளும், தேவர்களும் விஷ்ணுபகவானிடம் சென்று எல்லோரையும் விடச் சிறந்த ராஜபதவியைப் பெறக் கூடியவனைச் சிருஷ்டிக்க வேண்டினார். நாராயணன் நன்கு யோசித்து ‘விரஜா’ என்னும் மாணச புதல்வனைச் சிருஷ்டித்தார். விரஜா மன்னனாக விரும்பாமல் துறவறம் மேற்கொண்டார். பின் விரஜாவின் புதல்வன், கீர்த்திவான் அவருடைய புதல்வர் கர்த்தமர் இவர்களும் தவத்தையே விரும்பினர். கர்த்தமரின் புதல்வன் அனங்கள் மன்னனாகிப் பிரஜைகளைப் பாதுகாத்தான். அவனுக்குப்பின் வேனன் என்னும் அவனுடைய மகன் அரசனானான். அவன் கொடுஞ்செயல்கள் புரிந்ததால் வேதமறிந்த ரிஷிகளால் மந்திர, ஜபப் பிரயோகத்தால் கொல்லப்பட்டான். அவன் தாய் சுனீதா அவன் உடலைக் காப்பாற்றி வைத்திருந்தாள். அந்த சரீரத்தின் வலது கையைக் கடைந்து ரிஷிகள் தேவராஜனுக்குச் சமமான ஒரு புதல்வனைத் தோற்றுவித்தனர்.

7.19 ப்ருது சக்கரவர்த்தியின் புகழ்

தோன்றும் போதே கவசத்தோடும், கத்தியோடும், வில் அம்புகளோடும் தோன்றிய வேனகுமாரன் ப்ருது வேத வேதாந்தங்களின் அறிவையும் அப்போதே அறிந்துவிட்டார். பகவான் விஷ்ணு, இந்திரன், ரிஷிகள் கூட்டம் பிரஜாபதி கணங்கள், மற்றும் ப்ரம்மா ப்ருதுவை ராஜாவாக அபிஷேகம்

செய்தனர். ப்ருது மன்னர் பகவான் விஷ்ணுவின் எட்டாவது பரம்பரையில் வந்தவராகக் கூறப்படுகிறார். சக்ராசாரியார் அவருக்கு புரோகிதரானார். பாலகில்ய ரிஷிகளும், சரஸ்வதி நதிக்கரையிலிருந்த மகரிஷிகளும் அவருக்கு மந்திரிகளாயினர். கர்க மகரிஷி சோதிடரானார். ப்ருது மன்னன் மேடு பள்ளமாயிருந்த இந்த பூமியைச் சமப்படுத்தினார். இந்த பூமியிலிருந்து 17 வகை தானியங்களை விளைவிக்கச் செய்தார்.

ப்ருது சக்கரவர்த்தி உலகில் தர்மத்தை நிலைநாட்டினார். மக்களின் மனத்தை ரஞ்சனம் செய்ததால் அவர் ராஜா என்றழைக்கப்பட்டார். பிராமணர்களை கூடியில் இருந்து காப்பாற்றியதால் கூடித்திரியர் என்று அழைக்கப்பட்டார். தர்மத்தின் மூலம் இந்தப் பூமி புகழ்பெறக் காரணமானார். அதனால் பூமி 'ப்ருத்வி' என்று அழைக்கப்பட்டது. மன்னரின் தவத்தால் மகிழ்ந்த விஷ்ணு பகவான் தானே அவருக்குள் புகுந்தார். ப்ருது மன்னனின் ஆணையை யாரும் மீற முடியாது என்ற மரியாதையை ஸ்தாபித்தார். ப்ருதுவை உலகம் முழுவதும் தேவனைப் போல் எண்ணித் தலை வணங்கியது.

7.20 பீஷ்மர் மன்னர்களின் மகத்துவத்தை யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்

மன்னா! இவ்விதம் ராஜ்யத்தைக் காப்பதற்காக ராஜா தோற்றுவிக்கப்பட்டார். நீயும் ஒற்றனை நியமித்து தேசத்தின் நிலைமையைப் பார்வையிடு. எப்போதும் தண்டநீதி மூலமே தேசத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். மன்னனுடைய சுப கர்மங்கள் மக்களின் நன்மைக்காகவே உள்ளன. மன்னனின் தெய்வீக குணங்களால், தேசம் அந்த ஒரு மனிதனுக்கு அதீனமாக இருக்கிறது. பகவான் விஷ்ணுவின் நெற்றியிலிருந்து தோன்றிய தங்கமயமான தாமரையில் தர்மத்தின் மனைவியான ஸ்ரீ தேவி தோன்றினாள். தர்மத்தின் மூலம் ஸ்ரீ தேவியிடமிருந்து அர்த்தம் தோன்றியது. தர்மம், அர்த்தம், ஸ்ரீ மூன்றும் தேசத்தில் நிலைபெற்றன.

பாரதா! சொர்க்க உலகில் புண்ணியம் குறைந்ததும், சொர்க்கத்தில் இருந்து மனிதன் பூமிக்கு வருகிறான். தண்டநீதியில் சிறந்த மன்னர்களின் உருவில் பிறக்கிறான். மற்ற மனிதர்களைப் போலவே தோற்றம் அளித்தாலும், மன்னனின் ஆணையினாலேயே உலகம் நிலை பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொரு மனிதனும் மன்னனைச் சௌபாக்கிய சாலியாகவும், செல்வந்தனாகவும், அழகிய தோற்றம் உடையவனாகவும் காண்கிறான். தண்டனையின் பெருமையினாலேயே நீதியும், நியாயத்திற்குரிய நடத்தையும் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன.

யுதிஷ்டிரா! புராண சாஸ்திரம், மகரிஷிகளின் தோற்றம், நகூத்திரக் கூட்டங்கள், தீர்த்தங்கள், பிரம்மசரியம் முதலிய நான்கு ஆஸ்ரமங்கள் யாக காரியங்கள், நான்கு வர்ணங்கள், நான்கு வித்தைகள் அனைத்தும் பிரம்மாவின் நீதி சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. இதிகாசம், வேதம், நியாயம் ஆகியவை முழுதாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. தவம், ஞானம், சத்தியம், அஹிம்சை, முதியவர்களின் சேவை, தானம், தூய்மை, எழுச்சி, உயிர்களிடம் இரக்கம் காட்டுதல் முதலியவையும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாண்டவா! அதிகமாக ஏதும் கூறவேண்டியதில்லை. உலகில் உள்ளவையும், இதற்குக் கீழ் உள்ளதும் பிரம்மாவின் நீதி சாஸ்திரத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அப்போது இருந்து, உலகில் வித்வான்கள், தேவனும், நர தேவனும் சமமானவர்கள் என அறிவித்துவிட்டனர். இவ்விதம் மன்னர்களின் மகத்துவத்தை நான் உனக்கு முழுமையாகக் கூறிவிட்டேன். நீ இந்த விஷயத்தில் அறிய என்ன மீதம் உள்ளது” என்று பீஷ்மர் சொல்லி முடித்தார்.

தொடர்ந்து பீஷ்மர் கூறியவையான சாந்திபர்வம் அத்தியாயம் 60 முதல் முடிவு வரையிலும் (அத் 60 முதல் 365) அனுசாஸன பர்வம் முழுவதும் (அத் 1 முதல் 166 வரை) பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உரைத்த ராஜதர்மங்கள், தர்மம் பற்றிய விளக்கங்கள் முதலிய அனைத்தும் யுதிஷ்டிரர் என்னும் தலைப்பின் கீழ் விரிவாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. சாந்திபருவம் மற்றும் அனுசாஸன பர்வம் இரண்டிலும் கூறப்பட்டுள்ள பல்வேறு விஷயங்கள், கதைகள், எடுத்துக் காட்டுகள் அனைத்தும் எளிதாகப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் சாந்தி பருவம் பொது என்ற தலைப்பின் கீழ் 67 தனிதலைப்புகளிலும், அனுசாஸன பர்வம் பொது என்ற தலைப்பின் கீழ் 91 தனி தலைப்புகளிலும் தரப்பட்டுள்ளன.

இறுதியாக பீஷ்மர், மன்னன் நாள்தோறும் வணங்க வேண்டிய தேவர்கள், ரிஷிகள், ராஜரிஷிகள், நதிகள், தீர்த்தங்கள் அனைத்தையும் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார். தேவர்களையும், தேவரிஷிகளையும், ராஜ ரிஷிகளையும் வணங்குவதால் கிடைக்கும் நன்மைகளையும் யுதிஷ்டிரருக்கு வருணித்தார்.

8. அனுசாஸன பருவம்

8.1 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் அனுமதி பெற்று அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

பீஷ்மரின் உபதேசத்தைக் கேட்டு, தன் ஐயங்கள் அனைத்தையும் யுதிஷ்டிரர் விலக்கிக் கொண்டார். தானமுறை, தர்ம, அர்த்தங்கள் பற்றிய ஐயங்களும் விலகப்பெற்றார். எல்லா தர்மங்களையும் உபதேசித்த பீஷ்மர் மௌனமானார். சிறிது நேரம் ராஜமண்டலம் முழுவதும் திரையில் வரையப்பட்ட ஓவியத்தைப் போல அமைதியாக அசையாமல் இருந்தது. சிறிது நேரம் தியானம் செய்த பிறகு, சத்தியவதியின் புதல்வர் வியாசர் அங்கு உறங்கிய பீஷ்மரிடம் இவ்வாறு கூறினார்.

“மனிதர்களில் சிறந்தவரே! யுதிஷ்டிரர் தன் ஐயங்கள் தீரப்பெற்று அமைதியடைந்து விட்டார். தன்னுடைய சகோதரர்களுடனும், மன்னர்களோடும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடும் உங்களுடைய சேவைக்காக அமர்ந்துள்ளார். இப்போது நீங்கள் இவருக்கு அஸ்தினாபுரம் செல்ல அனுமதியளியுங்கள்” என்றார். வியாச பகவான் இவ்வாறு கூறியதும் பீஷ்மர் மந்திரிகளுடன் யுதிஷ்டிரருக்கு அஸ்தினாபுரம் செல்ல அனுமதி அளித்தார். இனிய குரலில், “மன்னா! நீ இப்போது நகரத்தினுள் பிரவேசி. உன் மனத்தில் உள்ள கவலை எல்லாம் விலகி விட்டும். ராஜேந்திரா! நீ யயாதி மன்னனைப் போல சிரத்தையோடும், புலனடக்கத்தோடும், பெரும் அன்னத்தோடும், ஏராளமான தகூழிணைகளோடும் பலவகை யாகங்களால் யஜனம் செய்” என்றார்.

பார்த்தா! கூடித்திரிய தர்மத்தில் முனைப்புடன் இருந்து தேவர்களையும், பித்ருக்களையும் திருப்தி செய். நீ நிச்சயம் மங்களங்களுக்குப் பாத்திரமாவாய். உனது மனக்கவலையை விலக்கிக்கொள். மக்கள் அனைவரையும் மகிழ்ச்சியாக வைத்திரு. மந்திரி போன்றவர்களுக்கு ஆறுதல் அளி; நண்பர்களுக்கு பழம் முதலிய உபசரிப்பின் மூலம் தகுதியுள்ள கௌரவத்தை அளித்துக் கொண்டிரு.

மன்னா! ஆலயத்திற்கு அருகிலுள்ள பழுத்த மரங்கள் மீது ஏராளமான பறவைகள் வந்து குடியேறுவது போல உனது நண்பர்களும், நன்மையை விரும்புபவர்களும் உன்னுடைய ஆசிரயத்தில் இருந்து வாழ்க்கை நிர்வாகம் செய்யபட்டும். பார்த்திபா! சூரிய நாராயணன் தகூழிணையனத்திலிருந்து விலகி உத்தராயனம் வந்து விடும் சமயம் நீ மறுபடி என்னிடம் வா” என்று கூறினார்.

பீஷ்மரின் கட்டளையை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்ட கௌந்தேயன் யுதிஷ்டிரர் பிதாமகரை வணங்கிக் குடும்பத்தோடு அஸ்தினாபுரம் நோக்கித் திரும்பினார். திருதராஷ்டிர மன்னனையும், காந்தாரி தேவியையும் முன்னால்

விட்டு, ரிஷிகளுடனும், சகோதரர்களுடனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடனும், நகர மக்களுடனும், மூத்த மந்திரிகளுடனும் அஸ்தினாபுத்தில் பிரவேசித்தார்.

8.2 பீஷ்மர் கூறிய சமயத்தில் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரின் இறுதிச் சடங்கிற்கான பொருட்களுடன் அவரிடம் வருதல்

அஸ்தினாபுரத்தில் ராஜ்யாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட யுதிஷ்டிரர், மந்திரி முதலிய அனைவரையும் நியமித்தார். பிராமணர்களின் உத்தம ஆசிரியைப் பெற்றார். இவ்வாறு 50 நாட்கள் கழிந்தன. யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர் கூறிய சமயம் வந்து விட்டதை நினைத்தார். சூரியன் தகூடினாயனத்திலிருந்து உத்தராயனத்திற்குத் திரும்பி விட்டார். இதனைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் யாஜகர்கள் சூழ அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து பீஷ்மரிடம் புறப்பட்டார்.

பீஷ்மரின் எரியூட்டல் சடங்கிற்காக நெய், மணம்மிக்க மாலைகள், கந்தம்பட்டு வஸ்திரம், சந்தனம், கருப்பு சந்தனம், அகில், பலவகை ரத்தினங்கள் முதலியவற்றை யுதிஷ்டிரர் முதலிலேயே அனுப்பிவிட்டார். திருதராஷ்டிர மன்னர், காந்தாரி தேவி, குந்திமாதா ஆகியோர் முன் செல்ல பீஷ்மரிடம், யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், விதூரர், சகோதரர்களுடன் சென்றார். பீஷ்மரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அக்னிகளையும் முன் வைத்து, தான் பின்னால் சென்றார். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் குரு கேஷத்திரத்திற்குப் பீஷ்மரிடம் யுதிஷ்டிரர் சென்று சேர்ந்தார்.

அப்போது பீஷ்மரிடம் பராசரரின் புதல்வர் வியாசர், நாரத மகரிஷி, அசித தேவலரிஷி முதலியோர் அமர்ந்திருந்தனர். போரில் இறக்காமல் உயர் தப்பிய பல தேசத்தினரும் அங்கு நாற்புறமும் மகாத்மா பீஷ்மரைக் காத்து வந்தனர். தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் தூரத்திலிருந்து தேரில் இருந்து இறங்கி பீஷ்மரிடம் வந்து எல்லோருக்கும் முன்னால் அவரை வணங்கினார். பிறகு வியாசர் முதலியோரும் யுதிஷ்டிரரால் வணங்கப்பெற்று அவருக்கு வாழ்த்துக் கூறினர். பிறகு யுதிஷ்டிரர் அம்புப்படுக்கையில் இருந்த பரத சிரேஷ்டர் கங்கை மைந்தனிடம் கூறலானார்.

“கங்கை மைந்தரே! மாமன்னா! மகாபாஹோ! யுதிஷ்டிரனாகிய நான் உங்களுடைய சேவைக்கு வந்துள்ளேன். உங்களை வணங்குகிறேன். உங்களுக்கு நான் பேசுவது கேட்கிறது என்றால், நான் உங்களுக்கு என்ன சேவை செய்ய வேண்டும் என்று ஆணையிடுங்கள். பிரபோ! உங்களுடைய அக்னிகளையும், ஆசாரியார்களையும், பிராமணர்களையும், ரித்விஜர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு எனது சகோதரர்களுடன் சரியான சமயத்தில் நான் உங்களிடம் வந்து சேர்ந்து விட்டேன். உங்கள் புதல்வன் தேஜஸ்வி திருதராஷ்டிரரும் அவருடைய மந்திரிகளும் உங்களிடம் வந்துள்ளனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் இங்கு எழுந்தருளியுள்ளார்.

ஆண் சிங்கமே! போரில் மரணமடையாமல் தப்பிய மன்னர் அனைவரும் குருஜாங்கால தேச மக்களும் கூட வந்துள்ளனர். தாங்கள் கண்களைத் திறந்து இவர்கள் அனைவரையும் பாருங்கள். தங்களுடைய சொற்படி, இந்த சமயத்திற்காகச் சேகரிக்க வேண்டிய அவசியமான அனைத்துப் பொருட்களும் இங்கு கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. தேவையான எல்லாப் பொருட்களும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு விட்டன” என்றார்.

8.3 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும், கங்கை மைந்தன் பீஷ்மர் கண்களைத் திறந்து பார்த்தார். தன்னைச் சுற்றிப் பரத வம்சத்தினர் அனைவரும் நிற்பதைக் கண்டார். பிறகு யுதிஷ்டிரரின் பெரிய கைகளைத் தன் கையில் எடுத்துக் கொண்டு கம்பீரமான குரலில் கூறலானார்; “குந்தி மைந்தா! யுதிஷ்டிரா! நீ மந்திரிகளோடு இங்கு வந்தது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். சூரிய பகவான் இப்போது தகூஷணாயனத்தில் இருந்து உத்தராயனத்திற்கு திரும்பி விட்டார். கூர்மையான முனையுள்ள இந்த அம்புப் படுக்கை மீது சயனித்து இன்றுடன் எனக்கு 58 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் இவை எனக்கு நூறு ஆண்டுகளைப் போல் ஆகிவிட்டன. யுதிஷ்டிரா! இப்போது சந்திரமானத்தில் மாசி மாதம் வந்துள்ளது. இதன் சுக்லபக்ஷம் நடக்கிறது. இதன் ஒரு பகுதி கழிந்து, மூன்று பகுதி மீதமுள்ளது” என்றார்.

8.4 பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரருக்கு உபதேசம் அளித்தல்

பிறகு கங்கை மைந்தன், திருதராஷ்டிர மன்னனிடம் கூறலானார், “மன்னா! நீ தர்மத்தை நன்றாக அறிவாய். நீ அர்த்த தத்துவத்தையும் நன்றாக நிர்ணயம் செய்துள்ளாய். இப்போது உன் மனத்தில் எந்த வகையான ஐயமும் இல்லை. ஏன் எனில் சாஸ்திர ஞானமுள்ள, வித்வான்களான பல பிராமணர்களுக்கு சேவை செய்துள்ளாய். அவர்களுடைய சத்தங்கமாகிய லாபத்தை அடைந்துள்ளாய். மனுஜேஸ்வரா! நீ நான்கு வேதங்கள், எல்லா சாஸ்திரங்கள் மற்றும் தர்மங்களின் ரகசியத்தை முழுமையாக அறிவாய்.

குருநந்தனா! நீ துயரமடையக் கூடாது. எது நடந்ததோ, அது நடந்தே தீர வேண்டியதாகும். நீ ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வைபாயன வியாசரிடமிருந்து தேவர்களின் ரகசியத்தையும் கேட்டுள்ளாய். இந்தப் பாண்டவர்கள் பாண்டுவின் புதல்வர்கள் என்பதைப் போல், தர்மத்தின்படி உன்னுடைய புதல்வர்களுமாவர். இவர்கள் எப்போதும் குருஜனங்களின் சேவையில்

ஈடுபட்டவர்கள். நீ தர்மத்தில் நிலைத்திருந்து, தன் புதல்வர்களுக்குச் சமமாகவே இவர்களைப் பாலனம் செய்துவா.

தர்மராஜன் யுதிஷ்டிரரின் இதயம் மிகவும் தூய்மையானது. இவர் எப்போதும் உன்னுடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு இருப்பார். இவர் மிகவும் மென்மையான இயல்புடையவர். குரு ஜனங்களிடம் பெரும் பக்தியுள்ளவர் என்பதை நான் அறிவேன். உனது புதல்வர்கள் தீயவர்கள்; சினம் கொண்டவர்கள்; அகூயை கொண்டு தீய நடத்தைக்குத் துணை போனவர்கள். அவர்களுக்காக நீ துயரம் கொள்ளக் கூடாது” என்று கூறினார்.

8.5 பீஷ்மர் உடலைத் துறக்க பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அனுமதி வேண்டுகூல்

திருதராஷ்டிரரிடம் பேசியபின், பீஷ்மர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறலானார், “பகவான்! தேவதேவேஸ்வரா! தேவரும், அசுரரும் உங்களுடைய திருவடிகளை வணங்குகிறார்கள். மூன்று அடிகளால் மூவுலகையும் அளந்தவரும், சங்கு, சக்ர, கதை தரிப்பவருமான நாராயண தேவா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம்! தாங்கள் வாசுதேவன், ஹிரண்யாத்மா, புருஷன், சவிதா, விராட், அனுரூபர், ஜீவாத்மா மற்றும் சனாதன பரமாத்மா ஆவீர்கள்.

“தாமரைக் கண்ணா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! வைகுண்டா! தாங்கள் எப்போதும் என்னை உத்தாரம் செய்யுங்கள். இப்போது எனக்குப் போக அனுமதி தாருங்கள். பிரபோ! தாங்களே யாருக்கு ஆசிரயமோ, அந்தப் பாண்டவர்களைத் தாங்கள் எப்போதும் காப்பாற்ற வேண்டும். நான் தீய அறிவும், மந்த புத்தியும் உடைய துரியோதனனிடம் எங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருக்கிறாரோ அங்கு தான் தர்மம் உள்ளது. எங்கு தர்மம் உள்ளதோ அந்த பக்ஷத்திற்கே வெற்றி உண்டாகும். ஆதலால் துரியோதனா! நீ பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் உதவியால் பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்துகொள். இப்போது சமாதானத்திற்கான சிறந்த சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது” என்று பலமுறை கூறினேன். ஆனால் மந்த புத்தியுடைய அந்த மூடன் என் சொல்லை ஏற்கவில்லை. உலகிலுள்ள வீரர்கள் அனைவரையும் அழித்துவிட்டுத் தானும் இறுதியாகக் காலனின் வாய்க்குள் சென்று விட்டான்.

“தேவா! நான் உங்களை அறிவேன். தாங்கள் நரனுடன் நீண்ட காலமாகப் பத்ரிகாசிரமத்தில் வாசம்புரியும் புராதனமான நாராயண ரிஷியாவீர். தேவரிஷி நாரதரும், மகாதவசியான வியாசரும் என்னிடம் இந்த

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் சாக்ஷாத் நாராயணனும், நரனும் ஆவார்கள். மனித சரீரத்தில் அவதரித்துள்ளார்கள் என்று கூறியிருந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இப்போது தாங்கள் எனக்கு அனுமதி தாருங்கள். நான் இந்த உடலைத் தியாகம் செய்யப் போகிறேன். உங்கள் அனுமதி கிடைத்ததும் எனக்குச் சிறந்த கதி கிடைத்து விடும்” என்றார்.

8.6 வாசுதேவன் பீஷ்மருக்கு அனுமதி அளித்தல்

பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்ட வாசுதேவ கிருஷ்ணன் அவரிடம், “மகா தேஜஸ்வியான பீஷ்மரே! நான் உங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன். தாங்கள் வசக்களின் லோகத்திற்குச் செல்லுங்கள். இவ்வுலகில் நீங்கள் அணுவளவு பாவமும் செய்யவில்லை. ராஜரிஷியே! தாங்கள் இரண்டாவது மார்க்கண்டேயரைப் போலத் தந்தையிடம் பக்தி உடையவர். ஆகவே, மரணம் பணிவுள்ள வேலைக்காரியைப் போல் உங்களுக்கு வசமாகியுள்ளது” என்று கூறி, சரீரத்தைத் துறக்க அனுமதி அளித்தார்.

8.7 பீஷ்மர் இறுதியாக அனைவரிடமும் விடைபெறுதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவ்வாறு கூறியதும் கங்கை மைந்தன் பாண்டவர்களிடமும், திருதராஷ்டிரன் முதலிய நண்பர்களிடமும் உயிர்த்தியாகம் செய்வதற்கு அனுமதி அளியுங்கள் என்று வேண்டினார். பிறகு, அவர்களிடம் “நீங்கள் எப்போதும் சத்திய தர்மத்தைப் பாலனம் செய்ய முயற்சி செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஏன் எனில் சத்தியமே எல்லாவற்றையும் விடப் பெரிய பலமாகும்.

பரத வம்சத்தினரே! நீங்கள் எல்லோருடனும் மென்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். எப்போதும் மனத்தையும், புலன்களையும் வசப்படுத்த வேண்டும். பிராமண பக்தனாகவும், தர்ம நிஷ்டனாகவும், தவசியாகவும் ஆக வேண்டும்” என்று கூறி, அனைவரையும் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். யுதிஷ்டிரரிடம் மறுபடியும், “யுதிஷ்டிரா! நீ எல்லா பிராமணர்களையும் சிறப்பாக வித்வான்களையும், ஆசாரியர்களையும், ரித்விஜர்களையும் எப்போதும் பூஜை செய்ய வேண்டும்” என்று கூறினார்.

8.8 பீஷ்மரின் பிராணத் தியாகம்; வியப்புறு நிகழ்ச்சி

கௌரவர்களிடம் இவ்வாறு கூறி விடைபெற்ற பீஷ்மர் சிறிது நேரம் பேசாமல் கிடந்தார். பிறகு அவர் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்திப் பிராணனைப் பல்வேறு தாரணைகளில் வரிசையாக ஸ்தாபிக்கலானார். யோகத்தின்

கிரியை மூலம் தடுக்கப்பட்ட மகாத்மாவான பீஷ்மரின் உயிர் வரிசையாக மேலே ஏறத் தொடங்கியது.

அப்போது அங்கு ஒரு பெரிய வியப்பிற்குரிய நிகழ்ச்சி நடந்தது. யோகத்தோடு இருந்த சாந்தனு மைந்தன் பீஷ்மரின் உயிர் அவருடைய எந்தெந்த அங்கத்தை விட்டுப் பிரிந்ததோ, அந்தந்த அங்கத்தின் பாணங்கள் தானாகவே வெளியேறி வீழ்ந்தன. அவருடைய காயங்கள் ஆறி நிரம்பின. வியாசர் முதலிய மகரிஷிகள் அனைவரும் வியப்புடன் இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே பீஷ்மரின் சரீரம் ஒரு நொடியில் பாணங்களும், காயங்களும் இல்லாததாயிற்று. பீஷ்மர் தன் சரீரத்தின் எல்லா துவாரங்களையும் மூடிப் பிராணனை எல்லாப்பக்கமும் தடுத்து விட்டார். ஆகவே, அவருடைய பிரம்மரந்தரத்தை (தலை) உடைத்துக் கொண்டு பிராணன் ஆகாயத்திற்குச் சென்றுவிட்டது.

அப்போது தேவர்களின் துந்துபிகள் ஒலித்தன; திவ்ய மலர்கள் மழையாகப் பொழிந்தன; சித்தர்களும், பிரம்மரிஷிகளும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பீஷ்மருடைய பிராணன் அவருடைய பிரம்மரந்தரத்திலிருந்து கிளம்பி மிகப்பெரிய எரி நகூஷத்திரத்தைப் போல ஆகாயத்தில் பறந்தது; ஒரே நொடியில் மறைந்து விட்டது. இவ்வாறு பரதவம்சத்தின் பாரத்தைச் சுமந்து வந்த சாந்தனு மைந்தன் பீஷ்மர் காலனுக்கு அதீனமானார்.

8.9 பீஷ்மரின் இறுதிச் சடங்குகள்

பிறகு ஏராளமான கட்டைகளும், பலவகை நறுமணப் பொருட்களும் கொண்டு பாண்டவர்கள், விதூரருடனும், யுயுத்சுவுடனும் சிதையைத் தயாரித்தனர். மற்றவர்கள் தனியாக நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். யுதிஷ்டிர மன்னரும் சகோதரர்களும் பட்டுவஸ்திரங்களாலும், மாலைகளாலும் குரு நந்தனன் கங்கை மைந்தன் பீஷ்மரின் உடலை மூடி, சிதை மீது கிடந்தினர். அப்போது யுயுத்சு உத்தமமான குடையைத் தாங்கினார். பீமனும், அர்ஜுனனும், வெண் கவரியும், விசிறியும் வீசலானார்கள். மாத்திரி புதல்வர்கள் பீஷ்மருக்குத் தலைப்பாகை அணிவித்தனர். கௌரவ குலத்து அந்தப்புரப் பெண்கள் பனை விசிறிகளால் அவரைச் சுற்றி நின்று காற்று வீசினர்.

பிறகு பாண்டவர்கள் முறைப்படி மகாத்மாவான பீஷ்மருக்கு பித்ருமேத கர்மத்தை நடத்தி முடித்தனர். அக்னியில் ஏராளமான ஆஹுதிகள் அளிக்கப்பட்டன; சாமகானம் செய்யும் பிராமணர்கள், சாம மந்திரங்களைப் பாடலாயினர். திருதராஷ்டிரர் முதலியோர் சந்தன விறகுகள், கருப்பு சந்தனம், நறுமணப் பொருட்கள் ஆகியவற்றால் பீஷ்மரின் உடலை மறைத்து அவருடைய சிதையில் தீ வைத்தனர். பிறகு அனைவரும் எரியும் சிதையை வலம் வந்து வணங்கினர்.

8.10 பீஷ்மருக்கு நீர் அஞ்சலி அளித்தல்; கங்கையின் துயரமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆறுதலும்

இவ்வாறு பீஷ்மரின் எரியூட்டும் சடங்கை முடித்துவிட்டு அனைவரும் புனிதமான பாகீரதியின் கரைக்கு வந்தனர். அங்கு கூடித்திரிய சிரோமணிகளும், மற்றவர்களும் முறைப்படி மகாத்மாவான பீஷ்மருக்கு நீர் அஞ்சலி செய்தனர். அந்தக் காரியம் முடிந்ததும் பகவதி பாகீரதி நீருக்கு மேல் தோன்றினாள். துயரத்துடன் அழுது புலம்பிய கங்காதேவி தன் இதயம் கல்லால் ஆனதால் தான் தன் மகனை உயிரோடு காணாத போதும் அது வெடிக்கவில்லை என்று கூறிப்புலம்பினாள்.

ஐமதக்னியின் புதல்வன் பரசுராமனாலும் வெல்லப்பட முடியாத என் மகன் இன்று சிகண்டியின் கையால் கொல்லப்பட்டது பெரும் துயரளிக்கும் விஷயம் என்று கூறி கங்கா அழலானாள். அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கங்கா தேவிக்கு ஆறுதல் அளித்தார். பீஷ்மர் அர்ஜுனன் கையாலேயே கொல்லப்பட்டார் என்பதையும், வசிஷ்டரின் சாபத்தால் வசவாக இருந்த அவர் மனிதப் பிறவிக்கு மாற வேண்டியிருந்தது என்பதையும், பீஷ்மர் தன் விருப்பப்படியே சரீரத்தைத் துறந்து வசுக்களின் லோகத்தை அடைந்துள்ளார் என்பதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கங்கா தேவிக்கு விளக்கி உரைத்தார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொற்களைக் கேட்ட கங்கை துயரத்தைத் துறந்து நீரில் இறங்கிவிட்டாள். மன்னர்களும், மற்றவர்களும், கங்கையை உபசரித்து அவரிடம் விடைபெற்று அங்கிருந்து திரும்பினார். இவ்வாறு தேவவ்ரதன், கங்காதத்தன், காங்கேயன், பீஷ்மர் என்ற பெயர்களால் புகழ் பெற்ற கங்கை மைந்தன் குரு வம்சத்தைத் தர்ம ராஜர் யுதிஷ்டிரரிடம் ஒப்படைத்து அவருக்கு ராஜதர்மம், ஆபத் தர்மம், மோகூ தர்மம் இவற்றை உபதேசித்து தான் விரும்பிய காலத்தில் மரணத்தைப் பெற்று வசுக்களின் உலகிற்குச் சென்றுவிட்டார்.